

Ліягона

Виступи з генеральної конференції

Ісусу Христос:
головна складова
нашого життя та
назви Церкви

Новий навчальний
план та недільний
розклад урівноважує
вивчення євангелії
вдома та в церкві

Оголошено про
будівництво 12 нових
храмів

“Сьогодні я вас закликаю з усією надією, що є в моєму серці, молитися, щоб зрозуміти свої духовні дари—розвивати, використовувати і збільшувати їх, навіть більше, ніж раніше. Якщо ви так будете робити, то зміните світ. ...

Мої любі сестри, ви нам потрібні! Нам “потрібна ваша сила, ваше навернення, ваша впевненість, ваша здатність керувати, ваша мудрість і ваші голоси. Ми просто не зможемо зібрати Ізраїль без вас.

Я люблю вас і дякую вам, а зараз благословляю здатністю не піддаватися впливу світу, допомагаючи в цій надзвичайно важливій і невідкладній роботі. Разом ми можемо зробити те, що наш Небесний Батько потребує від нас, щоб підготувати світ до Другого пришествя Його Сина”.

Президент Рвссел М. Нельсон, “Участь сестер у збиранні Ізраїля”, сс. 69, 70.

Утворюючи повне коло, художник Дженеді Пейдж

Суботня ранкова сесія

- 6 **Вступне слово**
Президент Рассел М. Нельсон
- 8 **Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа**
Старійшина Квентін Л. Кук
- 12 **Підійми свою голову і радій!**
М. Джозеф Бро
- 15 **Ви закладаєте основи великої роботи**
Старійшина Стівен Р. Бангертер
- 18 **Не бентежтеся**
Старійшина Рональд А. Разбанг
- 21 **Усе об'єднати в Христі**
Старійшина Девід А. Беднар
- 25 **Істина та план**
Президент Даллін Х. Оукс

Суботня післяобідня сесія

- 28 **Підтримка церковних чинів**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 30 **Тверді та непохитні у вірі в Христа**
Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
- 34 **Почуйте всі пророка глас**
Єпископ Дін М. Девіс
- 37 **Один у Христі**
Старійшина Уліссес Соарес
- 40 **Багаття нашої віри**
Старійшина Ферріт У. Гонг
- 43 **Всі мають узяти на себе ім'я, дане Батьком**
Старійшина Пол Б. Пайпер
- 46 **Вірте, любіть, робіть**
Старійшина Дітер Ф. Ухтгорф

Загальні збори для жінок

- 50 **Для Нього**
Джой Д. Джоунс
- 52 **Божественне невдоволення**
Мішель Д. Крейг
- 55 **Радість безкорисливого служіння**
Крістіна Б. Франко
- 58 **Жінки і вивчення євангелії вдома**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 61 **Батьки і діти**
Президент Даллін Х. Оукс
- 68 **Участь сестер у збиранні Ізраїля**
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна ранкова сесія

- 71 **Видіння викуплення мертвих**
Президент М. Рассел Балларг
- 74 **Стати пастирем**
Бонні Х. Коргон
- 77 **Служіння примирення**
Старійшина Джеффри Р. Холланд
- 80 **Роль Книги Мормона у наверненні**
Старійшина Шейн М. Боуен
- 83 **Поранені**
Старійшина Ніл Л. Андерсен
- 87 **Правильна назва Церкви**
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна післяобідня сесія

- 90 **Намагайтеся, намагайтеся, намагайтеся**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 93 **Батько**
Брайан К. Ештон
- 97 **Взяти на себе ім'я Ісуса Христа**
Старійшина Роберт С. Гей
- 101 **Хочеш бути здоровим?**
Старійшина Метью Л. Карпентер
- 104 **Виберіть собі сьогодні**
Старійшина Дейл Г. Ренлунд
- 107 **Зараз настав час**
Старійшина Джек Н. Джерард
- 110 **Пасти душі**
Старійшина Гарі Е. Стівенсон
- 113 **Стати взірцевими святими останніх днів**
Президент Рассел М. Нельсон

- 64 **Генеральні авторитети та генеральні чини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів**
- 115 **Покажчик історій, які прозвучали у виступах на генеральній конференції**
- 116 **Церковні новини**
- 121 **За Мною йдіть—для зборів кворуму старійшин і Товариства допомоги**

188-а піврічна генеральна конференція

Суботня ранкова загальна сесія, 6 жовтня 2018 р.

Веде: Президент Генрі Б. Айрінг
Вступна молитва: Старійшина
Крейг А. Кардон
Заключна молитва: Старійшина Еділсон де
Паула Перрелла
Музичний супровід: Хор скінії на Храмовій площі; диригенти: Мек Уїлберг та Райан Мерфі; за органом: Браян Метіас і Річард Елліотт: “Ти, Єгово, нас веди”, *Гімни*, № 34; “Вже настає ранковий час”, *Гімни*, № 1, ар. Уїлберга; “Я серцем слухаю Його”, ДеФорд, ар. Мерфі; “Стоїть гора Сіон!”, *Гімни*, № 4; “Буду я за Божим планом жити”, *Збірник дитячих пісень*, с. 86, ар. Хофгейнс; “Вперед, святі!”, *Гімни*, № 17, ар. Уїлберга.

Суботня післяобідня загальна сесія, 6 жовтня 2018 р.

Веде: Президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва: Шерон Юбенк
Заключна молитва: Старійшина
Джоні А. Коч
Музичний супровід: зведений хор Центру підготовки місіонерів у Прово; диригенти: Райан Егерт і Елмо Кек; за органом: Лінда Маргеттс і Боні Гудліфф: “Істина в світі знов!”, *Гімни*, № 160, ар. Шенк; попури з гімнів “Доблесним я буду”, *Збірник дитячих пісень*, с. 85 та “Церква Ісуса Христа”, *Збірник дитячих пісень*, с. 48, ар. Уербі; “Нас Господь покликав на служіння”, *Гімни*, № 149; “Гей, Ізраїлю, вставай”, *Гімни*, № 158, ар. Шенк.

Суботня вечірня сесія, загальні збори для жінок, 6 жовтня 2018 р.

Веде: Джин Б. Бінгем
Вступна молитва: Мемнет Лопес
Заключна молитва: Дженніфер Фрі
Музичний супровід: хор молодих жінок з колів у Плезент Гроув, Юта; диригент: Трейсі Уербі; за органом: Бонні Гудліфф: “Діти Божі, йдіть до нас”, *Гімни*, № 22, ар. Уербі; “Це є Христос”, Фауст, Пінборо та Муді; “Радіймо всім серцем”, *Гімни*, № 3; “Ми людам світло несемо”, *Збірник дитячих пісень*, с. 92, ар. Уербі.

Недільна ранкова загальна сесія, 7 жовтня 2018 р.

Веде: Президент Генрі Б. Айрінг
Вступна молитва: Старійшина
Аллан Ф. Пекер
Заключна молитва: Старійшина
Дональд Л. Холлстром
Музичний супровід: Хор скінії; диригент: Мек Уїлберг; за органом: Річард Елліотт і Ендрю Унсворт: “Господь—наш Бог і Цар!”, *Гімни*, № 27; “Спокутар Ізраїля”, *Гімни*, № 5, ар. Уїлберга; “Вибирай істину”, *Гімни*, № 143, ар. Уїлберга; “Ми вдячні, о Боже Всевишній”, *Гімни*, № 10; “Голос Його—немов шум”, гімн (мелодія американської народної пісні), Уокер, ар. Уїлберга; “Моя душа радіє”, Спаффорд та Бісс, ар. Уїлберга.

Недільна післяобідня загальна сесія, 7 жовтня 2018 р.

Веде: Президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва: Старійшина Гарі Б. Сабін
Заключна молитва: Старійшина
Майкл Джон У. Те
Музичний супровід: Хор скінії; диригенти: Мек Уїлберг і Райан Мерфі; за органом: Ендрю Унсворт і Браян Метіас: “In Hymns of

Praise”, *Hymns*, no. 75, ар. Мерфі; “Вірую в Христа”, *Гімни*, № 67, ар. Уїлберга; “Славте свого Творця!”, *Гімни*, № 25; “Our Prayer to Thee”, Нельсон і Пепі, ар. Уїлберга.

Де знайти виступи з конференції

Щоб знайти виступи з конференції онлайн багатьма мовами, зайдіть на сайт conference.lds.org і виберіть мову. Виступи також доступні в додатку для мобільних пристроїв “Євангельська бібліотека”. Інформація про генеральну конференцію доступна у відповідних форматах для членів Церкви з особливими потребами на сайті disability.lds.org.

На обкладинці

Перша сторінка обкладинки: *Світло для світу* (2015), художник Уолтер Рейн, копіювання заборонено.
Четверта сторінка обкладинки: фотографія Коді Белла.

Фотографії з конференції

Фотографії в Солт-Лейк-Сіті були зроблені Коді Белом, Джені Бінгем, Мейсоном Коберлі, Уестоном Колтоном, Браяном Ніколсоном, Леслі Нільссон, Меттом Ріером і Крістіною Сміт.

**ЛИСТОПАД 2018 ТОМ 21 НОМЕР 11
ЛІАГОНА 14853 192**

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих
Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон,
Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятих Апостолів: М. Рассел Баллард,
Джеффри Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар,
Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістоферсон, Ніл Л. Андерсен,
Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд,
Герріт В. Гонг, Уліссес Соарес

Редактор: Уго Е. Мартінес

Помічники редактора: Ренделл К. Беннетт, Бекі Крейвен
Консультанти: Брайан К. Ештон, Леґранд Р. Кертіс мол.,
Едвард Дубе, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Дональд Л.
Холлстром, Дуглас Д. Холмс

Головний директор: Річард А. Хітон

Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавництва: Франсиска Олсон

Редколегія: Марисса Денніс, Девід А. Едвардс,
Метью Д. Фліттон, Лорі Фуллер, Гарретт Х.
Граффі, Ларен Портер Гонг, Джон Райан Дженсен,
Шарлот Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок,
Саллі Джонсон Одекірк, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінборо,
Річард М. Ромні, Мінді Селу, Чекел Вордлей, Марісса Віддісон

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендриюз, Фей П. Андрус,
Менді Бенлі, С. Кімболл Ботт, Томас Чайлд, Девід Грін,
Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофрен,
Скотт М. Моїи, Емлі Чіско Ремінгтон,
Марк В. Робінсон, Рейчел Сміт, Брет Тир,
К. Ніколь Уолкенхорт

Координатор з прав власності: Коллітт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Іра Глен Адайр,
Джулі Бурдетт, Томас Г. Кронін,
Брайан В. Двіджі, Джинні Дж. Нільсон,
Дерек Річардсон

Підготовка до друку: Джошуа Денніс,
Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стивен Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Трой Р. Баркер

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільного центру
Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт
liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або
електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліагона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, кірибати, корейською,
китайською (спрощеною), латвійською, литовською,
малайською, маршалійською, монгольською, німецькою,
норвезькою, польською, португальською, російською,
румунською, самоанською, себуано, словенською,
суахілі, тагальською, тайтянською, тайською, тонганською,
угорською, українською, урду, фіджійською, фінською,
французькою, хорватською, чеською, шведською та
японською мовами). (Періодичність видання різна в
залежності від мови).

© 2018 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше,
окремі особи можуть копіювати матеріали з *Ліагони* для
особистого, некомерційного використання (а також для
церковних покликань). Це право може бути скасовано у
будь-який час. Візуальні матеріали не можна копіювати,
якщо про це обмеження зазначено у рядку з інформацією
про мистецьку роботу. Питання щодо авторського права
треба направляти до Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна
адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2018 Vol. 21 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480)
Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address *must* be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

**Промовці за алфавітним
порядком**

Айрінг, Генрі Б., 28, 58, 90
Андерсен, Ніл Л., 84
Баллард, М. Рассел, 71
Бангертер, Стивен Р., 15
Беднар, Девід А., 21
Боуен, Шейн М., 80
Бро, М. Джозеф, 12
Гей, Роберт С., 97
Гонг, Герріт У., 40
Девіс, Дін М., 34
Джерард, Джек Н., 107
Джоунс, Джай Д., 50
Ештон, Брайан К., 93
Карпентер, Метью Л., 101
Кордон, Бонні Х., 74
Крейг, Мішель Д., 52
Крістоферсон, Д. Тодд, 30
Кук, Квентін Л., 8
Нельсон, Рассел М., 6, 68,
87, 113
Оукс, Даллін Х., 25, 61
Пайпер, Пол Б., 43
Разбанд, Рональд А., 18
Ренлунд, Дейл Г., 104
Соарес, Уліссес, 37
Стівенсон, Гарі Е., 110
Ухтдорф, Дітер Ф., 46
Франко, Крістіна Б., 55
Холланд, Джеффри Р., 77

Тематичний покажчик

Батьківство, 15, 61
Благодать, 40, 52, 97
Божественна сутність, 68
Вивчення Писань, 8, 37, 58
Випробування, 83, 90
Відновлення, 87
Віра, 6, 15, 18, 21, 25, 30,
40, 52, 83, 90, 104, 113
Воскресіння, 71, 93
Джозеф Сміт, 34, 52, 80, 107
Дім Ізраїля, 68
Діти, 15, 25, 61
Доброта, 61
Дозмне існування, 93
Домашній сімейний вечір, 8
Домівка, 6, 8, 15, 18, 21,
58, 113
Дружба, 37, 74
Духовний світ, 71
Жертва, 55
Завіти, 30, 43, 80, 107
Збирання Ізраїля, 21, 68,
74, 80
Зцілення, 46, 83, 97, 101
Індивідуальна цінність, 74, 97
Істина, 25, 107
Ісус Христос, 6, 8, 12, 15, 18,
21, 25, 30, 34, 37, 40, 43,
46, 50, 52, 55, 58, 71, 74,
77, 80, 83, 87, 90, 93, 97,
101, 104, 107, 110, 113
Йти за пророком, 34
Книга Мормона, 34, 68, 80
Креативність, 40
Лихо, 12, 18, 30, 46, 55, 71,
83, 101
Любов, 18, 37, 40, 46, 50,
55, 58, 61, 74, 77, 90, 93,
97, 110
Материнство, 58, 61, 68
Медіа, 68
Милосердя, 55, 58, 90
Молитва, 58
Молодь, 74
Навернення, 8, 21, 30, 37, 80
Навчальні матеріали, 6, 8, 113
Навчання, 13, 15, 58,

68, 113
Надія, 46, 90
Назва Церкви, 87, 113
Наполегливість, 30, 83
Небесний Батько, 25, 40,
93, 104
Одкровення, 18, 34, 80
Переслідування, 83
Перспектива, 68, 107
Підказки, 52
План спасіння, 25, 61, 71,
93, 104
Повернення до
активності, 110
Покаяння, 25, 101, 104
Приклад, 113
Причастя, 8, 43, 90
Пріоритети, 107
Пророки, 18, 34
Прощення, 12, 77
Радість, 12, 40, 46
Свідчення, 80
Свобода волі, 25, 104
Святий Дух, 18, 43, 80, 93
Сім'я, 6, 8, 15, 25, 58, 61, 113
Служіння, 37, 40, 46, 50, 52,
55, 68, 74, 77, 97, 110
Смерть, 71
Спокій, 18, 77, 83
Страх, 18, 101
Суботній день, 8
Судження, 97
Технології, 61
Товариштво допомоги, 68
Товаришування, 37
Традиції, 15
Удосконалення, 40
Узгодження, 77
Утримання навернених, 37
Учнівство, 12, 43, 46, 52
Храми, 18, 34, 113
Храмова робота, 68, 113
Хрищення, 43

Ключові моменти 188-ї піврічної генеральної конференції

На генеральній конференції знову оголошено про важливі зміни. Хоча цього разу оголошення були іншими, їхні цілі залишаються такими ж: Божий пророк відчуває нагальну потребу підготувати нас до Другого пришествя Господа та закликає нас зміцнити нашу віру в Небесного Батька і в Його Сина, Ісуса Христа.

Ось лише кілька основних запрошень і обіцянь, на яких Президент Рассел М. Нельсон наголосив під час конференції.

Зробити домівку більш святим місцем

У своєму вступному виступі Президент Нельсон наголосив на потребі зробити такі зміни у нашому житті, завдяки яким наші домівки стануть осередком вивчення євангелії. “Прийшов час для *Церкви, зосередженої на домівці*, підтриманої тим, що відбувається в наших філіях, приходах і приміщеннях колів.

- Прочитайте, що рекомендується змінити вдома і якими є зміни в

церкві на підтримку цього (див. на сторінці 8).

- Знайдіть додаткову інформацію у матеріалі “Зміни, які допомагають збалансувати навчання євангелії вдома і в Церкві” (на сторінці 117).

“Залишити світ позаду”

На загальних зборах для жінок Президент Нельсон закликав сестер брати участь у “*найвеличнійшій справі ... на землі в цей час*”. Він пообіцяв: “Разом ми можемо зробити те, що наш Небесний Батько потребує від нас, щоб підготувати світ до Другого пришествя [Ісуса Христа]”.

- Прочитайте чотири запрошення Президента Нельсона для сестер (див. сторінку 68).

“Відновити правильну назву Господньої Церкви”

Президент Нельсон закликав членів Церкви називати Церкву Спасителя так, як назвав її Спаситель. “Я обіцяю вам: якщо ви будете

якнайкраще старатися, щоб відновити правильну назву Господньої Церкви, то Він, Чисю ця Церква є, буде посылати Свою силу і проливати Свої благословення на голови святих останніх днів так рясно, як ми ще ніколи не бачили”.

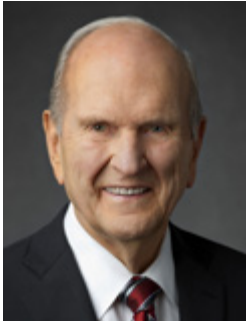
- Прочитайте настанови Президента Нельсона щодо назви Церкви (див. сторінку 87).

“Бути в Його святому домі”

Президент Нельсон завершив конференцію оголошенням про будівництво 12 нових храмів і запрошенням “регулярно ... бути в Його святому домі”. Він сказав: “Я обіцяю вам, що Господь творитиме чудеса, які, як Він знає, потрібні вам, коли ви жертвуватимете, служачи і поклоняючись в Його храмах”.

- Дізнайтеся, де будуть розташовані храми, про будівництво яких було оголошено (див. сторінки 113, 116).

Президент Рассел М. Нельсон

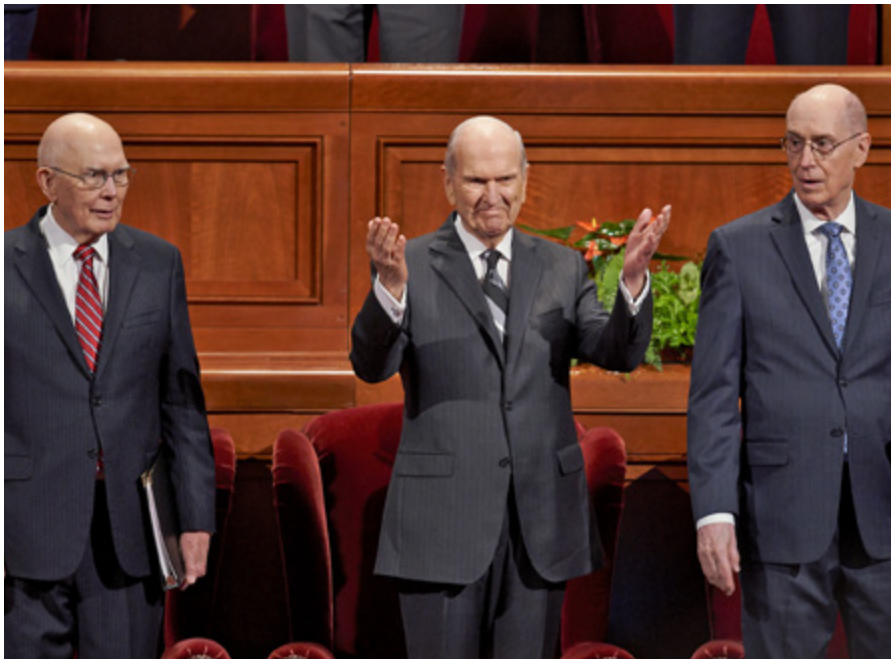
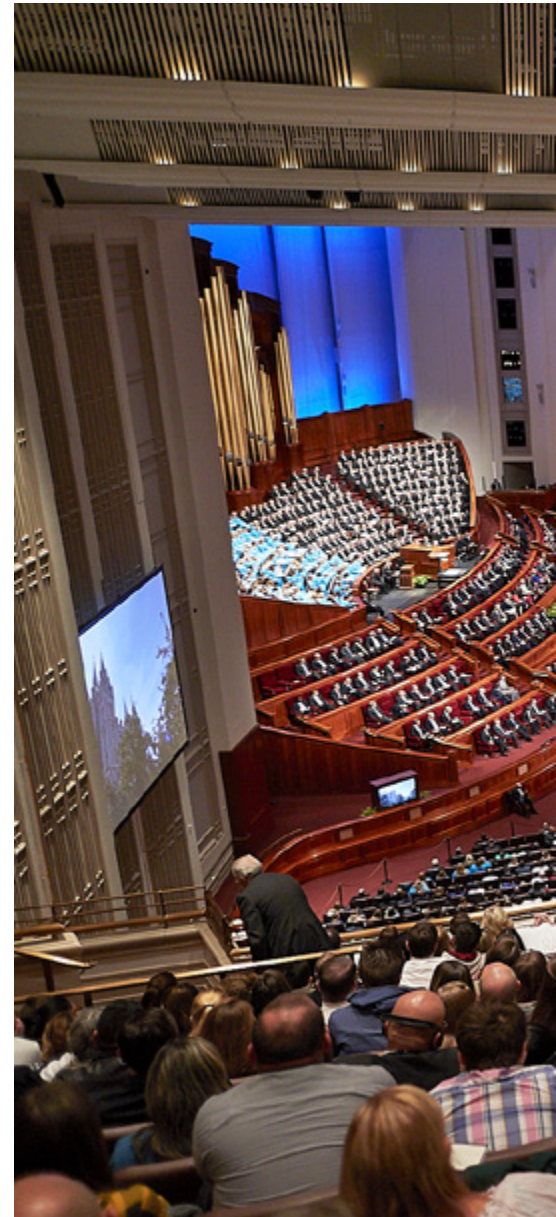
Вступне слово

Прийшов час для Церкви, зосередженої на домівці, підтриманої тим, що відбувається в наших філіях, приходах і приміщеннях колів.

Мої дорогі брати і сестри, ми з нетерпінням чекали на те, щоб знову зібратися з вами на цій жовтневій генеральній конференції Церкви. Ми висловлюємо наші сердечні вітання кожному з вас. Ми глибоко вдячні за ваші молитви на нашу підтримку. Ми можемо відчувати їхній вплив. Дякую вам!

Ми вдячні за ваші величезні зусилля щодо виконання настанов,

наданих на генеральній конференції шість місяців тому. Президентства колів по всьому світу прагнули отримати одкровення, необхідні для реорганізації кворумів старійшин. Чоловіки в тих кворумах разом з нашими відданими сестрами з Товариства допомоги старанно працюють щоб служити нашим братам і сестрам у вищій, святіший спосіб. Нас надихає ваша доброчесність

і надзвичайні зусилля в донесенні любові Спасителя до ваших сімей, сусідів і друзів та в служінні їм так, як це робив би Він.

Після квітневої конференції ми з сестрою Нельсон зустрічалися з членами Церкви на чотирьох континентах і на морських островах. Від Єрусалиму до Хараре, від Вінніпегу до Бангкоку ми відчували вашу велику віру і силу ваших свідчень.

Нас переповнює радість від кількості наших молодих людей, які приєдналися до молодіжного батальйону Господа, щоб допомагати збирати розсіяний Ізраїль¹. Ми дякуємо вам!

І коли ви продовжуєте виконувати те, що я попросив вас на нашому всесвітньому духовному вечорі для молоді, ви покажете приклад для наслідування решті з нас. І який же великий вплив маєте ви, молоді!

Протягом останніх років ми в головуючих радах Церкви працювали над фундаментальним питанням: як ми можемо донести євангелію в її простій чистоті та обряди з їхньою вічною силою до *всіх* дітей Бога?

Як святі останніх днів ми звикали думати про “церкву” як щось, що відбувається у наших будинках зборів, підтримане тим, що відбувається

вдома. Нам слід відкоригувати це сприйняття. Прийшов час для *Церкви, зосередженої на домівці*, підтриманої тим, що відбувається в наших філіях, приходах і приміщеннях колів.

Оскільки Церква продовжує розповсюджуватися по світу, багато членів Церкви живуть там, де немає будинків зборів—і, найвірогідніше, у найближчому майбутньому і не буде. Я пам’ятаю одну сім’ю, якій у подібних обставинах потрібно було збиратися у себе вдома. Я запитав матір, чи подобалося їй ходити до церкви в власній домівці. Вона відповіла:

“Мені подобається! Тепер мій чоловік підбирає вдома кращі слова, знаючи, що кожної неділі буде благословляти тут причастя”.

Довготривала мета Церкви—це допомогти всім її членам зміцнити свою віру в нашого Господа Ісуса Христа і Його Спокуту, допомогти їм укласти власні завіти з Богом і дотримуватися їх, а також зміцнити і запечатати свої сім’ї. У сьогоднішньому складному світі це нелегко. Супротивник посилює свої нападки на віру, на нас і на наші сім’ї зростаючими темпами. Для духовного виживання нам слід мати напоготові зустрічні

стратегії та проактивні плани. Відповідно, ми тепер бажаємо внести організаційні зміни, які і надалі зміцнюватимуть наших членів Церкви та їхні сім'ї.

Протягом багатьох років провідники Церкви працювали над інтегрованим планом навчання, щоб зміцнити сім'ї та окремих осіб через *зосереджений на домівці і підтриманий Церквою* план вивчення доктрини, зміцнення віри і заохочення до глибшого особистого поклоніння. Наші зусилля цих останніх років—дотримуватися Суботнього дня у святості, щоб зробити його приємністю та особистим підтвердженням Богу, що ми Його любимо—будуть підтримані нововведеннями, які ми зараз представимо.

Цього ранку ми оголосимо про новий баланс і зв'язок між навчанням євангелії вдома і в Церкві. Кожен з нас відповідає за власне духовне зростання. І в Писаннях чітко сказано, що батьки несуть головну відповідальність за те, щоб навчати своїх дітей доктрини². Це відповідальність Церкви—допомагати кожному члену Церкви досягати божественно встановленої мети—зростати в його чи її особистому знанні євангелії.

Старійшина Квентін Л. Кук зараз пояснить ці важливі зміни. Усі члени Ради Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів в єдності підтримують це послання. Ми із вдячністю засвідчуємо натхнення від Господа, яке вплинуло на розробку планів і процедур, про які повідомить старійшина Кук.

Мої дорогі брати і сестри, я знаю, що Бог живе! Ісус є Христос! Це Його Церква, яку Він веде через пророцтво та одкровення Своїм смиренним слугам. Я свідчу про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон та Венді В. Нельсон, "Надія Ізраїля" (Всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), NoreofIsrael.lds.org.
2. Див. Учення і Завіти 93:40; Мойсей 6:58–62.

Старійшина Квентін Л. Кук
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа

Наша мета—урівноважити церковний досвід з домашнім досвідом так, щоб це значною мірою збільшувало віру, духовність і поглиблювало навернення.

Як прекрасно й виразно тільки що заявив Президент Рассел М. Нельсон, провідники Церкви протягом вже багатьох років працюють над *“зосередженим на домівці і підтриманим Церквою* планом вивчення доктрини, зміцнення віри і заохочення до глибшого особистого поклоніння”. А потім Президент Нельсон оголосив про коригування, призначення якого—досягнути “новий баланс між навчанням євангелії вдома і в Церкві”¹.

Щоб досягнути цих цілей—означених Президентом Расселом М. Нельсоном і під його керівництвом та згідно з рішенням Ради Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів,—починаючи з січня 2019 року розклад недільних зборів буде скоригований вказаним далі чином.

Розклад недільних зборів

Недільні церковні збори щонеділі будуть складатися з 60-хвилинних причасних зборів, зосереджених на Спасителеві, обряді причастя та духовних посланнях. Потім члени Церкви розходяться по класах на 50-хвилинний урок; уроки будуть чергуватися кожної неділі:

- Заняття Недільної школи будуть проводитися у першу й третю неділі місяця.
- Збори кворумів священства, Товариства допомоги і Товариства молодих жінок будуть проводитися в другу й четверту неділі.
- Збори у п'яту неділю будуть проводитися під керівництвом єпископа.

У Початковому товаристві у цей же 50-хвилинний період буде

проводитися навчання, в якому буде час для співів та уроків.

Стосовно розкладу недільних зборів: старші провідники Церкви упродовж багатьох років усвідомлювали, що для деякого з наших дорогоцінних членів Церкви дотримуватися тригодинного недільного розкладу в церкві може бути важко. Частково це можна сказати й про батьків з маленькими дітьми, дітей Початкового товариства, літніх членів Церкви, недавно навернених та інших².

Але це коригування є чимось набагато більшим, ніж просто скорочення розкладу недільних зборів, які проводяться в домі зборів. Президент Нельсон з вдячністю підтверджує, що завдяки тій вірності, з якою ви прийняли попередні запрошення, було досягнуто дуже багато чого. Він і провідництво Церкви в цілому бажають принести більше євангельської радості батькам, дітям, молоді, неодруженим, літнім, недавно наверненим і тим людям, яких навчають місіонери, докладаючи збалансовані зусилля, зосереджені на сім'ї і підтримувані Церквою. Цілі й благословення, які пов'язані з цим коригуванням та іншими недавно прийнятими змінами, є такими:

- Поглиблення навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа та зміцнення віри в Них.
- Зміцнення окремих осіб та сімей завдяки зосередженню на домівці та підтримуваним Церквою навчальним матеріалам, які сприяють радісному життю за євангелією.
- Шанування Суботнього дня, зосередженого на обряді причастя.
- Допомога всім дітям Небесного Батька по обидва боки завіси через місіонерську роботу та отримання обрядів і благословень храму та укладання завітів у ньому.

Вивчення євангелії, зосереджене на сім'ї підтримане Церквою

Такий недільний розклад дозволяє мати більше часу, щоб провести домашній вечір і вивчати євангелію вдома в неділю або в інший час, який можуть вибрати для себе окремі особи та сім'ї. Сімейні вечірні заходи можуть бути проведені у понеділок чи в якийсь інший час. Тому провідники й надалі будуть дотримуватися того, щоб вечір понеділка був вільним від церковних зборів та заходів. Однак час, в який відбуваються домашній вечір, вивчення євангелії

та євангельські заходи для окремих осіб та сімей, може бути внесений у розклад відповідно до конкретних обставин цих людей.

Сімейне та особисте вивчення євангелії вдома значно поліпшиться завдяки узгодженому навчальному матеріалу та новому посібнику *За Мною йдіть*—для окремих осіб та сімей, який відповідає матеріалу, що вивчається в Недільній школі й Початковому товаристві³. У січні в Недільній школі для молодих та дорослих членів Церкви та у Початковому товаристві буде вивчатися Новий Завіт. Новий посібник для навчання вдома *За Мною йдіть*—для окремих осіб та сімей, який також охоплює й Новий Завіт, призначений допомогти членам Церкви вивчати євангелію вдома. У даному посібнику пояснено: “Цей посібник—для кожної окремої особи та сім'ї в Церкві. Він призначений допомогти [нам краще] вивчати євангелію—самостійно чи [зі своєю] сім'єю. ... Основні принципи в цьому [новому] посібнику вміщені відповідно до тижневого ... розкладу”⁴.

У новому посібнику *За Мною йдіть* для Початкового товариства уроки, які проводяться в церкві,

будуть проходити за тим самим тижневим розкладом. Уроки в Недільній школі для молоді та дорослих у першу й третю неділі будуть координуватися так, щоб вони могли відповідати новому посібнику для домашнього навчання—*За Мною йдіть*. У другу й четверту неділі дорослі члени Церкви, які належать до кворумів священства чи до Товариство допомоги, будуть продовжувати вивчати учення провідників Церкви, зосереджуючись на поточних посланнях сучасних пророків⁵. Молоді жінки, а також молоді чоловіки з Ааронового священства будуть у ті неділі вивчати євангельські теми.

Новий посібник для навчання вдома містить “Ідеї для сімейного вивчення Писань і домашнього сімейного вечора”⁶. Основні принципи для кожного тижня містять корисні ідеї для навчання і заходи для окремих осіб та сімей. Матеріали в посібнику *За Мною йдіть* для окремих осіб та сімей мають багато ілюстрацій, що сприятиме поліпшенню особистого і сімейного навчання, особливо навчання дітей⁷. Цей новий посібник буде наданий кожній сім’ї до грудня цього року.

Президент Нельсон у своєму першому зверненні до членів Церкви у січні закликав нас готуватися до Другого пришествя Ісуса Христа, ходячи дорогою завітів⁸.

Обставини у світі дедалі більше вимагають поглиблення особистого

навернення до Небесного Батька та Ісуса Христа та Його Спокути й зміцнення віри в них. Господь підготував нас, рядок за рядком, до тяжких часів, в які ми тепер живемо. В останні роки Господь направляв нас, щоб ми зверталися до відповідних основних питань, зокрема:

- Шанування Суботнього дня і священного обряду причастя, на чому знову наголошувалося впродовж трьох останніх років.
- Під керівництвом єпископів зміцнені кворуми старійшин і Товариства допомоги зосереджуються на меті та божественно призначених обов’язках Церкви⁹ і допомозі її членам укладати священні завіти й дотримуватися їх.
- Радісно сприймається служіння у вищій і святіший спосіб.
- Якщо від початку зосереджуватися на наших основних цілях, то храмові завіти і сімейна історія стають дуже важливою частиною прямування дорогою завітів.

Коригування, про яке було оголошено цього ранку,—це, крім того, ще один приклад скерування у вирішенні злободенних проблем.

У традиційному церковному навчальному плані наголос робився на досвіді, який набувається у церкві в неділю. Ми знаємо, що коли нас краще навчають і коли члени класу духовно більш підготовлені, то ми набуваємо кращий досвід в неділю в церкві. Ми благословенні тим, що часто Дух збільшує і зміцнює навернення в церковній обстановці.

Новий, зосереджений на сім’ї та підтримуваний Церквою, план має більш потужно впливати на дотримання релігійних правил і поведінки сім’єю та на дотримання релігійних правил і поведінки окремою особою. Ми знаємо про той духовний вплив і глибину й тривалість навернення, які можуть бути досягнуті в домашній обстановці. Упродовж багатьох минулих років дослідженнями було встановлено, що молоді чоловіки і жінки найчастіше відчувають вплив

Святого Духа, коли особисто вивчають Писання і моляться вдома. Наша мета—урівноважити церковний досвід з домашнім досвідом так, щоб це значною мірою збільшувало віру, духовність і поглиблювало навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа.

У частині зосередженого на сім’ї та підтримуваного Церквою плану, що стосується цього коригування, передбачена гнучкість, аби кожна окрема особа та сім’я з молитвою могла визначити, як і коли це буде ними застосовано. Наприклад, хоч це й буде величезною мірою благословляти усі сім’ї, однак, виходячи з місцевих потреб, буде цілком прийнятно, щоб неодружена молодь, неодружені дорослі, батьки-одинаки і матері-одиначки, а також ті, хто є єдиним членом Церкви у своїй сім’ї, нові члени Церкви¹⁰ та інші збиралися разом у групах не лише на звичайних богослужіннях у неділю, щоб насолоджуватися дружнім євангельським спілкуванням і бути зміцненими спільним навчанням з використанням зосередженого на сім’ї та підтримуваного Церквою матеріалу. Це можуть неформально робити ті, хто цього забажає.

У багатьох куточках світу люди вибирають залишатися у домах зборів після закінчення звичайних недільних зборів, щоб насолодитися дружнім спілкуванням. У цьому оголошенні немає зовсім нічого такого, що стало б на заваді цій чудовій практиці, яка приносить глибоке внутрішнє задоволення.

Аби допомогти членам Церкви підготуватися до Суботнього дня, у деяких приходах вже розсилають інформацію електронною поштою, текстовими повідомленнями або посланнями в соціальних мережах серед тижня. З огляду на це коригування, ми настійно рекомендуємо вам запроваджувати такий вид спілкування. Ці запрошення будуть нагадувати членам Церкви про розклад недільних зборів на той тиждень, у т.ч. й про тему наступного уроку, і сприяти обговоренню євангельських

тем вдома. Крім того, на зборах для дорослих членів Церкви у неділю буде також надаватися інформація, щоб кожного тижня поєднувати вивчення в церкві і вдома.

Слід з молитвою розмірковувати над проведенням причасних зборів і уроків, аби переконатися, що духовні пріоритети стоять вище виконання адміністративних обов'язків. Наприклад, більшість оголошень можна зробити серед тижня у повідомленнях або ж надрукувати їх у програмці. На причасних зборах має бути вступна і заключна молитва, а на других зборах—тільки заключна молитва¹¹.

Як було згадано раніше, новий розклад на неділю не буде вводиться до січня 2019 року. Для цього є кілька підстав. Дві з найважливіших такі: по-перше, аби мати час, щоб розподілити посібник *За Мною йдіть*—для окремих осіб та сімей, і, по-друге, дати час президентам колів і єпископам скласти розклад зборів у неділю, аби більше приходів могли зустрічатися того дня раніше.

Оскільки провідники прагнули одкровення, вони упродовж останніх кількох років отримували скерування, яке було таким: послити причасні збори, шанувати Суботній день, а також заохочувати батьків та окремих осіб і допомагати їм зробити свої домівки джерелом духовної сили і міцнішої віри—місцем радості й щастя.

Надзвичайні благословення

Що ці коригування означають для членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів? Ми впевнені, що члени Церкви будуть благословенні надзвичайним чином. Неділя може бути днем навчання і вивчення євангелії у церкві і вдома. Коли окремі особи та сім'ї залучаються до сімейних рад, дослідження сімейної історії, допомоги іншим, служіння, особистого поклоніння і радісного проведення часу сім'єю, Суботній день справді буде приємністю.

Одна сім'я з Бразилії належить до колу, в якому тестувався новий

посібник для сім'ї *За Мною йдіть*. Батько, Фернандо, колишній місіонер, зі своєю дружиною, Ненсі, мають чотирьох маленьких дітей; і ось він повідомляє: “Коли програма *За Мною йдіть* була представлена у нашому колі, я був просто у захопленні й подумав: “Те, як ми вивчаємо Писання вдома, має змінитися”. Це й сталося у нас вдома, і як церковний провідник, я побачив, що це відбувається і в інших сім'ях. ... Вона допомагала нам по-справжньому обговорювати Писання вдома. Ми з дружиною глибше розуміли теми, які вивчали. ... Вона допомагала нам ... застосовувати наше знання євангелії і зміцнила нашу віру й наше свідчення. ... Тому я свідчу, що вона була натхненна Господом, аби послідовне й ефективно вивчення принципів та доктрин, які є у Писаннях, більше зміцнювало віру, свідчення й приносило більше світла сім'ям ... в цьому світі, який дедалі більше занепадає”¹².

У колах по всьому світу, в яких проходило пілотне тестування, давали дуже прихильні відгуки про новий посібник для сім'ї *За мною йдіть*. Багато хто повідомляв, що вони перейшли від просто читання Писань до справжнього вивчення Писань. Також повсюдно відчувалося, що цей досвід сприяв зміцненню віри і мав чудовий вплив на приход¹³.

Глибоке й тривале навернення

Мета цих коригувань—досягнути глибокого й тривалого навернення дорослих і підростаючого покоління. На першій сторінці цього посібника зазначено: “Мета усього вивчення і навчання євангелії—це поглибити наше навернення і допомогти нам стати більш подібними до Ісуса Христа. ... Це означає покладатися на Христа, щоб змінити наше серця”¹⁴. Цього можна досягнути, впливаючи “за меж[ами] класної кімнати, [на] серце та домівку особи. Це вимагає постійних, щоденних зусиль зрозуміти євангелію і жити за нею. Для істинного навернення має бути вплив Святого Духа”¹⁵.

Найважливіша мета й остаточне благословення глибокого й тривалого навернення—гідно укласти завіти й отримати обряди та залишатися на дорозі завітів¹⁶.

Ми довіряємо вам і хочемо, щоб ви порадилися разом і прагнули одкровення для впровадження цих коригувань—не поглядаючи за межу або не намагаючись суворо регламентувати життя окремих осіб чи сімей. Додаткова інформація буде надіслана у подальшому, у т.ч. і в листі від Першого Президентства і у додатку до нього.

Я свідчу вам, що обмірковування Ради Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів у храмі і після того, як наш улюблений пророк звертався з благанням до Господа, щоб отримати одкровення й дати хід цим коригуванням, отримало могутнє підтвердження всіма нами. Рассел М. Нельсон—наш живий Президент і пророк. Оголошення, зроблені сьогодні, принесуть надзвичайні благословення тим, хто з ентузіазмом приймає ці коригування і прагне проводу Святого Духа. Ми будемо ближче до нашого Небесного Батька і нашого Господа і Спасителя, Ісуса Христа, Чийм впевненим свідком я є. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 8.

2. Нам також відомо, що в цілому у суспільстві події, що стосуються інформування, освіти і навіть розваг переважно були суттєво скорочені.
3. Цей навчальний матеріал буде доступний як у цифровому, так і друкованому форматі.
4. *За Мною йдуть—для окремих осіб та сімей* (2019), с. vi.
5. Див. “За Мною йдуть—для зборів кворуму старійшин і Товариства допомоги”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 140. Замість другої і третьої неділі, послання з генеральної конференції будуть обговорюватися у другу і четверту неділі.
6. Див. *За Мною йдуть—для окремих осіб та сімей*, с. 4. Окремі особи та сім’ї самі визначають, яку частину вивчення євангелії вдома, домашнього вечора і сімейних заходів вони будуть проводити на домашньому сімейному вечорі (який багато хто вже називає *домашнім вечором*). Оскільки окремі особи та сім’ї самі будуть приймати це рішення, *домашній вечір* і *домашній сімейний вечір* будуть використовуватися поперемінно у відповідності до оголошеного.
7. Див. *За Мною йдуть—для окремих осіб та сімей*, с. 29.
8. Див. Рассел М. Нельсон, “Разом уперед”, *Ліягона*, квіт. 2018, с. 7.
9. Див. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 2.2. Божественно вказані обов’язки: “допомагати членом Церкви жити за євангелією Ісуса Христа, здійснювати збирання Ізраїлю через місіонерську роботу, піклуватися про бідних і нужденних та забезпечувати можливості для спасіння померлих через будівництво храмів і виконання вікарних обрядів”. Також див. Учення і Завіти 110, де вміщено розповідь про відновлення основних ключів.
10. Звертайте особливу увагу на тих дітей, чий батьки не є членами Церкви або нерегулярно відвідують церкву. Неодружені та інші особи також можуть зустрічатися з якоюсь сім’єю, якщо це на користь усім зацікавленим.
11. Вступна частина, як правило, не буде частиною других зборів.
12. Сім’я Фернандо і Ненсі де Карвальйо, Бразилія.
13. Окремі особи та сім’ї, які були залучені до пілотного тестування, в цілому вивчали євангелію частіше, Писання вивчали більш осмислено і говорили на євангельські теми вдома частіше. Вони повідомляли, що у них проходять більш неформальні обговорення євангелії із сім’єю та членами приходу, і вони більше цінували вивчення того ж блоку з Писань в їхніх сім’ях. Частково це стосується й молоді.
14. *За Мною йдуть—для окремих осіб та сімей*, с. v; див. також 2 Коринтянам 5:17.
15. *За Мною йдуть—для окремих осіб та сімей*, с. v.
16. Див. Рассел М. Нельсон, “Разом уперед”, с. 7.

М. Джозеф Бро

Другий радник у генеральному президентстві Товариства молодих чоловіків

Підійми свою голову і радій!

Переживаючи важкі часи у Господній спосіб, здіймаймо наші голови і радіймо!

У 1981 році мій батько, двоє близьких друзів і я вирушили на пошуки пригод до Аляски. Ми мали приземлитися поруч з віддаленим озером і пішки піднятися вгору, щоб побачити прекрасні краєвиди. Для того, щоб зменшити вантаж особистого багажу, ми склали наші речі і продуктові запаси в коробки, обгорнули їх пінопластом, прикріпили великі кольорові стрічки й викинули їх з вікна нашого маленького літачка у місце, яке відповідало пункту нашого призначення.

Приземлившись на місце, ми шукали й шукали, але на наше здивування, не могли знайти жодного короба. Зрештою, один таки ми знайшли. У ньому була маленька газова плитка, брезент, трохи цукерок і кілька пачок макаронів “до фаршу”—але ніякого фаршу. У нас не було жодних засобів зв’язку із зовнішнім світом, а за планом нас мали підібрати через тиждень.

Завдяки цьому досвіду я засвоїв два цінні уроки: один—не викидати свою їжу через вікно. Другий—іноді нам може бути скрутно.

Часто наша перша реакція на щось важке така—“Чому я?” Однак запитання “чому” ніколи не полегшує ситуацію. Господь очікує від нас здатності долати труднощі, і Він зазначив, “що все це додасть [нам] досвіду і буде [нам] на благо”¹.

Іноді Господь просить нас робити щось важке, а іноді наші труднощі виникають через застосування нашої власної свободи волі або свободи волі інших. Нефій побував в обох з цих ситуацій. Легій, попросивши своїх синів повернутися за пластинами до Лавана, сказав Нефію: “Ось бачиш, твої брати ремствують, кажучи, що їм важко зробити те, що я вимагаю від них; але розумієш, то не я вимагаю це від них, то є заповідь Господа”². Іншого разу брати Нефія вдалися до своєї свободи волі, аби обмежити його волю: “Вони наклали руки на мене, бо знайте, що вони дуже розлютились, і вони зв'язали мене вірвовками, бо хотіли позбавити мене життя”³.

Джозефу Сміту далось нелегко перебування у в'язниці Ліберті. У відчаї, не бачачи надії на звільнення, Джозеф заволав: “О Боже, де Ти?”⁴ Немає сумніву, що дехто з нас відчував те ж саме, що й Джозеф.

Кожен постає віч-на-віч зі складними обставинами: смерть близької людини; розлучення; випробування з дитиною, яка збилася зі шляху; хвороба, випробування віри, втрата роботи або якась інша проблема.

Я назавжди змінився, почувши такі слова від старійшини Ніла А. Максвелла, з Кворуму дванадцятьох, сказані в розпал його боротьби з лейкемією. Ось вони: “Під час моїх глибоких роздумів на думку прийшли ці 12 повчальних і заспокоїливих слів: “Я дав тобі лейкемію, щоб ти міг навчати моїх людей з достовірністю”. Далі він продовжив, пояснюючи, як цей досвід благословив його “баченням величних реалій вічності. ... Такі моменти розуміння вічності можуть допомогти нам пройти наступні 100 метрів, які можуть бути дуже важкими”⁵.

Щоб допомогти нам у переживанні й подоланні важких часів, маючи таке розуміння вічності, дозвольте запропонувати дві поради. Нам слід сприймати негаразди, по-перше, прощаючи інших, і, по-друге, підкожуючи себе Небесному Батькові.

Прощення тих, хто міг стати причиною наших негараздів, і власне примирення “з волею Бога”⁶ може бути нелегким. Найбільш болючими можуть бути труднощі, спричинені членом сім'ї, близьким другом або навіть нами самими.

Я дізнався про прощення, служачи молодим єпископом, коли президент мого колу Брюс М. Кук поділився такою історією. Він розповів:

“Наприкінці 1970-х років ми з кількома колегами започаткували свою справу. Хоча ми не зробили нічого протизаконного, кілька невдалих рішень у поєднанні зі складним економічним періодом, стали причиною нашої невдачі.

Дехто з наших інвесторів подали позови, щоб відшкодувати свої втрати. Виявилось, що їхнім адвокатом був радник у нашому єпископаті. Було дуже важко підтримувати чоловіка, який здавалося, прагнув мене знищити. Я розвинув по відношенню до нього справжню ворожнечу і

вважав його своїм ворогом. Після п'яти років правових баталій ми втратили все своє майно, включаючи наш будинок.

У 2002 році моя дружина і я дізналися, що президентство колу, в якому я служив радником, мало бути реорганізованим. Перебуваючи у короткій відпустці, яка передувала цьому звільненню, вона запитала мене, кого б я обрав як своїх радників, якби був покликаний новим президентом колу. Я не хотів про це говорити, але вона наполягала. Зрештою, мені на думку прийшло одне ім'я. Тоді вона назвала ім'я адвоката, якого ми вважали осередком наших негараздів 20 років тому. Під час того як вона говорила, Дух підтвердив, що він мав бути іншим радником. Чи міг я пробачити цього чоловіка?

Коли старійшина Девід Е. Соренсон передав мені покликання служити президентом колу, він дав мені годину, щоб обрати радників. Крізь сльози я зазначив, що Господь уже дав це одкровення. Коли я вимовляв ім'я того чоловіка, якого вважав своїм ворогом, гнів, ворожнеча й ненависть, які я таїв у собі, зникли. У той момент я дізнався про мир, який приходить завдяки прощенню через Спокуту Христа”.

Іншими словами, президент мого колу “щиро протиставив” йому, як Нефій у давнину⁷. Я знав президента Кука і його радника як двох праведних провідників священства, які любили одне одного. Я прагнув бути схожим на них.

Багато років тому під час нашої невдалої подорожі до Аляски я швидко дізнався, що звинувачувати у наших обставинах інших—це не вихід, як і коли пілот скидає їжу при поганому освітленні. Все ж, зазнавши фізичного виснаження, нестачі їжі, хвороб і “нагоди” спати на землі під час сильної бурі лише під брезентом, я дізнався, що “для Бога нема неможливої жадної речі”⁸.

Молоді люди, Бог вимагає від вас того, що не є легким. Одна 14-річна дівчина брала участь у змаганнях з баскетболу. Вона мріяла грати у баскетбольній команді старших класів своєї школи, як її старша сестра. Тоді вона дізналася, що її батьків було покликано очолити місію у Гватемалі.

Прийшовши туди, вона довідалася, що кілька її предметів буде викладатися іспанською—мовою, якою вона ще не володіла. У її школі не було жодної спортивної команди для дівчат. Вона жила на чотирнадцятому поверсі будинку з суворою охороною. І, на довершення цього, вона не могла виходити на вулицю сама з причин безпеки.

Протягом місяців її батьки чули, як кожного вечора перед сном вона плакала. Це краяло їхні серця! Зрештою вони вирішили відправити її додому до бабусі, щоб закінчити школу.

Коли моя дружина зайшла в кімнату нашої доньки, аби повідомити їй про наше рішення, вона побачила, що та молиться на колінах, а на ліжку лежить відкрита Книга Мормона. Дух прошепотів моїй дружині: “З нею все буде добре”, і вона тихенько вийшла з кімнати.

Більше ми ніколи не чули, щоб вона плакала перед сном. З рішучістю і допомогою Господа вона героїчно протрималася ті три роки.

Наприкінці нашої місії я запитав свою доньку, чи поїде вона служити

на місії повного дня. Вона відповіла: “Ні, тату, я вже відслужила”.

Ну і добре! Але через шість місяців Дух збудив мене вночі такою думкою: “Я покликав твою дочку служити на місії”.

Моя реакція була такою: “Небесний Батьку, вона так багато віддала”. Дух швидко виправив мене, і я зрозумів, що Господь вбачав необхідним її служіння на місії.

Невдовзі я запросив дочку на обід. Сидячи навпроти неї, я запитав: “Тензі, ти знаєш, чому ми тут?”

Вона сказала: “Так, тату. Ти знаєш, що я маю служити на місії. Я не хочу їхати, але я поїду”.

Завдяки тому, що вона підкорила свою волю Небесному Батькові, вона служила Йому всім своїм серцем, могуттю, розумом і силою. Вона навчила свого батька як робити те, що важко.

Під час всесвітнього духовного вечора для молоді Президент Рассел М. Нельсон попросив молодь про кілька важких речей. Президент Нельсон сказав: “Мое п'яте запрошення вам—виділяйтеся; відрізняйтеся від світу. ... Господу треба, щоб ви виглядали, говорили, діяли і були одягнені так, як справжні учні Ісуса Христа”⁹. Це може бути важко, однак я знаю—ви в змозі це робити—і з радістю.

Пам'ятайте, що “люди є, щоб мати радість”¹⁰. Незважаючи на все, що переніс Легій, він знайшов радість. Пам'ятаєте, коли Алма був “пригнічений тугою”¹¹ через народ міста Аммонійга? Ангел сказав йому: “Благословенний ти, Алмо; тому підійми свою голову і звеселися, ... бо ти був вірним у виконанні заповідей Бога”¹². Алма засвоїв важливу істину: ми завжди можемо радіти, коли виконуємо заповіді. Пам'ятайте, що під час воєн і труднощів, які існували за часів полководця Моронія, “не було щасливішого часу серед народу Нефієвого”¹³. Ми можемо і повинні знаходити радість, коли долаємо важкі часи.

Спасителю також було нелегко: “І світ ... судитиме Його як нікому; отже, вони бичуватимуть Його, а Він витерпить це; і вони битимуть Його, а Він витерпить це. Так, вони плюватимуть на Нього, а Він витерпить це через Свою люблячу доброту і Своє довготерпіння до дітей людських”¹⁴.

Завдяки тій любові і доброті Ісуса Христа витерпів Спокуту. Тепер Він каже кожному з нас: “Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ переміг!”¹⁵ Завдяки Христу ми також можемо перемогти світ.

Переживаючи важкі часи у Господній спосіб, здійснюймо наші голови і радіймо! За цієї священної нагоди свідчити світові я проголошую, що наш Спаситель живе й веде Свою Церкву. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 122:7.
2. 1 Нефій 3:5.
3. 1 Нефій 7:16.
4. Учення і Завіти 121:1.
5. Ніл А. Максвелл, “Одкровення”, *Перші всесвітні збори навчання провідництва*, 11 січ. 2003 р., с. 6.
6. 2 Нефій 10:24.
7. 1 Нефій 7:21.
8. Лука 1:37.
9. Рассел М. Нельсон, “Гей, Ізраїлю, вставай” (Всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), HopeofIsrael.lds.org.
10. 2 Нефій 2:25.
11. Алма 8:14.
12. Алма 8:15.
13. Алма 50:23.
14. 1 Нефій 19:9.
15. Іван 16:33.

Старійшина Стівен Р. Бангертер
Сімдесятник

Ви закладаєте основи великої роботи

Уроки, яких ми навчаємо за допомогою традицій, встановлених в наших домівках, хоча вони й можуть бути малими і простими, стають все важливішими в сучасному світі.

Наш священний обов'язок як батьків в Сіоні—пробудити в наших дітях бажання отримати радість, світло та істини евангелії Ісуса Христа і зобов'язатися жити за ними. Виховуючи своїх дітей, ми встановлюємо традиції в наших домівках і створюємо зразки спілкування і поведінки в рамках наших сімейних стосунків. Таким чином, завдяки традиціям, які ми встановлюємо, нашим дітям мають бути прищеплені сильні, незмінні риси доброчесності, які наділять їх силою, щоб протистояти випробуванням життя.

Протягом багатьох років наша сім'я насолоджувалася щорічною традицією ходити в похід в гори Юінта в північно-східній Юті. Ми проходимо 20 миль (32 кілометри) по кам'янистій дорозі і прибуваємо в гарну зелену долину з височенними стінами каньйону, через яку тече сповнена холодної, прозорої води річка. Кожного року, сподіваючись повторно підкреслити цінність евангельської доктрини і звичок в серцях наших дітей і наших онуків, ми з Сюзен просимо кожного з наших

шести синів разом з їхніми сім'ями підготувати коротке послання на тему, яка, на їхню думку, є важливою частиною фундаменту дому, зосередженого на Христі. Після цього ми збираємося в усамітненому місці на сімейний духовний вечір і кожна сім'я презентує своє послання.

Цього року наші онуки написали тему свого послання на камінцях, а

потім, один по одному, закопали їх в землю недалеко один від одного, таким чином представивши міцно закладений фундамент, на якому встановлюється щасливе життя. Частиною всіх шести їхніх послань була незмінна вічна істина, що Ісус Христос є наріжним каменем того фундаменту.

Ісаї сказав: “Тому Господь Бог сказав так: Оце поклав каменя Я на Сіоні, каменя випробуваного, наріжного, дорогого, міцно закладеного. Хто вірує в нього, не буде той засоромлений!”¹ Ісус Христос є тим дорогим наріжним каменем в фундаменті Сіону. Саме Він в одкровенні сказав пророку Джозефу Сміту: “Отже, не втомлюйтесь у доброчинності, бо ви закладаєте основи великої роботи. І з малого виходить те, що є великим”².

Уроки, яких ми навчаємо за допомогою традицій, встановлених в наших домівках, хоча вони й можуть бути малими і простими, стають все важливішими в сучасному світі. Які малі і прості речі, коли будуть встановлені, виконуватимуть велику роботу в житті наших дітей?

Президент Рассел М. Нельсон недавно звернувся до великого зібрання поблизу Торонто, Канада, і емоційно нагадав батькам про наш священний обов'язок навчати наших дітей. Серед визначених важливих обов'язків Президент Нельсон

Послання, що представляють фундамент щасливого життя, у якому Ісус Христос є наріжним каменем цього фундаменту.

наголосив на наших обов'язках як батьків навчати своїх дітей розуміти, чому ми приймаємо причастя, значущість народження в завіті та важливість підготовки до отримання патріаршого благословення і отримання його, а також він заохочував батьків проводити сімейне читання Писань³. Такими зусиллями наш улюблений пророк заохочує нас зробити наші домівки “святинями віри”⁴.

У Книзі Мормона Енош пише про глибоку вдячність, яку він відчував, за приклад свого батька, який “навчав [його] своїй мові, а також повчанням і застереженням Господа”. Енош емоційно проголосив: “І благословенне буде ім'я мого Бога за це”⁵.

Я високо ціную малі і прості традиції, яких ми дотримувалися в нашому домі протягом 35 років нашого подружнього життя. Багато наших традицій є малими, але значущими. Наприклад:

- Вечорами, коли мене не було вдома, я завжди знав, що під керуванням Сюзен наш найстарший син, який на той момент був вдома, буде проводити сімейне вивчення Писань і сімейну молитву⁶.

- Ще одна традиція—ми ніколи не виходимо з дому або не закінчуємо телефонну розмову, не сказавши: “Я люблю тебе”.
- Наше життя було благословенне тим, що ми на регулярній основі могли насолоджуватися особистими співбесідами з кожним з наших синів. Під час однієї такої співбесіди я запитав нашого сина про його бажання служити на місії і підготовку до неї. Після деякого обговорення, у кімнаті настала тиша; потім він нахилився до мене і задумливо заявив: “Тату, пам'ятаєш, коли я був маленьким, і ми почали проводити батьківські співбесіди?” Я сказав: “Так”. “Тоді,—сказав він,—я пообіцяв тобі, що служитиму на місії, а ви з мамою пообіцяли мені, що служитимете на місії, коли постарієте”. Після цього була ще одна пауза. “У вас є якась проблема, через яку ви не можете служити—можливо, я можу чимось вам допомогти?”

Постійні, корисні сімейні традиції, які включають молитву, читання Писань, домашній сімейний вечір і відвідування церковних зборів, хоча й можуть здатися малими і простими,

створюють культуру любові, поваги, єдності і безпеки. У дусі, що супроводжує ці зусилля, наші діти захищені від вогнених стріл лукавого, які так вкарбувалися в мирську культуру сьогодення.

Ми пригадуємо мудру пораду Геламана своїм синам: “Пам'ятайте, що на камені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент; так, щоб коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, так, свої стріли у вихорі, так, коли весь його град і його могутня буря вдарить по вас, воно не матиме сили над вами, щоб втягнути вас до безодні нещастя і нескінченного горя, завдяки каменеві, на якому ви збудувалися, який є надійним фундаментом, фундаментом, що на ньому якщо люди будують, вони не можуть упасти”⁷.

Багато років тому, коли я був молодим єпископом, літній чоловік попросив мене зустрітися з ним. Він описав свій відхід від Церкви і розповів про праведні традиції своїх батьків, коли він був молодим. Він детально описав той біль, який він відчував протягом свого життя, коли марно намагався знайти тривалу радість посеред короткочасного

щастя, яке пропонує світ. Зараз, у літньому віці, від відчув ніжні, інколи наполегливі тихі спонукання Духа Бога, який нагадав йому про уроки, звички, почуття і духовну безпеку його юності. Він висловив подяку за традиції своїх батьків і сучасними словами повторив проголошення Еноша: “Благословенне буде ім’я мого Бога за це”.

З досвіду знаю, що повернення цього дорогого чоловіка до євангелії є характерним для багатьох і повторюється часто серед Божих дітей, які на деякий час відходять, а потім повертаються до вчень і звичок своєї молодості. У такі моменти ми стаємо свідками мудрості автора приповіді, який радить батькам: “Привчай юнака до дороги його, і він, як постаріється, не уступиться з неї”⁸.

Кожен з батьків стикається з моментами розчарування і різними рівнями рішучості і сили, виховуючи дітей. Однак, коли батьки проявляють віру, відверто і з любов’ю навчаючи дітей, і роблячи все, що можуть, аби допомогти їм просуватися вперед, вони отримують більшу надію, що насінини, які вони саджають, проростуть в серцях і розумі їхніх дітей.

Мойсей добре розумів фундаментальну потребу постійно навчати. Він радив: “І пильно навчиш [цих слів] синів своїх, і будеш говорити про них, як сидітимеш удома, і як ходитимеш дорогою, і коли ти лежатимеш, і коли ти вставатимеш”⁹.

Ми стоїмо на колінах поруч з нашими дітьми під час сімейної молитви, ми дбаємо про них через наші зусилля провести значущі сімейні читання Писань, ми терпеливо, з любов’ю дбаємо про них, коли разом проводимо домашній сімейний вечір, і ми хвилюємося за них, коли приватно молимося на колінах до небес. О, як же ми прагнемо, щоб насінини, які ми саджаємо, проросли в серцях і розумі наших дітей.

Я вірю, що питання полягає не в тому, чи наші діти “розуміють це” під час нашого навчання, наприклад, коли вони намагаються читати

Писання або проводити домашній сімейний вечір або відвідувати спільний захід та інші церковні збори. Питання полягає не в тому, чи в такі моменти вони розуміють важливість тих заходів, а в тому, чи ми, як батьки, проявляємо достатньо віри, аби слідувати пораді Господа старанно жити, навчати, напучувати і встановлювати очікування, натхнені євангелією Ісуса Христа. Це зусилля, мотивоване нашою вірою—нашим віруванням, що одного дня насінини, посаджені в молоді роки, проростуть і почнуть пускати пагони і зростати.

Те, про що ми говоримо, те, що ми проповідуємо і чого навчаємо визначає те, що станеться з нами. Коли ми встановлюємо корисні традиції, які навчають доктрині Христа,

Святий Дух свідчить про істинність нашого послання і підживлює насінини євангелії, посаджені глибоко в серцях наших дітей нашими зусиллями протягом усього шляху. Я свідчу про це в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Ісая 28:16.
2. Учення і Завіти 64:33.
3. Див. Neil L. Andersen's Facebook page, post from Aug. 19, 2018, facebook.com/lds.neil.l.andersen.
4. In Sarah Jane Weaver, “President Nelson Urges “Teach the Children””, *Church News*, Sept. 23, 2018, 11.
5. Енош 1:1.
6. Див. Даллін Х. Оукс, “Влада священства в сім’ї в Церкві”, *Ляггона*, лист. 2005, сс. 24–27.
7. Геламан 5:12.
8. Приповіді 22:6.
9. Повторення закону 6:7.

Старійшина Рональд А. Разбанд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Не бентежтеся

Підбадьортеся, брати і сестри. Так, ми живемо у небезпечні часи, але, оскільки ми стоїмо на шляху завітів, нам не треба боятися.

Я додаю своє свідчення до того, що було щойно сказано Президентом Расселом М. Нельсоном і старійшиною Квентіном Л. Куком щодо гармонії і єдності у Раді Першого Президентства і у Кворумі Дванадцятьох Апостолів. Я знаю, що ці натхненні згори оголошення є помислами і волею Господа, і вони благословлять і зміцнюють окремих людей, сім'ї та Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів на багато поколінь.

Де кілька років тому одна з наших заміжніх дочок та її чоловік поставили перед нами із сестрою Разбанд дуже важливе запитання, що мало вплив на все життя: “Чи й досі безпечно і мудро приводити дітей у цей, як здається, злочестивий і лякаючий світ, в якому ми живемо?”

Це було важливе запитання, над яким мали поміркувати мама і тато своїх дорогих одружених дітей. Ми могли почути страх у їхніх голосах і відчувати страх у їхніх серцях. Ми твердо відповіли: “Так, це більше ніж правильно”, і поділилися з ними фундаментальними принципами євангелії, а також нашими власними глибоко відчутими думками і досвідом.

Страх не є новим явищем. Учні Ісуса Христа посеред Галілейського

моря боялися “вітру і хвиль” у нічній темряві¹. Як Його учням сьогодні, нам теж притаманні страхи. Наша доросла молодь боїться брати на себе зобов'язання, такі як одруження. Молоді подружжя, як наші діти, можуть боятися приводити дітей у світ, що дедалі стає злочестивішим. Місіонери бояться багато чого, особливо підходити до незнайомих. Вдови бояться просуватися вперед наодинці. Підлітки бояться, що не будуть прийнятими; учні початкових класів бояться першого дня школи; студенти університетів бояться отримати назад свої тести. Ми боїмося невдач, неприйняття, розчарування і невідомого. Ми боїмося ураганів, землетрусів і пожеж, які руйнують землю і наше життя. Ми боїмося, що нас не виберуть, а з іншого боку, боїмося, що виберуть. Ми боїмося, що ми недостатньо хороші; ми боїмося, що Господь не благословить нас. Ми боїмося змін, і наші страхи можуть перерости у жах. Чи я нікого не забув?

З давніх часів страх обмежував бачення Божих дітей. Мені завжди подобалась історія про Єлисея в Другій книзі Царів. Сирійський цар надіслав легіон, воїни якого “прийшли вночі й оточили те місто”². Їхнім наміром було захопити і

вбити пророка Єлисея. У Писаннях написано:

“А слуга Божого чоловіка встав рано і вийшов, аж ось військо оточує місто, і коні, і колесниці! І сказав його слуга до нього: Ох, пане мій, що будемо робити?”³

Це говорив страх.

“А [Єлисей] відказав: Не бійся, бо ті, що з нами, численніші від тих, що з ними”⁴.

Але на цьому він не зупинився.

“І молився Єлисей і говорив: Господи, розкрий йому очі, і нехай він побачить! І відкрив Господь очі того слуги, і він побачив, аж ось гора повна коней та огняних колесниць навколо Єлисея”⁵.

До нас можуть бути, а можуть і не бути надіслані огняні колесниці аби розвіяти наші страхи і подолати наших демонів, але урок зрозумілий. Господь з нами, Він піклується про нас і благословляє нас так, як здатен тільки Він. Завдяки молитвам на нас можуть зійти сила та одкровення, які нам потрібні для того, аби зосередити наші думки на Ісусі Христі і Його спокутуючій жертві. Господь знав, що іноді ми будемо відчувати страх. Це траплялося зі мною і також з вами, і саме тому у Писаннях часто зустрічається порада Господа:

“Будьте в доброму гуморі і не бійтеся”⁶.

“Звертайтеся до Мене в кожній думці; не вагайтеся, не бійтеся”⁷.

“Не лякайся, черідко мала”⁸. Мені подобається, як ніжно звучить “черідко мала”. Нехай в цій Церкві нас небагато, зважаючи на те, як у світі вимірюють впливовість, але, коли ми відкриваємо свої духовні очі “ті, що з нами, численніші від тих, що з ними”⁹. Наш люблячий Пастир, Ісус Христос, продовжує далі: “Нехай земля і пекло об’єднаються проти вас, а якщо вас збудовано на Моїй скелі, вони не зможуть подолати”¹⁰.

Як розв’язати страх? Щодо слуги, він стояв прямо біля Єлисея, пророка Бога. Ми маємо те саме обіцяння. Коли ми слухаємо Президента Рассела М. Нельсона, коли ми прислухаємося до його порад, ми стоїмо поряд із пророком Бога. Пам’ятайте слова Джозефа Сміта: “І тепер, після багатьох свідчень, які було дано про Нього, ось свідчення, останнє з усіх, яке ми даємо про Нього: Що Він живе!”¹¹ Ісус Христос—живий. Наша любов до Нього і Його евангелії проганяє страх.

Наше бажання “завжди мати Його Дух”¹² з нами відштовхне страх і допоможе подивитися на смертне життя з точки зору вічної перспективи. Президент Нельсон попереджав: “В майбутньому буде неможливо вижити духовно без скеровуючого, спрямовуючого, втішаючого й постійного впливу Святого Духа”¹³.

Господь сказав стосовно покарань, що вкриють землю і зроблять жорстокими серця багатьох: “Мої учні стоятимуть на святих місцях, і їх не зрушити”¹⁴.

І до того ж ця божественна порада: “Не бентежтеся, бо коли все це станеться, ви можете знати, що обіцяння, які було дано вам, виповняться”¹⁵.

Стійте на святих місцях—не бентежтеся—і обіцяння виповняться. Давайте застосуємо кожен з цих пунктів до наших страхів.

Перше, стояти на святих місцях. Коли ми стоїмо на святих місцях—наших праведних домівках, наших освячених каплицях, священних

храмах—ми відчуваємо присутність Духа Господа. Ми знаходимо відповіді на запитання, які бентежать нас, або спокій, який просто дозволяє відкласти їх убік. Так діє Дух. Ці священні місця у Царстві Бога на Землі закликають нас бути благоговійними, поважати інших, бути найкращими у своєму житті за евангелією, і мати надію, щоб відкласти вбік наші страхи та шукати цілющу силу Ісуса Христа через Його Спокуту.

Немає місця для страху у цих святих місцях Бога або в серцях Його дітей. Чому? Завдяки любові. Бог любить нас—завжди—і ми любимо Його. Наша любов до Бога протистоїть усім страхам, а Його любов перебуває у святих місцях. Задумайтесь над цим. Коли ми нерішуче виконуємо зобов’язання перед Господом, коли ми звертаємо з Його шляху, який веде до життя вічного, коли ми ставимо під запитання або сумнів нашу важливу роль у Його божественному плані, коли ми дозволяємо нашому страхові відчинити двері для усіх його супутників—бентеження,

гніву, розпачу, розчаруванню—тоді Дух іде від нас, і ми залишаємося без Господа. Якщо вам це знайоме, то ви знаєте, наскільки це погано. І навпаки, коли ми стоїмо на святих місцях, ми можемо відчувати Божу любов, а “досконала любов проганяє страх геть”¹⁶.

Наступне обіцяння—“Не бентежтеся”¹⁷. Незалежно від того, наскільки злочестивість і хаос наповнюють Землю, нам обіцяно, що наша постійна вірність Ісусу Христу принесе “мир Божий, що вищий від усякого розуму”¹⁸. А коли Христос прийде у всій силі і славі, тоді зло, непокора і несправедливість припиняться.

У давні часи апостол Павло про рокував щодо сьогодення, кажучи юному Тимофію:

“Знай же ти це, що останніми днями настануть тяжкі часи.

Будуть бо люди тоді самолюбні, грошолобні, зарозумілі, горді, богозневажники, батькам неслухняні, невдячні, непобожні, ...

що більше люблять розкоші, аніж люблять Бога”¹⁹.

і закликати самих себе та інших до вірності і духовності.

Спенсер В. Кімбол був одним з пророків моєї юності. В останні декілька років, після того як мене було покликано апостолом, я знайшов мир у його першому зверненні під час генеральної конференції у жовтні 1943 року. Він був приголомшений через своє покликання; я знаю, як це. Старійшина Кімбол сказав: “Я багато розмірковував і молився, і постився та молився. У моєму розумі здіймалися суперечливі думки—увні голоси казали: “Ти не зможеш виконувати цю роботу. Ти не є гідним. Ти не здатний на це”—і завжди, зрештою, приходила триумфальна думка: “Ти мусиш виконувати доручену роботу—ти мусиш зробити себе здатним, гідним і компетентним”. І битва продовжувалася”²³.

Мене підбадьорює таке щире свідчення цього апостола, який став 12-м Президентом цієї могутньої Церкви. Він розумів, що треба відкинути свої страхи, щоб “виконувати доручену роботу”, і що він мав поклатися на Господа, аби отримати силу зробити себе “здатним, гідним і компетентним”. Ми це також можемо. Битва продовжуватиметься, але ми будемо боротися з ними з Духом Господа. Ми “не будемо бентежитися”, тому що, коли ми стоятимемо з Господом і стоятимемо за Його принципи та

Пам’ятайте, що “ті, що з нами” з обох боків завіси, ті, що люблять Господа всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою “численніші за тих, що з ними”²⁰. Якщо ми активно довірятимемо Господу і Його шляхам, якщо ми братимемо участь у Його роботі, ми не будемо боятися світових тенденцій або бентежитися через них. Я благаю вас відкинути мирський вплив і тиск та шукати духовності у своєму щоденному житті. Любіть те, що любить Господь, в тому числі Його заповіді, Його святі доми, наші священні завіти з Ним, причастя кожного суботнього дня, наше спілкування з Ним у молитві, і ви не будете бентежитися.

Останнє: довіряйте Господу і Його обіцанням. Я знаю, що всі Його обіцання виповняться. Я знаю це настільки впевнено, наскільки знаю, що стою тут перед вами на цьому священному зібранні.

Господь сказав: “Бо тих, хто є мудрими й отримали істину, і взяли Святого Духа собі за свого провідника, і кого не було обмануто—істинно Я кажу вам, їх не буде зрубано і кинуто у вогонь, але вони переживуть той день”²¹.

Ось чому нам не варто бентежитися через сум’яття сьогодні, через тих, хто перебуває у великій

і просторій будівлі, через тих, хто глузує з чесних зусиль і відданого служіння Господу Ісусу Христу. Оптимізм, сміливість, навіть милосердя виходять з серця, не обтяженого бентеженням або сум’яттям. Президент Нельсон, який “з оптимізмом ставиться до майбутнього”, нагадав нам: “Якщо ми сподіваємося відсіювати міради голосів і філософій людей, які атакують істину, ми повинні навчитися отримувати одкровення”²².

Щоб отримувати особисте одкровення, ми повинні зробити своїм пріоритетом життя за євангелією

Його вічний план, ми стоятимемо на святій землі.

А що ж до тієї дочки і зятя, які багато років тому поставили це щире, глибоке, засноване на страху запитання? Вони серйозно обміркували розмову, що відбулася того вечора; вони молилися і постилися і дійшли до власних висновків. На щастя і на радість собі і нам, бабусі і дідусеві, вони були благословенні сімома чудовими дітьми, і вони просуваються далі з вірою і любов'ю.

Підбадьортеся, брати і сестри. Так, ми живемо у небезпечні часи, але, оскільки ми стоїмо на шляху завітів, нам не треба боятися. Я благословляю вас, щоб, трудячись таким чином, ви не бентежилися через ті часи, в яких ми живемо, або через ті тривоги, що трапляються на нашому шляху. Я благословляю вас, щоб ви обирали стояти на святих місцях і щоб вас не було зрушено. Я благословляю вас, щоб ви вірили в обіцяння Ісуса Христа, що Він живий, що Він доглядає за нами, піклується про нас і стоїть поряд із нами. В ім'я нашого Господа і Спасителя, Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Марк 4:37.
2. 2 Царів 6:14.
3. 2 Царів 6:15.
4. 2 Царів 6:16.
5. 2 Царів 6:17.
6. Учення і Завіти 68:6.
7. Учення і Завіти 6:36.
8. Учення і Завіти 6:34.
9. 2 Царів 6:16.
10. Учення і Завіти 6:34.
11. Учення і Завіти 76:22.
12. Учення і Завіти 20:77.
13. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", *Ліягона*, трав. 2018, с. 96.
14. Учення і Завіти 45:32.
15. Учення і Завіти 45:35.
16. Мороній 8:16.
17. Учення і Завіти 45:35.
18. Филип'янам 4:7.
19. 2 Тимофію 3:1–2, 4.
20. 2 Царів 6:16.
21. Учення і Завіти 45:57.
22. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", с. 96.
23. Spencer W. Kimball, in Conference Report, Oct. 1943, 16–17.

Старійшина Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Усе об'єднати в Христі

Сила євангелії Спасителя змінювати і благословляти нас приходить від розпізнавання і застосування взаємопов'язаності її вчень, принципів та практик.

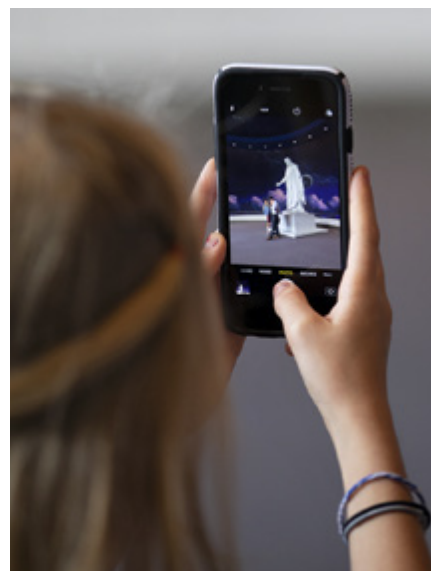
Мотузка—це добре знайоме нам усім базове знаряддя. Мотузки виготовляють із пасм пряжі, рослин, дроту чи інших матеріалів, окремо скручених або сплетених. Цікаво, що досить звичайні матеріали можна переплести, і вони стануть надзвичайно міцними. Таким чином ефективно поєднання і скріплення звичайних матеріалів може створити дивовижне знаряддя.

Як мотузка отримує силу від багатьох переплетених пасм, так само євангелія Ісуса Христа надає найкраще бачення істини і пропонує найбільші благословення, якщо ми прислухаємося до настанови Павла "щоб усе об'єднати в Христі, що на небі, і що на землі"¹. Важливо те, що це життєво-необхідне збирання істини зосереджується і фокусується на Господі Ісусі Христі, оскільки Він—це "дорога, і правда, і життя"².

Я молюся, щоб Святий Дух просвітив кожного з нас, коли ми будемо розглядати, як принцип *об'єднання усього в Христі* стосується на практиці нашого щоденного пізнання Його відновленої євангелії і життя за нею.

Пора одкровень

Ми живемо у дивовижну пору одкровень, пору відновленої Церкви Ісуса Христа. Оголошені сьогодні історичні зміни мають лише одну всеохоплюючу мету—зміцнити віру в Небесного Батька і Його план та в Його Сина, Ісуса Христа, і Його Спокуту. Розклад недільних зборів було не просто скорочено. Навпаки, у нас, як окремих людей і сімей, зараз є більше можливостей і відповідальності використовувати свій час

для посилення сприйняття Суботи як прийнятності вдома і в Церкві.

Минулого квітня організаційна структура кворумів священства не просто змінилася. Натомість, наголос і сила були зосереджені на вищому і святішому способі служити нашим братам і сестрам.

Так само, як сплетені пасма мотузки створюють міцне і надійне знаряддя, всі ці взаємопов'язані дії є складовою поєднаних зусиль, щоб краще узгодити фокус, ресурси і роботу відновленої Церкви Спасителя з її фундаментальною місією: допомагати Богу у виконанні Його роботи—здійснювати спасіння і піднесення Його дітей. Будь ласка, не зосереджуйтеся лише на тому, як будуть втілюватися оголошені зміни. Нам не слід дозволяти процедурним деталям затуманювати найважливіші духовні причини, через які ці зміни зараз відбуваються.

Ми бажаємо, щоб віра в план Батька і викупну місію Спасителя могла зрости на землі і щоб вічні завіти Бога могли бути укладені³. Наші єдині цілі—це сприяти

неперервному процесу навернення до Господа, більш повно любити наших братів і сестер і краще їм служити.

Розділення на частини й відділення

Іноді як члени Церкви ми розділяємо на частини, відділяємо і застосуємо евангелію в нашому житті, створюючи довгі контрольні списки окремих тем для вивчення і завдань для виконання. Але такий підхід потенційно може обмежувати наше розуміння і наше бачення. Нам слід бути обережними, оскільки фарисейське зосередження на контрольних списках може відволікати нас від наближення до Господа.

Мету й очищення, щастя і радість та постійне навернення й захист, які приходять через “віддання своїх сердець Богові”⁴ та “[отримання] образ[у] Його у виразі [нашого] обличчя”⁵ неможливо отримати просто виконуючи усі духовні справи, які нам слід робити, і відмічаючи їх виконання. Натомість, сила евангелії Спасителя змінювати і благословляти нас приходять від розпізнавання

і застосування взаємопов'язаності її вчень, принципів та практик. Лише коли ми *усе об'єднуємо в Христі* з твердою зосередженістю на Ньому, лише тоді синергія евангельських істин може дати нам змогу стати тими, ким Бог хоче, щоб ми стали⁶, і сміливо витерпіти до кінця⁷.

Пізнання і поєднання евангельських істин

Евангелія Ісуса Христа є дивовижним гобеленом істин “улад [скомпонованих]”⁸ і переплетених разом. Коли ми пізнаємо і поєднуємо відкриті евангельські істини, ми благословляємося отриманням цінної перспективи і зростанням духовного потенціалу завдяки очам, які можуть бачити вплив Господа на наше життя, і вухам, які можуть чути Його голос⁹. І принцип *об'єднання усього в одне—навіть у Ньому*—може допомогти нам замінити звичайні контрольні списки поєднаним, інтегрованим і довершеним цілим. Дозвольте мені навести і доктринальний і церковний приклад того, що я маю на увазі.

Приклад 1. Четверте уложення віри є однією з найкращих

ілюстрацій об'єднання усього в Христі: “Ми віримо, що основними принципами і обрядами євангелії є: перше—віра в Господа Ісуса Христа; друге—покаяння; третє—хрищення зануренням для відпущення гріхів; четверте—рукопокладання для надання дару Святого Духа”¹⁰.

Істинна віра зосереджена в і на Господі Ісусі Христі—ми віримо в Нього, як у божественного та Єдинонародженого Сина Батька, і покладаємо віру на Нього та на здійснену Ним спокутну місію. “Бо Він задовольнив закон повною мірою, і Він пред'являє права на всіх тих, хто має віру в Нього; і ті, хто має віру в Нього, припадуть до всього доброго; отже, Він захищає справу дітей людських; і Він перебуває вічно на небесах”¹¹. Застосовувати віру в Христа—це *довіряти* Йому і бути впевненими в Ньому, як у Нашому Спасителі, і в Його імені і в Його обіцяннях.

Перший і природний наслідок віри в Спасителя—це покаяння і відвертання від зла. Коли ми виявляємо віру в Господа і покладаємося на Нього, ми природно звертаємося, приходимо до Нього і залежимо від Нього. Таким чином покаяння—це *віра* у Викупителя і *покладання* на Нього в тому, що ми не можемо зробити для себе самі. Кожен з нас має “[*покладатися*] повністю на заслуги Того, Хто владний спасати”¹², оскільки лише “через діяння, і милість, і благодать Святого Месії”¹³ ми можемо стати новими створіннями у Христі¹⁴ і, зрештою, повернутися і жити у присутності Бога.

Обряд хрищення через занурення для відпущення гріхів вимагає, щоб ми *довіряли* Йому, *поклалися* на Нього і *йшли* за Ним. Нефій проголосив: “Я знаю, якщо ви будете *слідувати за Сином* з щирими намірами в серці, не чинячи лицемірства й обману перед Богом, але

із справжнім бажанням, каючись у своїх гріхах, засвідчуючи перед Батьком, що ви бажаєте взяти на себе ім'я Христа, хрищенням—так, *слідуючи за вашим Господом і вашим Спасителем* у воду, згідно з Його словом, знайте, тоді ви отримаєте Святого Духа; так, тоді прийде хрищення вогнем і Святим Духом”¹⁵.

Обряд покладання рук для надання дару Святого Духа вимагає, щоб ми *довіряли* Йому, *поклалися* на Нього, *йшли* за Ним і *просувалися вперед* у Ньому і з допомогою Його Святого Духа. Як сказав Нефій: “І ось, ... я знаю через це, якщо людина не витерпить до кінця, наслідуючи приклад Сина Бога живого, то вона не може бути спасенною”¹⁶.

Четверте уложення віри не просто визначає фундаментальні принципи й обряди відновленої євангелії. Натомість, це натхненне твердження про вірування усе об'єднує в Христі: *довіру* Йому і до Нього, *покладання* на Нього, *наслідування* Його і *просування вперед* з Ним—і навіть в Ньому.

Приклад 2. Тепер я хочу описати, як усі програми та ініціативи Церкви об'єднуються у Христі. Можна навести багато додаткових прикладів. Я скористаюся лише вибраними кількома.

У 1978 році Президент Спенсер В. Кімбол дав настанову членам Церкви зміцнювати силу Сіону по всьому світу. Він порадив святим залишатися в їхніх рідних країнах і засновувати міцні коли, збираючи сім'ю Бога і навчаючи її шляхам Господа. Далі він сказав, що буде побудовано більше храмів і пообіцяв благословення святым, де б вони у світі не жили¹⁷.

Коли кількість колів зросла, посилювалася потреба в тому, щоб домівки людей “стали [місцями], де членам сімей [подобалось] би знаходитися, де вони [могли б] збагатити свої життя і знайти взаємну любов, підтримку, відчуття, що їх цінують, і заохочення”¹⁸. Як наслідок, у 1980 році недільні збори були поєднані у тригодинний блок, щоб “поновити наголос на особистій та сімейній

відповідальності вивчати євангелію, жити за нею і навчати їй”¹⁹. Цей наголос на сім’ї і домівці було знову підтверджено у документі “Сім’я: Проголошення світові”, представленому Президентом Гордоном Б. Хінклі у 1995 році²⁰.

У квітні 1998 року Президент Хінклі оголосив про будівництво набагато більшої кількості малих храмів, наближаючи цим священні обряди до дому Господа до окремих осіб і сімей святих останніх днів по всьому світу²¹. І ці покращені можливості для духовного зростання і розвитку доповнювалися пов’язаним зростанням у мирському самозабезпеченні через започаткування Постійного фонду освіти у 2001 році²².

Під час свого служіння Президент Томас С. Монсон неодноразово заохочував святих іти “на порятунок” і робив наголос на піклуванні про бідних і нужденних, як на одному з божественно встановлених обов’язків Церкви. Як продовження наголосу на мирській підготовці у 2012 році була впроваджена ініціатива—Служба самозабезпечення.

Протягом кількох останніх років було зроблено і посилено наголос на тому, щоб зробити Суботній день приємністю в домівці і в церкві²³, таким чином готуючи нас до змін в розкладі недільних зборів, про які було оголошено сьогодні на цій сесії генеральної конференції.

І шість місяців тому кворуми Мелхиседеківського священства були зміцнені й ефективніше узгоджені з допоміжними організаціями заради досягнення вищого і святішого підходу до служіння.

Я вірю, що послідовність і розклад цих дій протягом багатьох десятиліть може допомогти нам побачити одну поєднану і всеосяжну роботу, а не лише серію незалежних і розрізнених започаткувань. “Через одкровення Бог відкрив, як саме завдяки обрядам, навчанню, програмам та заходам, що **зосереджені на домівці та підтримуються Церквою**, має відбуватися духовний розвиток окремих людей і сімей. Церковні організації і програми існують не заради самих себе, а для того, щоб благословляти окремих людей і сім’ї”²⁴.

Я молюся, щоб ми побачили в роботі Господа одну велику всесвітню роботу, яка стає все більше зосередженою на домівці і підтримується Церквою. Я знаю і свідчу, що Господь відкриває і “відкриє ще багато великого і важливого стосовно Царства Божого”²⁵.

Обіцяння і свідчення

Я почав своє послання наголосивши на силі, яка створюється, коли окремі пасма різних матеріалів скручують чи сплітають разом. Я обіцяю, що так само більша перспектива,

краще відчуття мети і сила будуть явлені у нашому навчанні і житті за відновленою євангелією Ісуса Христа, якщо ми будемо намагатися усе об’єднати в Христі—саме у Ньому.

Усі можливості і благословення, які мають вічні наслідки, починаються з Господа Ісуса Христа і завдяки Ньому є можливими, тривалими і мають мету. Як свідчив Алма: “Немає іншого шляху або засобу, якими людина могла б спастися, як тільки в Христі і через Нього. Знай, Він є життя і світло для світу”²⁶.

Я радісно проголошую своє свідчення про божественність і живу реальність Вічного Батька і Його Улюбленого Сина, Ісуса Христа. У нашому Спасителі ми знаходимо радість. І в Ньому ми знаходимо запевнення, що матимемо “мир у цьому світі і вічне життя у тому світі, що прийде”²⁷. Я про це свідчу у священне ім’я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Ефесянам 1:10.
2. Іван 14:6.
3. Див. Учення і Завіти 1:21–22.
4. Див. Геламан 3:35.
5. Алма 5:14.
6. Див. Матвій 5:48; 3 Нефій 12:48.
7. Див. Учення і Завіти 121:29.
8. Ефесянам 2:21.
9. Див. Учення і Завіти 136:32.
10. Уложення віри 1:4.
11. Мороній 7:28.
12. 2 Нефій 31:19.
13. 2 Нефій 2:8.
14. Див. 2 Коринтянам 5:17.
15. 2 Нефій 31:13; курсив додано.
16. 2 Нефій 31:16.
17. Див. Spencer W. Kimball, “The Fruit of Our Welfare Services Labors”, *Ensign*, Nov. 1978, 76.
18. Instructions for stake presidencies and bishoprics, in “Church Consolidates Meeting Schedules”, *Ensign*, Mar. 1980, 73.
19. Instructions, in “Church Consolidates Meeting Schedules”, 73.
20. Див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 145.
21. Див. Gordon B. Hinckley, “New Temples to Provide “Crowning Blessings” of the Gospel”, *Ensign*, May 1998, 87–88.
22. Див. Гордон Б. Хінклі, “Постійний фонд освіти”, *Ліягона*, лип. 2001, сс. 60–62, 67.
23. Див. Рассел М. Нельсон, “Субота є приємністю”, *Ліягона*, трав. 2015, сс. 129–132.
24. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 1.4; курсив додано.
25. Уложення віри 1:9.
26. Алма 38:9.
27. Учення і Завіти 59:23.

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

Істина та план

Коли ми шукаємо істину про релігію, нам слід використовувати духовні методи, доречні для такого пошуку.

В сучасному одкровенні істину визначено як “знання про все суще як воно є, і як воно було, і як воно буде” (Учення і Завіти 93:24). Це досконале визначення для плану спасіння і документа “Сім’я: Проголошення світові”.

Ми живемо в часи значного збільшення обсягу і поширення інформації. Але не вся ця інформація істинна. Нам потрібно бути обачними у своєму пошуку істини та виборі джерел для цього пошуку. Нам не слід вважати, що видатне або владне становище у світі є належними джерелами істини. Нам слід бути обережними щодо того, чи довіряти інформації або порадам від зірок естради, видатних спортсменів або з анонімних джерел в Інтернеті. Компетентність в одній сфері не слід сприймати за компетентне знання істини в інших галузях.

Нам також слід бути обережними щодо мотивації того, хто надає інформацію. Саме тому в Писаннях нас застерігають проти орудування священників (див. 2 Нефій 26:29). Якщо джерело анонімне або невідоме, тоді інформація також може бути підозрілою.

Наші особисті рішення повинні ґрунтуватися на інформації, що

походить з джерел, які є компетентними у даній темі та вільними від егоїстичних мотивів.

І.

Коли ми шукаємо істину про релігію, нам слід використовувати духовні методи, доречні для такого пошуку: молитву, свідчення Святого Духа і вивчення Писань та слів сучасних пророків. Мені завжди сумно, коли я чую про людину, яка каже про втрату релігійних вірувань

через мирські вчення. Ті, хто колись мав духовне бачення, можуть страждати на накликаю на себе духовну сліпоту. Як сказав президент Генрі Б. Айрінг: “Їхня проблема полягає не в тому, що, на їхню думку, вони бачать; вона полягає в тому, що вони не можуть побачити”¹.

Наукові методи ведуть нас до того, що ми називаємо науковою істиною. Але “наукова істина”—це не життя в цілому. Люди, які не пізнають “через навчання і також через віру” (Учення і Завіти 88:118), обмежують своє розуміння істини тим, що вони можуть перевірити науковими засобами. Це накладає штучні обмеження на їхній пошук істини.

Президент Джеймс Е. Фауст сказав: “Ті, кого було [охрищено], піддають небезпеці свою вічну душу, легковажно звертаючись тільки до мирського джерела знань. Ми віримо, що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів має повноту евангелії Христа, а ця евангелія є квінтесенцією істини та вічного просвітлення”².

Ми знаходимо справжню і тривалу радість, коли приходимо до пізнання істини про те, хто ми є, яким є значення смертного життя і куди ми підемо після смерті, та діємо відповідно до цього. Ці істини не можуть бути пізнані науковими або мирськими методами.

II.

Тепер я говоритиму про відновлені євангельські істини, які є фундаментальними для доктрини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Будь ласка, ретельно обміркуйте ці істини. Вони багато чого пояснюють стосовно нашої доктрини та практик, можливо, разом з дечим з того, що ще не зрозуміло.

Існує Бог, який є люблячим Батьком духів усіх, хто коли-небудь жив або житиме.

Стать—вічна. До того, як ми народилися на цій землі, усі ми жили як духи чоловічої та жіночої статі в присутності Бога.

Ми щойно чули, як Хор скінії на Храмівій площі співав “Буду я за Божим планом жити”³. Це план, який Бог підготував, щоб усі Його духовні діти могли розвиватися вічно. Цей план життєво необхідний для кожного з нас.

За цим планом Бог створив цю землю як місце, де Його улюблені духовні діти могли б народжуватися у смертне життя, щоб отримати фізичне тіло і мати можливість для вічного розвитку через праведний вибір.

Аби бути змістовним, вибір у смертному житті мав робитися між силами добра і зла, які протистоять одна одній. Мала бути протилежність і, отже, мав бути супротивник, якого

було вигнано через бунт і якому було дозволено спокушати Божих дітей діяти всупереч Божому плану.

Метою Божого плану було дати Його дітям можливість вибрати вічне життя. Це б могло бути досягнутим тільки завдяки досвіду в смертному житті та, після смерті, післяземному розвитку в духовному світі.

Протягом смертного життя усі ми будемо забруднюватися гріхом, піддаючись злим спокусам супротивника, і зрештою ми помremo. Ми погодилися з тим, що ці виклики будуть частиною плану, покладаючись на запевнення, що Бог, наш Батько, надасть Спасителя, Свого Єдинонародженого Сина, Який врятує нас всезагальним воскресінням до життя у тілі після смерті. Спаситель також здійснить Спокуту, щоб сплатити ціну за всіх, аби бути очищеними від гріха на визначених Ним умовах. Цими умовами, зокрема, є віра в Христа, покаяння, хрищення, надання дару Святого Духа та інші обряди, що виконуються владою священства.

У великому Божому плані щастя підтримується досконалий баланс між вічною справедливістю та милосердям, яке ми можемо отримати через Спокуту Ісуса Христа. Завдяки йому ми також можемо перетворитися на нових створінь у Христі.

Люблячий Бог простягає руку кожному з нас. Ми знаємо, що завдяки

Його любові та Спокуті Його Єдинонародженого Сина “все людство може бути спасеним через послухність законам і обрядам [Його] євангелії” (Уложення віри 1:3; курсив додано).

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів добре відома як Церква, зосереджена на сім’ї. Але що розуміється не дуже добре, так це те, що в нашій зосередженості на сім’ї приділяється увага не лише земним стосункам. Вічні стосунки також є фундаментальними для нашої теології. “Сім’ю встановлено Богом”⁴. За великим планом нашого люблячого Творця місія Його відновленої Церкви полягає в тому, щоб допомогти дітям Бога досягти найвищого благословення—піднесення в цілестіальному царстві, якого можна сягнути лише через вічний шлюб між чоловіком і жінкою (див. Учення і Завіти 131:1–3). Ми підтверджуємо Господні вчення, що “стать є невід’ємною властивістю доземної, смертної й вічної особистості та її призначення” і що “шлюб між чоловіком і жінкою є невід’ємною частиною Його вічного плану”⁵.

Зрештою, Божа любов є настільки великою, що, за винятком небагатьох, хто свідомо стали синами прокляття, Він уготував славетну долю всім Своїм дітям. “Усі Його діти”—це також усі, хто помер. Ми виконуємо для них повірницькі обряди у наших храмах. Мета Церкви Ісуса Христа—допомогти Його дітям стати гідними вищого ступеня слави, який є піднесенням або вічним життям. Для тих, хто не бажає або не гідний цього, Бог підготував інші, хоча й нижчі, царства слави.

Будь-яка людина, що розуміє ці вічні істини, може зрозуміти, чому члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів думають так, як ми, і діють так, як ми.

III.

Зараз я згадаю про кілька застосованих цих вічних істин, які можна зрозуміти лише у світлі Божого плану.

Перше, ми шануємо особисту свободу волі. Більшість людей знає про великі зусилля відновленої Церкви зі сприяння свободі віросповідання у Сполучених Штатах і по всьому світу. Ці зусилля не спрямовані на просування виключно наших інтересів, але, згідно з Божим планом, є прагненням допомогти всім Його дітям мати свободу вибору.

Друге, ми—місіонери. Нас іноді запитують, чому ми посилаємо місіонерів у так багато країн, навіть туди, де майже все населення є християнами. Нам ставлять таке ж запитання про те, чому ми надаємо гуманітарну допомогу, вартістю в багато мільйонів доларів, людям, які не є членами нашої Церкви, та чому ми не пов'язуємо надання цієї допомоги з нашими місіонерськими зусиллями. Ми робимо це, оскільки вважаємо усіх смертних дітьми Бога—нашими братами і сестрами—та прагнемо поділитися з кожним нашим духовним і мирським достатком.

Третє, земне життя є для нас священним. Наша відданість Божому плану вимагає від нас протидіяти абортам та евтаназії.

Четверте, декого турбують певні положення позиції нашої Церкви стосовно шлюбу та дітей. Наше знання Божого плану спасіння, даного через одкровення, спонукає нас протидіяти нинішнім соціальним та юридичним впливам, спрямованим на те, щоб відмовитися від традиційного шлюбу та внести зміни, що викликають у людей сумніви щодо своєї статі чи видозмінюють розуміння статі або нівелюють різницю між чоловіками і жінками. Ми знаємо, що стосунки, особливості та функції чоловіків та жінок є життєво важливими для здійснення великого Божого плану.

П'яте, у нас також є відмінне бачення того, що стосується дітей. Ми дивимося на народження і виховання дітей як на частину Божого плану та радісний і священний обов'язок тих, кому дано спроможність брати в цьому участь. З нашої точки зору—найбільшим скарбом на землі

та на небесах є наші діти й наші нащадки. Тому ми повинні навчати і обстоювати принципи і практики, які забезпечують найкращі умови для розвитку і щастя дітей—усіх дітей.

Зрештою, ми—улюблені діти Небесного Батька, який навчав нас, що чоловічність і жіночність, шлюб між чоловіком та жінкою і народження та виховання дітей—все це є важливим для Його великого плану щастя. Наша позиція щодо цих основних принципів нерідко стає причиною протидії Церкві. Ми вважаємо це неминучим. Протидія є частиною плану і найзапекліша протидія Сатани спрямована на все, що є найважливішим у Божому плані. Він прагне знищити роботу Бога. Його основні методи—це дискредитація Спасителя і Його божественної влади, нівелювання впливу Спокути Ісуса Христа, знеохочення каятися, підробка одкровень і заперечення особистої відповідальності. Він

також прагне викликати у людей сумніви щодо їхньої статі, спотворити шлюб і відбити бажання народжувати дітей—особливо у батьків, які виховуватимуть дітей в істині.

IV.

Робота Господа просувається вперед, незважаючи на організовану і постійну протидію, з якою ми стикаємося, намагаючись жити за вченнями Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Тим, хто вагається, зазнаючи тієї протидії, я даю ці поради.

Пам'ятайте, що принцип покаяння уможливлено завдяки незрівнянній силі Спокути Ісуса Христа. Як закликав старійшина Ніл А. Максвелл, не будьте серед тих, “хто скоріше намагатимуться змінити Церкву, ніж зміняться самі”⁶.

Як закликав старійшина Джеффри Р. Холланд:

“Міцно тримайтеся за те, що ви вже знаєте і твердо стійте доти, доки не прийде додаткове знання. ...

У цій Церкві те, що ми знаємо, є більш важливим, ніж будь-що, чого ми не знаємо”⁷.

Виявляйте віру в Господа Ісуса Христа, бо це є першим принципом євангелії.

Зрештою, звертайтеся по допомогу. Наші церковні провідники люблять вас і шукають духовного скерування, щоб допомогти вам. Ми надаємо багато матеріалів, таких, як ті, що ви знайдете на сайті LDS.org, та інших для підтримки вивчення євангелії вдома. У нас також є брати-служителі та сестри-служительки, покликані допомагати, виявляючи любов.

Наш люблячий Небесний Батько хоче, щоб Його діти мали радість, бо в цьому полягає мета нашого створіння. Цією радісною долею є вічне життя, яке ми можемо отримати, просуючись вперед тим, що наш пророк, Президент Рассел М. Нельсон, часто називає “шляхом завітів”. Ось, що він сказав у своєму першому посланні як Президент Церкви: “Залишайтеся на шляху завітів. Ваше зобов’язання йти за Спасителем через укладання завітів з Ним і потім дотримання тих завітів відкриє двері кожному духовному благословенню та привілею, доступному чоловікам, жінкам і дітям повсюди”⁸.

Я урочисто свідчу: те, про що я сказав, істинне, і це уможливлено завдяки вченням і Спокуті Ісуса Христа, Який уможливує все за великим планом Бога, нашого Вічного Батька. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God: A Collection of Discourses* (1997), 143.
2. James E. Faust, “The Abundant Life”, *Ensign*, Nov. 1985, 9.
3. “Буду я за Божим планом жити”, *Збірник дитячих пісень*, сс. 86–87.
4. “Сім'я: Проголошення світові”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 145.
5. “Сім'я: Проголошення світові”, с. 145.
6. Neal A. Maxwell, *If Thou Endure It Well* (1996), 101.
7. Джеффри Р. Холланда, “Вірую, Господи”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 94; курсив в оригіналі.
8. Рассел М. Нельсон, “Разом уперед”, *Ліягона*, квіт. 2018, с. 7.

Представлено президентом Генрі Б. Айрінгом
Другий радник у Першому Президентстві

Підтримка церковних чинів

Брати і сестри, зараз я представлю вам для підтримки голосуванням генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральні президентства допоміжних організацій Церкви.

Запропоновано, щоб ми підтримали Рассела М. Нельсона як пророка, провидця, одкровителя і Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів; Далліна Харріса Оукса як першого радника у Першому Президентстві та Генрі Бенніона Айрінга як другого радника у Першому Президентстві.

Хто підтримує, може виявити це.

Ті, хто проти, якщо такі є, нехай виявлять це.

Запропоновано, щоб ми підтримали Далліна Х. Оукса як президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів і М. Рассела Балларда як діючого президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

Усі, хто підтримує, будь ласка, виявть це.

Хто проти, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали як членів Кворуму Дванадцятьох Апостолів: М. Рассела Балларда, Джеффри Р. Холланда, Дітера Ф. Ухтдорфа, Девіда А. Беднара, Квентіна Л. Кука, Д. Тодда Крістофферсона, Ніла А. Андерсена,

Рональда А. Разбанда, Гарі Е. Стівенсона, Дейла Г. Ренлунда, Герріта У. Гонга та Уліссеса Соареса.

Ті, хто підтримують, будь ласка, виявть це.

Якщо хтось проти, можете вказати це.

Запропоновано, щоб ми підтримали радників у Першому Президентстві і Кворум дванадцятьох апостолів як пророків, провидців і одкровителів.

Всі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є, виявіть таким же чином.

Запропоновано, щоб ми підтримали Брука П. Хейлза, якого було покликано служити генеральним авторитетом сімдесятником.

Ті, хто підтримують, будь ласка, виявіть це.

Ті, хто проти, якщо такі є, нехай виявлять це.

Запропоновано, щоб ми звільнили від покликання з вдячністю за віддане служіння наступних генеральних авторитетів сімдесятників: старійшин Мервіна Б. Арнольда, Крейга А. Кардона, Леррі Дж. Еко Хока, С. Скотта Гроу, Аллана Ф. Пекера, Грегори А. Швайцера і

Клаудіо Д. Сівіка і надали їм статус почесних генеральних авторитетів.

Хто бажає приєднатися до нас у вияві вдячності цим братам за їхнє чудове служіння, будь ласка, виявіть це.

Запропоновано, щоб ми звільнили наступних територіальних сімдесятників: Б. Серхіо Антунеса, Алана С. Батта, Р. Рендолла Блута, Ганса Т. Бума, Фернандо Е. Калдерона, Х. Марсело Кардуса, Пола Р. Коварда, Маріона Б. Де Антуно, Роберта А. Драйдена, Деріела Ф. Даннігана, Джеффри Д. Еріксона, Мервіна С. Гідді, Жоао Роберто Грахла, Річарда К. Хансена, Тодда Б. Хансена, Майкла Р. Дженсена, Деніела В. Джоунса, Стівена О. Леінга, Аксея Х. Леймера, Тасара Макасі, Алвіна Ф. Мерідіта третього, Адоная С. Обандо, Кацууки Отахара, Фреда А. Паркера, Хосе П. Пінеда, Гері С. Прайса, Мігуеля А. Рееса, Альфредо Л. Саласа, Нецахуалкойотла Салінаса, Макла С. Саусворда, Г. Лоуренса

Спекмена, Уільяма Х. Стоддарта, Стівена Е. Томпсона, Девіда Дж. Томпсона, Джорджа Дж. Тобіаса, Жака А. Ван-Рінена, Рауля Едгарда А. Вісенсіо, Кіта П. Уолкера і Деніела Єрєнья-Тавія.

Ті, хто бажає приєднатися до нас у вияві вдячності за їхнє відмінне служіння, будь ласка, виявіть це.

Запропоновано, щоб ми підтримали інших генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральні президентства допоміжних організацій в їхньому теперішньому складі.

Всі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є, виявіть таким же чином.

Ті, хто голосував проти під час будь-яких пропозицій проголосувати, мають звернутися до свого президента колу.

Брати і сестри, ми вдячні вам за ваші постійні віру й молитви за провідників Церкви. ■

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Тверді та непохитні у вірі в Христа

Аби завзято продовжувати бути твердим і непохитним у вірі в Христа, необхідно, щоб євангелія Ісуса Христа проникла у душу і серце людини.

З історії Старого Завіту ми дізнаємося про послідовні періоди часу, коли діти Ізраїлю шанували свій завіт з Єговою і поклонялися Йому і коли вони ігнорували цей завіт і поклонялися ідолам або Ваалові¹.

Час правління Ахава був одним з таких періодів відступництва у північному царстві Ізраїлю. Одного разу пророк Ілля сказав царю Ахаву зібрати людей Ізраїлю, а також пророків або священників Ваала на горі Кармель. Коли люди зібралися всі разом, Ілля сказав їм: “Чи довго ви будете скакати на двох галузках? [або іншими словами “Коли ви вирішите раз і назавжди?”] Якщо Господь Бог, ідіть за Ним, а якщо Ваал ідіть за ним! Та не відповів йому народ ані слова”². Отже Ілля наказав, щоб пророки Ваала і він зарізали по молодому бичку та поклали їх на дрова кожен на свій олтар, але “огню не покладуть”³. Потім сказав: “І ви покличете ім'я бога вашого, а я покличу ім'я Господа. І станеться, той Бог, що відповість огнем, Він Бог! І відповів той народ та й сказав: Це добре слово!”⁴

Ви пам'ятаєте, що священники Ваалові з галасом годинами зверталися до свого неіснуючого бога, щоб той послав вогонь на бичка, “та не було ані голосу, ані відповіді, ані слуху”⁵. Коли настала черга Іллі, він відбудував розбитий олтар Господа, поклав на нього дрова та жертвенного бичка, а потім наказав обливи все це водою, не раз, а три рази. Не залишилося сумніву, що не він, ніяка інша людська сила не могла запалити вогонь.

“І сталося в час принесення хлібною жертви, що підійшов пророк Ілля та й сказав: Господи, Боже Авраамів, Ісаків та Ізраїлів! Сьогодні пізнають, що Ти Ізраїлів Бог, а я Твій раб, і що все оце я зробив Твоїм словом. ...

І спав Господній огонь, та й пожеж цілопалення, і дрова, і каміння, і порох, і вилизав воду, що в рові...

І побачили це всі люди, та й попадали на обличчя свої й говорили: Господь, Він Бог, Господь, Він Бог!”⁶

Сьогодні Ілля міг би сказати:

- Або Бог, наш Небесний Батько, існує, або ні, але, якщо Він існує, поклоняйтеся Йому.
- Або Ісус Христос—Син Бога, воскреслий Викупитель людства, або ні, але, якщо так і є, йдіть за Ним.
- Або Книга Мормона—слово Бога, або ні, але, якщо це так, тоді “[будьмо ближче до Бога, вивчаючи і] твердо дотримуючись її заповідей”⁷.
- Або Джозеф Сміт бачив Небесного Батька та Сина і розмовляв з Ними того весняного дня 1820 року, або ні, але, якщо так, тоді йдіть за мантиєю пророка, який має ключі запечаткування, які я, Ілля, передав йому.

Під час останньої генеральної конференції Президент Рассел М. Нельсон проголосив: “Вам немає потреби гадати, що є істинним [див.

Мороній 10:5]. Вам непотрібно гада-ти, кому можна без ризику довіри-тися. Через особисте одкровення ви можете отримати власне свідчення про те, що Книга Мормона є словом Бога, що Джозеф Сміт є пророком і що це Церква Господа. Незалежно від того, що можуть казати або роби-ти інші люди, ніхто й ніколи не може забрати свідчення, яке народилося у вашому серці й розумі про те, що є істинним”⁸.

Коли Яків обіцяв, що тим, хто шукає Божої мудрості, Він “всім дає просто, та не докоряє”,⁹ він також попереджував:

“Але нехай просить із вірою, без жадного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, яку жене й кидає вітер.

Нехай бо така людина не гадає, що дістане що від Господа.

Двоєдушна людина непостійна на всіх дорогах своїх”¹⁰.

З іншого боку, наш Спаситель був досконалим прикладом постійності. Він сказав: “Отець не залишив Самого Мене, бо Я завжди чиню, що Йому до вподоби”¹¹. Обміркуйте ці описання чоловіків і жінок у Писаннях, які подібно до Спасителя, були твердими та непохитними:

Їх “було наведено до істинної віри; і вони не відступали від неї, бо були твердими, стійкими і непохитними, бажаючи з усією старанністю виконувати заповіді Господа”¹².

“Їхня думка тверда, і вони покладають свою надію на Бога постійно”¹³.

“І ось, ви самі знаєте, бо ви були свідками цього, що всі ті з них, кого приведено до пізнання істини ... Отже, всі ті з них, які прийшли до цього, ви знаєте самі, що вони стійкі і непохитні у вірі і в тому, чим їх було зроблено свободними”¹⁴.

“І вони перебували [непохитними] в науці апостольській, та в спільноті братерській, і в ламанні хліба, та в молитвах”¹⁵.

Аби завзято продовжувати бути твердим і непохитним у вірі в Христа, необхідно, щоб євангелія Ісуса Христа проникла у душу і серце

людини, це означає, що євангелія стає не просто одним з багатьох аспектів, що впливає на життя людини, але тим, що визначає його або її життя і характер. Господь каже:

“І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті.

І духа Свого дам Я до вашого нутра, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати.

І ... станете ви народом Мені, а Я буду вам Богом!”¹⁶

Це завіт, який ми складаємо під час нашого хрищення і храмових обрядів. Однак дехто ще не прийняв повністю євангелію Ісуса Христа у своє життя. Хоча, як Павло каже, що вони були “поховані з [Христом] хрищенням”, вони все ще не розуміють ту частину, “як воскрес Христос із мертвих ... , так щоб ... ми стали ходити в обновленні життя”¹⁷. Євангелія ще не визначає їх. Вони ще не зосереджені на Христі. Вони вибирають, яких вчень і заповідей

вони будуть дотримуватися і де і коли вони служитимуть у Церкві. На противагу, через чітке дотримання своїх завітів ті, хто “є вибраними за завітом”¹⁸ уникають обману і залишаються твердими у вірі в Христа.

Більшість з нас зараз знаходяться між соціально мотивованою участю у євангельських ритуалах з одного боку і всепоглинаючим подібним до Христового зобов’язанням волі Бога з іншого боку. Десь у цьому просторі хороша новина євангелії Ісуса Христа увійшла у наше серце й заволоділа нашою душею. Можливо, це не станеться миттєво, але ми всі повинні рухатися у напрямку цього благословенного стану.

Це важко, але дуже важливо залишатися твердими і непохитними, коли ми бачимо себе очищеними “в горні страждань”,¹⁹ щось, рано чи пізно, з’являється у всіх у нас у нашому смертному житті. Без Бога ці темні періоди часу супроводжуються занепадом духа, відчаєм та навіть гіркотою. З Богом спокій замінює біль, мир замінює сум’яття, а надія

замінює сум. Залишаючись твердими у вірі в Христа, ми отримаємо Його підкріплювальну благодать, підтримку²⁰. Він перетворить випробування на благословення і, як сказав Ісаїя, “замість попелу да[сть] ім оздобу”²¹.

Дозвольте мені розповісти про три приклади, які я особисто знаю:

Є жінка, яка страждає від виснажливої хронічної хвороби, що продовжується, незважаючи на медичне лікування, благословення священства та піст і молитви. Однак її віра у силу молитви та реальність Божої любові до неї не зменшується. День за днем (а іноді годину за годину) вона продовжує служити у своєму покликанні у Церкві і разом зі своїм чоловіком піклуватися про свою молоду сім'ю, усміхаючись, як тільки може. У неї є глибоке співчуття до інших, очищене її власним стражданням, і вона часто забуває про себе, служачи іншим. Вона залишається непохитною, і люди відчувають себе щасливими поряд з нею.

Чоловік, який виріс у Церкві, служив місіонером повного дня і одружився з чудовою жінкою,

здивувався, коли дехто з його братів і сестер почали критикувати Церкву та пророка Джозефа Сміта. Через деякий час вони залишили Церкву і намагалися переконати його зробити те саме. Як часто це стається у таких випадках, вони завалили його розповідями, аудіозаписами та відео, які виробили опоненти, більшість з яких були невдоволеними колишніми членами Церкви. Його брати і сестри сміялися з його віри, кажучи йому, що він був довірливим і введеним в оману. У нього не було відповідей на всі їхні твердження, і його віра почала слабшати під дією неблаганної опозиції. Він обмірковував, чи йому слід припинити відвідувати церкву. Він говорив зі своєю дружиною. Він говорив з людьми, яким довіряв. Він молився. Коли він все це обмірковував у складному емоційному стані, він згадав випадки, коли відчував Святого Духа і отримував через Духа свідчення про істинність. Він зробив висновок: “Якщо я чесний з собою, я маю визнати, що Дух торкнувся мене більше ніж один раз і свідчення Духа справжнє”. У нього з'явилося

поновлене відчуття щастя і миру, яке він поділяє зі своєю дружиною і дітьми.

Чоловік і дружина, які постійно і щасливо слідували у своєму житті порадам Братів, були засмучені труднощами, які виникли у них при бажанні мати дітей. Вони витратили значні фінансові заощадження, працюючи з компетентними медичними професіоналами, і через деякий час були благословенні сином. Однак, на жаль, приблизно через рік, з немовлям стався нещасний випадок, у якому ніхто не був винним, але воно опинилося у напівкоматозному стані зі значними ушкодженнями мозку. Хлопчик отримав найкращий догляд, але лікарі не могли передбачити, яким буде його стан у майбутньому. Дитина, над якою це подружжя так старанно працювало і про яку молилося, щоб вона прийшла у цей світ, у певному сенсі була забрана, і вони не знають, чи коли-небудь їх син повернеться до них. Зараз вони докладають всіх зусиль, піклуючись про життєво необхідні потреби немовля, і у той самий

час виконуючи всі свої обов'язки. У цей надзвичайно складний період вони звернулися до Господа. Вони покладаються на “насушний хліб”, що отримують від Нього. Їм допомагають співчутливі друзі та сім'я, і їх зміцнюють благословення священства. Вони стали ближчими одне до одного, їхній союз, мабуть, зараз глибше і більш завершений, ніж міг би бути в іншому випадку.

23 липня 1837 року Господь дав одкровення Томасу Б. Маршу, який був на той час президентом Кворуму Дванадцятих Апостолів. У ньому сказано наступне:

“І молись за своїх братів з Дванадцятих. Повчай їх гостро заради Мого імені, і нехай повчають їх за всі їхні гріхи, і будь вірним Моему імені переді Мною.

І після їхніх спокус і багатьох бідувань, ось, Я, Господь, простягну руку до них, і якщо вони не закамяніють серцями своїми і не затвердіють шиями своїми проти Мене, їх буде наведено, і Я зцілю їх”²².

Я вірю, що принципи, які згадані у цих віршах, стосуються всіх нас. Спокуси і бідування, через які ми проходимо, та будь-яке випробування, яке Господь вважає за потрібне, щоб ми пройшли, можуть вести до нашого повного навернення та зцілення. Але це стається, якщо, і лише якщо, ми не закамяніємо серцями своїми і не затвердіємо шиями своїми проти Нього. Якщо ми залишаємося твердими і непохитними, не зважаючи на те, що може статися, ми досягнемо навернення, про яке говорив Спаситель, коли сказав Петру: “Ти ж колись, як навернешся, зміцни братню свою”,²³ навернення, такого повного, що не може бути загубленим. Обіцяне зцілення—це очищення і освячення наших пораних гріхами душ, яке робить нас святими.

Я згадую про пораду наших матерів: “Їжте овочі, вони—корисні”. Наші матері праві, й у контексті непохитності у вірі “їсти овочі” означає постійно молитися, бенкетувати щоденно Писаннями, служити і поклонятися у церкві, щотижня гідно

приймати причастя, любити вашого ближнього і щодня брати на себе свій хрест у слухняності Богові²⁴.

Завжди пам'ятайте про обіцяння доброго майбутнього, і зараз, і потім, для тих, хто тверді та непохитні у вірі в Христа. Пам'ятайте “про вічне життя і про радість святих”²⁵. “О всі ви, хто чистий серцем, підніміть свої голови і отримайте приемне слово Бога, і бенкетуйте Його любов'ю; бо ви можете це, якщо ваш розум твердий, навіки”²⁶. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Путівник по Писаннях, “Ваал”.
2. 1 Царів 18:21.
3. 1 Царів 18:23.
4. 1 Царів 18:24.
5. 1 Царів 18:29.
6. 1 Царів 18:36, 38–39.
7. Книга Мормона, вступ.
8. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 95.
9. Див. Якова 1:5.
10. Якова 1:6–8.
11. Іван 8:29; курсив додано.
12. 3 Нефій 6:14; див. також Алма 27:27.
13. Алма 57:27.
14. Геламан 15:7–8.
15. Дії 2:42.
16. Єзекїль 36:26–28; див. також 2 Коринтянам 3:3.

17. Римлянам 6:4.

18. Див. Джозеф Сміт—Матвій 1:22–23; див. також Матвій 24:24–25.

19. 1 Нефій 20:10; див. також Ісаїя 48:10.

20. Як Господь сказав 22-річному Джозефу Сміту після того, як той втратив переклад частини Книги Мормона: “Тобі не слід було боятися людини більше, ніж Бога. ... Він би простер свою руку й підтримав тебе проти всіх вогнених стріл супротивника; і Він був би з тобою кожного разу під час збентеження” (Учення і Завіти 3:7–8). Після свого навернення Алма свідчив: “Мене було підтримано під час випробувань і всілякого лиха, так, і в усіляких скорботах; так, Бог визволив мене з в'язниці, і з пут, і з смерті; так, і я покладаю надію свою на Нього, і Він ще визволить мене. І я знаю, що Він підніме мене в останній день, щоб жити з Ним у славі” (Алма 36:27–28).

21. Ісаїя 61:3.

22. Учення і Завіти 112:12–13.

23. Лука 22:32.

24. Див. Лука 9:23. Президент Рассел М. Нельсон нагадує нам: “Ніщо не відкриває небеса так, як поєднання більшої чистоти, неухильного послуху, щирих пошуків, щоденного бенкетування словами Христа у Книзі Мормона [див. 2 Нефій 32:3] та часу, який регулярно відводиться для храмової і сімейно-історичної роботи” (“Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, с. 95).

25. Енош 1:3.

26. Кн. Якова 3:2.

Єпископ Дін М. Девіс

Перший радник у Верховному єпископаті

Почуйте всі пророка глас

Якщо ми затвердимо у нашому житті практику слухати голос сучасного пророка і прислухатися до нього, ми пожнемо вічні благословення.

Говорючи про Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, Господь проголосив:

“І знову, обов’язком Президента чина Первосвященства є головувати над усією Церквою і бути подібним Мойсеєві—

... так, бути провидцем, одкровенителем, перекладачем і пророком, маючи всі дари Бога, якими Він обдаровує главу Церкви” (Учення і Завіти 107:91–92; курсив додано).

Я мав благословення бути свідком деяких дарів Бога, даних Його пророкам. Дозвольте мені поділитися з вами одним із таких священних випадків. Перед моїм нинішнім покликанням я допомагав знаходити і рекомендувати земельні ділянки для майбутніх храмів. Після 11 вересня 2001 року перетин кордонів США стали контролювати більше. Внаслідок цього багато членів Церкви змушені були витратити від двох до трьох годин на перетин кордону з Канадою, біля Ванкувера, щоб відвідати храм у Сіетлі, штат Вашингтон. Президент Гордон Б. Хінклі, Президент Церкви у той час,

сказав, що храм у Ванкувері став би благословенням для членів Церкви. Було санкціоновано пошук місця, і після того, як ми розглянули декілька ділянок, якими володіла Церква, ми також дослідили інші ділянки, якими вона не володіла.

Було знайдено чудову ділянку для релігійних будівель, що знаходилася

поряд з Трансканадським шосе. До ділянки був чудовий під’їзд, на ній росли гарні канадські ялини, її розташування було помітним, так що тисячі людей, які проїжджали повз неї, могли її бачити.

Ми представили фотографії і карти ділянки на щомісячних зборах Комітету з храмових ділянок. Президент Хінклі уповноважив нас почати готувати документи для придбання та завершити необхідні дослідження. У грудні того року ми звітували комітетові, що дослідження були завершені, і ми намагалися отримати дозвіл, щоб купити ділянку. Після того, як Президент Хінклі почув наш звіт, він сказав: “Я відчуваю, що мені треба побачити цю ділянку”.

Пізніше того місяця, через два дні після Різдва, ми з Президентом Хінклі, президентом Томасом С. Монсоном і храмовим архітектором, Біллом Уільямсом, поїхали до Ванкувера. Нас зустрів Пол Крістенсен, місцевий президент колу, який відвіз нас до ділянки. Той день був трохи вологий, стояв туман, але Президент Хінклі вистрибнув з машини і почав ходити по всій ділянці.

Після того, як він провів деякий час на цій ділянці, я запитав Президента Хінклі, чи він хотів би побачити інші ділянки, які теж розглядалися. Він сказав, що хотів би це зробити. Розумієте, розглядаючи інші ділянки, ми могли порівняти їхні переваги.

Ми зробили велике коло за годинниковою стрілкою навколо Ванкувера, дивлячись на інші місця, і, зрештою, повернулися назад до першої ділянки. Президент Хінклі сказав: “Це прекрасна ділянка”. Потім він запитав: “Ми можемо поїхати до дому зборів Церкви, що знаходиться десь за півкілометра звідси?”

“Авжеж, Президенте”,—відповіли ми.

Ми повернулися до машин і поїхали до дому зборів, що знаходився неподалік. Коли ми приїхали до дому зборів, Президент Хінклі сказав: “Поверніть тут ліворуч”. Ми повернули і поїхали по дорозі, як нам сказали. Вулиця почала потроху підніматися вгору.

Саме коли машина досягла піку підйому, Президент Хінклі сказав: “Зупиніть машину, зупиніть машину”. Він потім вказав праворуч на ділянку землі і сказав: “Що ви думаєте про цю ділянку? Ось, де має бути побудовано храм. Ось, де Господь хоче храм. Ви можете це купити? Ви можете це купити?”

Ми не розглядали цю ділянку. Вона була далеко від головних вулиць, і не виставлялася на продаж. Коли ми відповіли, що ми не знали, Президент Хінклі вказав на ділянку і повторив: “Ось де має бути побудовано храм”. Ми постояли кілька хвилин, а потім поїхали до аеропорту, щоб повернутися додому.

Наступного дня брата Уільямса та мене викликали в офіс до Президента Хінклі. Він все намалював на аркуші паперу: дороги, дім зборів, поворот ліворуч тут, позначкою X відмітив місце для храму. Він запитав, що ми дізналися. Ми сказали, що він не міг вибрати складнішої ділянки. Нею володіли три особи: одна з Канади, інша з Індії, а інша з Китаю! І вона не була призначена для релігійного використання.

“Добре, зробіть все що можете”, — сказав він.

І тоді сталися дива. Через кілька місяців ми вже були власниками ділянки, а пізніше місто Ленглі, Британська Колумбія, видало дозвіл на будівництво храму.

Коли я обмірковую цей досвід, у мене зростає смирення від усвідомлення, що у той час, коли у брата Уільямса та в мене була відповідна освіта і роки досвіду з нерухомістю та будівництвом храмів, у Президента Хінклі не було спеціальної освіти, але у нього було щось значно більше — дар пророчого видіння. Він зміг побачити, де мав стояти храм Бога.

Коли Господь заповідав першим святым у цьому розподілі побудувати храм, він проголосив:

“Але нехай дім буде збудовано для Мого імені за зразком, який Я покажу їм.

А якщо Мої люди не збудують його згідно із зразком, який Я

покажу ... , Я не прийму його з їхніх рук” (Учення і Завіти 115:14–15).

Як це було з першими святыми, так це з нами і зараз: Господь відкривав і продовжує відкривати Президенту Церкви зразки, за якими царство Бога спрямовується у наші дні. І на особистому рівні Він скеровує нас щодо того, як кожен з нас має вести своє життя, щоб воно також могло бути прийнятним для Господа.

У квітні 2013 р. я говорив про те, які зусилля докладаються для підготовки та закладання кожного фундаменту храму, щоб він міг витримати шторми та катастрофи, які можуть обрушитися на нього. Однак фундамент — це лише початок. Храм зводиться з багатьох будівельних блоків, які складаються разом відповідно до запланованих схем. Якщо наше життя має стати храмом, який кожен з нас намагається побудувати відповідно до вчень Господа (див. 1 Коринтянам 3:16–17), ми можемо справедливо запитати себе: “Які будівельні блоки нам слід закласти, щоб зробити наше життя гарним, величним

і таким, що протистоїть штормам світу?”

Ми можемо знайти відповідь на це запитання у Книзі Мормона. Стосовно Книги Мормона пророк Джозеф Сміт сказав: “Я говорив браттям, що Книга Мормона найбільш правильна з усіх книг на світі і є ключовим каменем нашої релігії, і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги” (Вступ до Книги Мормона). У вступі до Книги Мормона нас навчено, що “той, хто одержить це божественне свідчення від Святого Духа, [що Книга Мормона — слово Бога,] також дізнається тією ж силою, що Ісус Христос є Спаситель світу, що Джозеф Сміт — Його одкровитель і [пророк Відновлення], і що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є царство Господа, знову встановлене на землі”.

Ось ці кілька найважливіших будівельних блоків нашої особистої віри та нашого свідчення:

1. Ісус Христос є Спаситель світу.
2. Книга Мормона — слово Бога.

3. Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів—царство Бога на землі.
4. Джозеф Сміт—пророк, і у нас є сучасні пророки на землі.

За останні кілька місяців я прослухав усі виступи Президента Нельсона з генеральних конференцій, які він промовив з того часу, коли його було покликано апостолом. Цей досвід змінив моє життя. Поки я вивчав зібрання виголошеної протягом 34 років мудрості Президента Нельсона та обмірковував її, чіткі і послідовні теми постали з його вчень. Кожна з цих тем стосується щойно згаданих будівельних блоків, або є ще одним ключовим будівельним блоком для наших особистих храмів. Серед них віра в Господа Ісуса Христа, покаєння, хрещення для відпущення гріхів, дар Святого Духа, викуплення мертвих та храмова робота, дотримання Суботнього дня у святості, початок з думкою про те, як завершити, та втримання на шляху завітів. Президент Нельсон говорив про все це з любов'ю та відданістю.

Головний наріжний камінь та будівельний блок, з якого будується Церква і наше життя—це Ісус Христос. Це—Його Церква. Президент

Нельсон—Його пророк. Учення Президента Нельсона відкривають для нашого блага істини про життя і характер Христа і свідчать про них. Він говорить з любов'ю та знанням про характер Спасителя та Його місію. Він також часто і палко свідчить про божественне покликання сучасних пророків—Президентів Церкви,—з якими він служив.

Зараз, сьогодні, це наш привілей підтримувати *його* як живого пророка Господа на землі. Ми знайомі з божественною моделлю підтримки Церковних провідників підняттям наших рук під кутом, щоб показати наші прийняття і підтримку. Ми зробили це лише кілька хвилин тому. Однак справжня підтримка виходить далеко за межі цього фізичного прояву. Як зазначено в Ученні і Завітах 107:22, Перше Президентство “підтрим[ується] довірою, вірою та молитвою церкви”. Ми починаємо повністю і широко підтримувати сучасного пророка, коли розвиваємо модель довіри його словам, маємо віру діяти відповідно до них і молимося, щоб Господні благословення продовжували перебувати на ньому.

Коли я думаю про Президента Рассела М. Нельсона, то мене

втішають слова Спасителя, які Він сказав: “І якщо Мої люди прислухатимуться до Мого голосу і до голосу Моїх слуг, яких Я призначив вести Мій народ, ось, істинно Я кажу вам, їх не буде зрушено з цього місця” (Учення і Завіти 124:45).

Коли ми слухаємо сучасних пророків та прислухаємося до них, це має глибокий вплив на наше життя, навіть такий, що змінює їх. Ми змінені. Ми більш впевнені та непохитні у Господі. Ми чуємо слово Господа. Ми відчуваємо Божу любов. Ми будемо знати, як жити цілеспрямовано.

Я люблю і підтримую Президента Рассела М. Нельсона та інших, кого було покликано пророками, провідцями та одкровителями. Я свідчу, що у нього є надані Господом дари, я свідчу, що, якщо ми затвердимо у нашому житті практику слухати голос сучасного пророка і прислухатися до нього, наше життя буде побудоване відповідно до Господньої божественної моделі для нас, і ми пождемо обіцяні вічні благословення. Його запрошення поширюється на всіх. Прийдіть, прислухайтеся до голосу пророка; так, прийдіть до Христа і живіть. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Старійшина Уліссес Соарес
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

“Один у Христі”

Мої улюблені товариші у Господній роботі, я вірю, що ми можемо й повинні діяти краще, радо приймаючи нових друзів у Церкві.

Добрый день, мої дорогі брати та сестри. Як кажуть моєю рідною португальською у Бразилії: “Boa tarde!” Яке це благословення—зібратися разом на цій чудовій генеральній конференції Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів під керівництвом нашого дорогого пророка, Президента Рассела М. Нельсона. Я в захопленні від прекрасної можливості, яку має кожний з нас,—слухати голос Господа через Його слуг у ці останні дні, в які ми живемо.

Моя рідна країна, Бразилія, дуже багата природними ресурсами. Один з них—знаменита ріка Амазонка, одна з найбільших і найдовших рік у світі. Вона утворюється з двох окремих річок, Солімоес і Негро. Цікаво, що вони, злившись, ще багато кілометрів течуть разом і тільки вже після цього їхні води змішуються, оскільки ці річки мають зовсім різні витoki, у них різна швидкість течії, а також температура й хімічний склад води. Після кількох кілометрів вони нарешті змішуються, і ріка стає іншою, ніж річки, які її утворюють. Тільки після злиття тих річок ріка Амазонка стає настільки могутньою, що, доставшись до Атлантичного океану, відштовхує морську воду

настільки далеко в океан, що прісну воду можна виявляти на відстані ще багатьох кілометрів.

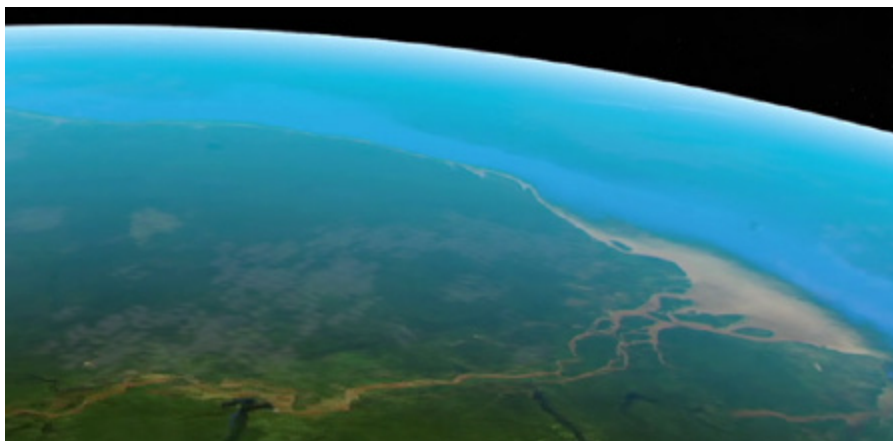
Як річки Солімоес і Негро течуть разом, щоб утворити велику ріку Амазонку, так і діти Бога, маючи різне соціальне походження, різні традиції та культуру, сходяться разом у Церкві Ісуса Христа, формуючи цю дивовижну спільноту святих у Христі. З часом ми, підбадьорюючи, підтримуючи й люблячи одне одного, об'єднуємося, щоб сформувати могутню силу заради добра у світі. Як послідовники Ісуса Христа,

рухаючись одним цілим у цій річці добра, ми зможемо постачати “свіжу воду” євангелії спраглому світові.

Господь надихнув Своїх пророків навчати нас того, як підтримувати й любити одне одного, аби, наслідуючи Ісуса Христа, стати об'єднаними у вірі й меті. Павло, новозавітний апостол, навчав, що ті, хто “в Христа охристилися, у Христа зодягнулися! ... —бо всі *один у Христі Ісусі*”¹.

Обіцяючи при хрищенні наслідувати Спасителя, ми свідчимо перед Батьком, що готові взяти на себе ім'я Христа². Стараючись набути у своєму житті Його божественних якостей, ми, завдяки Спокуті Христа Господа, стаємо іншими, ніж були, і наша любов до всіх людей природно збільшується³. Ми щиро турбуємося про благополуччя й щастя кожного. Ми дивимось на інших як на братів і сестер, як на дітей Бога, які мають божественні якості, походження й потенціал. Ми прагнемо турбуватися одне про одного й носити тягарі одне одного⁴.

Це те, що Павло описав як любов⁵. Мормон, пророк з Книги Мормона, описав її як “чисту любов Христа”⁶, яка є найдивовижнішим, найблагодійнішим і найсильнішим видом любові. Наш теперішній пророк, Президент Рассел М. Нельсон, недавно описав вияв цієї чистої любові Христа як служіння, при якому слід більше зосереджуватися на

Подібно могутній річці Амазонці, яка, коли досягає океану, виштовхує морську воду назад в Атлантичний океан, послідовники Ісуса Христа забезпечують спраглий світ “питною водою” євангелії.

конкретних людях і з більшою святістю ставитися до них, щоб любити й турбуватися про них так, як це робив Спаситель⁷.

Поміркуймо над цим принципом любові й турботи, які виявляв Спаситель, у контексті заохочення й підтримки тих, хто був навернений недавно і хто починає зацікавлено відвідувати наші церковні служби, та допомоги їм.

Коли ці нові друзі приходять зі світу і сприймають євангелію Ісуса Христа, приєднуючись до Його Церкви, вони стають Його послідовниками, народившись знову від Нього⁸. Вони полишають добре знайомий їм світ і вибирають усім своїм серцем йти за Ісусом Христом, зливаючись з новою “рікою”, неначе з могутньою рікою Амазонка,—рікою, яка є доblesною силою добра й праведності, що тече у присутність Бога. Апостол Петро описав її як “вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власности Божої”⁹. Ці нові друзі, вливаючись у цю нову й незнайому їм ріку, спочатку можуть трохи розгубитися. Ці нові друзі відчувають, що вони неначе вливаються в якусь ріку, з її власним витокком, температурою і хімічним складом,—ріку, яка має свої власні традиції, культуру й термінологію. Це нове життя у Христі може здатися їм приголомшливим. Лишень подумайте на мить, що вони можуть відчувати, уперше чуючи, наприклад: “УБЯ”, “кіл”, “неділя посту”, “хрищення за померлих”, “трикнижне видання” і т.п.

Легко зрозуміти, чому вони почувають себе чужими. У таких ситуаціях вони можуть спитати себе: “А чи тут моє місце? Чи підходжу я для Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів? Чи потрібен я Церкві? Чи знайду я нових друзів, готових допомогти й підтримати мене?”

Мої дорогі друзі, у такі моменти ті з нас, хто знаходиться у різних пунктах цієї довгої дороги учнівства, повинні простягнути теплу, дружню руку нашим новим друзям, прийняти їх там, де вони є, і допомагати, любити й ввести їх в наше життя. Усі

ці нові друзі є безцінними синами і дочками Бога¹⁰. Ми не можемо дозволити собі втратити хоча б когось із них, бо так само, як ріка Амазонка залежить від вод, що вливаються в неї, так і ми потребуємо цих нових членів Церкви, а вони нас, щоб нам разом стати могутньою силою, яка діє заради добра у світі.

Наші нові друзі приносять з собою таланти, дані їм Богом, захоплення і доброту. Їхній ентузіазм стосовно євангелії може бути заразливим й допоможе нам оживити своє свідчення. Вони також освіжають наше бачення й розуміння життя і євангелії.

Уже тривалий час нас навчають, як нам допомагати своїм новим друзям відчувати, що їх радо приймають і люблять у відновленій Церкві Ісуса Христа. Їм потрібно три речі, щоб залишатися сильними й вірними впродовж всього свого життя.

По-перше, їм потрібні брати і сестри в Церкві, які щиро зацікавлені в них, справжні й прихильні друзі, до яких вони можуть постійно звертатися, хто йтиме поряд з ними і хто відповідатиме на їхні запитання. Нам, членам Церкви, слід завжди бути уважними й шукати нові обличчя, коли ми відвідуємо церковні заходи і збори, якими б не були наші обов'язки, доручення чи турботи. Ми можемо робити прості справи, щоб допомогти цим новим

друзям відчувати, що їх приймають і їм раді у Церкві, наприклад, тепло привітати їх, щиро їм усміхнутися, сидіти поряд, коли ми співаємо й поклоняємося Богу разом, представити їх іншим членам Церкви і т.п. Сердечно ставлячись до наших нових друзів, ми діємо в душі служіння. Якщо ми служимо їм так, як служив би Спаситель, вони не будуть відчувати себе “чужинцями в наших воротах”. Вони відчуватимуть себе прийнятими й заводитимуть нових друзів, і що найважливіше—завдяки нашій щирій турботі вони відчуватимуть любов Спасителя.

По-друге, новим друзям потрібно мати доручення—якусь можливість служити іншим. Служіння—це одна з геніальних особливостей Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Це процес, завдяки якому наша віра може міцніти. Кожний з нових друзів заслуговує на таку можливість. Безпосередня відповідальність давати доручення новим членам Церкви невдовзі після їхнього хрищення лежить на єпископі та раді приходу, однак ніщо не заважає нам, членам Церкви, запрошувати наших нових друзів допомагати нам служити іншим людям неформально або через проекти служіння.

По-третє, нових друзів необхідно “насичувати добрим словом Бога”¹¹. Ми можемо допомогти їм полюбити й ознайомитися з Писаннями, коли читаємо й обговорюємо з ними вчення, подаючи контекст історій і пояснюючи незрозумілі слова. Ми також можемо навчити, як їм отримувати для себе скерування завдяки регулярному вивченню Писань. Крім цього, ми можемо відвідувати наших нових друзів у них вдома і запрошувати їх завітати до нас додому у час, вільний від регулярних церковних зборів і заходів, тим самим допомагаючи їм влитися у могутню ріку спільноти святих.

Усвідомлюючи, що доводиться змінювати й долати нашим новим друзям, щоб стати членами Божої сім'ї, нашими братами і сестрами, ми можемо ділитися з ними тим, як нам

вдалося подолати подібні труднощі у своєму житті. Це допоможе їм дізнатися, що вони—не самі і що Бог благословлятиме їх, якщо вони віритимуть Його обіцянням¹².

Коли річки Солімоес і Негро зливаються, ріка Амазонка стає могутньою і сильною. Так само коли ми й наші нові друзі по-справжньому об'єднуємося, відновлена Церква Ісуса Христа стає навіть ще сильнішою й стійкішою. Моя дорога дружина, Розана, і я так вдячні за всіх, хто допомагав нам влитися в цю нову ріку багато років тому, коли ми прийняли євангелію Ісуса Христа у себе на батьківщині. Упродовж років ті чудові люди дійсно служили нам і допомогли нам продовжувати й далі рухатися у праведності. Ми дуже вдячні за них.

Пророки на Західній півкулі добре знали, як підтримувати нових друзів, віддано плівучи з ними разом цією новою рікою великодушності до вічного життя. Наприклад, бачачи наші дні і знаючи, що у нас будуть подібні труднощі¹³, Мороній назвав деякі з цих важливих кроків у своєму писанні у Книзі Мормона:

“А після того як їх приймали до хрищення, і вони приймали його і очищалися силою Святого Духа, їх зачисляли до людей церкви Христа; і їхні імена брали, щоб їх можна було пам'ятати і насичувати добрим словом Бога, щоб утримувати їх на правильному шляху, щоб утримувати їх постійно пильними до молитви, покладаючись тільки на заслуги Христа, Який був творцем і виконавцем їхньої віри.

І церква збиралася разом часто, щоб поститися, і молитися, і розмовляти один з одним про благополуччя своїх душ”¹⁴.

Мої улюблені товариші у Господній роботі, я вірю, що ми можемо й повинні діяти краще, радо приймаючи нових друзів у Церкві. Я закликаю вас подумати, що ми можемо зробити, аби ширше розкрити їм обійми, краще приймати й допомагати їм, починаючи вже з наступної неділі. Пильнуйте, щоб виконання

ваших церковних доручень не заважало вам радо приймати нових друзів на церковних зборах та заходах. І на останок, ці душі—безцінні в очах Бога і набагато важливіші за програми і заходи. Якщо ми служимо нашим новим друзям із серцем, сповненим чистою любов'ю, як служив Спаситель, я обіцяю вам, в Його ім'я, що Він допомагатиме нам у наших стараннях. Коли ми діємо як сумлінні помічники, як діяв Спаситель, наші нові друзі отримають потрібну їм допомогу, щоб залишатися сильними, відданими і вірними до кінця. Вони приєднуються до нас, коли ми стаємо могутнім Божим народом, і допомагатимуть нам нести свіжу воду світу, якому вкрай потрібні благословення євангелії Ісуса Христа. Ці діти Бога відчують, що вони “вже не чужі й не приходьки, а співгромадяни святим”¹⁵. Я обіцяю вам, що вони відчують присутність Спасителя, Ісуса Христа, в Його Церкві. Вони будуть і далі рухатися з нами вперед, як ріка, до джерела всієї праведності, поки їх не прийме з розкритими обіймами наш Господь, Ісус Христос; і вони почують, як Батько скаже: “Ви будете мати вічне життя”¹⁶.

Я запрошую вас шукати Господньої допомоги, аби любити інших так, як Він полюбив вас. Давайте всі дослухаємося до поради Мормона: “Отже, мої улюблені браття, моліться Батькові з усією енергією вашого серця, щоб вас було сповнено цією любов'ю, яку Він дарував усім, хто є істинними послідовниками Його Сина, Ісуса Христа”¹⁷. Про ці істини я свідчу і роблю це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Галатам 3:27–28; курсив додано.
2. Див. Учення і Завіти 20:37.
3. Див. Мосія 3:19.
4. Див. Мосія 18:8.
5. Див. 1 Коринтянам 13.
6. Мороній 7:47.
7. Див. Рассел М. Нельсон, “Служіння з силою і владою від Бога”, *Ліягона*, трав. 2018, сс. 68–75.
8. Див. Мосія 27:25.
9. 1 Петра 2:9.
10. Див. Учення і Завіти 18:10.
11. Мороній 6:4; див. також “Як мені працювати з керівниками колу і приходу?” *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*, доп. вид. (2018), [lds.org/manual/missionary](https://www.lds.org/manual/missionary).
12. Див. 1 Нефій 7:12.
13. Див. Мормон 8:35.
14. Мороній 6:4–5.
15. Ефесянам 2:19.
16. 2 Нефій 31:20; курсив додано.
17. Мороній 7:48.

Старійшина Герріт У. Гонг
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Багаття нашої віри

Для тих, хто прагне, не чинить спротиву, живе заради цього, світанок віри, іноді поступово, однак настане або може повернутися.

Дорогі брати і сестри, як дивовижно те, що ми отримуємо через Президента Рассела М. Нельсона та наших церковних провідників неперервне одкровення з небес, яке заохочує нас жити усім своїм серцем, розумом і силою повному, більш праведно¹, як вдома, так і у церкві.

Чи була коли-небудь у вас можливість робити те, до чого, як вам здавалося, ви не готові або нездатні, однак були благословенні за спробу?

У мене була. Ось приклад.

Кілька років тому старійшина

Річард Г. Скотт, член Кворуму Дванадцятьох Апостолів, дуже лагідно мені запропонував: “Терріте, чи не хотів би ти зі мною помалювати акварельними фарбами?”

Старійшина Скотт сказав, що малювання допомагало йому спостерігати і творити. Він писав: “Спробуйте щось створити, навіть якщо результат буде скромним. ... Творчість може дати поштовх духові вдячності за життя і за якості, якими Господь вас обдарував. ... Якщо ви обираєте мудро, то це не повинно поглинати багато вашого часу”².

Президент Айрінг каже, що його художні роботи вмотивовані “почуттям любові”, у тому числі “любові до Творця, Який сподівається, що Його діти стануть схожими на Нього— вони творитимуть і будуватимуть”³. Творчі роботи президента Айрінга відкривають “унікальний, духовний погляд на свідчення і віру”⁴.

Витвори мистецтва президента Бойда К. Пекера ілюструють основоположне євангельське послання: “Бог є Творцем небес і землі, і всього, що на них; вся природа свідчить про це божественно скероване сотворіння; існує повна гармонія між природою, наукою і євангелією Ісуса Христа”⁵.

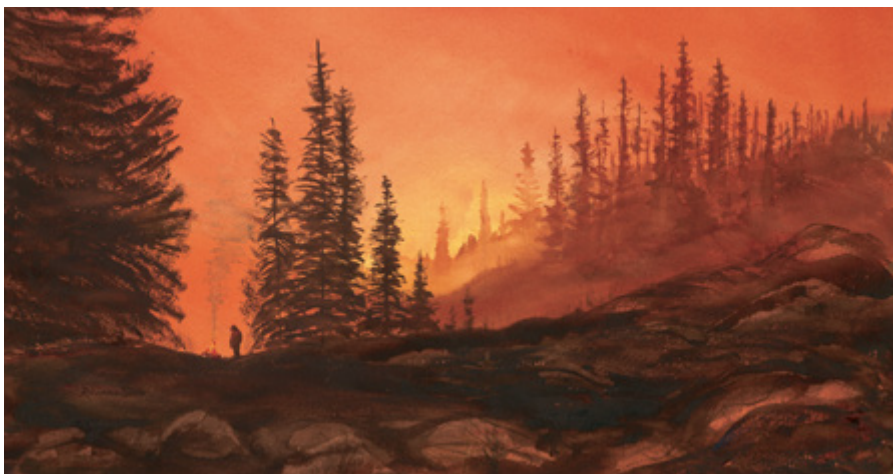
Алма свідчить: “Все вказує на те, що Бог є”⁶. Діти Початкового товариства співають: “Коли я почую птаха спів чи неба побачу блакить, ... радію, що Батько Небесний створив дивний світ, щоб міг жити в нім я”⁷. Письменник Віктор Гюго звеличує “дивовижний взаємозв’язок між істотами і речами у цьому нерозривному цілому—від сонця до мурахи. ... Усі птахи, які літають, тримають у дзьобиках нитку вічності. ... А туманність—це мурашник із зірок”⁸.

І це повертає нас знову до запрошення старійшини Скотта.

“Старійшино Скотт,—сказав я,— мені хотілося б стати більш спостережливим і творчим. Я із захопленням уявляю, як Небесний Батько малює хмари і передає всі відтінки неба та води. Але—і тут була довга пауза,— старійшино Скотт,—сказав я,—я не вмію малювати акварельними фарбами. Боюся, що спроба мене навчати принесе вам розчарування”.

Старійшина Скотт усміхнувся, і ми домовилися зустрітися. У призначений день він приготував папір, фарби і пензлі. Він зробив ескіз і допоміг мені змочити папір.

Моделлю для нас послужила його прекрасна акварель, яка називається *Багаття при заході сонця*. Під час малювання ми розмовляли про віру—про те, що коли відчуваємо світло і тепло багаття, ми залишаємо темряву й непевність позаду—і про те, як іноді довгими самотніми

Багаття при заході сонця, художник старійшина Річард Г. Скотт

ночами наше багаття віри може давати нам надію та впевненість. І світанок дійсно настає. Наше багаття віри—наші спогади, досвід і спадок віри в Божу доброту й лагідні милості в нашому житті—зміцнює нас упродовж ночі.

Мое свідчення є таким: для тих, хто прагне, не чинить спротиву, живе заради цього, світанок віри, іноді поступово, однак настане або може повернутися. Світло з'явиться, якщо ми його хочемо і прагнемо, якщо ми терплячі й виконуємо Божі заповіді, якщо ми відкриті для Божої благодаті, зцілення й завітів.

Коли ми почали малювати, старійшина Скотт підбадьорював мене: “Геррїте, навіть після одного уроку ти намалюєш те, що захочеш зберегти й запам’ятати”. Старійшина Скотт був правий. Я трепетно зберігаю акварельний малюнок нашого багаття віри, яке допоміг мені намалювати старійшина Скотт. Мої художні здібності були й залишаються дуже скромними, але думки про багаття віри можуть підбадьорювати нас у п’ять способів.

По-перше, багаття віри може заохочувати нас знаходити радість у розвитку позитивної творчості.

Коли ми уявляємо, вивчаємо або робимо щось нове й хороше—це приносить радість. Це особливо стосується поглиблення віри й довіри до Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа. Ми не можемо любити себе достатньо сильно, аби спасти себе. Але Небесний Батько любить нас більше і знає нас краще, ніж ми любимо чи знаємо себе. Ми можемо довіряти Господу й не покладатися на власне розуміння⁹.

Чи траплялося так, що ви були єдиною особою, кого не запросили на чийсь день народження?

Чи траплялося, що вас вибирали останнім або не вибирали, коли підбирали команду?

Чи коли-небудь ви готувалися до контрольної в школі, співбесіди для отримання роботи, можливості, якої ви дуже сподівалися—і вам здавалося, що у вас повний провал?

Чи ви коли-небудь молилися про стосунки, які, з певної причини, закінчилися нічим?

Чи було у вас хронічне захворювання, чи залишав вас супутник життя, чи відчували ви гострий сум за сім’єю?

Спаситель знає наші обставини. Коли ми виявляємо Богом дану свободу волі, докладаємо всі свої здібності в смиренні й вірі, наш Спаситель, Ісус Христос, може допомогти нам у наших бідах і радостях. Віра включає бажання і вибір вірити. Віра також ґрунтується на послушанні Божим заповідям, даним для нашого благословення, якщо ми йдемо Його шляхом завітів.

Якщо ми відчували або відчуваємо непевність, самотність, сум, злість, занепад, розчарування або відстороняємося від Бога і Його відновленої Церкви, нам, можливо, доведеться докласти додаткових зусиль і віри, щоб знову вийти на Його шлях завітів. Але це того варте! Будь ласка, прийдіть або поверніться до Господа Ісуса Христа! Божа любов сильніша за узи смерті—тілесної або духовної¹⁰. Спокута Спасителя є безкінечною і вічною. Кожен з нас сходить на манівці і помиляється. Ми можемо на якийсь час загубити шлях. Бог з любов’ю запевняє нас—якими б ми не були або що б ми не робили,—що немає точки неповернення. Він чекає і готовий розкрити нам обійми¹¹.

По-друге, багаття віри може заохочувати нас служити по-новому, більш піднесено, сильніше відчуваючи Духа.

Це супроводжується чудесами і благословенням належності до завіту, коли ми відчуваємо Божу любов і прагнемо служити іншим у цьому дусі.

Разом з сестрою Гонг ми нещодавно познайомилися з батьком і сім’єю, яка була благословлена вірним братом-носієм священства, який прийшов до свого єпископа і запитав чи він (брат-носії священства) може бути напарником у домашньому вчителюванні з батьком тієї сім’ї. Той батько не був активним і не

цікавився домашнім вчителюванням. Але коли змінилося серце батька, він разом з люблячим братом-носієм священства почав відвідувати призначені їм сім’ї. Після одного такого відвідування його дружина—яка і сама в той час не ходила до церкви—запитала свого чоловіка, як ідуть справи. Батько відповів: “Мабуть, я щось відчув”,—а потім пішов на кухню, щоб випити пива¹².

Але одне змінювалося іншим: приємні несподівані події в житті, служіння, зміна сердець, заняття з підготовки до відвідування храму, відвідування церкви, запечаткування всією сім’єю в святому храмі. Уявіть, яку вдячність відчувають діти й онуки до своїх батька і матері й до брата—напарника у служінні,—який прийшов як друг і напарник їхнього батька, щоб любити інших і служити їм.

І третє заохочення до того, як підтримувати багаття віри: радість творчості в євангелії відчувається тоді, коли ми прагнемо любити Господа й інших усім своїм серцем і душею.

Писання закликають нас покласти все, чим ми є і чим станемо, на оltар любові й служіння. У книзі Повторення закону в Старому Завіті нас зобов’язують: “люби Господа, Бога

твого” всім своїм серцем, душею і силою¹³. Ісус Навин закликає “любити Господа, Бога вашого, ... ходити всіма Його дорогами, ... додержувати Його заповіді, ... линути до Нього, і служити Йому всім вашим серцем та всією вашою душею”¹⁴.

У Новому Завіті Спаситель стверджує дві великі заповіді: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всім своїм розумом, і свого ближнього, як самого себе”¹⁵.

У Книзі Мормона, ще одному свідченні про Ісуса Христа, цар Веніямин трудився, “докладаючи зусилля всієї могутності свого тіла і здібності всієї своєї душі”, і встановив мир на землі¹⁶. В Ученні і Завітах, як про це знає кожен місіонер, Господь просить нас служити Йому всім “серцем, ... могутністю, розумом і силою”¹⁷. Коли святі прийшли в округу Джексон, Господь наказав їм зберігати Суботній день у святості, виявляючи любов до “Господа Бога твого всім своїм серцем, усією своєю могутністю, розумом і силою; і в ім’я Ісуса Христа служ[ити] Йому”¹⁸.

Ми радіємо запрошенню присвятити всю свою душу тому, щоб шукати вищих, більш праведних способів любити Бога і любити людей навколо себе та зміцнювати свою віру в Небесного Батька й Ісуса Христа у своєму серці, в своїх домівках та в церкві.

Четверте, багаття віри заохоче нас встановлювати регулярні взірці праведного життя, які поглиблюють віру й духовність.

Ці праведні звички, повсякденний праведний розпорядок життя, з молитвою встановлені взірці можуть включати молитву; вивчення Писань; піст; згадування про нашого Спасителя і завіти під час обряду причастя; поширення благословень евангелії шляхом місіонерської, храмової та сімейно-історичної роботи й іншого служіння; вдумливе ведення особистого щоденника тощо.

Коли праведні взірці й духовні прагнення поєднуються, час і вічність переплітаються. Духовне світло й життя настають, коли відданість релігійним переконанням наближає нас до Небесного Батька й Ісуса

Христа. Якщо ми любимо дух і букву закону, те, що належить вічності зможе зрошувати наші душі, як роса з небес¹⁹. Щоденний послух і оновлення води життя допомагають нам знаходити відповіді, віру і силу, щоб реагувати на повсякденні випробування і можливості з евангельським терпінням, баченням і радістю.

По-п’яте, якщо ми дотримуємося найкращих з усталених взірців, у той же час шукаючи нових та більш піднесених способів любити Бога і допомагати собі та іншим підготуватися до зустрічі з Ним, наше багаття віри може заохочувати нас пам’ятати про те, що вдосконалення—у Христі, а не в нас самих чи в перфекціонізмі світу.

Запрошення Бога сповнені любові й можливостей, бо Ісус Христос—це “дорога, і правда, і життя”²⁰. Тих, хто почувається переобтяженими, Він запрошує: “Прийдіть до Мене”, а тим, хто приходить до Нього, Він обіцяє: “Я вас заспокою”²¹. “Прийдіть до Христа, і вдосконалюйтеся в Ньому, ... люб[іть] Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою, тоді Його благодаті буде достатньо вам, щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі”²².

У цьому запевненні—“щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі”—міститься також втіха, мир і обіцяння, що ми можемо продовжувати йти вперед з вірою та впевненістю в Господі, навіть якщо все йде не так, як ми надіялися, сподівалися або, можливо, заслужили—і не через власні помилки—навіть після того, як зробили все, що могли.

У різні періоди й різним чином ми всі відчуваємо невідповідними, невпевненими, можливо, недостойними. Однак докладаючи щирих зусиль, щоб любити Бога і служити нашому ближньому, ми відчуваємо Божу любов і необхідне натхнення, щоб їхне і наше життя рухалося новим, більш праведними шляхом.

Зі співчуттям наш Спаситель заохоче нас і обіцяє, що ми можемо “просуватися вперед з непохитною

вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей”²³. Учення про Христа, про Спасителеву Спокуту і щире дотримання Його шляху завітів може допомогти нам пізнати Його істини й зробити нас вільними²⁴.

Я свідчу, що повноту Його євангелії та Його план щастя відновлено, і вони викладаються в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів, у Святому Писанні й пророками, починаючи з Джозефа Сміта й закінчуючи Президентом Расселом М. Нельсоном у наш час. Я свідчу, що Його шлях завітів веде до найбільшого дару, обіцяного нашим люблячим Небесним Батьком: “Ви будете мати вічне життя”²⁵.

Нехай його благословення і тривала радість будуть нашими, коли ми запалюватимемо свої серця, надію та зобов’язання від багаття віри. Про це я молюся у святе ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Рассел М. Нельсон, “Служіння”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 100.
2. Річард Г. Скотт, *Finding Peace, Happiness, and Joy* (2007), 162–163; цитовано в *Elder Richard G. Scott Art Exhibit: A Self-Guided Tour* (pamphlet, 2010).
3. *A Visual Journal: Artwork of Henry B. Eyring* (booklet, 2017), 2.
4. *A Visual Journal*, 28.
5. Бойд К. Пеєр, *The Earth Shall Teach Thee: The Lifework of an Amateur Artist* (2012), ix.
6. *Алма* 30:44.
7. “Я знаю, Він любить мене”, *Збірник дитячих пісень*, сс. 16–17.
8. Victor Hugo, *Les Misérables*, trans. Julie Rose (New York: Random House, 2008), 728.
9. Див. Приповіді 3:5–6.
10. Див. Учення і Завіти 121:44.
11. Див. Лука 15:20.
12. Розповідь використано з дозволу.
13. Повторення закону 6:5.
14. Ісус Навин 22:5
15. Лука 10:27.
16. Слова Мормона 1:18.
17. Учення і Завіти 4:2.
18. Учення і Завіти 59:5.
19. Див. Учення і Завіти 121:45–46.
20. Іван 14:6.
21. Матвій 11:28.
22. Мороній 10:32.
23. Див. 2 Нефій 31:20.
24. Див. Іван 8:32.
25. 2 Нефій 31:20.

Старійшина Пол Б. Пайпер
Сімдесятник

Всі мають узяти на себе ім’я, дане Батьком

Ім’я Спасителя має виняткову і необхідну силу. Воно є єдиним іменем, завдяки якому можливе спасіння.

Кілька тижнів тому я був присутній на хрищенні кількох восьмирічних дітей. Євангелії Ісуса Христа їх почали навчати їхні батьки і вчителі. Насіння їхньої віри в Нього почало зростати. І тепер вони хотіли наслідувати Його у водах хрищення, щоб стати членами Його відновленої Церкви. Спостерігаючи за тим, як вони чекали на цю подію, мені стало цікаво, наскільки добре вони розуміли один важливий аспект їхнього завіту, який вони укладають під час хрищення: їхнє зобов’язання взяти на себе ім’я Ісуса Христа.

З самого початку Бог проголошував про важливість імені Ісуса Христа в Його плані для нас. Ангел так навчав нашого прабатька Адама: “Отже, ти робитимеш усе, що робиш, в ім’я Сина, і ти каятимешся і прикликати-меш Бога в ім’я Сина завжди”¹.

Пророк з Книги Мормона, цар Веніямин, навчав свій народ: “Не буде дано ніяке інше ім’я або іншу путь, чи засіб, якими спасіння може прийти до дітей людських”².

Господь повторив цю істину Своему пророку Джозефу Сміту: “Знайте, Ісус Христос є ім’я, яке дане від Батька, і не дано ніякого іншого

імені, за допомогою якого людина може бути спасеною”³.

У наші дні президент Даллін Х. Оукс навчав, що “ті, хто виявляє віру у священне ім'я Ісуса Христа ... та укладає з Ним завіт, ... може пред'являти права на спокутну жертву Ісуса Христа”⁴.

Наш Небесний Батько хоче, щоб нам було цілком зрозуміло, що ім'я Його Сина, Ісуса Христа, не є просто одним з багатьох імен. Ім'я Спасителя має виняткову і необхідну силу. Воно є єдиним іменем, завдяки якому можливе спасіння. Наголошуючи на цій істині в кожному розподілі, наш люблячий Батько запевняє всіх Своїх дітей, що існує шлях, щоб повернутися до Нього. Але наявність надійного шляху не означає, що наше повернення гарантується автоматично. Бог каже нам, що ми маємо діяти: “Отже, усі люди мають *узяти* на себе ім'я, яке дане від Батька”⁵.

Аби отримати доступ до спасительної сили, яка приходить лише через ім'я Ісуса Христа, ми повинні “упокор[ити себе] перед Богом ... і при[йти] зі скрушеним серцем і впокореним духом ... і бажа[ти] *узяти на себе ім'я Ісуса Христа*”, і у такий спосіб підготуватися, як мої восьмирічні друзі, щоб “бу[ти] прийнят[ими] хрищенням у Його Церкву”⁶.

Всі, хто щиро бажає узяти на себе ім'я Спасителя, повинні підготуватися до обряду хрищення, як фізичного свідчення Богу про своє рішення, і отримати його⁷. Але хрищення—це лише початок.

Слово *взяти* не є пасивним. Це слово, яке означає дію, має багато визначень⁸. Так само і наше зобов'язання узяти на себе ім'я Ісуса Христа вимагає дії і є багатовимірним.

Наприклад, одним із значень слова *взяти* є взяти участь або *прийняти* в тіло, як-от, коли ми п'ємо. Беручи на себе ім'я Христа, ми зобов'язуємося *прийняти* Його вчення, Його риси характеру і, зрештою, Його любов глибоко в наше ест-во, аби вони стали частиною того, ким ми є. Таким чином, важливим є

запрошення Президента Рассела М. Нельсона дорослій молоді: “через молитву та старанний пошук [навчатися], аби зрозуміти, що кожен з ... багатьох титулів та імен [Спасителя] означає *особисто* для [них]”⁹, і бенкетувати словами Христа в Писаннях, особливо у книзі Мормона¹⁰.

Ще одне значення слова *взяти*—приймати людину в конкретній ролі, або осягати істинність ідеї чи принципу. Коли ми беремо на себе ім'я Христа, ми приймаємо Його як нашого Спасителя і постійно осягаємо Його вчення як керівництво в нашому житті. Приймаючи важливі рішення, ми можемо *прийняти* Його євангелію як істину, і слухняно жити за нею всім нашим серцем, могутністю, розумом і силою.

Слово *взяти* може означати ототожнення себе з іменем або справою. Більшість з нас отримали досвід, *беручи на себе* відповідальності на роботі або *беручись* за справу чи завдання. Коли ми беремо на себе ім'я Христа, ми приймаємо обов'язки справжнього учня, ми захищаємо Його справу і обіцяємо “бути свідками [Його] в усі часи і в усьому, і в усіх місцях, де [м]и може[мо] бути”¹¹. Президент

Нельсон закликав “*кожну* молоду жінку і *кожного* молодого чоловіка ... долучитися до молодіжного батальйону Господа, щоб допомогти збирати Ізраїль”¹². І всі ми з вдячністю приймаємо заклик пророка використовувати назву Його відновленої Церкви, як її відкрито Самим Спасителем: Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів¹³.

У процесі взяття на себе імені Спасителя ми маємо розуміти, що справа Христа і Його Церква—це те саме. Їх не можна розділяти. Подібним чином, наше особисте учнівство у Спасителя і активність в Його Церкві, як її членів, також є нероздільними. Якщо наше зобов'язання в одному слабшає, наше зобов'язання в іншому також слабне, так само певно, як за днем настає ніч.

Дехто не хоче приймати на себе ім'я Ісуса Христа і Його справу, оскільки ставляться до цього, як до чогось надмірного, обмежуючого і незручного. Насправді ж, якщо взяти на себе ім'я Христа, ми стаємо вільнішими і наші можливості зростають. Це пробуджує бажання, яке ми відчували, коли прийняли Божий план завдяки вірі у Спасителя. Якщо це бажання живе в нашому серці,

ми можемо виявити справжню мету, даних нам божественним чином дарів і талантів, відчувати Його любов, яка дає нам сили, і зростати в піклуванні про благополуччя інших. Коли ми беремо на себе ім'я Спасителя, то дійсно сприймаємо все добре і стаємо подібними до Нього¹⁴.

Важливо пам'ятати, що взяти на себе ім'я Спасителя—це завітне зобов'язання, яке починається із завіту, який ми укладаємо під час хрищення. Президент Нельсон навчав: “[Наше] зобов'язання іти за Спасителем шляхом укладання і дотримання завітів з Ним відкриє двері всім духовним благословенням і привілеям”¹⁵. Одним з небесних привілеїв узяття на себе імені Спасителя через хрищення є доступ, який воно надає до наступного обряду на завітному шляху—нашій конфірмації. Коли я запитав одну з моїх восьмирічних подруг про те, що для неї означає взяти на себе ім'я Христа, вона відповіла просто: “Це означає, що я можу мати Святого Духа”. Вона була права.

Дар Святого Духа отримується через конфірмацію після того, як ми отримали обряд хрищення. Цей дар є правом і можливістю мати Святого Духа постійним напарником. Якщо ми слухаємо і слухаємося Його тихого, лагідного голосу, Він утримуватиме нас на завітному шляху, на який ми увійшли через хрищення, попереджатиме нас, коли нас спокушатимуть відійти від нього, і, при потребі, заохочуватиме нас покаятися і виправитися. Після хрищення ми маємо зосередитися на тому, щоб завжди зберігати Святого Духа з нами, аби ми могли продовжувати зростати на завітному шляху. Святий Дух може бути з нами тільки в тій мірі, в якій ми зберігаємо своє життя чистим і вільним від гріха.

З цієї причини Господь забезпечив нам шлях для постійного оновлення очищувального впливу нашого хрищення завдяки ще одному обряду—причастя. Кожного

тижня ми можемо “свідчити, ... що *бажає[мо] узяти на себе ім'я ... Сина*”¹⁶, знову простягаючи руку і *беручи* символи тіла і крові Господа—хліб і воду—та *причащаючи* ними саму нашу душу. У Свою чергу, Спаситель знову дивовижним чином очищає нас, і готує нас завжди мати вплив Святого Духа. Чи не є це свідченням нескінченної милості, яка є лише в імені Ісуса Христа? Саме так, як ми беремо Його ім'я на себе, Він бере наші гріхи і смуток на Себе, а Його рука “милості простерт[а]”¹⁷, щоб оточити нас руками Його любові¹⁸.

Причастя—це щотижневе нагадування про те, що *взяти* на себе ім'я Ісуса Христа—це живе і тривале зобов'язання, а не єдина подія, яка відбувається лише в день нашого хрищення¹⁹. Ми завжди й постійно можемо радіти цим словам: “Він народився в світі, щоб хрест Свій пронести, віддав Себе на муки, щоб грішників спасти”²⁰. Тож не дивно, що коли діти Бога розуміють могутні, духовні благословення, які можуть прийти, коли ми беремо на себе ім'я Христа, вони завжди відчувають радість і завжди бажають увійти в завіт зі своїм Богом²¹.

Коли ми просуваємося цим божественно призначеним завітним шляхом, наше зобов'язання і зусилля брати на себе ім'я Ісуса Христа, даватимуть нам сили “зберігати Його ім'я завжди написаним у [наших] серцях”²². Ми любитимемо Бога та наших ближніх і відчуватимемо бажання служити їм. Ми виконуватимемо Його заповіді і прагнутимемо наближатися до Нього, входячи з Ним і в інші завіти. І коли ми слабнемо і не спроможні діяти відповідно до своїх праведних бажань, то благодатимемо про силу, яка приходить лише через Його ім'я, і Він прийде нам на допомогу. Якщо ми витерпимо з вірністю, прийде день, коли ми побачимо Його і будемо з Ним, і дізнаємося, що стали схожими на Нього, а отже, підготувалися повернутися у присутність Батька.

Бо обіцяння Спасителя є надійним: ті, хто вірить “в ім'я Ісуса Христа, і поклоня[єть]ся Батькові в Його ім'я, і [терпить] у вірі в Його ім'я до кінця”²³, будуть спасенними в царстві Бога. Разом з вами я радію, що ми можемо отримати ці незрівнянні благословення, беручи на себе ім'я Ісуса Христа, про Якого і в Чие ім'я я свідчу, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Мойсей 5:8.
2. Мосія 3:17.
3. Учення і Завіти 18:23.
4. Dallin H. Oaks, "Taking upon Us the Name of Jesus Christ", *Ensign*, May 1985, 82.
5. Учення і Завіти 18:24; курсив додано.
6. Учення і Завіти 20:37; курсив додано.
7. Президент Даллін Х. Оукс навчав: "Ми беремо на себе ім'я нашого Спасителя, коли стаємо членами Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. ... Як істинно віруючі у Христа, як християни, ми з радістю взяли на себе його ім'я" ("Taking upon Us the Name of Jesus Christ", 80).
8. В он-лайн словнику Мерріам-Вебстер є 20 визначень транзитивної форми дієслова *взяти*, яке є формою, в якій дієслово використовується у фразі "взяти на себе ім'я Ісуса Христа" (див. merriam-webster.com/dictionary/take).
9. Рассел М. Нельсон, "Пророки, провідництво та божественний закон" (всесвітній духовний вечір для дорослої молоді, 8 січня 2017), broadcasts.lds.org.
10. Див. Рассел М. Нельсон, "Книга Мормона: яким би було ваше життя без неї?", *Ліягона*, лист. 2017, сс. 60–63.
11. Мосія 18:9.
12. Рассел М. Нельсон, "Гей, Ізраїлю, вставай" (Всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), PoreofIsrael.Lds.org.
13. "Господь вклав у мій розум думку про важливе значення назви, яку Він надав Своїй Церкві, а саме: Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів. У нас є завдання—досягти гармонії з Його волею" (Рассел М. Нельсон, "Назва Церкви" [офіційна заява, 16 серпня 2018 р.], mormonnewsroom.org).
14. Див. Мороній 7:19.
15. Рассел М. Нельсон, "Разом уперед", *Ліягона*, квіт. 2018, с. 7.
16. Учення і Завіти 20:77; курсив додано.
17. 3 Нефій 9:14; див. також Алама 5:33–34.
18. Див. 2 Нефій 1:15.
19. "Коли ми свідчимо про своє бажання взяти на себе ім'я Ісуса Христа, ми показуємо своє зобов'язання робити все, що ми можемо, щоб досягти вічного життя в царстві нашого Батька. Ми виявляємо своє бажання—свою рішучість прагнути—піднесення у царстві до нашого Батька. ... Ми свідчимо не про те, що беремо на себе його ім'я, а про те, що ми бажемо зробити це. У цьому сенсі наше свідчення стосується певної майбутньої події або статусу, набуття якого визначається не самою людиною, а залежить від влади або ініціативи Самого Спасителя" (Dallin H. Oaks, "Taking upon Us the Name of Jesus Christ", 82, 83).
20. "О Боже, Вічний Батьку", *Гімни*, № 99.
21. Див. Мосія 5; 6; 18; 3 Нефій 19.
22. Мосія 5:12.
23. Учення і Завіти 20:29.

Старійшина Дітер Ф. Ухторф
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Вірте, любіть, робіть

Ми досягаємо життя з достатком, коли стаємо справжніми учнями Ісуса Христа—йгучи Його шляхами й беручи участь в Його роботі.

М ої дорогі брати і сестри, це така чудова можливість сьогодні бути з вами на цій дивовижній сесії генеральної конференції: чути натхненні послання; слухати цей надзвичайний, неймовірний хор місіонерів, який представляє багато тисяч місіонерів по всьому світу—наших дочок, наших синів. І як чудово мати сьогодні цю особливу змогу об'єднатися в нашій вірі, знову підтримати нашого дорогого Президента і пророка, Президента Рассела М. Нельсона, Перше Президентство та представників вищого керівництва Церкви. Як же радісно бути з вами в цей день!

Древній цар Соломон був одним із найбільш зовнішньо успішних людей в історії¹. Здавалося, він мав усе—гроші, владу, захоплення, шану. Але після десятиліть, проведених у потуранні своїм бажанням і насолоді розкішшю, як цар Соломон підсумував своє життя?

"Марнота усе!"²—сказав він.

Цей чоловік, який так багато мав, завершив життя з розчаруванням, песимізмом і невдоволенням, незважаючи на все, що для нього робилося³.

У німецькій мові є таке слово: *Weltschmerz* (*вельтшмерц*). За вільним визначенням це означає смуток, викликаний невідповідністю світу, що оточує, нашому ідеалу.

Мабуть, у кожному з нас є трохи *вельтшмерца*.

Тоді, коли мовчазні скорботи прокрадаються у закутки нашого життя. Коли сум пронизує наші дні й вкриває густою темрявою наші ночі. Коли трагедія та несправедливість втручаються в наш власний світ, а також у життя дорогих нам людей. Коли ми крокуємо особистою одинокою стежкою неволі, і біль затьмарює наш спокій та порушує нашу рівновагу—ми можемо відчутти спокусу погодитися з Соломоном, що життя марне і позбавлене сенсу.

Велика надія

Добра новина в тому, що надія є. Є порятунок від порожнечі, марноти та *вельтимерца* в нашому житті. Є порятунок від навіть найглибшої безнадії та розчарування, яких ви можете зазнати.

Ця надія міститься у трансформуючій силі евангелії Ісуса Христа та у викупительній силі Спасителя, спрямованій на наше зцілення від душевної хвороби.

“Я прийшов,—проголосив Ісус,—щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали”⁴.

Ми досягаємо такого життя з достатком не тоді, коли зосереджуємося на власних потребах або на власних досягненнях, а коли стаємо справжніми учнями Ісуса Христа—йдучи Його шляхами й беручи участь в Його роботі. Життя з достатком ми знаходимо тоді, коли забуваємо себе й долучаємося до величної справи Христа.

А якою ж є справа Христа? Вона полягає в тому, щоб вірити в Нього; любити, як любив Він; і робити так, як робив Він.

Ісус “ходив ..., добро чинячи”⁵. Він ходив серед бідних, вигнаних, хворих і присоромлених. Він священнослужив безпомічним, слабким і самотнім. Він з ними проводив час; Він з ними розмовляв. “І Він їх уздоровив усіх”⁶.

Куди б Спаситель не ходив, Він навчав “доброї новини”⁷ евангелії. Він ділився вічними істинами, які робили людей вільними як духовно, так і фізично.

Ті, хто присвячує себе справі Христа, дізнаються про істинність обіцяння Спасителя: “Хто ж за Мене свою душу погубить, той знайде її”⁸.

Соломон був неправий, мої дорогі брати і сестри—життя не є “марнотою”. Натомість воно може бути сповнене мети, значення і спокою.

Зцілюючі руки Ісуса Христа протягаються до всіх, хто шукає Його. Я прийшов до безсумнівного знання того, що коли ми віримо в Бога, любимо Його й намагаємося наслідувати Його, це може змінити наші

серця⁹, полегшити наш біль і сповнити наші душі “надзвичайно великою радістю”¹⁰.

Вірте, любіть, робіть

Звичайно ж, нам слід іти далі того, щоб мати інтелектуальне розуміння евангелії, аби ми могли відчувати її зцілюючий вплив у нашому житті. Нам належить втілювати її у своє життя—зробити її складовою того, ким ми є і що ми робимо.

Я вважаю, що учнівство починається з трьох простих слів:

Вірте, любіть і робіть.

Довіра до Бога веде нас до віри в Нього і до поглиблення довіри до Його слова. Віра є причиною того, що в наших серцях зростає любов до Бога і до людей. Зі зростанням цієї любові ми отримуємо натхнення наслідувати Спасителя, продовжуючи власну величну подорож на шляху учнівства.

“Але,—скажете ви,—це виглядає якось спрощено. Життєві проблеми, а мої проблеми—так точно, надто складні для такого простого рішення. Неможливо вилікувати *вельтимерца* трьома простими словами: *вірте, любіть, робіть*”.

Сам цей афоризм не лікує. А лікує Божа любов, яка рятує, відновлює й оживляє.

Бог знає вас. Ви—Його дитина. Він вас любить.

Навіть коли ви думаете, що вас немає за що любити, Він простягає вам руку.

Саме в цей день—кожного дня—Він простягає вам руку, бажаючи зцілити вас, піднести вас і замінити порожнечу у вашому серці незмінною радістю. Він бажає витіснити будь-яку темряву, що затьмарює ваше життя й сповнити його священним і блискучим світлом Його нескінченної слави.

Я сам пережив це.

І це моє свідчення як апостола Господа Ісуса Христа, що всі, хто приходить до Бога—всі, хто дійсно *вірять, любіть і робіть*—можуть відчувати те саме.

Ми віримо

У Писаннях говориться, що “догнати ж [Богові] без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є”¹¹.

Декому важко дається здатність вірити. Іноді нам заважає гордовитість. Можливо, ми думаємо, що через те, що ми розумні, освічені або досвідчені, то просто не можемо вірити в Бога. І ми починаємо сприймати релігію як безглузду традицію¹².

З мого досвіду віра—це не така собі картина, на яку ми дивимося і якою милуємося, яку обговорюємо і навколо якої висловлюємо здогадки. Це схоже на плуг, з яким ми йдемо в поле, і в поті чола прокладаємо в землі борозни. В них ми кладемо насіння, що приносить плід, який буде збережений¹³.

Наблизьтесь до Бога, й Він наблизьтиться до вас¹⁴. Це обіцяння для всіх, хто прагне вірити.

Ми любимо

У Писаннях говориться, що чим більше ми любимо Бога і Його дітей, тим щасливіше стаємо¹⁵. Однак любов, про яку говорив Ісус, не визначається чимось матеріальним, не залежить від настрою і обставин. Це не та любов, про яку говорять, а потім забувають. Це не такий вид любові, який описується словами “звертайтеся, якщо щось потрібно”.

Любов, про яку Бог говорить,— є такою, що входить у наші серця, коли ми прокидаємося вранці, яка залишається з нами протягом дня і збільшується в наших серцях, коли ми підносимо голос у своїх молитвах пізно ввечері.

Це невимовна любов, яку має до нас Небесний Батько.

Вона—це те нескінченне співчуття, яке дозволяє нам ясніше бачити інших такими, як вони є. Крізь призму чистої любові ми бачимо безсмертних істот з безмежними потенціалом і цінністю, улюбленими синами й дочками Всемогутнього Бога.

Дивлячись через такі призми, ми вже не можемо нікого зневажати, ігнорувати або утискувати.

Ми робимо

У роботі Спасителя часто є так, що “через мале і просте відбувається велике”¹⁶.

Ми знаємо, що для того, аби навчитися щось гарно робити, потрібна постійна практика. Чи то гра на саксофоні, кидання м'яча у сітку, ремонт машини або літання на літаку—саме завдяки практиці ми можемо ставати все кращими й кращими¹⁷.

Саме в цьому нам допомагає організація, створена нашим Спасителем на землі—Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Вона пропонує нам місце для того, щоб на практиці вчитися жити так, як Він навчав, і благословляти інших так, як Він це робив.

Нам, як членам Церкви, даються покликання, обов'язки і можливості, які вимагають вияву співчуття і служіння іншим.

Нещодавно Церква поновила наголос на програмі служіння, яка є виявом любові до інших. Назва цього особливого виду піклування ретельно обмірковувалася.

Однією з назв, яка розглядалася, було *пастирство*, що відповідало запрошенню Христа: “Паси вівці Мої!”¹⁸ Однак у ній був принаймні один недолік: використання такого терміну зробило б мене *німецькою вівчаркою*. Тож мене досить влаштує термін *служіння*.

Ця робота для кожного

Звичайно, цей наголос не є новим. Просто пропонується оновлена і вдосконалена можливість для нас на практиці застосовувати заповідь Спасителя “любити один одного”¹⁹. Це більш досконалий спосіб практичного втілення мети Церкви.

Тільки подумайте про місіонерську роботу: коли ми сміливо, смиренно і впевнено ділимося євангелією—це прекрасний приклад служіння для забезпечення духовних потреб інших людей, ким би вони не були.

Або виконання храмової роботи—пошук імен наших предків і пропонування їм благословень вічності. Який же це божественний спосіб служіння!

Подумайте про те, коли ми шукаємо бідних і нужденних; піднімаємо руки, що опустилися; або благословляємо хворих і страждених. Чи не є це виявами істинного служіння, яке здійснював Господь, коли ходив по землі?

Якщо ви не є членом Церкви, я запрошую вас “прийти і побачити”²⁰. Прийдіть і приєднайтеся до нас. Якщо ви—член Церкви, але зараз не виявляєте активності, я запрошую вас: будь ласка, повертайтеся. Ви потрібні нам!

Прийдіть, додайте вашу силу до нашої.

Завдяки вашим унікальним талантам, здібностям і особистості, ви допоможете нам стати кращими і щасливішими. Натомість і ми допоможемо вам стати кращими і щасливішими.

Прийдіть, допоможіть нам розбудувувати і зміцнювати культуру зцілення, доброти і милості до всіх

Божих дітей. Бо ми всі намагаємося стати новими створіннями, в яких “стародавнє минуло” і “сталось нове”²¹. Спаситель показує нам напрямок руху—вперед і вгору. Він каже: “Якщо ви Мене любите,—Мої заповіді зберігайте!”²² Працюймо всі разом, щоб стати народом Бога, яким нам призначено стати.

Це вид євангельської культури, який ми бажаємо розвивати по всій Церкві Ісуса Христа. Ми прагнемо зміцнювати Церкву як місце, де ми пробачаємо одне одного. Де ми протистоїмо спокусі знаходити помилки, пліткувати й пригнічувати інших. Де ми замість того, щоб вказувати на недоліки, підносимо одне одного і допомагаємо стати якомога кращими.

Дозвольте мені запросити вас знову. Прийдіть і побачте! Приєднуйтеся до нас. Ви потрібні нам.

Недосконалі люди

Ви дізнаєтеся, що ця Церква сповнена найпрекраснішими людьми, яких тільки має цей світ. Вони привітні, люблячі, добрі і щирі. Вони невтомно працюють, готові жертвувати, а іноді навіть бувають героями.

А ще вони нестерпно недосконалі.

Вони роблять помилки.

Час від часу вони говорять те, що не слід говорити. Вони роблять те, що воліють, аби краще не робили.

Але ось, що в них спільного— вони хочуть вдосконалитися і наблизитися до Господа, нашого Спасителя, Самого Ісуса Христа.

Вони намагаються робити це якнайкраще.

Вони *вірять*. Вони *люблять*.

Вони *роблять*.

Вони хочуть стати менш егоїстичними, більш співчутливими, більш досконалими, більше схожими на Ісуса.

Шлях до щастя

Так, життя іноді може бути важким. Звичайно ж, у всіх нас бувають часи відчаю і розчарування.

Але євангелія Ісуса Христа пропонує надію. І в Церкві Ісуса Христа ми об'єднуємося з іншими, хто

прагне знайти місце, де ми можемо почуватися як вдома—місце зростання, де разом ми можемо *вірити*, *любити* і *робити*.

Незважаючи на наші відмінності, ми прагнемо приймати одне одного як синів і дочок нашого улюбленого Небесного Батька.

Я безмежно вдячний за те, що є членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і за те, що знаю: Бог любить Його дітей настільки, що вказує їм шлях до щастя і сенсу в цьому житті, а також спосіб відчутти вічну радість у залах слави в житті прийдешньому.

Я вдячний, що Бог вказав нам шлях для зцілення від душевних хвороб і *вельтимерца* в нашому житті.

Я свідчу і залишаю вам своє благословення: якщо ми будемо *вірити* в Бога, *любити* Його та любити Його дітей усім серцем і намагатися *робити* так, як Бог нас наставляв, то ми знайдемо зцілення і спокій, щастя і сенс [життя]. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. У списку на сайті msn.com Соломон вказаний як п'ята найбагатша людина,

яка коли-небудь жила. “Згідно з Біблією цар Соломон правив з 970 р. до Р.Х. до 931 р. до Р.Х., і він казав, що протягом цього часу отримував по 25 тон золота на кожен із 39 років його правління, що оцінюється мільярдами доларів у 2016 році. Разом з неймовірними багатствами, накопиченими завдяки податкам і торгівлі, особистий статок біблійного правителя міг оцінюватися 2-ма трильйонами доларів в еквіваленті на сьогоднішні гроші” (“The 20 Richest People of All Time,” Apr. 25, 2017, msn.com).

2. Див. Екклесіяст 1:1–2.
3. Див. Екклесіяст 2:17.
4. Іван 10:10.
5. Дії 10:38.
6. Матвій 12:15; див. також Матвій 15:30.
7. Корінням у слові *євангелія* є грецьке слово, яке буквально означає “добра новина” (див. Bible Dictionary, “Gospels”).
8. Матвій 16:25.
9. Див. Єзекїль 36:26; Єремія 24:7.
10. 1 Невфій 8:12.
11. Євреям 11:6.
12. Див. 2 Невфій 9:28.
13. Див. Іван 15:16.
14. Див. Якова 4:8.
15. Див. 4 Невфій 1:15–16.
16. Алама 37:6.
17. Аристотель вивір, що “праведні справи роблять людину праведною” (*The Nicomachean Ethics*, trans. David Ross, rev. Lesley Brown [2009], 28).
18. Див. Іван 21:15–17.
19. Іван 15:12.
20. Іван 1:39.
21. 2 Коринтянам 5:17.
22. Іван 14:15.

Джой Д. Джоунс
Генеральний президент Початкового товариства

Для Нього

Знання того, “кому” і “чому” в служінні іншим допомагає нам зрозуміти, що найвищим виявом любові є відданість Богові.

У цей історичний вечір я висловлюю свою любов і вдячність кожній із вас, мої дорогі сестри. Незалежно від віку, місця знаходження або обставин ми зібралися сьогодні в єдності, силі, з метою і свідченням того, що нас любить і скеровує наш Небесний Батько; наш Спаситель Ісус Христос і наш сучасний пророк Президент Рассел М. Нельсон.

Коли ми були молодим подружжям, єпископ покликав нас з чоловіком відвідувати і служити сім'ї, яка протягом багатьох років не ходила до церкви. Ми з готовністю прийняли це завдання і через кілька днів пішли до їхнього дому. Ми відразу ж зрозуміли, що вони не бажали бачити ніяких відвідувачів із Церкви.

Тож під час наступного відвідування ми прийшли до них із тарілкою печива, впевнені, що шоколадна помадка розтопить їхні серця. Марно. Подружжя поспілкувалося з нами через дверну сітку, ще ясніше показуючи, що нам зовсім не раді. Та коли ми приїхали додому, то були цілком переконані, що досягли б успіху, якби лише запропонували їм кремівку тістечка.

Наш брак духовного бачення приніс додаткове розчарування від невдалих спроб. Неприйняття ніколи

не буває прийнятним. З часом ми почали запитувати себе: “Чому ми це робимо? Якою є наша мета?”

Старійшина Карл Б. Кук висловив таке спостереження: “Служіння в Церкві може бути й непростою справою, якщо нас просять зробити щось, що лякає нас, якщо ми вже втомилися від служіння або якщо ми покликаємося зробити те, що спочатку нас не приваблює”¹. Ми на власному досвіді відчули істинність слів старійшини Кука, коли вирішили, що нам слід звернутися за скеруванням до Когось, Хто має краще, ніж наше, бачення.

Отже, після багатьох щирих молитов і обмірковувань, ми отримали відповідь на запитання *чому*. Це була зміна нашого розуміння, зміна серця—в дійсності це було одкровення². Ми прагнули шукати скерування в Писаннях, і Господь навчав нас, як робити так, щоб процес служіння іншим був легшим і більш значимим. Ось прочитаний нами вірш, який змінив як наші серця, так і наш підхід до справи: “Люби Господа Бога твого всім своїм серцем, усією своєю могутністю, розумом і силою; і в ім'я Ісуса Христа *служи Йому*”³. Хоча цей вірш був таким знайомим, здавалося, він давав нам нове і важливе розуміння.

Ми усвідомили, що щиро намагалися служити цій сім'ї і служити єпископу, але нам слід було спитати себе, чи дійсно ми служили внаслідок відчуття любові до Господа. Цар Веніамин чітко вказав на цю відмінність, зазначивши: “Ось, я кажу вам, що сказавши вам про те, що я провів свої дні в служінні вам, я не хочу хвалитися, бо *я був тільки на службі у Бога*”⁴.

То ж кому цар Веніамин у дійсності служив? Небесному Батькові і Спасителю. Знання того, *кому* і *чому* в служінні іншим допомагає нам зрозуміти, що найвищим виявом любові є відданість Богові.

З тим, як поступово змінювалася наша мета, змінювалися наші молитви. Ми почали з радістю очікувати на зустрічі з цією дорогою сім'єю завдяки нашій любові до Господа⁵. Ми робили це для Нього. Він зробив так, що боротьба вже не була боротьбою. Після багатьох місяців нашого стояння біля дверей, ця сім'я почала нас впускати. Зрештою, разом ми почали регулярно молитися і проводити ненав'язливі євангельські бесіди. Розвинулася тривала дружба. Ми поклонялися Йому і любили Його, виявляючи любов до Його дітей.

Чи можете ви пригадати, коли було так, що ви з любов'ю і щирими зусиллями намагалися допомогти комусь, хто має потребу, і відчували, що ваші зусилля залишилися непомітними або, можливо, були неоцінені чи навіть небажані? У такий момент чи ставили ви під сумнів цінність вашого служіння? Якщо так, нехай слова царя Веніаміна позбавлять вас сумнівів і навіть болю: “Ви тільки служите вашому Богові”⁶.

Замість того, щоб накопичувати образи, ми можемо, завдяки служінню, формувати більш досконалі стосунки з нашим Небесним Батьком. Наша любов і наша відданість Йому випереджає потребу у визнанні або вдячності й дозволяє, щоб Його любов проливалася в нас і через нас.

Іноді спочатку ми можемо служити з почуттям обов'язку чи зобов'язання, але навіть таке служіння може

підняти нас на вищий внутрішній рівень, скеровуючи служити “іще краще”⁷—як у запрошенні Президента Нельсона до “новішого, більш святого підходу до піклування про інших і служіння їм”⁸.

Коли ми зосереджуємося на всьому тому, що зробив для нас Бог, наше служіння лине з вдячного серця. Коли ми починаємо менше перейматися тим, як наше служіння звеличує нас, ми усвідомлюємо, що насправді метою нашого служіння буде те, щоб навчитися ставити Бога на перше місце⁹.

Президент М. Рассел Баллард навчав: “Лише тоді, коли ми любимо Бога і Христа усім нашим серцем, душею та розумом, ми здатні ділитися цією любов’ю з нашими ближніми шляхом служіння і добрих справ”¹⁰.

Перша з Десяти заповідей повторює цю божественну мудрість: “Я—Господь, Бог твій. ... Хай не буде тобі інших богів передо Мною!”¹¹ Черговість цієї заповіді допомагає нам зрозуміти: *якщо* ми ставимо Його за наш найбільший пріоритет, усе інше зрештою стане на своє місце—навіть наше служіння іншим. Коли Він займає першочергову позицію в нашому житті завдяки нашому обміркованому вибору, тоді Він в змозі благословити наші вчинки для нашого блага і для блага інших.

Господь радив: “Звертайтеся до Мене в кожній думці”¹². І кожного тижня ми укладаємо завіт робити саме це—“завжди пам’ятати Його”¹³. Чи може така висока ціль застосовуватися до всього, що ми робимо? Чи може виконання навіть чорної роботи стати можливістю виявити нашу любов і відданість Йому? Я вірю, що може. Так воно і є.

Кожен пункт нашого списку завдань ми можемо використати для того, щоб прославити Його. Ми можемо розглядати кожне завдання як привілей і можливість служити Йому, навіть коли перебуваємо під тиском часу, обов’язків або брудних підгузників.

Як сказав Аммон: “Авжеж, я знаю, що я ніщо; щодо моєї сили я слабкий; отже, я не буду вихвалитися собою, але я буду хвалитися моїм Богом, бо в Його силі я можу зробити все”¹⁴.

Коли служіння нашому Богові стає нашим головним пріоритетом у житті, ми втрачаємо себе, і в належний час ми знаходимо себе¹⁵.

Спаситель навчав цьому принципу так просто і прямо: “Отже, нехай ваше світло сяє перед цим народом, щоб вони бачили ваші добрі вчинки і *прославляли вашого Батька, Який на небесах*”¹⁶.

Дозвольте мені поділитися з вами кількома мудрими словами, які були написані на стіні одного

з сирітських притулків у Калькутті, Індія: “Якщо ти добрий, люди можуть звинуватити тебе в затаєній особистій користі. І все ж виявляй доброту! Те, що ти будував роками, хтось може зруйнувати в одну мить. І все ж будуй! Добро, яке ти зробив сьогодні, люди скоріш за все забудуть завтра. І все ж твори добро! Ділися зі світом найкращим, що в тебе є, і цього, напевно, ніколи не буде достатньо. І все ж ділися зі світом найкращим, що отримав! Зрештою, ти сам переконаєшся, що все це між тобою і Богом”¹⁷.

Сестри, це завжди між нами і Господом. Як сказав президент Джеймс Е. Фауст: “Якою є найбільша потреба у світі? ... Чи не є найбільшою потребою всього світу те, щоб кожна людина мала особисті, тривалі, щоденні, постійні стосунки зі Спасителем? Наявність таких стосунків може розкрити нашу внутрішню божественність, і ніщо не здатне сильніше вплинути на наше життя, ніж те, коли ми приходимо до пізнання і розуміння наших священних стосунків з Богом”¹⁸.

Подібним чином Алма пояснював своєму синові: “Так, нехай всі діяння твої будуть для Господа, і куди б ти не пішов, нехай буде це з Господом; так, нехай всі твої думки будуть націлені на Господа; так, нехай любов

твого серця буде спрямована на Господа завжди”¹⁹.

І Президент Рассел М. Нельсон так само навчав нас: “Коли ми усвідомлюємо Його добровільну Спокуту, будь-яке поняття жертви з нашого боку повністю затьмарюється глибоким почуттям вдячності за привілей служити Йому”²⁰.

Сестри, я свідчу, що коли Ісус Христос силою Своєю Спокути працює *над* нами і *в* нас, Він починає працювати *через* нас, щоб благословляти інших. Ми служимо іншим, але при цьому ми любимо Його і служимо Йому. Ми стаємо такими, як описано в Писаннях: “І щоб кожний опікувався благополуччям свого ближнього і робив усе з оком, єдиноспрямованим до слави Бога”²¹.

Можливо, наш єпископ знав, що це був урок, який ми з чоловіком мали засвоїти завдяки тим першим і старанним, хоча й не досконалим зусиллям служити улюбленим синам і дочкам Бога. Я даю своє особисте і впевнене свідчення про доброту і любов, якою Він ділиться з нами, коли ми прагнемо служити Йому. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Карл Б. Кук, “Служіть”, *Ліягона*, лист. 2016, с. 110.
2. Див. Мосія 5:2.
3. Учення і Завіти 59:5; курсив додано.
4. Мосія 2:16; курсив додано.
5. Див. 1 Нефій 11:22.
6. Мосія 2:17.
7. 1 Коринтянам 12:31.
8. Рассел М. Нельсон, “Служіння”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 100.
9. Див. Матвій 6:1–4, 33.
10. М. Рассел Баллард, “Знаходити радість у милосердному служінні”, *Ліягона*, трав. 2011, с. 47.
11. Вихід 20:2–3.
12. Учення і Завіти 6:36.
13. Учення і Завіти 20:77, 79.
14. Алма 26:12.
15. Див. Матвій 16:24–25.
16. 3 Нефій 12:16; курсив додано.
17. Часто приписуються Матері Терезі; див. Kent M. Keith, *The Paradoxical Commandments* (1968).
18. Джеймс Е. Фауст, “A Personal Relationship with the Savior”, *Ensign*, Nov. 1976, 58.
19. Алма 37:36.
20. Рассел М. Нельсон, “The Atonement”, *Liahona*, Nov. 1996, 35.
21. Учення і Завіти 82:19.

Мішель Д. Крейг

Перший радник у генеральному президентстві Товариства молодих жінок

Божественне невдоволення

Божественне невдоволення може спонукати нас діяти з вірою, прийняти запрошення Спасителя робити добро і смиренно віддати Йому наші життя.

Коли я навчалася у початковій школі, ми йшли додому вимощеною стежкою, яка серпантинно піднімалася по схилу пагорба. Там була й інша стежка, не вимощена, і називалася “хлопчача стежка”. Хлопчача стежка була ґрунтова і йшла прямо до верхівки пагорба. Вона була коротша, але набагато крутіша. Маленькою дівчинкою я знала, що можу пройти будь-де, де можуть пройти хлопці. Що

важливіше, я знала, що живу в останні дні, і що мені треба буде вміти робити важкі речі, як піонерам, і хотіла бути готовою до цього. Тому іноді я відставала від групи своїх друзів, які йшли вимощеною стежкою, знімала черевики і босоніж йшла хлопчачою стежкою. Я намагалася зміцнити свої ступні.

Як маленька дівчинка з Початкового товариства я вважала, що це допоможе мені підготуватися. Тепер я знаю інший спосіб! Замість того, щоб ходити босоніж гірськими стежками, я знаю, що можу підготувати свої ступні ходити шляхом завітів, якщо прийму запрошення Святого Духа. Бо Господь через Свого пророка закликає кожного з нас жити і піклуватися “у вищій і святіший спосіб” і “вдосконалюватися”¹.

Ці пророчі заклики до дій, разом з нашим вродженим відчуттям, що ми можемо робити більше і ставати кращими, іноді створюють в нас відчуття, яке старійшина Ніл А. Максвелл назвав “божественним невдоволенням”². Божественне невдоволення виникає, коли ми

порівнюємо те, “ким ми є, [з тим,] ким маємо силу *стати*”³. Кожен з нас, якщо ми чесні, відчуває різницю між тим, де і ким є, і тим, де і ким хоче бути. Ми прагнемо розвинути більший особистий потенціал. У нас є ці почуття, бо ми дочки і сини Бога, які народилися зі Світлом Христа, але живемо у занепадому світі. Ці почуття приходять від Бога і викликають нагальну потребу діяти.

Нам слід вітати почуття божественного невдоволення, які закликають нас іти вищим шляхом, і в той же час розпізнавати й уникати підробки Сатани—паралізуючого розпачу. Сатана занадто часто хоче його в нас викликати. Ми можемо вирішити піти вищим шляхом, який веде нас шукати Бога та Його миру й благодаті, або ми можемо прислухатися до Сатани, який атакує нас посланнями, що ми ніколи не будемо достатньо хорошими: достатньо багатими, достатньо розумними, достатньо красивими, і взагалі нічого у нас не буде достатньо. Наше невдоволення може стати божественним—або руйнівним.

Діяти з вірою

Одна із відмінностей між божественним невдоволенням і підробкою Сатани полягає в тому, що божественне невдоволення змушує нас діяти з вірою. Божественне невдоволення—це не запрошення залишатися в нашій зоні комфорту, і воно не приводить нас до відчаю. Я дізналася, що коли я поринаю в думки про все, ким я *не* є, я не розвиваюся, і мені стає набагато важче відчувати Духа і прислухатися до Нього⁴.

Ще юнаком Джозеф Сміт гостро усвідомлював свої недоліки і переймався “благополуччя[м] [своєї] безсмертної душі”. Він сказав: “Мій розум був надзвичайно обтяжений, бо я виявив свої гріхи, ... і мені хотілося лементувати через власні гріхи і гріхи світу”⁵. Це привело його до того, що він “серйозно замислювався і відчував великий неспокій”⁶. Вам це знайоме? Чи відчуваєте ви неспокій через ваші недоліки і чи обтяжують вони вас?

І Джозеф щось *робив*. Він розповів: “Я часто розмірковував про себе: Що ж *робити*?”⁷ Джозеф діяв з вірою. Він звернувся до Писань, прочитав запрошення в Якова 1:5 і звернувся за допомогою до Бога. Видіння, яке сталося після цього, розпочало Відновлення. Як же я вдячна за те, що божественне невдоволення Джозефа, його період неспокою і плутанини, підштовхнув його діяти з вірою.

Дійте згідно з натхненням робити добро

Світ часто використовує почуття невдоволення як причину зациклитися на собі, щоб зосередити свої думки на наших почуттях, на минулому і думках про те, ким *я* є, ким *я* не є і чого *я* хочу. Божественне невдоволення мотивує нас наслідувати приклад Спасителя, Який “ходив ... добро чинячи”⁸. Коли ми йдемо шляхом учнівства, ми отримуємо духовні спонукання допомагати іншим.

Одна історія, яку я почула багато років тому, допомогла мені розпізнавати підказки Святого Духа і потім діяти за ними. Сестра Бонні Д. Паркін, колишній генеральний президент Товариства допомоги, розповіла наступне:

“Сюзан ... була чудовою швачкою. Президент [Спенсер В.] Кімбол жив у [її] приході. Одного дня Сюзан побачила у нього новий костюм. Її батько недавно ... привіз їй вишукану

шовкову тканину. Сюзан подумала, що з тієї тканини можна пошити красиву краватку, яка би пасувала до нового костюма Президента Кімбола. Тому в понеділок вона пошила краватку. Вона загорнула її в обгортковий папір і пройшла один квартал до будинку Президента Кімбола.

На шляху до вхідних дверей вона раптом зупинилася і подумала: “Хто *я* така, щоб шити краватку пророку? У нього напевне їх дуже багато”. Вирішивши, що це була помилка, вона повернулася, аби піти геть.

Саме тоді сестра Кімбол відчинила вхідні двері і сказала: “О, Сюзан!”

Ніяковіючи, Сюзан сказала: “Я побачила Президента Кімбола в неділю в новому костюмі. Тато щойно привіз шовк з Нью-Йорку ... і ось, я пошила йому краватку”.

Перш ніж Сюзан вимовила щось іще, сестра Кімбол зупинила її, взяла за плечі і сказала: “Сюзан, ніколи не відмовляйся від думки про благородний вчинок”⁹.

Мені це дуже подобається! “Ніколи не відмовляйся від думки про благородний вчинок”. Іноді, коли я відчуваю натхнення зробити щось для когось, я запитую себе, чи було то натхнення, чи лише мої власні думки. Але мені нагадують, що “те, що від Бога, запрошує і принадує творити добро постійно; ось чому все, що запрошує і принадує творити

добро, і любити Бога, і служити Йому, надихнуто Богом”¹⁰.

Чи то викликаний прямими підказками, чи просто бажанням допомогти, добрий вчинок ніколи не марнується, бо “ніколи любов не перестає”¹¹—і ніколи не є неправильною реакцією.

Часто це відбувається у незручний час, і ми рідко можемо досягнути вплив наших маленьких вчинків служіння. Але час від часу ми бачитимемо, що були засобами в руках Бога і будемо вдячно усвідомлювати, що те, що Святий Дух працює через нас, є виявом схвалення Бога.

Сестри, ми з вами можемо багаті про те, щоб Святий Дух показав нам “усе, що [нам] слід робити”¹², навіть тоді, коли наш список планів на день вже виглядає заповненим. Коли ми отримуємо натхнення, ми можемо залишити посуд в раковині чи купу нагальних справ, які вимагають нашої уваги, щоб почитати дитині, поговорити з другом, доглянути сусідських дітей або послужити в храмі. Не зрозумійте мене неправильно—я люблю складати контрольні списки, я люблю ставити галочки біля виконаних справ. Але мир приходить від знання, що *бути* кимось кращим не завжди означає *робити* більше. Якщо

я реагую на невдоволення, приймаючи рішення діяти за підказками, це змінює моє сприйняття “мого часу”. І я дивлюся на людей не як на перепони, а як на мету свого життя.

Божественне невдоволення веде нас до Христа

Божественне невдоволення веде до смирення, а не до жалю до себе чи розчарування, що приходить внаслідок порівнянь, в яких ми завжди програємо. Жінки, які дотримуються завітів, відрізняються одна від одної. У них різні сім’ї, різний життєвий досвід та обставини.

Звичайно ж, усі ми не зможемо завжди відповідати нашому божественному потенціалу, і є певна істина в усвідомленні того, що *самі по собі* ми недостатньо хороші. Але радісна новина евангелії полягає в тому, що з благодаттю Бога ми є достатньо хорошими. З допомогою Христа ми можемо зробити все¹³. Писання обіцяють нам, що ми зможемо “для своєчасної допомоги знайти благодать”¹⁴.

Дивовижна істина полягає в тому, що наші слабкості можуть стати благословенням, якщо приведуть нас до смирення і змусять звернутися до Христа¹⁵. Невдоволення стає

божественним, якщо ми смиренно наближаємося до Ісуса Христа з нашими недоліками, замість того, щоб віддалятися від Нього з почуттям жалю до себе.

Насправді, чудеса Ісуса часто починаються з усвідомлення потреби, нужди, невдачі або неспроможності. Пам’ятаєте хліби і риби? Кожен з авторів евангелій розповідає, як Ісус у дивовижний спосіб нагодував тисячі людей, які йшли за Ним¹⁶. Але історія починається з того, що учні побачили нестачу. Вони усвідомили, що у них лише “п’ять ячних хлібів та дві риби, але що то на безліч таку!”¹⁷ Учні були праві: у них *не було* достатньо їжі, але вони віддали те, що мали, Ісусу, і потім *Він* здійснив чудо.

Чи відчували ви, що ваших талантів і дарів недостатньо для виконання певного завдання? Я відчувала. Але ми з вами можемо віддати те, що маємо, Христу, а Він помножить наші зусилля. Того, що ви можете запропонувати—більш ніж достатньо, навіть попри ваші людські немоці і слабкості, *якщо* ви покладаєтеся на благодать Бога.

Істина полягає в тому, що кожен з нас—дитя Бога, і лише одне покоління відділяє кожного з нас від Божества¹⁸. І так само як Він робив це і з пророками, і звичайними чоловіками і жінками протягом віків, так само Небесний Батько має намір змінити нас.

К. С. Льюїс пояснив силу Бога змінювати так: “Уявіть, що ви живете у будинку. Приходить Бог, щоб перебудувати цей будинок. Спочатку, можливо, вам зрозуміло, що Він робить. Він встановлює, де треба, водостоки й ущільнює покрівлю, щоб вона не протікала, і т.і.; ви знали, що це все треба було зробити, тому ви й не дивуетесь. Але ось Він починає руйнувати частини будинку так, що стає неймовірно боляче. ... [Як бачите], Він будує будинок, який дуже відрізняється від такого, про який ви думали. ... Ви думали, що з вас зроблять скромний, невеличкий котедж, але Він будує палац. Він має намір прийти і Сам жити там”¹⁹.

Через викупну жертву Спасителя ми можемо отримати змогу виконати завдання, які чекають на нас. Пророки навчали, що коли ми піднімаємося шляхом учнівства, ми можемо бути освячені через благодать Христа. Божественне невдоволення може спонукати нас діяти з вірою, прийняти запрошення Спасителя робити добро і смиренно віддати Йому наші життя. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Russell M. Nelson, in Tad Walch, “The Lord’s Message Is for Everyone”: President Nelson Talks about Global Tour”, *Deseret News*, Apr. 12, 2018, deseretnews.com.
2. Neal A. Maxwell, “Becoming a Disciple”, *Ensign*, June 1996, 18.
3. Neal A. Maxwell, “Becoming a Disciple”, 16; emphasis added.
4. “Відчай послабить вашу віру. Якщо ви будете розраховувати на менше, знизиться ваша ефективність, послабляться бажання і вам буде важче прислухатися до Духа” (“Яка моя мета як місіонера?” *Провідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*, rev. ed. [2018], lds.org/manual/missionary).
5. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 30.
6. Джозеф Сміт—Історія 1:8.
7. Джозеф Сміт—Історія 1:10; курсив додано.
8. Дії 10:38.
9. Bonnie D. Parkin, “Personal Ministry: Sacred and Precious” (Brigham Young University devotional, Feb. 13, 2007), speeches.byu.edu.
10. Мороній 7:13.
11. 1 Коринтянам 13:8.
12. 2 Нефій 32:5.
13. “Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, —в Ісусі Христі” (Филип’янам 4:13).
14. Євреям 4:16.
15. “І якщо люди прийдуть до Мене, Я покажу їм їхню слабкість. Я даю людям слабкість, щоб вони були покірними; і достатньо Моєї *благодати* для всіх людей, які упокорюються переді Мною; бо якщо вони упокорюються переді Мною і мають віру в Мене, то Я вчиню так, щоб слабке стало сильним для них” (Етер 12:27; курсив додано).
16. Див. Матвій 14:13–21; Марк 6:31–44; Лука 9:10–17; Іван 6:1–14.
17. Іван 6:9.
18. Президент Бойд К. Пекер навчав: “Скільки б у вас не було поколінь земних предків, незалежно від того, якої ви раси чи з якого народу, родовід вашого духа може бути записаний одним рядком. Ви—дитя Бога!” (“To Young Women and Men”, *Ensign*, May 1989, 54).
19. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (1960), 160.

Крістіна Б. Франко

Другий радник у генеральному президентстві Початкового товариства

Радість безкорисливого служіння

Ми пообіцяли нашому Небесному Батькові, що будемо з любов’ю служити Йому та людям і в усьому виконувати Його волю.

Після останньої генеральної конференції до мене підходило багато людей з одним запитанням: “А ті крісла зручні?” Моя відповідь кожного разу була однаковою: “Ті крісла дуже зручні, якщо вам не треба виступати”. Це правда, чи не так? Моє крісло не таке вже й зручне під час цієї конференції, але я щиро вдячна за благословення і честь звертатися до вас сьогодні.

Іноді, коли ми служимо, то потрапляємо в різні ситуації. Одні з них досить приємні, а інші—ні. Однак ми пообіцяли Небесному Батькові, що будемо з любов’ю служити Йому та людям і в усьому виконувати Його волю.

Кілька років тому молодь Церкви дізналася, що коли “ви вирушаєте на “служіння Богу” [Учення і Завіти 4:2], ви приєднуєтеся до найвеличнійшої з усіх подорожей. Ви допомагаєте Богові прискорювати Його роботу, і це велика, радісна і дивовижна справа”¹. Кожен може вирушити в таку подорож—у будь-якому віці,—і ця подорож поведе нас шляхом, який наш улюблений пророк назвав “шляхом завітів”².

Однак, на жаль, ми живемо в егоїстичному світі, де люди постійно ставлять запитання: “А що я з цього отримаю?” замість того, щоб запитувати: “Кому я сьогодні можу допомогти?”, або “Як я можу краще служити Господу в своєму покликанні?”, або “Чи віддаю я Господу все, що можу?”

Великим прикладом безкорисливого служіння у моєму житті була сестра Вікторія Антоніетті. Вікторія

була однією з учительок Початкового товариства в моїй філії в Аргентині, де я жила в дитинстві. Кожного вівторка після обіду, коли ми збиралися на Початкове товариство, вона приносила нам шоколадний торт. Усім подобався той торт, тобто, всім, крім мене. Шоколадний торт я просто терпіти не могла! І хоча вона намагалася пригостити мене тортом, я завжди відмовлялася.

Одного дня, після того як вона пригостила шоколадним тортом всіх дітей, я запитала у неї: “А чому ви не пригощаєте нас іншими тортами, наприклад, апельсиновим чи ванільним?”

Трошки посміявшись, вона запитала мене: “А чому б *тобі* не спробувати маленький шматочок? У цьому торті є особливий інгредієнт, і я запевняю, що якщо ти його спробуєш, він тобі сподобається.”

Я подивилася навколо і, на мій подив, здавалося, що всім подобається торт. Я погодилася спробувати. Ви здогадуєтеся, що сталося? Мені сподобалось! То було вперше, коли мені сподобався шоколадний торт.

Минуло багато років, перш ніж я дізналася про секретний інгредієнт шоколадного торта сестри Антонієтті. Разом з дітьми я кожного тижня провідувала свою матір. Під час одних таких відвідин ми з

мамою із задоволенням пригощалися шматочком шоколадного торта і я розповіла їй, коли мені вперше сподобався шоколадний торт. Тоді вона розповіла мені історію до кінця.

“Бачиш, Кріс,—сказала мама,—Вікторія і її сім’я не мали багато грошей, і кожного тижня їй доводилося вибирати між тим, чи оплатити проїзд в автобусі, щоб доїхати разом з чотирма дітьми до Початкового товариства, чи купити інгредієнти і спекти торт для свого класу в Початковому товаристві. Вона завжди вибирала шоколадний торт, а не поїздки автобусом, і разом зі своїми дітьми йшла пішки більше трьох кілометрів в один бік за будь-якої погоди”.

Того дня я ще більше оцінила шоколадний торт. А що важливіше, я зрозуміла, що секретним інгредієнтом торта, який готувала Вікторія, була любов до тих, кому вона служила, та її безкорислива жертва заради них.

Коли я згадую про торт Вікторії, це допомагає мені пам’ятати безкорисливу жертву нашого Господа і позачасовий урок, який Він виклав своїм учням, коли йшов до скарбниці храму. Ви знаєте цю історію. Старійшина Джеймс Е. Талмейдж навчав, що було 13 скриньок, “і в них люди клали свої пожертвування на [різні] цілі, вказані на скриньках”. Ісус спостерігав за чергами, в які ставали

подавачі пожертвувань. Вони були різними людьми. Хтось подавав свій дар “зі щирим наміром”, а інші вкидали “багато срібла й золота”, сподіваючись, що їх побачать, помітять і похвалять за їхні пожертвування.

“Серед багатьох була одна бідна вдова, яка ... поклала в одну зі скриньок скарбниці дві маленькі бронзові монетки, що називалися лептами; її вклад у еквіваленті на американські гроші був меншим за півцента. Господь скликав до Себе учнів, звернув їхню увагу на бідну вдову й те, що вона зробила, і сказав: “Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця поклала найбільше за всіх, хто клав у скарбницю. Бо всі клали від лишка свого, а вона поклала з убозтва свого все, що мала, свій прожиток увесь” [Марк 12:43–44]”³.

Навряд чи та вдова була видатною особою в тогочасному суспільстві. Але в дійсності у неї було щось більш важливе: її наміри були чистими, і вона віддала все, що мала. Можливо, вона дала менше, ніж інші, більш непомітно, ніж інші, у інший спосіб, ніж інші. В очах деяких людей те, що вона дала, було незначним, однак в очах Спасителя, Який “розпізнає думки й наміри серця”,⁴ вона віддала все, що мала.

Сестри, чи ми віддаємо Господу все без найменшого жалкування? Чи ми жертвуємо своїм часом і талантами, аби підростаюче покоління могло навчитися любити Господа і дотримуватися Його заповідей? Чи ми служимо турботливо і старанно як тим, хто навколо нас, так і тим, кому нас призначили служити, жертвуючи своїм часом і силою, які можна було б витратити на щось інше? Чи ми живемо за двома великими заповідями—любити Бога і любити Його дітей?⁵ Часто та любов проявляється у вигляді служіння.

Президент Даллін Х. Оукс навчав: “Наш Спаситель повністю присвятив Себе безкорисливому служінню. Він навчав, що кожен з нас має наслідувати Його, полишаючи егоїстичні бажання заради служіння іншим людям”.

Він продовжував:

“Жертва, яку приносять батьки заради своїх дітей—ще один добре відомий усім нам приклад того, як люди забувають про себе, служачи іншим ... Матері страждають від болю, їм нелегко відмовитися від своїх пріоритетів і зручностей, щоб народити і виростити дитину. Батьки пристосовують своє життя і пріоритети так, щоб забезпечувати сім'ю. ...

Відчуття великої радості приносять також ті люди, які піклуються про інваліда у своїй сім'ї або про літніх батьків. Таке служіння не викликає запитання: “А що я з цього буду мати?” Воно змушує забути про особисті зручності заради безкорисливого служіння.

[І] усе це ілюструє вічний принцип: ми щасливіші і живемо більш повноцінно, коли діємо і служимо заради того, щоб віддавати, а не заради того, щоб брати.

Спаситель навчає нас іти за Ним, ідучи на жертви, необхідні для того, щоб загубити себе у безкорисливому служінні іншим”⁶.

Президент Томас С. Монсон також навчав, що, “можливо, коли ми постаємо немо лицем до лиця перед нашим

Творцем, нас не будуть питати: “Скільки посад ви обіймали”, а натомість: “Скільком людям ви допомогли?” Насправді, ви не можете любити Господа, поки не почнете служити Йому, служачи Його народові”⁷.

Іншими словами, сестри, не матиме значення, чи ми сидимо в зручних кріслах або намагаємося досідати до кінця зборів на незручних розкладних стільцях у задньому ряду. Не матиме значення навіть те, що нам, при необхідності, доводиться виходити у фойє, щоб заспокоїти дитину, яка

розплакалася. Матиме значення ось що: чи ми з бажанням служимо, помічаємо тих, кому служимо, і з радістю їх вітаємо, і чи ми познайомилися з тими, хто разом з нами сидить у ряду на розкладних стільцях, пропонуючи їм свою дружбу, хоча нас і не призначили служити їм. І, звичайно ж, матиме значення те, що до всього, що ми робимо, ми додаємо особливий інгредієнт служіння, поєднаний з любов'ю та жертвою.

Я зрозуміла, що нам не потрібно виготовляти шоколадний торт, щоб бути успішною або відданою вчителькою Початкового товариства, тому що справа не в торті. Ті вчинки скеровувалися любов'ю.

Я свідчу, що любов стала священною завдяки жертві—жертві вчительки і, що важливіше, завдяки кінцевій і вічній жертві Сина Божого. Я свідчу, що Він живе! Я люблю Його і хочу відкинути егоїстичні бажання, аби любити і служити, як Він. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Генеральне президентство Товариства молодих чоловіків, “Ця дивовижна робота”, *Ліягона*, січ. 2015, с. 49.
2. Рассел М. Нельсон, “Разом уперед”, *Ліягона*, квіт. 2018, с. 7.
3. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 561.
4. Учення і Завіти 33:1.
5. Див. Матвій 22:37, 39.
6. Даллін Х. Оукс, “Безкорисливе служіння”, *Ліягона*, трав. 2009, сс. 93, 96.
7. Томас С. Монсон, “Great Expectations” (Brigham Young University devotional, Jan. 11, 2009), 6, speeches.byu.edu.

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

Жінки і вивчення євангелії вдома

Спаситель є досконалим взірцем того, як ви будете відігравати важливу роль у досягненні Його мети—приділяти більшу увагу вивченню євангелії вдома.

Мої дорогі сестри! Як приємно вас бачити. Це дивовижний час у житті Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Господь проливає знання на Свою Церкву, як Він і обіцяв.

Ви пам'ятаєте слова, сказані Ним: “Чи довго можуть проточні води залишатися нечистими? Яка сила може зупинити небеса? Перешкоджати Всемогутньому проливати знання з небес на голови святих останніх днів—усе одно, що люди ні спроможтись простерти свою кволу руку, щоб зупинити річку Міссурі, коли вона тече у своєму звичному руслі, або повернути її проти течії”¹.

Частково Господня робота з поширення знань полягає в тому, що Він все більш прискореними темпами проливає вічну істину на голови і в серця Свого народу. Він чітко сказав, що дочки Небесного Батька відіграватимуть основну роль у цьому дивовижному прискоренні. Одним з доказів цього дива є те, що Він скеровує Свого сучасного пророка в тому, щоб приділяти

набагато більше уваги навчання євангелії в домі та в колі сім'ї.

Ви можете запитати: “Яким чином вірні сестри стають головною силою в тому, щоб допомагати Господу проливати знання на Його святих?” Господь дає відповідь в документі “Сім'я: Проголошення світові”. Ви пам'ятаєте слова, однак ви можете побачити нове значення і зрозуміти, що Господь передбачав ці

надзвичайні зміни. У Проголошенні Він дає сестрам завдання бути основними вчителями євангелії в сім'ї, звертаючись такими словами: “Мати в першу чергу відповідальна за виховання ... дітей”². Це включає прищеплювати євангельські істини й знання.

Далі у Проголошенні йдеться: “Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати один одному”³. Вони є рівноправними партнерами, рівноправними в своєму потенціалі духовно зростати і набувати знання, і вони згуртовуються, допомагаючи одне одному. Вони рівноправні в досягненні божественної мети—разом здобути піднесення. В дійсності, чоловіки і жінки не можуть бути піднесені окремо одне від одного.

То чому ж тоді саме дочка Бога в згуртованому й рівному партнерстві має першочергову відповідальність давати найважливішу поживу, яку мають отримати всі—знання істини, яка йде з небес? Наскільки я розумію, це Господній шлях, оскільки сім'ї було створено за Його словом.

Наприклад, саме Єва отримала знання, яке потрібне було Адамові для того, щоб скуштувати від плоду дерева пізнання, аби вони дотрималися всіх Божих заповідей і створили сім'ю. Я не знаю, чому це було дано спочатку Єві, однак Адам і Єва перебували в повній єдності, коли знання пролилося на Адама.

Інший приклад того, як Господь використовує дар виховання, наданий жінкам,—це спосіб, у який Він зміцнив Геламанових синів. У мене перехоплює подих, коли я читаю цю розповідь і потім згадую спокійні слова підтримки, сказані моєю матір'ю, коли я залишав дім, щоб служити в армії.

Геламан писав:

“Вони були навчені своїми матерями, що якщо вони не сумніватимуться, Бог визволить їх.

І вони повторили мені слова своїх матерів, кажучи: Ми не сумніваємося, що наші матері знали це”⁴.

Хоча я не знаю всіх причин, з яких Господь поклав на вірних сестер першочергову відповідальність за виховання в сім'ї, я впевнений, що це пов'язано з вашою здатністю любити. Необхідно мати велику любов, щоб ставити на перше місце потреби іншої людини. Це і є чиста любов Христа до того, кого ви виховуєте. Це почуття милосердя лине від людини, яка має право на плоди Спокути Ісуса Христа і обрана бути вихователем. Девіз Товариства допомоги, втіленням якого була моя мати, на мою думку, є надихаючим: “Милосердя ніколи не минає”.

Будучи дочками Бога, ви маєте величну вроджену здатність любити й відчувати потреби інших. Це, у

свою чергу, робить вас більш сприйнятливими до підказок Духа. Тому Дух може скеровувати вас у думках, у словах і вчинках у процесі виховання людей таким чином, щоб Господь міг проливати на них знання, істину й сміливість.

Кожна з вас, сестри, хто зараз мене слухає, перебуваєте на унікальному етапі вашої земної подорожі. Дехто з вас є малими дівчатками, які прийшли на загальні жіночі збори вперше. Хтось із вас уже є молодими жінками, які готуються стати виховательками, як цього від них очікує Бог. Хтось щойно уклав шлюб і ще не має дітей, а інші є молодими мамами з однією дитиною чи навіть більше. Хтось є матерями підлітків, а в інших діти вже поїхали на місію. У когось є діти, віра яких ослабла, і вони знаходяться далеко від дому. Хтось живе самотньо, не маючи вірного супутника життя. Дехто з вас уже бабусі.

Однак якими б не були ваші особисті обставини, ви є складовою—основною складовою—Божої сім'ї та вашої особистої сім'ї, чи то в майбутньому, в цьому світі чи в духовному світі. Бог покладає довіру на те, що, виявляючи любов і віру в Ісуса Христа, ви виховаете якомога більше членів Його і вашої сім'ї.

Реальна трудність полягає в тому, щоб знати, кого виховувати, як і

коли. Вам потрібна Господня допомога. Він знає серця інших людей, і Він знає, коли вони готові прийняти ваше виховання. Ваша молитва віри стане ключем до успіху. Ви можете покладатися на те, що отримаєте Його скерування.

Він звернувся з таким підбадьоренням: “Просіть у Батька в Моє ім'я з вірою, віруючи, що ви отримаєте, і будете мати Святий Дух, Який виявляє все, що необхідно, дітям людським”⁵.

Крім молитви, складовою зростання вашої сили виховувати буде серйозне вивчення Писань. Ось обіцяння: “І не турбуйтеся задалегідь, що вам говорити; але постійно зберігайте в душі, як скарб, слова життя, і буде вам дано в той самий час ту частину, яку буде відміряно кожній людині”⁶.

Тож ви більше вдіятимете часу молитви, обдумуванню та розмірковуванням про духовні справи. Ви матимете знання істини, пролітої на вас, і буде зростати ваша сила виховувати членів своєї сім'ї.

Будуть часи, коли ви відчуєте, що не так швидко отримуєте знання стосовно того, як покращувати виховання. Потрібно буде виявити віру, щоб вистояти. Спаситель послав вам таке підбадьорення:

“Отже, не втомлюйтесь у добротності, бо ви закладаєте основи

з членами сім'ї та за них, ви відчуєте, як ви їх любите і як їх любить Спаситель. Це ставатиме вашим все більшим духовним даром, якщо ви його прагнете. Члени вашої сім'ї відчують це, бо ви будете молитися з більшою вірою.

Коли сім'я буде збиратися для читання Писань вголос, ви до того часу вже прочитаете той уривок і помолитесь про нього, щоб бути готовою. Ви будете знаходити моменти, щоб помолитися про те, аби Дух просвітив ваш розум. Тоді, коли буде ваша черга читати, члени сім'ї відчують вашу любов до Бога і до Його слова. Вони будуть наставлені Ним і Його Духом.

Таке саме пролиття може відбуватися під час будь-якого сімейного зібрання, якщо ви про нього молитесь і його плануєте. Це вимагатиме зусиль і часу, але ви побачите чудеса. Я пам'ятаю урок, якого навчила мене мама, коли я був малим. Я досі подумки бачу різнокольорову карту подорожей апостола Павла, яку вона зробила. Навіть не знаю, де вона знайшла час і сили, щоб її зробити. І до сьогоднішнього дня мене благословляє її любов до того вірного апостола.

Кожна з вас знайде способи зробити вклад у пролиття істини на своїй сім'ї в Господній відновленій Церкві. Кожна з вас буде молитися, навчатися і розмірковувати, щоб знати, яким буде ваш унікальний вклад. Але ось що я знаю: кожна з вас, у парі з синами Божими, буде важливою складовою дива вивчення евангелії та життя за нею, яке прискорить збирання Ізраїля і підготує Божу сім'ю до славетного повернення Господа Ісуса Христа. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 121:33.
2. "Сім'я: Проголошення світові", *Ліагона*, трав. 2017, с. 145.
3. "Сім'я: Проголошення світові", с. 145.
4. *Алма* 56:47–48.
5. Учення і Завіти 18:18.
6. Учення і Завіти 84:85.
7. Учення і Завіти 64:33–34.
8. Див. 2 Нефій 19:12, 21.
9. 3 Нефій 10:4.

великої роботи. І з малого виходить те, що є великим.

Ось, Господу потрібні серце і небайдужий розум; і небайдужі та послухні куштуватимуть блага землі Сіону в ці останні дні⁷.

Ваша присутність сьогодні є доказом того, що ви готові прийняти Господне запрошення виховувати інших. Це стосується навіть наймолодших, які є тут сьогодні. Ви можете знати, кого виховувати у вашій сім'ї. Якщо ви будете молитися із справжнім наміром, тоді у вашому розумі з'явиться ім'я або обличчя. Якщо ви будете молитися, аби дізнатися, що робити або що казати, то відчуєте відповідь. Кожного разу, коли ви виявляєте послух, ваша сила виховувати буде зростати. Ви готуєтеся до дня, коли будете виховувати власних дітей.

Матері підлітків можуть молитися, щоб знати, як виховувати сина або доньку, які, як здається, не піддаються вихованню. Ви можете молитися, щоб знати, хто може мати духовний вплив, якого дитина потребує і сприйме. Бог чує такі щирі молитви занепокоєних матерів і відповідає на них. І Він пошле допомогу.

Також у бабусі, яка знаходиться тут сьогодні, може боліти серце через труднощі й випробування

своїх дітей та онуків. Вам можуть додавати сміливості й спрямування історії про сім'ї в Писаннях.

Від часів Єви та Адама, у сім'ї Батька Ізраїля, і в кожній сім'ї у Книзі Мормона прослідковується один незмінний урок: ніколи не припиняйте любити.

Ми маємо надихаючий приклад Спасителя, коли Він наставляв бунтівних духовних дітей Свого Небесного Батька. Навіть коли вони і ми завдаємо болю, рука Спасителя залишається простертою⁸. Він промовляє в 3 Нефії до Своїх духовних сестер і братів, яких Він безуспішно намагався навчати: "О ви, люди ... , хто з дому Ізраїля, скільки разів Я збирав вас, як квочка збирає своїх курчаток під свої крила, і годував вас"⁹.

Для вас, сестри, на кожній стадії життєвого шляху, в кожній сімейній ситуації і в будь-якій культурі Спаситель є досконалим взірцем того, як ви будете відігравати важливу роль у досягненні Його мети—приділяти більшу увагу вивченню евангелії вдома.

З притаманним вам почуттям милосердя ви будете робити зміни у сімейних заходах і традиціях. Це сприятиме більшому духовному зростанню. Коли ви будете молитися

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

Батьки і діти

З плану щастя, підготовленого нашим Небесним Батьком, ви дізнаєтеся, хто ви є і якою є мета вашого життя.

Мої дорогі сестри, як чудово, що на генеральній конференції є ця нова сесія для жінок Церкви віком від 8 років і старше. Ми почули натхненні послання провідників сестер і президента Генрі Б. Айрінга. Президенту Айрінгу та мені подобається працювати під керівництвом Президента Рассела М. Нельсона, і ми чекаємо на його пророчий виступ.

I.

Діти є нашим найдорогоціннішим даром від Бога—нашим вічним

зростанням. Втім, ми живемо у час, коли багато жінок не бажають народжувати і виховувати дітей. Багато дорослої молоді зволікає з укладанням шлюбу доки не будуть задоволені мирські потреби. Середній вік, в якому члени Церкви укладають шлюб, збільшився на понад два роки, а кількість народжень у сім'ях членів Церкви зменшується. Сполучені Штати і деякі інші країни у майбутньому стикнуться з ситуацією, коли є надто мало дітей, які у дорослому віці будуть підтримувати значну

кількість дорослих, що виходитимуть на пенсію¹. Понад 40 відсотків дітей у Сполучених Штатах народжуються поза шлюбом. Ці діти вразливі. Кожна з цих тенденцій діє всупереч божественному плану спасіння, підготовленому нашим Батьком.

II.

Жінки—святі останніх днів—розуміють, що бути матір'ю—це їхній найвищий пріоритет, їхня найбільша радість. Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Жінки, у своїй більшості, бачать свої найбільші досягнення, своє найбільше щастя в домі, в сім'ї. Бог вклав у жінок щось божественне, що виявляє себе у тихій силі, чистоті, мирі, доброті, цнотливості, істині, любові. І всі ці чудові якості знаходять своє найсправжніше і найрадісніше вираження у материнстві”.

Він продовжив: “Найвеличнішою роботою, яку коли-небудь виконуватиме будь-яка жінка, буде піклуватися про своїх дітей, навчати і годувати їх, підбадьорювати і виховувати у праведності та істині. Ніщо не може порівнятися з цим, чим би вона не займалась”².

Матері, улюблені сестри, ми любимо вас за те, хто ви є, і за те, що ви робите для всіх нас.

У своєму важливому виступі в 2015 році, який називався “Благання до моїх сестер”, Президент Рассел М. Нельсон сказав:

“Царство Боже не є і не може бути повним без жінок, які укладають священні завіти і потім дотримуються їх, жінок, які можуть говорити з силою і владою від Бога!

Сьогодні ... нам потрібні жінки, які знають, як своєю вірою просувати виконання важливих справ, і хто є сміливими захисницями моралі та сімей у світі, зараженому гріхом. Нам потрібні жінки, які присвятили себе тому, щоб направляти Божих дітей шляхом завітів до піднесення; жінки, які знають, як отримати особисте одкровення, які розуміють силу і спокій, що приходять завдяки храмовому ендаументу; жінки, які знають, як прикликати сили небес для захисту

перших куплетів, які ми всі співали і в які віримо:

*Любі діти, Бог—ваш Батько—
Вас пильнує повсякчас.
Доброчесних, чистих серцем
Бог завжди благословить*⁵.

Цими словами описані два вчення: Перше, наш Небесний Батько поруч з нами і пильнує нас повсякчас. Лише уявіть собі! Бог нас любить, Він поруч з нами і пильнує нас. Друге, Він радо благословляє нас, якщо ми “доброчесні, чисті серцем”. Яка це втіха серед наших занепокоєнь і труднощів!

Так, молоді жінки, ви благословенні й ви чудові, але вам, як і всім дітям Небесного Батька, слід бути “доброчесними, чистими серцем”.

Зараз я міг би дати вам багато різних порад, але я вирішив дати лише дві.

Моя перша порада стосується мобільних телефонів. Результати недавнього загальнонаціонального опитування показали: понад половина підлітків у Сполучених Штатах зазначили, що витрачали надто багато часу на свої мобільні телефони. Понад 40 відсотків з них сказали, що відчують неспокій, якщо не мають під рукою свого мобільного телефону⁶. Таке явище було більш поширене серед дівчат, ніж серед юнаків. Мої юні сестри, а також дорослі жінки, якщо ви обмежите користування мобільними телефонами і зменшите свою залежність від них, це благословить ваше життя.

Моя друга порада ще більш важлива. З добротою ставтеся до інших людей. Багато нашої молоді вже виявляє доброту. Деякі групи молоді у деяких місцевостях показали, як всі ми можемо це робити. Ми були натхненні вчинками нашої молоді, яка виявляла доброту до людей, що потребували любові та допомоги. Ви багатьма способами допомагаєте і виявляєте цю любов одне до одного. Нам усім хотілось би наслідувати ваш приклад.

Водночас ми знаємо, що супротивник спокушає усіх нас бути

і зміцнення дітей та сімей; жінки, які безстрашно навчають”³.

Усі ці натхненні вчення основані на документі “Сім’я: Проголошення світові”, в якому ця відновлена Церква знову підтверджує доктрини і практики, які є ключовими у плані Творця, підготовленому ще до того, як Він створив землю.

III.

Тепер я звернуся до молодшої групи цієї аудиторії. Мої дорогі молоді сестри, завдяки вашому знанню відновленої евангелії Ісуса Христа, ви унікальні. Ваше знання дозволить вам витерпіти і подолати труднощі дорослішання. З юного віку ви брали участь у проектах і програмах, які розвинули ваші таланти, такі, як вміння писати, говорити і планувати. Ви навчилися відповідально поводитися, а також тому, як опиратися спокусам брехати, обманювати, красти або вживати алкоголь чи наркотики.

Вашу унікальність було визнано у дослідженні “Американські підлітки і релігія”, проведеному Університетом Північної Кароліни. Одна зі статей у виданні *Charlotte Observer* була озглавлена так: “Мормонські підлітки

справляються найкраще: дослідженням доведено, що вони найкраще долають виклики підліткового віку”. У цій статті зроблено висновок, що “Мормонам найкраще вдається уникати небезпечної поведінки, вони гарно навчаються в школі та з оптимізмом дивляться у майбутнє”. Один з тих, хто проводив це дослідження і опитував більшість нашої молоді, сказав: “Серед майже усіх, розглянутих нами, категорій відстежувалась чітка тенденція: мормони були першими”⁴.

Чому вам вдається найкраще долати труднощі дорослішання? Молоді жінки, це тому, що ви розумієте великий план щастя, підготовлений нашим Небесним Батьком. З нього ви дізнаєтеся, хто ви є і якою є мета вашого життя. Маючи таке розуміння, молоді краще розв’язує проблеми і краще робить правильний вибір. Ви знаєте, що можете мати Господню допомогу у подоланні всіх труднощів дорослішання.

Інша причина вашої найвищої ефективності—це розуміння вами того, що ви є дітьми Небесного Батька, Який вас любить. Я переконаний, що ви знаєте наш чудовий гімн “Любі діти, Бог—ваш Батько”. Ось слова з

Генеральні авторитети та генеральні чини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО

Даллін Х. Оукс
Перший радник

Рассел М. Нельсон
Президент

Генрі Б. Айрінг
Другий радник

КВОРУМ ДВНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ

М. Рассел Баллард

Джеффері Р. Холланд

Дітер Ф. Ухтдорф

Девід А. Беднар

Квентін Л. Кук

Д. Тодд Крістофферсон

Ніл Л. Андерсен

Рональд А. Разбанд

Гарі Е. Стівенсон

Дейл Г. Ренлунд

Герріт У. Гонг

Уліссес Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВО СІМДЕСЯТНИКІВ

Л. Уїні Квейтсон

Патрік Керон

Карл Б. Кук

Роберт С. Гей

Марк Е. Вілсон

Жозе А. Тейшейра

Карлос А. Галой

недобрими, і ще є багато прикладів цього, навіть серед дітей та молоді. Систематична недобррозичливість відома під багатьма назвами, зокрема, цькування, змова проти когось або об'єднання, щоб відторгати інших. Те, що робилося у цих прикладах, свідомо завдає болю однокласникам або друзям. Мої юні сестри, Господу неприємно, якщо ми жорстоко або злобно ставимося до інших.

Ось один приклад. Мені відомо про юнака, біженця, тут у Юті, якого дражнили за те, що він відрізнявся від інших, зокрема іноді розмовляв своєю рідною мовою. Його переслідувала група привілейованої молоді, доки він не помстився так, що був змушений провести в тюрмі понад 70 днів поки вирішувалось питання про його депортацію. Я не знаю, що спонукало цю групу молоді, багато з яких, подібно до вас, є святими останніх днів, але я можу бачити наслідки їхньої жорстокості—трагічну подію і ціну, яку мав сплатити один з Божих дітей. Незначне виявлення недобррозичливості може призвести до трагічних наслідків.

Коли я почув цю історію, то порівняв це з тим, що наш пророк, Президент Нельсон, недавно сказав на всесвітньому духовному вечорі для молоді. Попросивши вас та всю іншу молодь допомогти у збиранні Ізраїля, він сказав: “Виділяйтеся; відрізняйтеся від світу. Ми з вами знаємо, що ви маєте бути світлом для світу. Отже Господу треба, щоб ви виглядали, говорили, діяли і були одягнені так, як справжні учні Ісуса Христа”⁷.

У молодіжному батальйоні, до якого Президент Нельсон запросив вас приєднатися, не будуть ставитися одне до одного *недобррозичливо*. Вони будуть дотримуватися вчення Спасителя—простягати руку допомоги іншим та виявляти до них любов і турботу, навіть підставляти іншу щоку, коли ми відчуваємо, що хтось нас скривдив.

У виступі на генеральній конференції, приблизно у той час, коли багато хто з вас народився, Президент Гордон Б. Хінклі похвалив

“прекрасних молодих жінок, які намагаються жити за євангелією”. Він описав їх тоді саме так, як я хотів би описати вас:

“Вони щедрі одна до одної. Вони прагнуть зміцнити одна одну. Ними можуть пишатися батьки і сім’ї, з яких вони походять. З часом вони стануть справжніми жінками і пронесуть через усе життя ідеали, якими керуються зараз”⁸.

Як слуга Господа я кажу вам, молоді жінки, наш світ потребує вашої доброти і любові. Ставтеся з добротою одне до одного. Ісус навчав нас любити одне одного і ставитися до інших так, як ми б хотіли, щоб ставилися до нас. Стараючись виявляти доброту, ми наближаємося до Нього і Його сповненого любов’ю впливу.

Мої дорогі сестри, якщо ви берете участь у чомусь недобррозичливому або нищому—окремо або у складі групи—прийміть зараз рішення змінитися і закликайте інших змінитися. Це моя порада, і я даю її вам як слуга Господа Ісуса Христа, бо Його Дух спонукав мене говорити з вами на цю важливу тему. Я свідчу про Ісуса

Христа, нашого Спасителя, Який навчав нас любити одне одного, як Він полюбив нас. Я молюся про те, щоб ми так чинили. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Sara Berg, “Nation’s Latest Challenge: Too Few Children”, AMA Wire, June 18, 2018, wire.ama-assn.org.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 387, 390; див. також М. Рассел Баллард, “Матері та дочки”, *Ліягона*, трав. 2010, с. 18; (у *Дочки в Моєму Царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* [2011], с. 168).
3. Рассел М. Нельсон, “Благання до моїх сестер”, *Ліягона*, лист. 2015, с. 96; див. також Russell M. Nelson, “Children of the Covenant”, *Ensign*, May 1995, 33.
4. Це дослідження було опубліковано Oxford University Press і мало таку назву: Christian Smith and Melinda Lundquist Denton, *Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers* (2005).
5. “Любі діти—Бог ваш Батько”, *Гімни*, № 20.
6. Див. “In Our Opinion: You Don’t Need to Be Captured by Screen Time”, *Deseret News*, Aug. 31, 2018, deseretnews.com.
7. Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), с. 8, HoreofIsrael.Lds.org.
8. Гордон Б. Хінклі, “Треба більше доброти”, *Ліягона*, трав. 2006, сс. 60–61.

Президент Рассел М. Нельсон

Участь сестер у збиранні Ізраїля

Я звертаюся з пророчим проханням до вас, жінки Церкви, формувати майбутнє, допомагаючи в збиранні розсіяного Ізраїля.

Як чудово бути з вами, мої дорогі, прекрасні сестри. Можливо, випадок, що стався не так давно, дасть вам уявлення про те, як я ставлюся до вас і до надзвичайних здібностей, якими вас обдаровано.

Одного дня, звертаючись з промовою до зібрання в Південній Америці, я надзвичайно захопився темою свого виступу й під час кульмінаційного моменту сказав: “Як *мати* 10 дітей, я можу вам сказати, що ...”, а потім я продовжив виступ.

Я не усвідомив, що я сказав слово *мати*. Мій перекладач, припускаючи, що я обмовився, змінив слово *мати* на слово *батько*, тож зібрання ніколи не дізналося, що я назвав себе *матір'ю*. Однак моя дружина Венді почула це, і моя обмовка у фрейдівському дусі викликала у неї усмішку.

У ту мить глибинне бажання мого серця змінити світ—яке може здійснити лише мати—переповнювало моє серце. Упродовж років, коли мене запитували, чому я *обрав* професію лікаря, моя відповідь завжди була незмінною: “Тому що я не міг *обрати* бути матір'ю”.

Будь ласка, знайте, що кожного разу, коли я кажу слово *мати*, я маю на увазі не лише тих жінок, які народили дітей або усиновили їх у цьому житті. Я маю на увазі *всіх* дорослих дочок Небесних Батьків. *Кожна* жінка є матір'ю в силу свого вічного божественного призначення.

Тож сьогодні, як *батько* 10 дітей—*дев'ятьох* дочок і одного сина—і як Президент Церкви, я молюся, щоб ви

відчули, які глибокі почуття я маю до вас—з огляду на те, ким ви є і на все добро, яке ви робите. Ніхто не може зробити того, що може зробити праведна жінка. Ніхто не може справляти той вплив, який має мати.

Чоловіки можуть і часто дійсно передають іншим любов Небесного Батька і Спасителя. Але жінки мають особливий дар це робити—божественне обдарування. Ви маєте здатність відчувати, що людині потрібно—і *коли* це потрібно. Ви можете допомагати, втішати, навчати і зміцнювати тоді, коли людина цього найбільше потребує.

Жінки бачать усе по-іншому, ніж чоловіки, і—ой, як нам потрібне ваше бачення! Ваша природа спонукає вас *спочатку* думати про інших, щоб взяти до уваги всі наслідки, які може мати певна дія на інших людей.

Саме наша славна Мати Єва з її далекосяжним баченням плану нашого Небесного Батька дала поштовх тому, що ми називаємо “Падінням”. Її мудрий і сміливий вибір та рішення Адама підтримати його сприяли розгортанню Божого плану щастя. Вони дали можливість кожному з нас прийти на землю, отримати тіло і довести, що ми зробимо вибір на користь Ісуса Христа *зараз*, так само, як ми це зробили в доземному житті.

Мої любі сестри, у вас є особливі дари і схильності. Сьогодні я вас

закликаю з усією надією, що є в моєму серці, молитися, щоб зрозуміти *свої духовні дари*—розвивати, використовувати і збільшувати їх, як ніколи раніше. Якщо ви так будете робити, то зміните світ.

Як жінки, ви надихаєте інших і встановлюєте взірць, гідний наслідування. Дозвольте мені пояснити причини двох важливих оголошень, зроблених на останній генеральній конференції. Ви, мої дорогі сестри, стали ключовим чинником у кожному з них.

По-перше, служіння. Найвеличнішим взірцем служіння є наш Спаситель Ісус Христос. Загалом, жінки є і завжди були ближчими до того взірця, ніж чоловіки. Коли ви по-справжньому служите, то дієте згідно зі своїм бажанням допомогти ще комусь відчути більше Спасителевої любові. Схильність до служіння є вродженою рисою праведних жінок. Я знаю жінок, які кожного дня молилися: “Кому, згідно з Твоєю волею, я маю допомогти сьогодні?”

До того, як у квітні 2018 року було оголошено про вищий і більш священний спосіб дбати про інших людей, у деяких чоловіків спостерігалася тенденція поставити в графі “Домашнє вчителювання” галочку біля напису “зроблено” та перейти до іншого завдання.

Але коли *ви* відчували, що певна сестра, яку ви відвідували як візитна вчителька, потребувала допомоги, то ваша реакція була негайною, а потім ви не втрачали зв'язок упродовж місяця. Отже, цей *спосіб* здійснення вами візитного вчителювання надихнув нас перейти на вищий рівень служіння.

По-друге, під час останньої генеральної конференції ми також здійснили реструктуризацію кворумів Мелхиседекового священства. Коли ми намагалися зрозуміти, як допомогти чоловікам Церкви більш ефективно виконувати свої обов'язки, то уважно вивчили приклад Товариства допомоги.

У Товаристві допомоги жінки різного віку і на різних стадіях

життя зустрічаються разом. Кожне десятиліття життя приносить унікальні виклики, однак *ви*, тиждень за тижнем спілкувалися разом, навчали одна одну євангелії та здійснювали реальні зміни у світі.

Тепер, наслідуючи ваш приклад, носії Мелхиседекового священства є членами кворуму старійшин. Це чоловіки віком від 18 до 98 років (або й старші), які мають різноманітний досвід служіння у священстві та в Церкві. Ці брати тепер можуть утворювати сильніші братерські зв'язки, разом навчатися і благословляти один одного більш ефективно.

У червні цього року ми з сестрою Нельсон зверталися до молоді Церкви. Ми запрошували їх записатися до молодіжного батальйону, аби допомагати у збиранні Ізраїля по обидві сторони зависи. Це збирання є *найбільшим* випробуванням, *найвеличнішою* справою і *найвеличнішою* роботою на землі в цей час!¹

Це справа, якій вкрай потрібні жінки, бо жінки формують майбутнє. Тож сьогодні я звертаюся з проханням до вас, жінки Церкви, формувати майбутнє, допомагаючи в збиранні розсіяного Ізраїля.

З чого ви можете почати?

Я звертаюся до вас з *чотирма запрошеннями*:

По-перше, я запрошую вас взяти участь у 10-денному пості, який полягає в утриманні від використання соціальних медіа та всіх інших медіа, які приносять у ваш розум негативні та нечисті думки. Моліться, щоб знати, який вплив ви хочете усунути під час вашого посту. Наслідки вашого 10-денного посту можуть вас здивувати. Що ви помічаєте після того, як зробили перерву від потоку мирської інформації, яка негативно впливала на ваш дух? Чи є зміна в тому, де ви хочете витратити свій час та енергію *зараз*? Чи змінилися у когось із вас пріоритети—хоча б трохи? Я закликаю вас записувати свої враження і жити відповідно.

По-друге, я запрошую вас прочитати Книгу Мормона, починаючи зараз і завершивши читання в кінці року. Хоча це й здається неможливим з огляду на все, що ви намагаєтеся зробити у своєму житті, та якщо ви приймете це запрошення всім серцем, Господь вам допоможе знайти спосіб виконати це завдання. І якщо ви з молитвою будете вивчати, я обіцяю, що небеса відкриються для вас. Господь благословить вас кращою здатністю отримувати натхнення і одкровення.

Під час читання я заохочую вас позначати кожен вірш, у якому йдеться про Спасителя. Після того

ставте за мету говорити про Христа, втішатися у Христі та проповідувати Христа у сім'ях та друзям². Внаслідок цього процесу і ви, і вони наблизяться до Спасителя. Тоді почнуть відбуватися зміни й навіть чудеса.

Цього ранку було оголошено про новий розклад недільних зборів і зосереджений на домівці навчальний план, який підтримується Церквою. Ви, мої любі сестри, є ключем до успіху цієї нової збалансованої програми з вивчення євангелії. Будь ласка, навчайте тих, кого любите, того, чого ви навчилися з Писань. Навчайте їх, як звертатися до Спасителя за Його зцілюючою і очищуючою силою, коли вони грішать. І навчайте їх, як звертатися за Його зміцнюючою силою кожного дня їхнього життя.

По-третє, візьміть за правило регулярно відвідувати храм. Це може вимагати трохи більшої жертви у вашому житті. Більш регулярне відвідування храму дасть можливість Господу навчати вас того, як спиратися на Його силу священства, якою вас було обдаровано в Його храмі. Тих, хто не живе поблизу храму, я запрошую з молитвою вивчати з Писань та слів сучасних пророків усе, що стосується храмів. Прагніть більше *дизнаватися*, більше *розуміти*, більше *розвивати почуття* до храму, ніж ви це робили раніше.

У червні, під час всесвітнього духовного вечора для молоді, я говорив про молодого чоловіка, чиє життя змінилося, коли його батьки замінили його смартфон на кнопковий телефон. Мати того юнака—безстрашна жінка, сповнена віри. Вона побачила,

що її син схиляється до рішень, які можуть стати на заваді його служінню на місії. Вона молилася у храмі, щоб знати, як найкраще може допомогти своєму синові. Потім вона почала діяти відповідно до тих відчуттів.

Вона сказала: “Я відчувала, як Дух підказав мені перевірити телефон сина у певний час, щоб побачити певні речі. Я не вмію користуватися цими смартфонами, однак Дух повів мене всіма соціальними медіа, якими я навіть ніколи не користувалася! Я знаю, що Дух допомагає батькам, які прагнуть скерування у захисті своїх дітей. [Спочатку] син розлютився на мене. ... Але вже через три дні він дякував мені! Він відчув різницю”.

Мета Товариства ДОПОМОГИ

Товариство допомоги допомагає підготувати жінок до благословень вічного життя, якщо вони:

- Зміцнюють віру в Небесного Батька і в Ісуса Христа та в Його Спокуту.
- Зміцнюють окремих людей, сім'ї та домівки через обряди й завіти.
- Працюють у єдності, аби допомагати нужденним.

Примірники можна отримати на сайті [lds.org/callings/relief-society/purposes](https://www.lds.org/callings/relief-society/purposes) або на [store.lds.org](https://www.store.lds.org).

Поведінка і ставлення її сина разюче змінилися. Він почав більше допомагати вдома і був більш уважним у церкві. Він любив служити певний час у християнському храмі й готувався до своєї місії.

Мое четверте запрошення—до вас, хто в літах, повною мірою брати участь у Товаристві допомоги. Я закликаю вас вивчити теперішні цілі Товариства допомоги. Вони надихають. Вони можуть скерувати вас у тому, щоб сформулювати власну мету в житті. Я також прошу вас насолоджуватися істинами в заяві Товариства допомоги, яку було опубліковано майже 20 років тому³. Обрамлений примірник цієї заяви висить на стіні в офісі Першого Президентства. Я відчуваю радість кожнього разу, коли читаю її. У ній описано, ким ви є і якими вас хоче бачити Господь саме в *цей* час, коли ви виконуєте *свою* частину роботи, аби допомагати у збиранні Ізраїля.

Мої любі сестри, *ви* нам потрібні! Нам “потрібна *ваша* сила, *ваше* навернення, *ваша* впевненість, *ваша* здатність керувати, *ваша* мудрість і *ваші* голоси”⁴. Ми просто не зможемо зібрати Ізраїль без вас.

Я люблю вас і дякую вам, а зараз благословляю здатністю не піддаватися впливу світу, допомагаючи в цій надзвичайно важливій і невідкладній роботі. Разом ми можемо зробити те, що наш Небесний Батько потребує від нас, щоб підготувати світ до Другого пришествя Його Сина.

Ісус є Христом. Це—Його Церква. Про це я свідчу в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Тей, Ізраїлю, вставай” (Всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), [broadcasts.lds.org](https://www.broadcasts.lds.org).
2. Див. 2 Нефій 25:26.
3. Копії цих документів доступні он-лайн. Щоб прочитати цілі Товариства допомоги, зайдіть на сайт [lds.org/callings/relief-society](https://www.lds.org/callings/relief-society). Щоб прочитати заяву Товариства допомоги, див. статтю Мері Еллен Смут, “Радійте, дочки Сіону”, *Ліягона*, січ. 2000, сс. 111–14.
4. Рассел М. Нельсон, “Благання до моїх сестер”, *Ліягона*, лист. 2015, с. 96, курсив додано.

Президент М. Рассел Баллард
Діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Видіння викуплення мертвих

Я свідчу, що видіння, яке отримав Президент Джозеф Ф. Сміт є істинним. Я свідчу, що кожна людина може дізнатися про його істинність.

Мої брати і сестри, мій виступ був підготовлений за деякий час до смерті моєї дорогою дружини Барбари. Ми з сім'єю дякуємо вам за вашу любов і ваші прояви доброти. Я молюся, щоб Господь благословив мене, коли я буду звертатися до вас цим ранком.

У жовтні 1918 року, 100 років тому, Президент Джозеф Ф. Сміт отримав славетне видіння. Після майже 65 років відданого служіння Господу в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів і лише за кілька тижнів до своєї смерті 19 листопада 1918 року, він сидів у своїй кімнаті, розмірковуючи про викупну жертву Христа і читаючи описання апостолом Павлом служіння Спасителя в духовному світі після Його розп'яття.

Він записав: “Коли я читав, я був глибоко вражений. ... Поки я роздумував над [ц]им, ... очі мого розуміння було відкрито, і Дух Господа зійшов на мене, і я побачив сонми мертвих”¹. Повний текст видіння записаний в Ученні і Завітах 138.

Зараз я хочу надати деяку додаткову інформацію, щоб ми могли

повністю оцінити підготовку Джозефа Ф., яка тривала протягом його життя, для отримання цього чудового одкровення.

Коли він був Президентом Церкви, він відвідав Наву в 1906 році і пригадав те, що відбулося там, коли йому було лише п'ять років. Він сказав: “Я стояв саме тут, коли [мій дядько Джозеф і мій батько Гайрум] проїжджали поруч по дорозі в Картедж. Не злазячи з коня, мій батько нахилився з сідла і підняв мене з землі. Він поцілував мене на прощання і знову поставив мене на землю, а я дивився, як він від'їжджає”².

Наступного разу Джозеф Ф. побачив їх, коли його мати, Мері Фіддінг Сміт, підняла його, щоб він міг побачити мучеників, які лежали поруч одне одного, після того як їх брутально вбили в Картеджській в'язниці 27 червня 1844 року.

Два роки потому Джозеф Ф. разом зі своєю сім'єю і вірною матір'ю, Мері Фіддінг Сміт, залишили свій дім у Наву і вирушили до Уінтер-Квортерз. Хоча йому ще не було й восьми років, Джозеф Ф. мав

керувати однією з груп, яка подорожувала на волах, від Монтроузу, штат Айова, до Уінтер-Квортерз, а пізніше—до Долини Солоного озера, прибувши туди, коли йому було майже 10. Хлопці і молоді чоловіки, я сподіваюся, що ви слухаєте і усвідомите відповідальність і очікування, які були покладені на Джозефа Ф. у юні роки.

Лише чотири роки потому, у 1852 році, коли йому було 13 років, його улюблена мати померла, залишивши Джозефа та його братів і сестер сиротами³.

Джозефа Ф. було покликано служити на місії на Гавайські острови у 1854 році, коли йому було 15 років. Ця місія, яка тривала більше трьох років, була початком життя, присвяченого служінню в Церкві.

Після повернення до Юти Джозеф Ф. одружився у 1859 році⁴. Наступні кілька років його життя були сповнені роботи, сімейних обов'язків і двох додаткових місій. 1 липня 1866 року, у віці 27 років, життя Джозефа Ф. назавжди змінилося, коли Бригам Янг висвятив його в апостоли. У жовтні наступного року він зайняв місце, що звільнилося, в Раді дванадцятьох⁵. Він служив радником Бригама Янга, Джона Тейлора, Уілфорда Вудраффа і Лоренцо Сноу перед тим, як сам став Президентом у 1901 році⁶.

У славетному видінні в жовтні 1918 р. Президент Джозеф Ф. Сміт бачив свого батька, Гайрума, і пророка Джозефа Сміта.

Джозеф Ф. і його дружина Джуліна з радістю прийняли в свою сім'ю свою першу дитину, Мерсі Джозефін⁷. Їй було лише два з половиною роки, коли вона померла. Невдовзі після цього Джозеф Ф. записав: “Вчора був рівно місяць з тих пір, як померла моя ... дорога Джозефін. О, як же я хотів би врятувати її, щоб вона могла вирости і стати молодою жінкою. Я сумую за нею кожного дня і мені самотньо. ... Боже, прости мою слабкість, якщо це неправильно—любити моїх дітей, як я їх люблю”⁸.

Протягом свого життя Президент Сміт втратив свого батька, свою матір, одного брата, двох сестер, двох дружин і тринадцять дітей. Він добре знав смуток і втрату близьких людей.

Коли його син Альберт Джессі помер, Джозеф Ф. написав своїй сестрі Марті Анні, що благав Господа спасти його і питав: “Чому так сталося? О, Боже, чому це мало статися?”⁹

Незважаючи на його молитви на той час, Джозеф Ф. не отримав відповіді щодо цього питання¹⁰. Стосовно смерті і духовного світу, він сказав Марті Анні, що “небеса [здавалися] мідними над нашими головами”. Проте його віра у вічні обіцяння Господа була твердою і стійкою.

У вибраний Господом належний час додаткові відповіді, вітха і розуміння духовного світу, якого прагнув Президент Сміт, прийшли до нього через чудове видіння, яке він отримав у жовтні 1918 року.

Той рік був особливо болісним для нього. Він був засмучений великою кількістю померлих у Великій світовій війні, яка перевищувала 20 мільйонів чоловік. Крім того, епідемія грипу поширювалася по світу і забрала життя майже 100 мільйонів людей.

Також протягом цього року Президент Сміт втратив ще трьох дорогих йому членів сім'ї. Старійшина Гайрум Мак Сміт, з Кворуму Дванадцятьох

Апостолів, його перший син і мій дідусь, раптово помер від розриву апендиксу.

Президент Сміт написав: “Мені бракує слів—[я онімліий] від горя! ... Моє серце розбите; воно прагне життя! ... О! Я любив його! ... Я завжди любитиму його ще більше. Це так, і це завжди буде так з усіма моїми синами і дочками, але він мій перший син, перший, хто приніс мені радість і надію безкінечного, шанованого імені серед людей. ... З глибин моєї душі я дякую Богу за нього! Але ... ж! Він був потрібен мені! Ми всі потребували його! Він був дуже корисним для Церкви. ... А тепер, ... О, що ж я можу зробити! ... О! Боже, допоможи мені!”¹¹

Наступного місяця зять Президента Сміта, Алонзо Кеслер, помер в трагічній аварії¹². Президент Сміт записав у своєму щоденнику: “Ця найстрашніша і найсумніша фатальна аварія знову накрила всю мою сім'ю хмарою мороку”¹³.

Сім місяців потому, у вересні 1918 року, невістка Президента Сміта і моя бабуся, Іда Боуман Сміт, померла, народжуючи свою п'яту дитину, мого дядька Гайрума¹⁴.

І так, 3 жовтня 1918 року, переживши величезний смуток за мільйони людей, які померли в світі через війну і хворобу, а також за смерті своїх власних членів сім'ї, Президент Сміт отримав небесне одкровення, відоме як “видіння викуплення мертвих”.

Він розказав про одкровення наступного дня на першій сесії жовтневої генеральної конференції. Здоров'я Президента Сміта погіршувалося, але він коротко сказав: “Я не буду, я не смію, і не спробую говорити про велику кількість речей, що цим ранком знаходяться в моєму розумі, але відкладу цю спробу на майбутнє, коли, за волею Господа, розповім вам дещо з того, що знаходиться у мене в розумі і в моєму серці. Я не був один в ці [останні] п'ять місяців. Я перебував у душі молитви, благання про допомогу, віри і рішучості; і я постійно спілкувався з Духом Господа”¹⁵.

Одкровення, отримане ним 3 жовтня, втішило його серце і дало відповіді на багато його запитань. Ми також можемо бути втішені і дізнатися більше про наше власне майбутнє, коли ми і наші близькі помремо і підемо в духовний світ, вивчаючи це одкровення і розмірковуючи над його важливістю в тому, як ми проживаємо наше життя сьогодні.

Одне з багатьох речей, які бачив Президент Сміт, було відвідування Спасителем вірних в духовному світі після Свої власної смерті на хресті. Я процитую з цього видіння:

“Але ось, з-посеред праведних Він організував Свої сили і призначив посланців, зодягнутих силою і повноваженням, і призначив їх їти й нести світло евангелії тим, хто були в темряві, саме всім духам людським¹⁶; і таким чином евангелію проповідували мертвим. ...

Їх було навчено вірі в Бога, покаятися в гріхах, хрищенню за інших на відпущення гріхів, дару Святого Духа рукопокладанням,

І всім іншим принципам евангелії, які було необхідно їм знати, щоб підготуватися для того, аби вони прийняли суд по-людському тілом, але жили по-Божому духом. ...

Бо мертві дивилися на довгу відділеність їхніх духів від їхніх тіл, як на неволю.

Цих Господь навчав і їм дав силу встати після Свого воскресіння з мертвих, щоб їм увійти в царство Його Батька, аби бути там увінчаними безсмертям і вічним життям,

І продовжувати з того часу свою працю, як було обіцяно Господом, і бути причасниками всіх благословень, які зберігалися для тих, хто любить Його”¹⁷.

У видінні Президент Сміт бачив свого батька, Гайрума, і пророка Джозефа Сміта. Минуло 74 роки з того часу, як він, будучи маленьким хлопчиком, востаннє бачив їх у Наву. Ми можемо лише уявити його радість, коли він побачив свого улюбленого батька і дядька. Напевно, він був натхненний і втішений

знанням про те, що всі духи зберігають подобу свого фізичного тіла і що вони з нетерпінням очікують дня свого обіцяного воскресіння. Видіння більш повно розкривало глибину і широту плану Небесного Батька для Його дітей та викупну любов Христа і незрівнянну силу Його Спокути¹⁸.

У цю особливу 100-ту річницю я запрошую вас ретельно і вдумливо прочитати це одкровення. Коли ви це робитимете, нехай Господь благословить вас більш повно зрозуміти і цінувати Божу любов і Його план спасіння і щастя для Його дітей.

Я свідчу, що видіння, яке отримав Президент Джозеф Ф. Сміт є істинним. Я свідчу, що кожна людина може прочитати його і дізнатися про його істинність. Той, хто не отримує цього знання в цьому житті, безумовно дізнається про його істинність, коли всі ми потрапимо

в духовний світ. Там всі любитимуть і славитимуть Бога і Господа Ісуса Христа за величний план спасіння і благословення обіцяного воскресіння, коли тіло і дух знову поєднаються, щоб ніколи більше не розділитися¹⁹.

Який же я вдячний, що знаю, де моя дорогоцінна Барбара є зараз і що ми будемо разом знову з нашою сім'єю на всю вічність. Нехай мир Господній підтримує нас зараз і назавжди, про це моя смиренна молитва, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 138:6, 11.
2. Joseph F. Smith, in Preston Nibley, *The Presidents of the Church* (1959), 228.
3. Див. Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith* (1938), 13.
4. Він одружився з Левірою Кларк у 1859 році, Джуліною Лембсон у 1866 році, Сарою Річардс у 1868 році, Едною Лембсон у 1871 році, Еліс Кімбол у 1883 році і Мері Шварц у 1884 році.
5. Джозефа Ф. Сміта покликали

- додатковим радником в Першому Президентстві (Бригам Янг, Гебер Ч. Кімбол і Деніел Х. Уелас). Він також служив другим радником в Першому Президентстві трьох Президентів Церкви: Президентів Джона Тейлора, Уілфорда Вудраффа і Лоренцо Сноу.
6. Джозеф Ф. Сміт служив радником в Першому Президентстві під час служіння Бригама Янга і служив другим радником в Першому Президентстві під час служіння Джона Тейлора, Уілфорда Вудраффа і Лоренцо Сноу. Він був першим Президентом Церкви, який служив у Першому Президентстві до того, як його було покликано Президентом.
 7. Мерсі Джозефін, перша дитина Джозефа Ф., народилася 14 серпня 1867 року і померла 6 червня 1870 року.
 8. Joseph F. Smith, journal, July 7, 1870, Church History Library, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Salt Lake City, Utah.
 9. Joseph F. Smith to Martha Ann Smith Harris, Aug. 26, 1883, Church History Library; див. Richard Neitzel Holzapfel and David M. Whitchurch, *My Dear Sister: The Letters between Joseph F. Smith and His Sister Martha Ann* (2018), 290–291.
 10. В багатьох випадках Господь направив Джозефа Ф. Сміта в його особистому житті і в його служінні апостолам і Президентом Церкви через натхненні сни, одкровення і видіння. Часто ці дорогоцінні дари від Господа були записані в його щоденниках, проповідях, спогадах і офіційних записках Церкви.
 11. Joseph F. Smith, journal, Jan. 23, 1918, Church History Library; spelling and capitalization modernized; see Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith*, 473–474.
 12. Див. “A. [P.] Kesler Is Killed in Fall from a Building”, *Ogden Standard*, Feb. 5, 1918, 5.
 13. Joseph F. Smith, journal, Feb. 4, 1918, Church History Library.
 14. Див. “Ida Bowman Smith”, *Salt Lake Herald-Republican*, Sept. 26, 1918, 4.
 15. Joseph F. Smith, in Conference Report, Oct. 1918, 2.
 16. Див. виноску до “наша славна Матір Єва” і “вірними дочками, які ... вклонялися істинному і живому Богові” (Учення і Завіті 138:39).
 17. Учення і Завіті 138:30, 33–34, 50–52.
 18. Текст видіння вперше з’явився у виданні газети *Deseret News* від 30 листопада 1918 року, через 11 днів після смерті Президента Сміта 19 листопада. Воно було надруковане в грудні виданням *Improvement Era* і в січні 1919 року виданнями *Relief Society Magazine*, *the Utah Genealogical and Historical Magazine*, *the Young Women’s Journal* та *the Millennial Star*.
 19. Хоча сини загинувши й воскреснуть, вони не будуть виявляти любов і хвалу Небесному Батьку та Ісусу Христу як ті, хто успадкують царство слави. Див. Алма 11:41; Учення і Завіті 88:32–35.

Бонні Х. Кордон

Генеральний президент Товариства молодих жінок

Стати пастирем

Я сподіваюся, що ті, кому ви служите, бачитимуть у вас друга і усвідомлять, що у вас вони мають заступника і довірену особу.

Рік тому дитина з Початкового товариства, яку я зустріла в Чилі, змусила мене посміхнутися.

“Привіт,— сказав він.— Я— Девід. Чи говоритимете ви про мене на генеральній конференції?”

В тихі моменти я розмірковувала над неочікуваним привітанням Девіда. Ми всі хочемо бути визнаними. Ми хочемо бути важливими, щоб нас пам’ятали і щоб нас любили.

Сестри і брати, кожен з вас є важливим. Навіть якщо про вас не говорять на генеральній конференції, Спаситель знає вас і любить вас. Якщо ви замислюєтеся, чи правда це, вам лише слід подумати про те, що Він “на долонях Своїх ... накреслив [вас]”¹.

Знаючи, що Спаситель любить нас, ми можемо тоді подумати: як ми можемо найкраще показати свою любов до Нього?

Спаситель запитав Петра: “Чи ти любиш Мене ... ?”

Петро відповів: “Так, Господи,— відаєш Ти, що кохаю Тебе!” Промовляє йому: “Паси ягнята Мої!”

Коли вдруге і втретє Ісус запитав його: “Чи ти любиш мене?” Петро був засмучений, однак підтвердив свою любов: “Ти все відаєш, Господи,— відаєш Ти, що кохаю

Тебе!” Промовляє до нього Ісус: *Паси вівиці Мої!*²

Хіба Петро не довів, що був люблячим послідовником Христа? З першої їхньої зустрічі на березі моря він “зараз” же покинув свої риболовні сітки, аби слідувати за Спасителем³. Петро став справжнім ловцем людей. Він супроводжував Спасителя протягом Його особистого служіння і допомагав навчати інших евангелії Ісуса Христа.

Але тепер воскреслий Господь знав, що більше не зможе

знаходитися поруч з Петром, показуючи як і де йому слід служити. За відсутності Спасителя Петру доведеться шукати спрямування від Духа, самому отримувати одкровення, а потім мати достатньо сміливості і віри, щоб діяти. Зосереджуючись на Своїх вівцях, Спаситель хотів, щоб Петро робив те, що робив би Він, якби був там. Він попросив Петра стати пастирем.

Минулого квітня Президент Рассел М. Нельсон дав нам подібну настанову, щоб ми пасли овець нашого Батька у святіший спосіб і робили це шляхом служіння⁴.

Щоб ефективно прийняти цю настанову, ми повинні розвинути серце пастиря і розуміти потреби Господніх овець. Тож, як ми можемо стати пастирями, якими Господь потребує, щоб ми стали?

Як і з усіма запитаннями, ми можемо звернутися до нашого Спасителя, Ісуса Христа—Доброго Пастиря. Вівці Спасителя були відомі і перелічені, за ними наглядали і вони були зібрані в отару Бога.

Відомі та перелічені

Коли ми намагаємося наслідувати приклад Спасителя, то, по-перше, ми повинні знати й перелічити Його овець. Нам доручили конкретних осіб і сім'ї для догляду за ними, щоб ми були певні, що вся отара Господа порахована і ніхто не забутий. Однак перелік не стосується кількості; він стосується того, щоб *кожна* особа відчувала любов Спасителя через того, хто служить для них. Таким чином всі можуть розпізнати, що люблячий Небесний Батько знає їх.

Недавно я зустріла молоду жінку, яку призначили служити сестрі, майже вп'ятеро старшій за неї. Разом вони усвідомили, що їх поєднує любов до музики. Коли ця молода жінка відвідує її, вони разом співають пісні і діляться своїми улюбленими. Вони створюють дружбу, яка благословляє обидва життя.

Я сподіваюся, що ті, кому ви служите, бачитимуть у вас друга і усвідомлять, що у вас вони мають заступника і довірену особу—того,

хто знає про їхні обставини і підтримує їх в їхніх надіях і сподіваннях.

Недавно я отримала доручення служити сестрі, яку ні я, ні моя напарниця не знали. Коли я порадились з Джесс, моєю 16-річною напарницею, вона мудро запропонувала: “Нам треба з нею познайомитися”.

Ми відразу вирішили, що буде доречно відправити селфі та текстове повідомлення, в якому представитися. Я тримала телефон, а Джесс натискала кнопку, щоб зробити фото. Наша перша можливість для служіння була спільним зусиллям.

Вперше завітавши до нашої сестри, ми запитали у неї, чи є щось, про що ми можемо згадувати у наших молитвах за неї. Вона розповіла про особливе особисте випробування і сказала, що буде дуже рада нашим молитвам. Її чесність і впевненість відразу об'єднали нас узами любові. Який же це чудовий привілей—згадувати її в моїх щоденних молитвах.

Коли ви молитесь, ви відчуєте любов Ісуса Христа до тих, кому ви служите. Поділіться тією любов'ю з ними. Чи може бути кращий спосіб пасти Його овець, ніж допомагати їм відчути його любов *через вас*?

За ними наглядають

Другий спосіб розвинути серце пастиря—це наглядати за Його вівцями. Як члени Церкви Ісуса Христа

Святих Останніх Днів ми можемо допомогти з переїздом, полагодити, відремонтувати і відбудувати майже все. Ми швидко задовольняємо потребу руками допомоги або тарілкою з печивом. Але чи є щось більше?

Чи знають наші вівці, що ми наглядаємо за ними з любов'ю і будемо діяти, аби допомогти?

У Матвії 25 ми читаємо:

“Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам

“Бо Я голодував був—і ви нагодували Мене, прагнув—і ви напоїли Мене, мандрівником Я був—і Мене прийняли ви. ...

Тоді у відповідь Йому праведні й скажуть: “Господи, коли то Тебе ми голодного *бачили*—і нагодували, або спрагненого—і напоїли?

Коли то Тебе мандрівником ми *бачили*—і прийняли?”⁵

Брати і сестри, ключове слово—*бачили*. Праведні бачили тих, хто потребував допомоги, тому що вони наглядали і помічали. Ми також можемо бути пильним оком, щоб допомагати і втішати, святкувати і навіть мріяти. Коли ми діємо, то нам буде гарантоване обіцяння, яке в евангелії від Матвія: “Що тільки вчинили ви одному з найменших ... цих,—те Мені ви вчинили”⁶.

Один друг—назвемо його Джон—розказав, що може статися, коли ми бачимо потребу іншого, яка є менш

помітною: “Сестра в моєму приході намагалася скоїти самогубство. Два місяці потому я дізнався, що ніхто з мого кворуму не підійшов до її чоловіка, щоб поговорити про цю душевну травму. На жаль, я також нічого не зробив. Зрештою я запросив її чоловіка на обід. Він був сором’язливим, часто мовчазним. Проте, коли я сказав: “Ваша дружина намагалася скоїти самогубство. Для вас це було, напевно, приголомшливо. Чи хочете ви поговорити про це?”—він не зміг стримати сліз. У нас відбулася лагідна і сердечна розмова, і за лічені хвилини ми відчували, що дуже розуміємо один одного і довіряємо один одному”.

Джон додав: “Я думаю, що ми схильні просто приносити шоколадний торт, аніж обмірковувати, як діяти у таких ситуаціях чесно і з любов’ю”⁷.

Нашим вівцям може бути боляче, вони можуть бути загублені або навіть добровільно відійти; як їхній пастир, ми можемо бути серед перших, щоб побачити їхню потребу. Ми можемо слухати і любити без осуду та запропонувати надію і допомогу з проникливим скеруванням Святого Духа.

Сестри і брати, завдяки натхненним проявам доброти, які ви виконуєте, світ більше сповнюється надією і радістю. Коли ви прагнете Господнього спрямування стосовно того, як виражати Його любов і бачити потреби

тих, кому ви служите, ваші очі відкриваються. Ваше священне доручення у служінні надає вам божественне право на натхнення. Ви можете шукати того натхнення з впевненістю.

Зібрані в отару Бога

Трете—ми хочемо, щоб наші вівці були зібрані в отару Бога. Для цього ми повинні подумати, де саме на завітному шляху вони знаходяться і мати бажання пройти з ними їхню подорож віри. У нас є священний привілей—пізнати їхні серця і направити їх до їхнього Спасителя.

Сестрі Джосівіні на Фіджі було важко бачити, як йти вперед по завітному шляху—буквально. Її подруга побачила, що Джосівіні було складно бачити Писання, щоб читати їх. Вона подарувала Джосівіні нові окуляри для читання і яскравий жовтий олівець, щоб відмічати кожную згадку про Ісуса Христа в Книзі Мормона. Це почалося з простого бажання послужити і допомогти з вивченням Писань, а в результаті Джосівіні відвідала храм вперше—через 28 років після свого хрищення.

Сильні наші вівці чи слабкі, радіють чи страждають, ми можемо впевнитися в тому, що ніхто не почувається самотнім. Ми можемо любити їх, незважаючи на їхній рівень духовності і запропонувати підтримку та заохочення зробити наступний крок

вперед. Коли ми молимося і намагаємося зрозуміти їхні серця, я свідчу, що Небесний Батько скерує нас і Його Дух піде з нами. Ми маємо можливість бути ангелами навколо них, коли Він йде перед їхнім лицем⁸.

Господь запрошує нас пасти Його овець, доглядати за Його отарами так, як Він би це робив. Він запрошує нас бути пастирями для кожного народу, в кожній країні. (І так, старійшино Ухтдорф, ми любимо і потребуємо німецьких пастирів). І Він бажає, щоб Його молоді люди приєдналися до цієї справи.

Наша молодь може бути найсильнішими пастирями. Як сказав Президент Рассел М. Нельсон, вони—“серед найкращих з усіх, кого Господь *будь-коли* послав у цей світ”. Вони—“благородні духи”, “наші найкращі гравці”, які слідує за Спасителем⁹. Чи можете ви уявити силу цих пастирів, коли вони дбатимуть про Його овець? Служачи поряд з цією молоддю, ми бачимо чудеса.

Молоді жінки і молоді чоловіки, ви потрібні нам! Якщо у вас немає доручення зі служіння, поговоріть зі своїм президентом Товариства допомоги або президентом кворуму старійшин. Вони радітимуть через ваше бажання впевнитися, що Його вівці відомі і перелічені, за ними наглядають і вони зібрані в отару Бога.

Коли настане день і всі ми станемо навколішки біля ніг нашого улюбленого Спасителя, доглядаючи за Його отарою до цього, я молюся, щоб ми могли відповісти так само, як Петро: “Так, Господи,—відаєш Ти, що кохаю Тебе!”¹⁰ Цих, Твоїх овець, *люблять*, вони *в безпеці і вдома*. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

- 1 Нефій 21:16.
2. Див. Іван 21:15–17; курсив додано.
3. Див. Матвій 4:20.
4. Див. Рассел М. Нельсон, “Служіння”, *Лягона*, трав. 2018, с. 100.
5. Матвій 25:34–35, 37–38; курсив додано.
6. Матвій 25:40.
7. Особисте листування.
8. Див. Учення і Завіти 84:88.
9. Рассел М. Нельсон, “Гей, Ізраїлю, вставай” (Всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), HopeofIsrael.Lds.org.
10. Іван 21:15.

Старійшина Джеффри Р. Холланд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Служіння примирення

Я свідчу про спокій душі, який принесе примирення з Богом та огнем з одним, якщо ми достатньо лагідні і сміливі, щоб прагнути його.

Минулого квітня, коли Президент Рассел М. Нельсон запровадив концепцію служіння, він наголосив на тому, що це один із способів виконувати величні заповіді любити Бога і любити одне одного¹. Ми, представники керівництва Церкви, відкрито аплодуємо вам, і вітаємо з чудовими досягненнями в його виконанні. Ми дякуємо вам за те, що ви слідуєте за нашим улюбленим пророком у цій дивовижній справі, і пропонуємо не чекати на велику кількість додаткових настанов. Просто пірняйте у воду і пливіть. Прямуйте до тих, кому потрібна допомога. Не зупиняйтеся, гадаючи як плисти: на спині чи по-собачому. Якщо ми дотримуємося основних принципів, які було викладено, залишаємося в гармонії з ключами священства і прагнемо, щоб Святий Дух скеровував нас, ми не зазнаємо невдачі.

Цього ранку я хочу поговорити про ще більш особистий аспект служіння, який не є призначенням, не включає в себе запланованої співбесіди і про нього нікому, крім небес, не потрібно звітувати. Дозвольте мені поділитися лише одним простим прикладом такого служіння.

Грант Моррел Боуен був працюючим, відданим чоловіком і батьком,

який, як і багато тих, хто заробляв фермерством, стикнувся з фінансовими проблемами під час неврожаю картоплі в їхній місцевості. Разом зі своєю дружиною, Нормою, вони влаштувалися на іншу роботу, а зрештою і переїхали до іншого міста, знову почавши збудовувати фінансову стабільність. Однак, під час край неприємного випадку, брата Боуена глибоко зачепили слова єпископа на співбесіді для отримання храмової рекомендації, який дещо скептично поставився до заяви Моррела про те, що він є повним платником десятини.

Я не знаю, хто з цих чоловіків був правіший того дня, але напевно знаю, що сестра Боуен вийшла після

цієї співбесіди з оновленою храмовою рекомендацією, а брат Боуен вийшов із гнівом, який тримав його поза Церквою протягом 15 років.

Не беручи до уваги, хто був правий щодо десятини, очевидно, що і Моррел, і єпископ забули про наказ Спасителя: "зі своїм супротивником швидко мирися"² та про пораду Павла: "сонце нехай не заходить у вашому гніві"³. Факт залишається фактом: вони *не* помирилися і сонце *таки* зайшло у гніві брата Боуена на дні, потім на тижні й роки, довівши істинність слів, сказаних одним з наймудріших давніх римлян, який сказав: "Гнів, якщо його не стримати, часто є більш [нищівним], ніж рана, яка викликає його"⁴. Але чудо примирення завжди доступне нам, і завдяки любові до своєї сім'ї та Церкви, про істинність якої він знав, Моррел Боуен повернувся до повної активності в Церкві. Дозвольте мені коротко розповісти вам, як це відбулося.

Син брата Боуена, Бред, є нашим хорошим другом і відданим територіальним сімдесятником, який служить у південній частині штату Айдахо. Коли стався цей випадок, Бреду було 11 років, і протягом 15 років він бачив, як занепадає батькова відданість релігії, що було свідченням жадливого жнива, коли сіялися гнів і непорозуміння. Потрібно було щось робити. Тож, з наближенням свята Дня подяки у 1977 році, Бред, 26-річний студент Університету Бригама Янга; його дружина, Валері; і маленький, новонароджений син,

Мік, сіли у свій недорогий автомобіль і, попри погану погоду, поїхали в Білінгз, штат Монтана. Цих трьох від візиту служіння брату Боуену старшому не могло стримати навіть зіткнення зі сніговою кучугурою біля Вест Слоустоун.

Прибувши туди, Бред і його сестра Пем запитали свого батька, чи не можуть вони усамітнитися з ним. “Ти був чудовим батьком,—почав Бред з хвилюванням,—і ми завжди знали, як сильно ти любиш нас. Але дещо не так і це триває вже довгий час. Через те, що колись тебе образили, вся сім’я страждає вже багато років. Нас роз’єднано, і лише ти один можеш об’єднати нас. Будь ласка, будь ласка, минуло вже багато часу, чи можеш ти знайти у своєму серці сили забути про цю неприємну подію з тим єпископом і знову вести цю сім’ю в євангелії, як ти робив колись?”

Настала мертва тиша. Тоді брат Боуен підвів очі на цих двох, своїх дітей, кість від кості його і тіло від тіла його⁵, і дуже тихо сказав: “Так. Так. Я можу”.

З радістю, але і приголомшені несподіваною відповіддю, Бред Боуен і його сім’я були свідками того, як їхній чоловік і батько пішов до теперішнього єпископа в душі примирення, щоб владнати справи у своєму житті. У досконалій відповіді

на цей мужній, але абсолютно неочікуваний візит, єпископ, який неодноразово запрошував брата Боуена повернутися, просто обійняв Моррела, і довго-довго тримав його у своїх обіймах.

Протягом лише кількох тижнів—на це не потрібно багато часу—брат Боуен повністю повернувся до активності в Церкві і підготувався, щоб гідно повернутися у храм. Невдовзі він прийняв покликання головувати над маленькою проблемною філією з 25 членів Церкви і зробив з неї успішне зібрання, яке налічувало понад 100 членів Церкви. Усе це відбулося близько півстоліття тому, але наслідки служіння сина й дочки, в якому вони благали свого батька, та готовність батька простити і рухатися далі, незважаючи на недосконалість інших людей, принесли благословення, які все ще отримують—і вічно отримуватиме—родина Боуенів.

Брати і сестри, Ісус попросив нас “жи[ти] разом у любові”⁶ так, щоб “не бу[ло] сперечань між вами”⁷. Він застеріг нефійців: “Той, у кому є дух суперечок, не від Мене”⁸. Насправді, великою мірою наші стосунки з Христом будуть визначатися нашими стосунками одне з одним. Або принаймні вони будуть впливати на них.

“Якщо ви ... бажатимете прийти до Мене,—сказав Він,—і

пам’ятатимете, що ваш брат має щось проти вас—

Спрямуйте свій шлях до брата свого і *спочатку примиріться з [ним], а тоді приходьте до Мене з щирими намірами в серці, і Я прийму вас*⁹.

Звичайно ж, кожен з нас може згадати про незліченну кількість старих шрамів, скорбот і болісних спогадів, які, прямо зараз, все ще руйнують мир у чиємусь серці, або в сім’ї, або у стосунках з ближніми. Чи то ми спричинили той біль, чи навпаки постраждали від нього, ці рани потрібно зцілити, аби життя могло винагороджувати нас так, як задумав це Бог. Як і у їжі у ваших холодильниках, яку там ретельно шукають ваші внуки для вас, у цих старих образ вже давно минув їхній термін придатності. Будь ласка, не давайте їм більше дорогоцінного місця у вашій душі. Як сказав Проперо, сповненому жалю Алонзо, у творі *Буря*: “Не треба нашу пам’ять обтяжувати Тим, що минуло”¹⁰.

“Прощайте, то простять і вам”¹¹,—навчав Христос у Новоозавітні часи. І в наші дні: “Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей”¹². Однак для декого з вас, хто відчуває справжні страждання, важливо розуміти, чого Він *не* казав. Він *не* казав: “Вам не можна

відчувати справжні біль або смуток через руйнівні події, які ви пережили від руки іншої людини”. Не сказав Він і такого: “Аби повністю простити, ви маєте поновити неприємні стосунки, або повернутися в образливі, деструктивні обставини”. Але, незважаючи на навіть найжахливіші образи, які можуть спіткати нас, ми можемо піднятися над нашим боєм лише тоді, коли стаємо на шлях справжнього зцілення. Цей шлях є шляхом прощення, яким ходив Ісус з Назарету, Котрий закликає кожного з нас: “Іди вслід за Мною”¹³.

У цьому запрошенні бути Його учнем і намагатися чинити так, як чинив Він, Ісус просить нас бути знаряддями Його благодаті—бути “послами Христа” в “служінн[і] примирення”, як казав Павло коринтянам¹⁴. Той, Хто зцілює всі рани, Той, Хто все погане перетворює на хороше, просить нас співпрацювати з Ним, виконуючи важке завдання миротворця у світі, який не здобуде мир ніяким іншим чином.

Отже, як писав Філіпс Брукс: “Ви, хто з року в рік живуть у жагалогідному непорозумінні, збираючись припинити це колись; ви, хто не полишає огидних сварок, бо не можете зрозуміти, що саме зараз той день, щоб пожертвувати своєю гординою і [припинити] їх; ви, хто

з похмурих обличчям проходить повз людей на вулиці, не розмовляючи з ними через якусь нерозумну злобу ... ; ви, хто змушує ... [чиєсь] серце боліти, не почувши слів подяки або співчуття, які ви плануєте сказати ... колись у майбутньому, ... негайно ж ідіть і зробіть те, чого у вас може вже ніколи не випасти нагоди зробити”¹⁵.

Мої улюблені брати та сестри, я свідчу, що прощення і полишення образ, старих або нових, є найважливішим у величі Спокути Ісуса Христа. Я свідчу, що зрештою таке духовне відновлення може прийти лише від нашого божественного Викупителя, Того, Хто поспішає нам на допомогу “з лікування[м] в проміннях Його”¹⁶. Ми дякуємо Йому і нашому Небесному Батькові, Який послав Його, за те, що відновлення і відродження, майбутня свобода від старого смутку і минулих помилок, не тільки є можливими, але й вони вже були викуплені, за них сплачено болісну ціну, символом якої є кров Агнця, Який пролив її.

Апостольським повноваженням, дарованим мені Спасителем світу, я свідчу про спокій душі, який принесе примирення з Богом та одне з одним, якщо ми достатньо лагідні і сміливі, щоб прагнути його. “Припиніть сперечатися один з

одним”,—благав Спаситель¹⁷. Якщо ви знаєте про стару образу, владнайте це. Дбайте одне про одного з любов’ю.

Мої улюблені друзі, у нашому спільному служінні примирення я прошу вас бути миротворцями—любити мир, прагнути миру, творити мир, плекати мир. Я прохаю про це в ім’я Князя Миру, Який знає все про те, що означає бути побитим “в домі тих, хто кохає [Його]”¹⁸, але Хто все ще знайшов сили простити й забути—і зцілювати—і бути щасливими. Про це я молюсь за вас і за себе, в ім’я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Матвій 22:36–40; Лука 10:25–28
2. Матвій 5:25.
3. Ефесянам 4:26.
4. Seneca, in Tryon Edwards, *A Dictionary of Thoughts* (1891), 21.
5. Див. Буття 2:23.
6. Учення і Завіти 42:45.
7. 3 Нефій 11:22; див. також 3 Нефій 11:28.
8. 3 Нефій 11:29.
9. 3 Нефій 12:23–24; курсив додано.
10. Вільям Шекспір, *Буря*, дія 5, сцена 1, рядки 199–200.
11. Лука 6:37.
12. Учення і Завіти 64:10.
13. Лука 18:22.
14. Див. 2 Коринтянам 5:18–20.
15. Phillips Brooks, *The Purpose and Use of Comfort* (1906), 329.
16. Малахія 4:2; див. також 2 Нефій 25:13; 3 Нефій 25:2.
17. Учення і Завіти 136:23.
18. Захарія 13:6; див. також Учення і Завіти 45:52.

Старійшина Шейн М. Боуен
Сімдесятник

Роль Книги Мормона у наверненні

Ми збираємо Ізраїль востаннє і робимо це за допомогою Книги Мормона, одного з найпотужніших інструментів навернення.

Багато хто сьогодні сумнівається в реальності Бога та в можливості стосунків з Ним. Безліч людей дуже мало або взагалі нічого не знають про Його великий план щастя. Більше 30 років тому Президент Езра Тефт Бенсон сказав, що “більша частина ... світу сьогодні заперечує божественність Спасителя. Вони піддають сумнівам Його чудесне народження, Його досконале життя і реальність Його славетного воскресіння”¹.

У наші дні питання зосереджені не тільки на нашому Спасителі, але також і на Його Церкві—Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів,—яку Він відновив через пророка Джозефа Сміта. Ці питання часто зосереджені на історії, вченнях або діяльності Церкви Спасителя.

Книга Мормона допомагає нам зростати у свідченні

У посібнику *Проповідайте Мою євангелію* написано: “Пам’ятайте, що наше розуміння [Небесного Батька і Його плану щастя] бере початок з учень сучасних пророків—Джозефа Сміта і його

наступників,—які отримують пряме одкровення від Бога. Тому перше запитання, на яке зацікавлені повинні знайти відповідь, таке: чи був Джозеф Сміт пророком; і зробити вони можуть це, читаючи Книгу Мормона і молячись про неї”².

Мое свідчення про божественне покликання пророка Джозефа Сміта зміцнилося, коли я з молитвою

вивчав Книгу Мормона: Ще одне свідчення про Ісуса Христа. Я послідував заклику Мормонія “запитати у Бога, Вічного Батька, в ім’я Христа”, чи не істинна Книга Мормона³. Я свідчу, що я знаю—вона істинна. Це знання прийшло до мене так само, як воно може прийти до вас—“силою Святого Духа”⁴.

У вступі до Книги Мормона написано: “Той, хто одержить це божественне свідчення від Святого Духа, також дізнається тією ж силою, що Ісус Христос є Спаситель світу, що Джозеф Сміт—Його одкровитель і пророк у ці останні дні, і що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є царство Господа, знову встановлене на землі, готуючи до Другого пришествя Месії”⁵.

Будучи молодим місіонером, якого було покликано служити в Чилі, я отримав урок, що здатний змінити життя: про те, яку силу навернення має Книга Мормона. Містер Гонсалес багато років служив на важливій посаді у своїй церкві. Він отримав дуже хорошу релігійну освіту, в тому числі науковий ступінь з теології. Він досить пишався своїм глибоким знанням Біблії. Нам було зрозуміло, що він справжній релігієзнавець.

Він добре знав про місіонерів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, тому що вони трудилися в його

рідному місті Ліма в Перу. Він завжди хотів з ними зустрітися, щоб повчити їх Біблії.

Одного дня, як справжній дарунок Небес (на його думку), двоє місіонерів зупинили його на вулиці і запитали, чи можна прийти до нього додому і поділитися з ним Писаннями. Його мрія здійснилася! Прийшла відповідь на його молитви! Нарешті він наставить цих заблуканих юнаків на путь істини. Він відповів, що із задоволенням прийме їх у себе вдома для обговорення писань.

Він не міг дочекатися тієї зустрічі. Він був готовий за допомогою Біблії спростувати їхні вірування. Він був впевнений, що Біблія чітко і по пунктах вкаже їм на хибність їхніх переконань. Настав вечір зустрічі, і місіонери постукали в його двері. Він був у піднесеному настрої. Настала його мить!

Він відчинив двері і запросив місіонерів зайти. Один з місіонерів вручив йому синю книгу і щиро свідчив про своє знання того, що книга містить слово Бога. Другий місіонер додав своє могутнє свідчення про книгу, кажучи, що вона була перекладена сучасним пророком Бога на ім'я Джозеф Сміт і що вона вчить про Христа. Місіонери попрощалися і пішли собі.

Містер Гонсалес був розчарований. Але він розгорнув книгу і почав гортати сторінки. Він прочитав першу сторінку. Він читав сторінку за сторінкою і не зупинявся аж до вечора наступного дня. Він прочитав всю книгу і дізнався, що вона істинна. Він знав, що мусив робити. Він покликав місіонерів, прослухав уроки і залишив своє звичне життя, щоб стати членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Цей добродій був учителем у ЦПМ у Прово, штат Юта. Історія навернення брата Гонсалеса і сила Книги Мормона справили велике враження на мене.

Коли я приїхав у Чилі, президент моєї місії, президент Ройден Дж. Глейд, закликав нас кожного тижня читати свідчення пророка

Джозефа Сміта, записане у Джозеф Сміт—Історія. Він навчив нас, що свідчення про Перше видіння безпосередньо впливатиме на наше власне свідчення про євангелію і наше свідчення про Книгу Мормона.

Я серйозно сприйняв його заклик. Я прочитав опис Першого видіння; я прочитав Книгу Мормона. Я помолився, як наставляв Мороній, і запитав “у Бога, Вічного Батька в ім'я Христа”⁶, чи істинна Книга Мормона. Я свідчу сьогодні, що знаю, що Книга Мормона, як сказав пророк Джозеф Сміт, є “найбільш правильною з усіх книг на світі і є ключовим каменем нашої релігії, і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги”⁷. Пророк Джозеф Сміт також проголосив: “Заберіть Книгу Мормона і одкровення, і де тоді наша релігія? Її немає”⁸.

Особисте навернення

Коли ми краще розуміємо, хто ми, і розуміємо цілі Книги Мормона, наше навернення стає глибшим

і більш певним. Ми зміцнюємось у своїй готовності дотримуватися завітів, які ми уклали з Богом.

Основна мета Книги Мормона—збирання розсіяного Ізраїля. Це збирання дає дітям Бога можливість стати на путь завітів і, шануючи ті завіти, повернутися у присутність Батька. Навчаючи покаятися і христячи новонавернених, ми збираємо розсіяний Ізраїль.

Книга Мормона містить 108 послань на дім Ізраїля. На початку Книги Мормона описані повчання Нефія: “Бо єдине моє бажання—переконати людей прийти до Бога Авраама, і до Бога Ісака, і до Бога Якова, і бути спасеними”⁹. Бог Авраама, Ісака та Якова—це Ісус Христос, Бог Старого Завіту. Ми стаємо спасеними, коли приходимо до Христа, живучи за Його євангелією.

Пізніше Нефій написав:

“Так, мій батько багато говорив про Іновірців, а також про дім Ізраїля, який можна порівняти з оливою, чий віти будуть відламані й розкидані по всьому лицю землі. ...

з ним за важливістю, ніщо інше не зрівняється з ним за величчю. І якщо ви вирішите, якщо ви прагнете цього, то можете відіграти в ньому важливу роль. Ви можете відіграти важливу роль у чомусь великому, чомусь грандіозному, чомусь величному!

Коли ми говоримо про *збирання*, ми просто кажемо таку фундаментальну істину: що кожен з дітей нашого Небесного Батька, по обидва боки зависи, заслуговує на те, щоб почути послання відновленої євангелії Ісуса Христа. Вони вирішують для себе, чи хочуть дізнатися більше”¹³.

Саме це ми робимо як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів: ми прагнемо привести світ до розуміння—і навернення до—євангелії Ісуса Христа. Ми—“збирачі останніх днів”¹⁴. Наша місія ясна. Брати і сестри, нехай ми будемо відомі як люди, які до серця прийняли обіцяння Моронія, молилися і отримали відповідь про істинність Книги Мормона, а потім поділилися цим знанням з іншими людьми через слова і, що важливіше, через дії.

Роль Книги Мормона у наверненні

“Книга Мормона містить повноту євангелії Ісуса Христа”¹⁵. Вона веде нас до завітів Батька, які, якщо їх дотримуватися, гарантують для нас найвеличніший з Його дарів—вічне життя”¹⁶. Книга Мормона—це ключовий камінь навернення всіх синів і дочок Небесного Батька.

Знову процитую Президента Нельсона: “Якщо ви ... читатимете щодня Книгу Мормона, то засвоїте доктрину про збирання, істини про Ісуса Христа, Його Спокуту та повноту Його євангелії, якої немає в Біблії. Книга Мормона є основою для збирання Ізраїля. У дійсності, якби не було Книги Мормона, не відбувалося б і обіцяного збирання Ізраїля”¹⁷.

Дозвольте мені закінчити словами Спасителя, коли Він навчав нефійців про обіцяні благословення: “Ви є діти пророків; і ви з дому Ізраїля; і

І після того, як буде розсіяний дім Ізраїля, він буде зібраний знову; або, іншими словами, після того, як Іновірці одержать повноту євангелії, природні віти цієї оливи, тобто решта дому Ізраїля, мають бути прищепленими до неї, тобто прийдуть до пізнання істинного Месії, свого Господа і свого Викупителя”¹⁰.

Так само в кінці Книги Мормона описані слова Моронія, в яких він нагадує нам про наші завіти: “Щоб тебе не було більше змішано, щоб завіти Вічного Батька, які Він склав з тобою, о доме Ізраїля, було виконано”¹¹.

Завіти Вічного Батька

Про які “завіти Вічного Батька” писав Мороній? У книзі Авраама написано:

“Мое ім'я Єгова, і Я знаю кінець від початку; отже, Моя рука буде над тобою.

І Я створю від тебе великий народ, і Я благословлю тебе без міри і зроблю твоє ім'я великим серед усіх народів, і ти будеш благословенням для твого сімені після тебе, щоб у своїх руках вони несли це священнослужіння і священство до всіх народів”¹².

Президент Рассел М. Нельсон навчав на недавній всесвітній трансляції, що “ці дні дійсно є останніми, і Господь прискорює Свою роботу, щоб зібрати Ізраїль. Це збирання є найважливішим з того, що відбувається на землі сьогодні. Ніщо інше не зрівняється з ним за розмахом, ніщо інше не зрівняється

ви з того завіту, який Батько склав з вашими батьками, кажучи Авраамові: І в твоєму сімені всі коліна землі будуть благословенні”¹⁸.

Я свідчу, що ми є синами і доньками Бога, потомство Авраама, дім Ізраїля. Ми збираємо Ізраїль востаннє і робимо це за допомогою Книги Мормона—книги, яка разом з Духом Господа є одним з найпотужніших інструментів навернення. Нас веде пророк Бога, Президент Рассел М. Нельсон, який спрямовує збирання Ізраїля в наші дні. Книга Мормона—істинна. Вона змінила моє життя. Я обіцяю, як обіцяли Мороній і багато інших пророків з давнини до наших часів, що вона може змінити і ваше життя¹⁹. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Езра Тефт Бенсон* (2014), с. 129.
2. “Якою є роль Книги Мормона?” *Проповідайте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*, rev. ed. (2018), lds.org/manual/missionary.
3. Мороній 10:4.
4. Мороній 10:4.
5. Книга Мормона, вступ.
6. Мороній 10:4.
7. Книга Мормона, вступ.
8. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 196.
9. 1 Нефій 6:4.
10. 1 Нефій 10:12, 14.
11. Мороній 10:31.
12. Авраам 2:8–9.
13. Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (Всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), с. 4, PoreofIsrael.Lds.org.
14. Див. Кн. Якова 5:72.
15. Президент Езра Тефт Бенсон навчав: “Сам Господь сказав, що Книга Мормона містить “повноту євангелії Ісуса Христа” (УЗ 20:9). Це не означає, що в ній містяться всі вчення, всі доктрини, які будь-коли було відкрито. Скоріше це означає, що в Книзі Мормона ми знайдемо повноту тих положень учення, які є необхідними для нашого спасіння. І їх викладено настільки просто і зрозуміло, що навіть діти можуть навчитися шляхам, що ведуть до спасіння і піднесення” (*Учення Президентів Церкви: Езра Тефт Бенсон*, с. 131).
16. Див. Учення і Завіти 14:7.
17. Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля”, с. 7.
18. 3 Нефій 20:25.
19. Див., наприклад, Генрі Б. Айрінг, “Книга Мормона змінить ваше життя”, *Ліагона*, лют. 2004 р., сс. 12–16.

Старійшина Ніл Л. Андерсен
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Поранені

У горнилі земних випробувань терпеливо просуваємося вперед, і Спасителя зцілююча сила принесе нам світло, розуміння, мир і надію.

22 березня 2016 року, якраз незадовго до восьмої години ранку, терористи влаштували два вибухи у Брюссельському аеропорту. Старійшина Річард Норбі, старійшина Мейсон Уеллс і старійшина Джозеф Емпі повезли у Брюссельський аеропорт сестру Фанні Клейн, яка мала полетіти на свою місію у Клівленд, шт. Огайо. Тридцять двоє людей загинули, а всі місіонери були поранені.

Найтяжче пораненим місіонером був старійшина Річард Норбі, йому тоді було 66 років, він служив разом зі своєю дружиною, Пам Норбі.

Річард Норбі одужує в лікарні.

Старійшина Річард Норбі так згадував про ту мить:

“Я відразу ж зрозумів, що сталося.

Я спробував було побігти, щоб врятуватися, але тут же і впав. ... Я побачив, що моя ліва нога дуже ушкоджена. Я [помітив] чорну плівку кіптяви, на вид, як павутиння павука, що спадала з обох моїх рук. Я легенько потягнув за неї, але усвідомив, що то була не кіптява, а моя обгоріла шкіра. Моя біла сорочка ставала червоною, бо в мене була поранена спина.

Коли до мене дійшло, що тількино сталося, [мені] в голову прийшла дуже ясна думка, ... що Спаситель знав, де я був, що трапилося і [що] зі мною відбувається в цей момент”¹.

У Річарда Норбі та його дружини, Пам, попереду були важкі дні. Його ввели в стан штучної коми, потім були операції, інфекції і величезна невизначеність.

Річард Норбі вижив, але його життя вже ніколи не буде таким, як було. Пройшло вже два з половиною роки, а його рани все ще заживають; ортопедичний апарат замінив йому втрачену частину ноги; кожний крок тепер відрізняється від тих кроків, які він робив

Річард і Пам Норбі

до тієї миті у Брюссельському аеропорті.

Чому це сталося з Річардом і Пам Норбі?² Вони були вірні своїм завітам, відслужили місію в Кот-д'Івуарі, у них чудова сім'я. Зрозуміло, хтось може сказати: "Це несправедливо! Це просто неправильно! Вони присвятили своє життя євангелію Ісуса Христа; як же таке могло статися?"

Це—смертне життя.

Хоч деталі будуть різними, трагедії, несподівані випробовування та страждання, як фізичні, так і духовні, приходять до кожного з нас, бо це смертне життя.

Коли я думав цього вечора про промовців тільки на цій сесії конференції, мені спало на думку, що двоє втратили дітей, а троє втратили онуків, які неочікувано повернулися до свого небесного дому. Нікого не щадить хвороба й сум, і, як про це було сказано, цього тижня ангел на землі, сестра Барбара Баллард, яку ми всі любили, тихо перейшла за завісу. Президенте Баллард, ми ніколи не забудемо вашого свідчення цього ранку.

Ми шукаємо щастя. Ми прагнемо миру. Ми сподіваємося мати любов. І Господь проливає на нас вражаючу рясноту благословень. Але до нашої радості й нашого щастя неодмінно домішується ще щось: настануть миті, години, дні, іноді й роки, коли ми будемо відчувати, що наша душа поранена.

Писання навчають, що ми будемо пізнавати гірке й солодке³ і що буде

"протилежність у всьому"⁴. Ісус сказав: "[Ваш Батько Небесний] наказує сходити сонцю Своему над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і на неправедних"⁵.

Душевні рани є властивими не лише для багатих чи бідних, для якоїсь однієї культури, якогось одного народу або якогось одного покоління. Їх нікому не уникнути, і вони є частиною навчання, яке ми отримуємо завдяки досвіду цього смертного життя.

Праведність не є імунітетом

Моє послання сьогодні зверне не особливо до тих, хто виконує заповіді Бога, дотримується своїх обіцянь Богу і, як подружжя Ніблі та багато інших чоловіків, жінок і дітей у цій всесвітній аудиторії, стикається з такими несподіваними й болісними випробуваннями й труднощами.

Наші рани можуть виникнути внаслідок стихійного лиха чи нещасного випадку. Вони можуть виникнути внаслідок зради чоловіка або жінки, і через цю зраду життя того з подружжя, хто залишався вірним, і їхніх дітей руйнується. Вони можуть виникнути внаслідок темряви й мороку депресії, несподіваної хвороби; страждання чи передчасної смерті когось із дорогих нам людей, печалі через те, що хтось із сім'ї відмовляється від своєї віри; самотності, коли не вдається знайти вічного супутника чи супутницю; або ще через сотню інших

нещастя, які позбавляють впевненості й викликають біль,—через усі ці "тягарі скорбот людських"⁶.

Кожний з нас розуміє, що труднощі є частиною життя, але коли вони приходять особисто до нас, то можуть приголомшити нас. Нам потрібно бути готовими й не відчувати страху. Апостол Петро сказав: "Улюблені, не дивуйтеся огневі, що вам посилається на випробовування, немов би чужому випадку для вас"⁷. Разом з яскравими кольорами щастя й радості у полотні Батькового плану тісно вплетені темні нитки тяжких випробувань і трагедій. Ці страждання, якими б важкими вони не були, часто стають нашими найкращими вчителями⁸.

Розказуючи дивовижну історію про 2060 юних воїнів Геламана, ми часто повторюємо ось цей уривок з Писань: "Згідно з великодушністю Бога і на наш превеликий подив, і також на радість усього нашого війська, не було жодної душі серед них, яка б загинула".

Але у цього речення є продовження: "І також жодної душі не було серед них, яка б не мала багато поранень"⁹. Кожний з цих 2060 одержав багато ран, і кожен з нас буде поранений у битві життя, фізично чи духовно або так і так.

Ісус Христос—наш добрий самарянин

Але ніколи не здавайтеся—якими б глибокими не були рани у вашій душі, хто б їх не наніс, коли б і де

б їх не було нанесено, довго чи недовго вони вас мучать, ви не для того, щоб вас було духовно знищено. Ви для того, щоб духовно вижити і розцвітати у своїй вірі в Бога та довірі до Нього.

Бог не створив наші духи незалежними від Себе. Наш Господь і Спаситель, Ісус Христос, завдяки незбагненному дару Своєї Спокути, не лише спасає нас від смерті й пропонує нам, якщо покаємося, простити наші гріхи, але й стоїть поряд, готовий спасати нас від печалі й болю, від яких страждають наші поранені душі¹⁰.

Спаситель—це наш Добрий Самарянин¹¹, посланий “перев’язати зламаніх серцем”¹². Він приходить до нас, коли інші проходять далі повз нас. Із співчуттям Він змащує Своїм зцілюючим бальзамом наші рани і перев’язує їх. Він турбується про нас. Він допомагає нам. Він просить нас: “Прийд[іть] до Мене ... і Я зцілю [вас]”¹³.

“І [Ісус] ... знос[итиме] муки, і страждання, і спокуси всякого роду; ... [щоб Він міг взяти] на Себе муки і хвороби Свого народу. ... Він візьме на Себе [наші] недуги, сповнений милості”¹⁴.

*“Прийдіть, всі невтішені, де б ви не страждали;
Прийдіть до Милостивого й схиліть перед Ним коліна;
До Нього несіть свої зранені серця
й розкажіть Йому про свої муки.
Немає на землі такого суму, щоб його не розвіяли небеса”¹⁵.*

У час жахливих страждань Господь сказав пророку Джозефу: “Все це додасть тобі досвіду і буде тобі на благо”¹⁶. Як можуть наші болючі рани бути нам на благо? У горнилі земних випробувань терпеливо просуваємося вперед, і Спасителя зцілююча сила принесе нам світло, розуміння, мир і надію.¹⁷

Ніколи не здавайтесь

Моліться усім своїм серцем. Зміцнюйте свою віру в Ісуса Христа, в

Його реальність, в Його благодать. Не забувайте Його слова: “Досить тобі Моєї благодаті,—бо сила Моя здійснюється в немочі”¹⁸.

Пам’ятайте, що покаєння—це могутні духовні ліки¹⁹. Виконуйте заповіді й будьте гідні Утішителя, пам’ятаючи, що Спаситель пообіцяв: “Я не кину вас сиротами,—Я прибуду до вас!”²⁰

Мир, що відчувається у храмі,—це заспокійливий бальзам для пораненої душі. Повертайтеся у Господній дім з вашими пораненими серцями й вашими родинними іменами якомога частіше. Храм проектує наші короткі миті у земному житті на широкий екран вічності²¹.

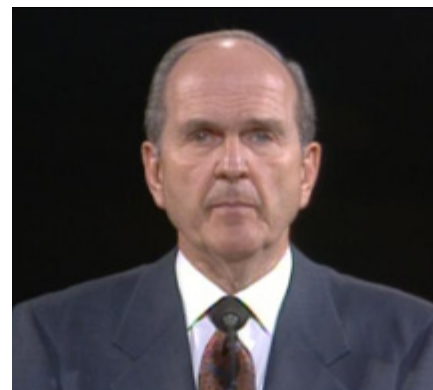
Озирніться назад, згадуючи, що ви вже довели свою гідність у вашому доземному стані. Ви—доблесне дитя Бога і з Його допомогою можете перемагати у битвах цього занепалого світу. Вам вдалося перемагати до цього, і вам вдасться перемогти знову.

Дивіться вперед. Ваші біди й печалі—дуже реальні, але вони не триватимуть вічно²². Ваша темна ніч пройде бо “Син ... [воскрес] зі спасінням на крилах Своїх”²³.

Подружжя Норбі сказало мені: “Розчарування іноді приходять до нас, але ми не дозволяємо їм залишатися з нами”²⁴. Апостол Павло сказав: “У всьому нас тиснуть, та не

“Виконуючи Божі заповіді,---сказав Президент Нельсон святим у Пуерто-Рико,---ми можемо знаходити радість навіть у найгірших обставинах”.

На квітневій генеральній конференції 1995 року у своєму виступі, розповідаючи про свою нещодавно померлу доньку Емілі, Президент Рассел М. Нельсон свідчив, що Ісус Христос тримає ключі Відродження.

потиснені ми; ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач. Переслідують нас, але ми не полишені; ми повалені, та не погублені”²⁵. Ви можете знесилитись, але ніколи не здавайтесь²⁶.

Навіть маючи свої власні болючі рани, ви будете інстинктивно простягати руку допомоги іншим, довіряючи обіцянню Спасителя: “Хто ж за Мене свою душу погубить, той знайде її”²⁷. Ті поранені, які зцілюють рани інших,—це Божі ангели на землі.

Усього через кілька хвилин ми будемо слухати виступ нашого улюбленого пророка, Президента Рассела М. Нельсона, людини мужньої

віри в Ісуса Христа, людини надії й миру, людини, уподобаної Богом, але й він не уник душевних ран.

У 1995 році в його дочки, Емілі, яка чекала дитину, виявили рак. Коли вона народила здорову дитину, настали дні надії і щастя. Але рак прогресував, і їхня дорога Емілі пішла з життя всього через два тижні після свого 37-го дня народження, залишивши люблячого чоловіка і п'ятьох маленьких діток.

На генеральній конференції, яка відбулася невдовзі після її смерті, Президент Нельсон признався: “Я плакав від горя й відчував, що міг би більше зробити для нашої дочки. ... Якби я мав силу воскресати, то спробував би повернути [її] назад. ... [Але] ці ключі тримає Ісус Христос і Він використовує їх для Емілі ... і для всіх людей у призначений Господом час”²⁸.

Минулого місяця під час візиту до святих у Пуерто-Ріко Президент Нельсон, згадуючи про минулорічний спустошуючий ураган, сказав з любов'ю і співчуттям:

“[Це] частина життя. Саме тому ми тут. Ми тут, щоб мати тіло і бути перевіреними й випробованими. Якись із цих випробувань є фізичними, якись—духовними, а ваші випробування тут є і фізичними, і духовними”²⁹.

“Ви не здалися. Ми [так] пишаємося вами. Ви, вірні святі, багато чого втратили, але через все це ви

зміцнили свою віру в Господа Ісуса Христа”³⁰.

“Виконуючи Божі заповіді, ми можемо знаходити радість навіть у найгірших обставинах”³¹.

Усі сльози витираються

“Мої брати і сестри, ось вам моє обіцяння: якщо ви будете зміцнювати свою віру в Господа Ісуса Христа, то це додаватиме вам сили і збільшить надію. Кажу вам, праведні: Цілитель наших душ, у Свій час і у Свій спосіб, зцілить усі ваші рани”³². Ні несправедливість, ні переслідування, ні випробування, ні сум, ні душевний біль, ні страждання, ні рана—якою б глибокою, якою б великою, якою б болючою вона не була,—не завдають вам відчувати заспокоєння, мир і незмінну надію від Того, Хто з розкритими обіймами поранених рук радо вітатиме вас, коли ви повернетеся в Його присутність. Того дня, як свідчив апостол Іван, праведні, “що прийшли від великого горя”³³, які “одіж свою ... вибілили”, будуть “перед Божим престолом”. Агнець “буде [нас] пасти ... і Бог кожну сльозу з очей [наших] зітре!”³⁴ Цей день настане. Я свідчу про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. З особистої розмови, 26 січня 2018 р.
2. У розмові на початку цього року Річард Норбі сказав мені: “Ми відповідаємо на те, що нам було дано”. Він поділився записаним зі свого щоденника: “Випробування й страждання, що приходять до кожного з нас, дають можливість і привілей краще пізнати Спасителя та глибше й детальніше зрозуміти Його спокутну жертву. Це на Нього ми покладаємося. Це до Нього ми звертаємося. Це від Нього ми залежимо. Це в Ньому ми маємо впевненість. Це Його ми любимо всім своїм серцем, без жодних умов. Спаситель подолав весь фізичний та емоційний біль, який є частиною смертного життя. Він забрав цей біль від нас. Узв'язав наші скорботи.
3. Див. Учення і Завіти 29:39.
4. 2 Нефій 2:11.
5. Матвій 5:45.
6. “Я йтиму за Христом”, *Гімни*, № 129.
7. 1 Петра 4:12.
8. “І в цьому ми випробуємо їх, щоб подивитися, чи робитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже їм” (Авраам 3:25; див. також Учення і Завіти 101:4–5).
9. Алма 57:25.

10. Друг написав мені: “Битва з емоційними “темрявою й мороком”, що точиться з різною інтенсивністю ось уже майже п'ять років, веде вас на самий край ваших можливостей, сміливості, віри й терпіння. Після днів “страждань” ви стомлені. Після тижнів “страждань” ви виснажені. Після місяців “страждань” ви починаєте відчувати, що земля йде з-під ніг. Після років “страждань” ви скоряєтеся перед тим фактом, що вам ніколи вже не стане краще. Надія стає найціннішим і важковловимим даром. Коротко кажучи, я не впевнений, що пройшов би через це тяжке випробування, якби не [Спаситель]. Це єдине пояснення. Я не можу пояснити, як я знаю це, але я знаю. Завдяки Йому я пройшов крізь це”.
11. Див. Лука 10:30–35.
12. Лука 4:18; див. також Ісаїя 61:1.
13. 3 Нефій 18:32.
14. Алма 7:11–12. “[Він] спустився нижче всього, у чому Він сприйняв усе” (Учення і Завіти 88:6).
15. “Come, Ye Disconsolate”, *Hymns*, no. 115.
16. Учення і Завіти 122:7.
17. “Ти знаєш велич Бога; і Він освятить твої скорботи на твою користь” (2 Нефій 2:2). “Я знаю, що ті, які покладають надію своєю на Бога, будуть підтримані в їхніх випробуваннях, і їхніх бідах, і їхніх скорботах, і будуть піднесені в останній день” (Алма 36:3).
18. 2 Коринтянам 12:9.
19. Див. Neil L. Andersen, “The Joy of Becoming Clean”, *Ensign*, Apr. 1995, 50–53.
20. Іван 14:18.
21. “Коли ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасливіші від усіх людей” (1 Коринтянам 15:19).
22. У першому вірші Книги Мормона Нефій пояснив, що він: “азнав багато скорбот у плани [його] днів” (1 Нефій 1:1). А пізніше Нефій сказав: “Однак я надіявся на свого Бога, і уславляв Його цілий день, і я не ремствував проти Господа за свої страждання” (1 Нефій 18:16).
23. 3 Нефій 25:2.
24. З особистої розмови, 26 січня 2018 р.
25. 2 Коринтянам 4:8–9.
26. У президента Х'ю Б. Брауна, коли він відвідував Ізраїль, запитали, чому Арааму було наказано пожертвувати своїм сином. Він відповів: “Аврааму потрібно було дізнатися щось про Авраама” (в Truman G. Madsen, *Joseph Smith the Prophet* [1989], 93).
27. Матвій 16:25.
28. Див. Рассел М. Нельсон “Children of the Covenant”, *Ensign*, May 1995, 32.
29. Рассел М. Нельсон, в Jason Swensen, “Better Days Are Ahead for the People of Puerto Rico”, *Church News*, Sept. 9, 2018, 4.
30. Russell M. Nelson, в Swensen, “Better Days Are Ahead”, 3.
31. Russell M. Nelson, в Swensen, “Better Days Are Ahead”, 4.
32. Рассел М. Нельсон, “Ісус Христос—головний Цілитель”, *Ліагона*, лист. 2005, сс. 85–88.
33. Об'явлення 7:14.
34. Див. Об'явлення 7:13, 15, 17.

Президент Рассел М. Нельсон

Правильна назва Церкви

Ісус Христос наказав нам називати Церкву Його іменем, тому що це Його Церква, сповнена Його сили.

Мої улюблені брати і сестри, у цей прекрасний Суботній день ми разом насолоджуємося багатьма нашими благословеннями від Господа. Ми дуже вдячні за ваші свідчення про відновлену євангелію Ісуса Христа, за жертви, які ви принесли, щоб залишитися на шляху укладених з Ним завітів або повернутися на цей шлях, а також за ваше віддане служіння в Його Церкві.

Сьогодні я відчуваю, що повинен обговорити з вами питання великої важливості. Кілька тижнів тому я виступив із заявою стосовно правильної назви Церкви¹. Я зробив це тому, що Господь дав мені знати, наскільки важливою є назва, яку, як Він проголосив, повинна мати Його Церква, а саме: Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів².

Як і очікувалося, відгуки на цю заяву та стилістичний довідник³ були суперечливими. Багато хто з членів Церкви негайно ж виправив назву Церкви у своїх блогах і на своїх сторінках у соціальних мережах. Інші дивувалися: чому при всьому тому, що відбувається у світі, необхідно

було наголошувати на чомусь такому “несуттєвому”. А ще хтось казав, що оскільки зробити це неможливо, то навіщо й намагатися? Дозвольте мені пояснити, чому ми з такою великою уважністю ставимося до цього питання. Перш за все дозвольте мені зазначити, чим це не є:

- Це не є зміною назви.
- Це не є ребрендингом.
- Це не є чимось поверховим.

- Це не є примхою.
- Це не є несуттєвим.

Натомість це є коригуванням. Це є наказом Господа. Не Джозеф Сміт дав назву Церкві, яку було відновлено через нього, і не Мормон. Її дав Сам Спаситель, Який сказав: “Бо так буде Мою Церкву названо в останні дні, а саме: Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів”⁴.

Навіть ще раніше, у 34 р. від Р.Х., наш воскреслий Господь дав подібну ж настанову членам Своєї Церкви, коли відвідував їх в Америці. У той час Він сказав:

“Ви назвете церкву Моїм іменем; ...

І як може вона бути Моєю церквою, якщо не буде називатися Моїм іменем? Бо якщо церква називається Мойсеевим іменем, тоді це Мойсеєва церква; або якщо вона називається іменем людини, тоді це церква людини; але якщо вона називатиметься Моїм іменем, тоді це Моя церква”⁵.

Тому-то назва Церкви і не підлягає зміні. Коли Спаситель ясно заявляє, якою саме повинна бути назва Його Церкви і навіть починає Свою заяву словами: “Ви назвете церкву Моїм іменем”, Він каже це серйозно. І якщо ми дозволяємо, щоб використовували скорочена назва або прізвисько, і дозволяємо собі сприймати це або ж навіть сприяти цьому, то Він ображається.

Що є в назві або, в цьому випадку, у скороченій назві? Коли мова йде про скорочену назву Церкви, наприклад, таку: “Церква СОД”, “Мормонська Церква” або “Церква Святих Останніх Днів”, то найбільше впадає в око те, що в цих назвах відсутнє ім’я Спасителя. Вилучення Господнього імені з Господньої Церкви—це велика перемога Сатани. Коли ми *видаляємо* ім’я Спасителя, то тим самим *ігноруємо* все, що Ісус Христос зробив для нас—навіть Його Спокуту.

Подивіться на це з Його точки зору: у доземному житті Він був Єговою, Богом Старого Завіту. Під проводом Свого Батька Він був Творцем цього світу й інших світів⁶. Він вибрав підкоритися волі Свого Батька й зробити для всіх Божих дітей те, що ніхто інший зробити не зміг би! Він, у Своїй поблажливості, прийшов на землю як Єдинонароджений від Батька у плоті; Його жорстоко кривдили, висміювали, на Нього плювали і Його бичували. У Гефсиманському саду наш Спаситель взяв на Себе кожний біль, кожний гріх і всі муки й страждання, які *будь-коли* були у вас і у мене, і в кожного, хто колись жив чи житиме. Під тяжкістю цього нестерпного тягаря Він кровоточив кожною порою⁷. Усі ці страждання ще більше посилилися, коли Його жорстоко розп’яли на Голгофському хресті.

Завдяки всьому цьому, що було нестерпно переносити, і Його Воскресінню—Його безкінечній Спокуті,—Він дарував всім безсмертя і викупив кожного з нас від наслідків гріха, за умови нашого покаяння.

Після воскресіння Спасителя і смерті Його апостолів світ поринув у темряву на десятки років. Потім, у 1820 році, Бог Батько і Його Син, Ісус Христос, явилися пророку Джозефу Сміту, щоб розпочати Відновлення Господньої Церкви.

Після всього, що Він витерпів—після всього, що Він зробив для людства,—я з великим жалем усвідомлюю, що непомітно для себе ми поступово погодилися з тим, що відновлена Господня Церква називається іншими іменами, в кожному з яких видалено священне ім’я Ісуса Христа!

Кожної неділі, гідно приймаючи причастя, ми даємо нашому Небесному Батькові своє поновлене священне обіцяння, що ми бажаємо взяти на себе ім’я Його Сина, Ісуса Христа⁸. Ми обіцяємо наслідувати Його, каятися, виконувати Його заповіді й *завжди* пам’ятати Його.

Коли ми випускаємо Його ім’я з назви Його Церкви, то чи не усуваємо ми ненавмисно *Його* із самого центру нашого життя?

Взяти на себе ім’я Спасителя—це, зокрема, й заявляти й свідчити

іншим—своїми вчинками і своїми словами,—що Ісус є Христос. Чи не надто вже ми боїмося *образити* когось, хто називає нас “мормонами”, що переставо *захистити* Самого Спасителя, заступатися за Нього, навіть у випадку з назвою, якою Його Церква називається?

Якщо ми як народ і як окремі люди маємо доступ до сили Спокути Ісуса Христа—щоб Йому очистити і зцілити нас, щоб зміцнити і звеличити нас, і, зрештою, щоб дати нам піднесення,—ми повинні чітко визнати, що саме Він і є джерелом тієї сили. Ми можемо почати називати Його Церкву так, як назвав її Він.

У світі Господній Церкві дали спотворену назву: “Мормонська Церква”. Але ми як члени Господньої Церкви знаємо, Хто стоїть на чолі її: Сам Ісус Христос. На жаль, багато з тих, хто чує слово *Мормон*, може подумати, що ми поклоняємося Мормону. Це не так! Ми шануємо й поважаємо того великого стародавнього американського пророка⁹. Але ми—учні *не* Мормона. Ми—учні Господа.

У ранній період існування відновленої Церкви такі назви, як *Мормонська Церква* і *мормони*¹⁰ часто використовувалися як образливі слова—як грубі слова, як лайливі слова, щоб приховати Божу руку у відновленні Церкви Ісуса Христа в ці останні дні¹¹.

Брати і сестри, існує багато мирських аргументів проти відновлення правильної назви Церкви. Оскільки ми живемо у комп'ютеризованому світі і відбувається оптимізація пошукових систем, яка допомагає всім нам знаходити потрібну інформацію майже миттєво—зокрема, й інформацію про Господню Церкву,—критики кажуть, що робити виправлення у цей час нерозумно. Інші вважають, що оскільки ми широко відомі як “мормони” і як “Мормонська Церква”, то слід просто прийняти це так, як воно є.

Якби мова йшла про бренд якоїсь організації, створеної людиною, ці аргументи були б переконливими. Однак у цьому вкрай важливому питанні ми дивимося на Того, Чиею ця Церква є, і визнаємо, що дороги Господа не є і ніколи не будуть дорогами людини. Якщо ми будемо терпеливими і будемо добре виконувати свою частину, Господь направляє нас у виконанні цього важливого завдання. Зрештою, усі ми знаємо, що Господь допомагає тим, хто прагне виконувати Його волю, так само, як Він допоміг Нефію виконати завдання—побудувати корабель, щоб перетнути море¹².

Ми хотітимемо люб'язно й терпеливо старатися виправити ці помилки. ЗМІ, які заслуговують на довіру, з розумінням поставляться до нашого прохання.

На попередній генеральній конференції старійшина Бенхамін Де Ойос розповів про такий випадок. Він сказав:

“Кілька років тому, коли я служив у церковному відділі зі зв'язків з громадськістю в Мексиці, нас [з напарником] запросили на радіо, щоб ми взяли участь у ток-шоу. ... [Один з ведучих цієї програми] запитав [нас]: “Чому у вашої Церкви така довга назва?” ...

Ми з напарником усміхнулися, почувши таке чудове запитання, і пояснили, що назва Церкви не була вибрана людьми. Вона була дана Спасителем. ... Ведучий програми одразу ж з повагою відповів: “Отже ми й надалі з великим задоволенням будемо називати її саме так”¹³.

У цій розповіді є своєрідний вірець. Одне за одним, наші особисті найкращі старання будуть потрібні, щоб виправити помилки, які з роками поступово стали прийнятними¹⁴. Решта світу, можливо, буде, а, можливо, й ні, називати нас так, як це правильно. Але це ж лицемірно—засмучуватися через те, що світ використовує для Церкви та її членів неправильну назву чи прізвисько, якщо ми самі робимо те ж саме.

Корисним є наш оновлений стилістичний путівник. У ньому сказано: “При першому згадуванні бажано вказати повну назву Церкви: “Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів”.

Якщо вам потрібно скоротити назву, бажано використовувати назви: “Церква” або “Церква Ісуса Христа”. Назва “Відновлена Церква Ісуса Христа” теж є точною і її також можна використовувати”¹⁵.

Якщо хтось спитає: “Ви мормон?”, ви можете відповісти: “Якщо ви питаєте, чи я є членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, то так!”

Якщо хтось запитає: “Ви святий останніх днів”¹⁶, ви можете відповісти: “Так. Я вірю в Ісуса Христа і є членом Його відновленої Церкви”.

Мої дорогі брати і сестри, я обіцяю вам: якщо ви будете якнайкраще старатися, щоб відновити правильну назву Господньої Церкви, то Він, Чиею ця Церква є, буде посилати Свою силу і проливати Свої благословення на голови святих останніх днів¹⁷ так рясно, як ми ще ніколи не бачили. Ми матимемо знання і силу від Бога, які допомогатимуть нам нести благословення відновленої евангелії Ісуса Христа кожному народу, коліну, язичку і всім людям та допомагати у підготовці світу до Другого пришествя Господа.

Тож, що є в назві? Якщо мова йде про назву Господньої Церкви, відповідь така: “Все!” Ісус Христос наказав нам називати Церкву Його іменем, тому що це Його Церква, сповнена Його сили.

Я знаю, що Бог живе. Ісус є Христос. Він веде сьогодні Свою Церкву. Я свідчу про це у священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Господь дав мені знати, наскільки важливою є назва, яку, як Він проголосив, повинна мати Його Церква, а саме: Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів. У нас є завдання—досягти гармонії з Його волею. Протягом останніх тижнів різні церковні провідники та відділи ініціювали необхідні кроки, щоб його виконати. Додаткова інформація щодо цього важливого питання буде наявною протягом наступних місяців” (Рассел М. Нельсон, “Назва Церкви” [офіційна заява, 16 серпня 2018 р.], mormonnewsroom.org).
2. Попередні Президенти Церкви зверталися з подібними ж вимогами. Наприклад, Президент Джордж Альберт Сміт сказав: “Давайте не розчаровувати Господа, називаючи її Мормонською

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

- Церквою. Він не називав її "Мормонською Церквою" (в Conference Report, Apr. 1948, 160–161).
3. Див. "Стилістичний довідник—Назва Церкви", mormonnewsroom.org.
 4. Учення і Завіти 115:4.
 5. 3 Нефій 27:7–8.
 6. Див. Мойсей 1:33.
 7. Див. Учення і Завіти 19:18.
 8. Див. Мороній 4:3; Учення і Завіти 20:37, 77.
 9. Мормон був одним з основних авторів Книги Мормона, іншими були Нефій, Яків і Мороній. Усі вони на власні очі бачили Господа, як і натхненний її перекладач, пророк Джозеф Сміт.
 10. Навіть само слово *мормони* було серед знущальних слів, що використовувалися (див. *History of the Church*, 2:62–63, 126).
 11. Інші знущальні слова були вжиті у часи Нового Завіту. Під час суду над апостолом Павлом перед Феліксом Павлу було сказано, що він "провідник Назорейської ересі" (Дії 24:5). Стосовно слова "назорей" один з експертів написав: "Зазвичай цим іменем називали християн, щоб виявити до них зневагу. Їх так називали тому, що Ісус був назореем" (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937], 313).
Схоже висловлюється й інший експерт: "Оскільки нашого Господа з презирством називали "Назарянином" (Матвій 26:71), то юдеї називали Його послідовників "назорейми". Вони не припускали, що ті були християнами, *тобто* послідовниками Месії" (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell [1884], 2:231).
Про це сказав і старійшина Ніл А. Максвелл: "В історії, описаній у Писаннях, ми бачимо постійні спроби принизити пророків, аби на них не звертали увагу,—давати прізвиська, щоб принизити їх. Однак у більшості випадків їхні сучасники і світська історія просто ігнорували їх. Зрештою, ранніх християн просто називали "сектою назорейів" (Дії 24:5)". ("Out of Obscurity", *Ensign*, Nov. 1984, 10).
 12. Див. 1 Нефій 18:1–2.
 13. Бенхамін Де Ойос, "Покликані бути святими", *Ліягона*, трав. 2011, с. 106.
 14. Хоч ми й не можемо контролювати те, як люди можуть нас називати, однак ми цілком можемо контролювати те, як ми називаємо себе самі. Як ми можемо сподіватися, що інші будуть з повагою ставитися до правильної назви Церкви, якщо ми, її члени, не робимо цього?
 15. "Стилістичний довідник—Назва Церкви", mormonnewsroom.org.
 16. Слово *святий* [або його форми] часто зустрічається у Святій Біблії. У посланні Павла до ефесян, наприклад, він вживає у кожному розділі слово *святий* [або його форми] щонайменше один раз. Святий—це людина, яка вірить в Ісуса Христа і старается наслідувати Його.
 17. Див. Учення і Завіти 121:33.

Намагайтеся, намагайтеся, намагайтеся

Спаситель вкладає Своє ім'я у ваші серця. І ви відчуваєте чисту любов Христа до інших і до себе.

М ої дорогі брати і сестри, я глибоко вдячний за можливість промовляти до вас. Ця конференція надихала і зміцнювала мене. Музика, яку співали, і сказані слова увійшли в наші серця через Святого Духа. Я молюся, щоб те, що я скажу, передавалося вам тим самим Духом.

Багато років тому я був першим радником президента округу у

східній частині Сполучених Штатів. Неодноразово, коли ми їхали відвідувати наші маленькі філії, він казав мені: "Теле, коли ти когось зустрічаєш, стався до тієї людини так, наче вона має великі проблеми, і ти будеш правий більш ніж у половині випадків". Він був не лише правий, але протягом років я пересвідчився, що його оцінка була надто оптимістичною. Сьогодні я хочу підтримати вас у ваших випробуваннях.

Наше смертне життя задумане люблячим Богом бути тестом і джерелом зростання для кожного з нас. Ви пам'ятаєте слова Бога стосовно Своїх дітей під час Сотворіння світу: "І в цьому ми випробуємо їх, щоб подивитися, чи робитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже ім"¹.

З самого початку випробування не були легкими. Ми зустрічаємося з випробуваннями, які приходять завдяки нашим смертним тілам. Усі ми живемо у світі, де боротьба Сатани проти істини і проти нашого особистого щастя стає все запеклішою.

Може здаватися, що у світі й у вашому житті зростає сум'яття.

Я запевняю вас: люблячий Бог, Який дозволив цим випробуванням прийти до вас, також створив надійний спосіб подолати їх. Небесний Батько так полюбив світ, що послав Свого Улюбленого Сина допомогти нам². Його Син, Ісус Христос, віддав Своє життя за нас. Ісус Христос поніс у Гефсиманії і на хресті тягар усіх наших гріхів. Він відчув усі страждання, болі і наслідки наших гріхів, щоб утішити і зміцнити нас у кожному випробуванні життя³.

Ви пам'ятаєте, що Господь сказав Своїм слугам:

“Батько і Я є одне. Я є в Батькові, і Батько є в Мені; і якщо ви сприймаєте Мене, ви є в Мені, і Я є в вас.

Отже, Я є посеред вас, і Я є добрий пастир і скеля Ізраїля. Той, хто будує на цій скелі, ніколи не впаде”⁴.

Наш пророк, Президент Рассел М. Нельсон, також надав таке саме запевнення. Більше того, він описав, як ми можемо будувати на тій скелі і вкласти ім'я Господа в наші серця, щоб скеровувати нас у наших випробуваннях.

Він сказав: “Ви, хто, можливо, відчуваєте тимчасовий розпач, пам'ятайте, життя не мало бути легким. В житті треба переносити випробування і терпіти горе. Як ви пам'ятаєте,

“для Бога нема неможливої жадної речі” (Лука 1:37), і знайте, що Він—ваш Батько. Ви—син або дочка, створені за Його подобою, і маєте право завдяки своїй гідності отримати одкровення, щоб це допомогло вам у ваших праведних справах. Ви можете взяти на себе святе ім'я Господа. Ви можете бути гідними промовляти у святе ім'я Бога (див. УЗ 1:20)”⁵.

Слова Президента Нельсона нагадують нам про обіцяння, яке містить причасна молитва, обіцяння, яке виконує Небесний Батько, коли ми робимо те, що обіцяємо з нашого боку.

Послухайте ці слова: “О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити цей хліб для душ усіх тих, хто причащається ним, щоб вони могли їсти в пам'ять тіла Твого Сина, і свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони бажають узяти на себе ім'я Твого Сина і завжди пам'ятати Його, і дотримуватися Його заповідей, які Він дав їм, щоб Його Дух міг завжди бути з ними. Амінь”⁶.

Щоразу промовляючи слово *амінь*, коли від нашого імені виголошується ця молитва, ми обіцяємо, що через куштування хліба ми бажаємо взяти на себе святе ім'я Ісуса Христа, завжди пам'ятати Його і виконувати Його заповіді. І нам, у свою чергу,

обіцяють, що Його Дух зможе завжди бути з нами. Завдяки цим обіцанням, Спаситель є скелею, на якій ми можемо безпечно і безстрашно вистояти в кожній бурі, яка нас спіткає.

Коли я обдумував слова завіту і відповідні обіцяні благословення, мені було цікаво, що означає бажати взяти на себе ім'я Ісуса Христа.

Президент Даллін Х. Оукс пояснює: “Це важливо, що коли ми приймаємо причастя, ми не свідчимо, що *беремо на себе* ім'я Ісуса Христа. Ми свідчимо, що *бажаємо* це зробити. (Див. УЗ 20:77). Той факт, що ми свідчимо лише про наше бажання, говорить, що має статися щось інше, перш ніж ми дійсно візьмемо на себе те святе ім'я у найважливішому сенсі”⁷.

Слова, що ми “бажа[ємо] узяти на себе” Його ім'я, означають, що коли ми вперше взяли ім'я Спасителя під час хрищення, взяття Його імені не закінчилося під час того хрищення. Нам слід постійно працювати над тим, аби брати на себе Його ім'я протягом усього нашого життя, включаючи ті моменти, коли ми поновлюємо завіти біля причасного столу й укладаємо завіти у святих храмах Господа.

Тому двома надзвичайно важливими для нас запитаннями стають: “Що мені слід робити, щоб узяти на себе Його ім'я?” і “Як я дізнаюся, коли досягаю успіху?”

Слова Президента Нельсона містять одну важливу відповідь. Він сказав, що ми можемо взяти ім'я Спасителя на себе, і ми можемо говорити за Нього. Коли ми говоримо за Нього, ми служимо Йому. “Бо як може знати людина господаря, якому вона не служила, і хто є незнайомцем для неї, і далеко від думок і намірів її серця?”⁸

Щоб говорити за Нього, потрібна молитва віри. Для цього потрібна палка молитва до Небесного Батька, щоб дізнатися, які слова ми можемо промовити, щоб допомогти Спасителю в Його роботі. Ми маємо заслужити обіцяння: “Чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно”⁹.

Так, треба робити щось більше, ніж говорити за Нього, щоб узяти на себе Його ім'я. У нашому серці мають бути певні почуття, щоб стати гідними бути Його слугами.

Пророк Мормон описав почуття, які роблять нас гідними і дають змогу взяти на себе Його ім'я. Ці почуття включають віру, надію і милосердя, які є чистою любов'ю Христа.

Мормон пояснив:

“Бо я суджу, що ви матимете віру в Христа через вашу лагідність; бо якщо ви не матимете віри в Нього, то ви не підходите для того, щоб бути причисленими до людей Його церкви.

І знову, мої улюблені браття, я б хотів поговорити з вами про надію.

Як може бути так, що ви досягнете віри, не маючи надії?

І що це таке, на що ви маєте надіятися? Ось, я кажу вам, що ви матимете надію через спокуту Христа і силу Його воскресіння воскреснути до життя вічного, і це через вашу віру в Нього згідно з Його обіцанням.

Отже, якщо людина матиме віру, вона повинна мати і надію; бо без віри не може бути ніякої надії.

І ще, ось я кажу вам, що вона не може мати віри і надії, якщо вона не буде лагідною і невибагливою серцем.

Якщо вона не буде такою, її віра і надія марні, бо ніхто не приймається до Бога, крім лагідних і невибагливих серцем; і якщо людина лагідна і невибаглива серцем і визнає силою Святого Духа, що Ісус є Христос, вона тоді мусить мати милосердя; бо якщо вона не матиме милосердя, вона ніщо; отже, вона мусить мати милосердя”.

Описавши милосердя, Мормон потім каже:

“Але милосердя є чиста любов Христа, і воно існує вічно; і той хто матиме його в останній день, з ним усе буде добре.

Отже, мої улюблені браття, молитесь Батькові з усією енергією вашого серця, щоб вас було сповнено цією любов'ю, яку Він дарував усім, хто є істинними послідовниками Його Сина, Ісуса Христа; щоб ви могли стати синами Бога; щоб коли Він явиться, ми могли бути такими,

як Він, бо ми побачимо Його таким, як Він є; щоб ми могли мати цю надію; щоб нас було очищено саме так, як Він є чистим. Амінь”¹⁰.

Я свідчу, що Спаситель вкладає Своє ім'я у ваші серця. У багатьох з вас віра в Нього зростає. Ви відчуваєте більше надії та оптимізму. І ви відчуваєте чисту любов Христа до інших і до себе.

Я бачу це в місіонерах, які служать по всьому світу. Я бачу це в членах Церкви, які говорять зі своїми друзями і членами сім'ї про Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Чоловіки, жінки, молоді люди і навіть діти служать, керуючись любов'ю до Спасителя і до своїх ближніх.

Щойно надходить інформація про лихо десь у світі, як члени Церкви складають плани йти на порятунок, іноді через океани, навіть коли їх не просять. Іноді їм важко дочекатися, доки на спустошених територіях їх зможуть прийняти.

Я розумію, що дехто з тих, хто слухає мене сьогодні, може відчувати, що вашу віру і надію приглушили турботи. І ви можете прагнути відчувати любов.

Брати і сестри, Господь має можливість бути поруч, щоб ви могли відчутти Його любов і поділитися нею. Ви можете молитися із впевненістю, що Господь поведе вас до когось, кого ви полюбите за Нього. Він відповідає на молитви таких смиренних волонтерів, як ви. Ви відчуєте любов Бога до себе і до людини, якій ви служите за Нього. Коли ви допомагали дітям Бога в їхніх випробуваннях, ваші власні випробування будуть здаватися легшими. Ваша віра і ваша надія будуть зміцнені.

Я з власного досвіду свідчу про цю істину. Протягом усього свого життя моя дружина говорила за Господа і служила людям за Нього. Як я вже казав про це раніше, один з наших єпископів якось сказав мені: “Дивовижно. Щоразу, коли я чую, що людині в прихіді потрібна допомога, я кваплюся допомогти. Але щоразу, коли я приходжу, здається, що ваша дружина вже там побувала”. І це було

так в усіх місцях, де ми жили протягом 56 років.

Зараз вона може промовити лише кілька слів на день. Її відвідують люди, яких вона любила за Господа. Щовечора і щоранку я співаю з нею гімни і ми молимося. Під час тих молитов і співу пісень звучить лише мій голос. Іноді я бачу, як її уста безшумно вимовляють слова гімнів. Їй найбільше подобаються дитячі пісні. Почуття, які їй подобаються найбільше, підсумовано в пісні “На Господа схожим бути”¹¹.

Недавно, коли ми співали її слова: “Намагаюся жити, як мені шепотить голос: Близьких люби як Ісус любить нас. Добрим і приязним будь увесь час”,—вона тихо, але чітко промовила: “Намагаюся, намагаюся, намагаюся”. Я думаю, що вона зрозуміє, коли побачить Його, що наш Спаситель вклав Своє ім'я в її серце і що вона стала такою, як Він. Він допомагає їй зараз в її випробуваннях, так само Він допоможе вам у ваших.

Я свідчу, що Спаситель вас любить. Він знає ваше ім'я, як ви знаєте Його ім'я. Він знає ваші труднощі. Він відчував їх. Своєю Спокутою Він подолав світ. Своїм бажанням взяти на себе Його ім'я ви полегшите тягарі багатьох інших. І ви з часом виявите, що знаєте Спасителя краще і любите Його більше. Його ім'я буде у ваших серцях і закарбується у вашій пам'яті. Це ім'я, яким вас буде названо. Я свідчу про це із вдячністю за Його люблячу доброту до мене, до моїх близьких і до вас, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Авраам 3:25.
2. Див. Іван 3:16–17.
3. Див. Алма 7:11–12.
4. Учення і Завіти 50:43–44.
5. Russell M. Nelson, “With God Nothing Shall Be Impossible”, *Ensign*, May 1988, 35.
6. Учення і Завіти 20:77.
7. Dallin H. Oaks, “Taking upon Us the Name of Jesus Christ”, *Ensign*, May 1985, 81.
8. Мосія 5:13.
9. Учення і Завіти 1:38.
10. Мороній 7:39–44, 47–48.
11. Див. “На Господа схожим бути”, *Збірник дитячих пісень*, сс. 40–41.

Брайан К. Ештон

Другий радник у генеральному президентстві Недільної школи

Батько

Кожен з нас має потенціал стати схожим на Батька. Для цього нам слід поклонитися Батькові в ім'я Сина.

Протягом усього свого життя моя дружина Мелінда всім своїм серцем намагалася бути відданим учнем Ісуса Христа. Однак, починаючи з юності, вона відчувала себе негідною любові і благословень Небесного Батька через те, що неправильно розуміла Його сутність. На щастя, Мелінда продовжувала виконувати заповіді, незважаючи на смуток, який відчувала. Кілька років тому з нею трапилася низка випадків, які допомогли їй краще зрозуміти сутність Бога, зокрема, Його любов до Своїх дітей і Його вдячність за

наші навіть недосконалі зусилля виконувати Його роботу.

Вона пояснює, як це вплинуло на неї: “Зараз я відчуваю впевненість, що план Батька діє; що Батько робив особисті вкладення для нашого успіху і що Він дає нам уроки й досвід, потрібні для повернення в Його присутність. Я вже дивлюся на себе і на інших майже так, як дивиться на нас Бог. Я в змозі виховувати дітей, навчати і служити з більшою любов'ю і меншим страхом. Я відчуваю скоріше спокій і впевненість, аніж тривожність і

небезпеку. Замість почуття осудження, я відчуваю підтримку. Моя віра більш певна. Я частіше і глибше відчуваю любов мого Батька”¹.

Для того, щоб виявляти віру, достатню для здобуття піднесення, необхідно мати “правильне уявлення про характер, досконалість і якості [Небесного Батька]”². Правильне розуміння характеру Небесного Батька може змінити те, як ми сприймаємо себе та інших. Воно допомагає нам розуміти надзвичайну любов Бога до Його дітей і Його велике бажання допомогти нам стати схожими на Нього. Невірне сприйняття Його сутності може залишити нас з відчуттям, що нам ніколи не буде під силу повернутися в Його присутність.

Моя мета сьогодні—навчати ключових доктринальних істин щодо Батька. Це дозволить кожному з нас, а особливо тим, хто сумнівається, чи Бог любить їх, краще зрозуміти Його справжній характер та виявляти більшу віру в Нього, Його Сина і Його план для нас.

Доземне життя

У доземному світі ми народилися як духовні істоти у Небесних Батьків і жили з Ними як сім’я³. Вони знали нас, навчали нас і любили нас⁴.

Ми дуже хотіли стати схожими на нашого Небесного Батька. Однак ми усвідомлювали, що для цього нам потрібно буде:

1. Отримати прославлені, безсмертні, фізичні тіла;⁵
2. Укласти шлюб і створити сім’ю через запечатуння силою священства;⁶ і
3. Здобути все знання, силу і божественні якості⁷.

Тому Батько створив план, завдяки якому, за певних обставин⁸, ми в змозі отримати фізичні тіла, які стануть безсмертними і прославленими у Воскресінні; укласти шлюб і створити сім’ю в земному житті або, для вірних, у кого не було такої можливості, після земного життя⁹; зростати в досконалості; і, зрештою, повернутися до наших Небесних Батьків і жити з Ними та нашими сім’ями у стані піднесення і вічного щастя¹⁰.

У Писаннях це називається планом спасіння¹¹. Ми були настільки вдячні за цей план, що коли нам його було представлено, ми вигукували від радості¹². Кожен з нас прийняв умови плану, зокрема, події і випробування смертного життя, які допоможуть нам розвинути божественні якості¹³.

Смертне життя

У смертному житті Небесний Батько створює для нас умови, потрібні для нашого розвитку згідно з Його планом. Батько дав життя Ісусу Христу у плоті¹⁴ і надав Йому божественну допомогу для здійснення Його земної місії. Подібним чином Небесний Батько допомагатиме кожному з нас, якщо ми будемо намагатися виконувати Його заповіді¹⁵. Батько дає нам свободу волі¹⁶. Наше життя—в Його руках, і наші “дні відомі” і “не буд[уть] скороче[ні]”¹⁷. І Він запевняє, що, зрештою, все спрацює на благо тим, хто любить Його¹⁸.

Саме Небесний Батько дає нам щоденний хліб¹⁹, який означає як їжу, яку ми споживаємо, так і силу, потрібну, щоб дотримуватися Його заповідей²⁰. Батько дає нам добрі дари²¹. Він чує наші молитви і відповідає на них²². Небесний Батько визволяє нас від зла, коли ми Йому дозволяємо²³. Він плаче, коли ми страждаємо²⁴. Зрештою, всі наші благословення йдуть від Батька²⁵.

Небесний Батько скеровує нас і дає нам потрібний досвід на основі нашої сили, слабкостей і прийнятих рішень, щоб ми могли принести добрий плід²⁶. Батько карає нас, коли необхідно, тому що Він любить нас²⁷. Він є “Людиною Поради”²⁸ і дасть нам пораду, якщо ми попросимо²⁹.

Саме Небесний Батько посилає в наше життя як вплив, так і дар Святого Духа³⁰. Завдяки дару Святого Духа, слава (або розум, світло, і сила) Батька може жити в нас³¹. Якщо ми будемо зростати у світлі та істині, доки наше око не стане єдиноспрямованим до Божої слави, Небесний Батько пошле Святого Духа обіцяння, щоб запечатати нас до вічного життя й відкрити нам Своє обличчя—чи то в цьому житті, чи в прийдешньому³².

Післяземне життя

У післяземному духовному світі Небесний Батько продовжує проливати Святого Духа й посилати місіонерів до тих, хто потребує євангелії.

Він відповідає на молитви і допомагає тим, кого це стосується, отримати спасительні обряди, виконані за померлих⁵³.

Батько воскресив Ісуса Христа і дав Йому владу принести Воскресіння³⁴, завдяки чому ми отримуємо безсмертні тіла. Викуплення і Воскресіння Спасителя приводять нас назад у присутність Батька, де нас буде суджено Ісусом Христом³⁵.

Ті, хто покладається на “діяння, милість і благодать Святого Месії”³⁶, отримують прославлені тіла, як у Батька³⁷, і житимуть з Ним “у стані нескінченного щастя”³⁸. І там Батько кожну сльозу зітре з наших очей³⁹ і допомагатиме нам у подальшій подорожі, щоб стати схожими на Нього.

Як бачите, Небесний Батько завжди поруч з нами⁴⁰.

Характер Батька

Щоб стати схожими на Батька, нам слід розвинути притаманні Йому риси характеру. До досконалих рис і якостей Небесного Батька належать такі:

- Батько є “Нескінченим і Вічним”⁴¹.
- Він досконало справедливий, милостивий, добрий, довготерпеливий і бажає нам лише найкращого⁴².
- Небесний Батько є любов⁴³.
- Він дотримується Своїх завітів⁴⁴.
- Він не змінюється⁴⁵.
- Він не може казати неправду⁴⁶.
- Батько не дивиться на обличчя⁴⁷.
- Він знає все—минуле, теперішнє і майбутнє—від початку⁴⁸.
- Небесний Батько більш розумний⁴⁹, ніж усі ми⁵⁰.
- Батько має всю силу⁵¹ і робить усе, що бере до серця зробити⁵².

Брати і сестри, ми можемо довіряти Батькові і покладатися на Нього. Завдяки тому, що Небесний Батько має вічне бачення, Він може бачити те, чого не бачимо ми. Його радість, робота і слава—здійснювати наше безсмертя і піднесення⁵³. Усе, що Він робить—для нашого блага. Він “бажає [нашого] вічного щастя навіть

більше, ніж бажаємо [ми]”⁵⁴. І Він “не вимагатиме від [нас] пережити складні моменти більше, ніж це абсолютно потрібно задля [нашого] блага або блага тих, кого [ми] любимо”⁵⁵. Тобто Він зосереджується на тому, щоб допомагати нам вдосконалюватися, а не на тому, щоб нас судити і засуджувати⁵⁶.

Ставати такими, як наш Батько

Як духовні сини і дочки Бога, кожен з нас має потенціал стати схожим на Батька. Для цього нам слід поклонитися Батькові в ім'я Сина⁵⁷. Ми робимо це, намагаючись бути слухняними волі Батька, як робив Спаситель⁵⁸, і завдяки постійному покаянню⁵⁹. У процесі цього ми отримуємо “благодать за благодаттю”, доки не отримаємо повноту Батька⁶⁰ і нас не буде наділено “його характером, досконалістю та якостями”⁶¹.

Зважаючи на відстань, яка відділяє нас, смертних, від того, ким став Небесний Батько, не дивно, що дехто може відчувати недосяжність стати схожим на Батька. Однак у Писаннях ясно говориться: якщо ми з вірою пристанемо до Христа,

покаємося і будемо прагнути Божої милості завдяки слухняності, то, зрештою, ми станемо подібними до Батька. Я знаходжу велику втіху в тому факті, що люди, які намагаються бути слухняними, “отримуватимуть” благодать за благодаттю” і зрештою “отримають від Його повноти”⁶². Іншими словами, нам не стати схожими на Батька самостійно⁶³. Натомість це буде приходити завдяки дарам благодаті, деякі з яких будуть великими, але в більшості малими, які накладатимуться один на одний, доки ми не матимемо повноти. Але, брати і сестри, повнота прийде!

Я закликаю вас довіритися тому, що Небесний Батько знає, як піднести вас. Шукайте Його щоденної підтримки і допомоги, й просувайтесь вперед з вірою в Христа, навіть коли ви не можете відчувати Божу любов.

Багато чого ми не розуміємо стосовно процесу уподібнення Батькові⁶⁴. Але я можу впевнено свідчити, що прагнення стати, як Батько, гідне кожної жертви⁶⁵. Жертви, які ми приносимо в смертному житті, незалежно від того, наскільки вони великі, не можна порівняти з неймовірною радістю, щастям і любов'ю, які ми будемо відчувати в присутності Бога⁶⁶. Якщо вам важко повірити, що це варто жертв, які вас попросили принести, Спаситель звертається до вас зі словами: “Ви ще не зрозуміли, які великі благословення Батько ... приготував для вас; ... ви не можете знести все тепер; проте, будьте в доброму гуморі, бо Я вестиму вас”⁶⁷.

Я свідчу, що ваш Небесний Батько любить вас і хоче, аби ви жили з Ним знову. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Нотатки знаходяться у власності автора; див. також D. Melinda Ashton, “The Holy Ghost: Direction, Correction, and Warning” (Brigham Young University Women’s Conference, Apr. 28, 2016), byutv.org.
2. *Lectures on Faith* (1985), 38.
3. Див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 145; “Mother in Heaven”, Gospel Topics, topics.lds.org.

4. Апостол Павло зазначив, що ми знали Батька настільки добре, що наші душі все ще прагнуть назвати його *Аваа*, що означає "Татусю"—так, як ми називаємо батька, якого надзвичайно добре знаємо (див. Римлянам 8:15).
5. Див. Учення і Завіти 130:22.
6. Див. Учення і Завіти 132:19–20.
7. Див. Матвій 5:48; див. також 2 Петра 1:3–8.
8. До цих умов належить: дотримання нашого першого стану (див. Авраам 3:26), а тоді в смертному житті нам слід виявляти віру в Ісуса Христа і Його Спокуту, покаяння, хрищення зануренням людиною, яка має владу священства Бога, отримання дару Святого Духа й терпіння до кінця (див. 3 Нефій 27:16–20).
9. Президент Даалін Х. Оукс навчав: "Дехто з вас, хто слухає це послання, можливо говорить: "Але як це стосується мене?" Ми знаємо, що багато гідних і прекрасних святих останніх днів на даний момент не мають ідеальних можливостей і необхідних умов для свого вдосконалення. Через самотність, бездітність, смерть і розлучення руйнуються ідеали і відкладається здійснення обіцяних благословень. ... Але ці розчарування лише тимчасові. Господь пообіцяв, що у вічності у жодному благословенні не буде відмовлено його синам і донькам, які дотримуються заповідей, які вірні своїм завітам і прагнуть того, що є правильним" ("The Great Plan of Happiness", *Ensign*, Nov. 1993, 75).
10. Див. Мосія 2:41.
11. Див. Алма 42:5; його також називають планом викуплення (див., наприклад, Кн. Якова 6:8) та планом щастя (див. Алма 42:8, 16).
12. Див. Йов 38:4–7.
13. Див., наприклад, Євреям 5:8; 12:11; Етер 12:27. Принаймні спочатку деякі випробування, з якими ми стикаємося в смертному житті, можуть здаватися, зважаючи на наше обмежене розуміння, такими, що заважають отримати деякі з обіцяних нам благословень, на які ми найбільше сподівалися. Незважаючи на ці видимі протиріччя, Бог дасть нам кожне обіцяне благословення, якщо ми залишимося вірними.
14. Див. Лука 1:31–35; Іван 1:14; 1 Нефій 11:18–21; Путівник по Писаннях, "Ісус Христос", scriptures.lds.org.
15. Див. Учення і Завіти 93:4–5, 16–17, 19–20.
16. Див. Мойсей 7:32.
17. Учення і Завіти 122:9.
18. Див. Римлянам 8:28.
19. Див. Матвій 6:11.
20. Див. N. Eldon Tanner, "The Importance of Prayer", *Ensign*, May 1974, 50–53.
21. Див. Лука 11:10–13; Якова 1:17.
22. Див. Лука 11:5–10; Joseph Smith Translation, Luke 11:5–6 (in Luke 11:5, footnote a); 3 Нефій 13:6.
23. Див. Матвій 6:13.
24. Див. Мойсей 7:31–40.
25. Див. Якова 1:17.
26. Див. Іван 15:1–2; Учення і Завіти 122:6–7.

27. Див. Євреям 12:5–11; Учення і Завіти 95:1.
28. Мойсей 7:35.
29. Див. Алма 37:12, 37.
30. Див. Іван 14:26; 2 Нефій 31:12.
31. Див. Іван 17:21–23, 26; Учення і Завіти 93:36.
32. Див. Учення і Завіти 76:53; 88:67–68.
33. Див. 1 Петра 4:6. Старійшина Мелвін Дж. Баллард, розповідаючи про те, чому чоловік, якого він охристів, приєднався до Церкви, сказав: "Мені було дано знати, що його предки в духовному світі прийняли євангелію багато років тому і молилися, аби хтось з їхньої сім'ї на землі відчинив двері для них. Їхні молитви зробили свою справу, і Господь спрямував місіонерів до дверей цього чоловіка" (in Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard, Crusader for Righteousness* [1966], 250).
34. Див. Мормон 7:5–6; див. також Іван 5:21, 26; 1 Коринтянам 6:14; 2 Нефій 9:11–12; Алма 40:2–3; 3 Нефій 27:14.
35. Див. Іван 5:22; Кн. Якова 6:9; Алма 11:44; Геламан 14:15–18. Спокута Христа долає всі наслідки Падіння Адама, включаючи як фізичну, так і духовну смерть—вони обидві мають бути подолані, щоб дозволити нам повернутися в присутність нашого Небесного Батька. Ті, хто покався у своїх гріхах, житимуть з Батьком і Сином у вічності. Натомість ті, хто не покався, зазнають другої смерті, яка настане через їхні власні гріхи (див. Геламан 14:15–18).
36. 2 Нефій 2:8.
37. Див. Учення і Завіти 76:56; 88:28–29.
38. Мосія 2:41.
39. Див. Об'явлення 7:17.
40. Див. Мойсей 7:30. Небесний Батько навіть продовжує наглядати за тими, хто перебуває у терестріальному царстві, і пікається про них за допомогою

- священнослужіння Ісуса Христа та інших цілестяльних істот (див. Учення і Завіти 76:77, 87), а також Він опікується тими, хто перебуває у телестяльному царстві, за допомогою священнослужіння Святого Духа та ангелів (див. Учення і Завіти 76:86, 88).
41. Мойсей 7:35; див. також Псалми 89:2.
42. Див. Псалми 102:6–8; Лука 6:36; Мойсей 7:30.
43. Див. 1 Івана 4:16.
44. Див. Учення і Завіти 84:40.
45. Див. Якова 1:17.
46. Див. Числа 23:19.
47. Див. Дії 10:34–35.
48. Див. 1 Нефій 9:6; Учення і Завіти 130:7.
49. У Dictionary.com дається таке пояснення слова *intelligence* (розум): "здатність навчатися, аналізувати, розуміти та здійснювати інші види розумової діяльності; це спроможність усвідомити істину, стосунки, факти, значення тощо", а також це "знання".
50. Див. Авраам 3:19. Ісус Христос як прославлена, досконала істота також є розумнішим за всіх нас разом.
51. Див. Об'явлення 21:22.
52. Див. Авраам 3:17.
53. Див. Мойсей 1:39.
54. Річард Г. Скотт, "Trust in the Lord", *Ensign*, Nov. 1995, 17.
55. Річард Г. Скотт, "Trust in the Lord", 17.
56. Див. Іван 5:22; Мойсей 1:39. Саме Сатана і ми самі є тими, хто нас засуджує (див. Одкровення 12:10; Алма 12:14).
57. Див. Іван 4:23; Учення і Завіти 18:40; 20:29.
58. Див. 3 Нефій 11:11; Учення і Завіти 93:11–19.
59. Покаяння—це процес, завдяки якому ми змінюємо саму нашу сутність, аби стати схожими на Бога. Таким чином, нам слід постійно каятися, а не лише тоді, коли ми "робимо щось неправильно".
60. Див. Учення і Завіти 93:19–20.
61. *Lectures on Faith*, 38; див. також Мороній 7:48; 10:32–33; Учення і Завіти 76:56, 94–95; 84:33–38.
62. Учення і Завіти 93:20; курсив додано.
63. Див. Мороній 10:32–33; Учення і Завіти 76:69, 94–95.
64. Чому Бог не може відкрити більше про те, як стати подібними до Нього? Якщо чесно, я не знаю всіх причин. Але принаймні дві причини я розумію. Перша—в тому, що деякі речі просто неосяжні для нашого смертного стану (див. Учення і Завіти 78:17). Це може бути схожим на спробу пояснити, що таке інтернет, людині, яка жила в середньовіччі. Це марно через брак знань і загального бачення. І друга причина—в тому, що дари благодаті часто приходять до нас саме тому, що ми подолали муки і страждання через незнання.
65. Жертви, які нас просять зробити, можуть бути необхідними для отримання досконалості (див. Joseph Smith Translation, Hebrews 11:40 [in Hebrews 11:40, footnote a]).
66. Див. Римлянам 8:18.
67. Учення і Завіти 78:17–18.

Старійшина Роберт С. Гей
З президентства сімдесятників

Взяти на себе ім'я Ісуса Христа

Давайте віддано візьмемо на себе ім'я Ісуса Христа—будемо бачити так, як бачить Він, служити так, як служить Він, і вірити, що Його благодаті достатньо.

Мої брати та сестри, нещодавно, коли я розмірковував над закликом Президента Рассела М. Нельсона використувати ту назву Церкви, яка була дана через одкровення, я звернувся до опису, де Спаситель пояснював нефіційцям, як називати Церкву¹. Коли я читав слова Спасителя, мене вразило те, що Він також сказав людям “ви маєте взяти на себе ім'я Христа”². Це примусило мене поглянути на себе та запитати: “Чи я беру на себе ім'я Спасителя так, як Він би хотів, аби я зробив?”³. Сьогодні я би хотів поділитися деякими думками, які я отримав у відповідь на своє запитання.

По-перше, взяти на себе ім'я Христа означає, що ми будемо віддано прагнути бачити так, як бачить Бог⁴. Як же бачить Бог? Джозеф Сміт сказав: “У той час, як одна частина людства немилосердно судить і засуджує іншу, Величний Батько Всесвіту дивиться на всю людську сім'ю поглядом батька і турбується про неї, як батько”, тому що “Його любов [є] невимірною”⁵.

Деякі роки тому померла моя старша сестра. У неї було непросте життя. Їй було важко жити за євангелією, і вона ніколи не була дійсно активною. Від неї пішов чоловік, залишивши її з чотирма

малими дітьми. Увечері, коли вона помирала, в одній кімнаті разом із її дітьми я дав їй благословення, щоб вона мирно повернулася додому. В той момент я усвідомив, що я надто часто бачив життя моєї сестри через призму її випробувань і неактивності. Коли того вечора я поклав руки їй на голову, я відчув суворий докір від Духа. Мене було примушено гостро усвідомити її чесноти та дозволено побачити її так, як бачив її Бог—не як людину, у якій є труднощі з євангелією і життям, а як людину, якій довелося долати важкі проблеми, яких у мене не було. Я побачив її як величну матір, яка, попри величезні перешкоди, виховала чотирьох прекрасних, чудових дітей. Я побачив її як подругу нашої матері, яка приділяла час, щоб піклуватися про неї і бути для неї напарницею після смерті нашого батька.

Я вірю, що під час того останнього вечора з моєю сестрою Бог запитав мене: “Хіба ти не бачиш, що всі оточуючі—це священні істоти?”

Бригам Янг навчав:

“Я бажаю донести до Святих, ... що ви маєте сприймати чоловіків і жінок такими, які вони є, а не сприймати їх такими, які ви є”⁶.

Дуже часто говорять—“Така-то людина вчинила неправильно і не може називатися Святою”. ... Ми чуємо, що хтось лається і бреше ... [або] порушує день суботній. ... Не судить таких людей, бо ви не знаєте намірів Господа стосовно них. ... [Радше] допомагайте їм нести їхні тягарі”⁷.

Чи може хтось з вас уявити, що Спаситель дозволить вам і вашим тягарям лишитись непоміченими для Нього? Спаситель однаково сприймає як самарянина, так і перелюбницю, митаря, прокаженого, психічно хворого і грішника. Всі вони були дітьми Його Батька. Всіх їх слід було викупити.

Чи можете ви уявити, щоб Він відвернувся від когось, хто має сумніви щодо свого місця у Божому царстві або від будь-кого, хто від чогось страждає?⁸ Я не можу. В очах Христа кожна душа є безмежно цінною. Ніхто не приречений на невдачу. Вічне життя можливе для кожного⁹.

Завдяки докору від Духа біля ліжка моєї сестри, я засвоїв великий урок: коли ми бачимо так, як бачить Він, ми отримуємо подвійну перемогу—викуплення тих, з ким ми взаємодіємо, і викуплення нас самих.

По-друге, щоб взяти на себе ім'я Христа, ми повинні не тільки бачити так, як бачить Бог, але й виконувати Його роботу і служити так, як служив Він. Ми живемо за двома великими заповідями, підкоряємося Божій волі, збираємо Ізраїль і даємо нашому світлу “світити перед людьми”¹⁰. Ми отримуємо і живемо за завітами і обрядами Його відновленої Церкви¹¹. Коли ми це робимо, Бог дає нам силу згори, щоб ми благословляли себе, свої сім'ї і життя інших людей¹². Запитайте себе: “Чи знаю я когось, кому не потрібні сили небес у житті?”

Бог буде творити дива серед нас, якщо ми освячуватимемо себе¹³. Ми освячуємо себе, очищаючи свої серця¹⁴. Ми очищаємо свої серця, слухаючи Його¹⁵, каючись в своїх гріхах¹⁶,

стаючи наверненими¹⁷ і люблячи так, як Він любить¹⁸. Спаситель запитав нас: “Коли-бо ви любите тих, хто вас любить, то яку нагороду ви маєте?”¹⁹

Недавно я дізнався про подію в житті старійшини Джеймса Е. Талмейджа, яка примусила мене зупинитися і замислитися про те, як я люблю і служу людям, що оточують мене. Будучи молодим викладачем, перш ніж стати апостолом, посеред смертельної епідемії дифтерії 1892 року, старійшина Талмейдж дізнався про хвору родину незнайомців, яка не належала до Церкви і мешкала поряд з ним. Ніхто не хотів ризикувати і заходити в інфікований дім. Проте старійшина Талмейдж негайно пішов туди. Він знайшов чотирьох дітей: дитину двох з половиною років мертву на ліжку, дітей п'яти і десяти років із жахливим боєм, і знесилену тринадцятирічну дитину. Батьки страждали від горя і виснаження.

Старійшина Талмейдж одягнув мертвих і живих, підмів у кімнатах, виніс забруднений одяг, спалив огидне ганчір'я, вкрите хворобою. Він працював увесь день і знову повернувся наступного ранку. Десятирічна дитина померла вночі. Він підняв і тримав на руках п'ятирічну дитину. Вона закашляла кривавим слизом все його обличчя й одяг. Він написав: “Я просто не міг відпустити її”, і він тримав її, доки вона не померла у нього на руках. Він допоміг поховати всіх трьох дітей і попідкував про їжу і чистий одяг для роздавленої горем сім'ї. Повернувшись додому, брат Талмейдж знищив свій одяг, вимився у цинковому розчині, ізолював себе від своєї родини і переніс м'яку форму цієї хвороби²⁰.

Стільки життів навколо нас знаходяться у небезпеці. Члени Церкви беруть на себе ім'я Спасителя, стаючи святими і служачи всім, незалежно від їхнього становища—роблячи це, ми рятуємо життя²¹.

Зрештою, я вірю, що, аби взяти на себе Його ім'я, ми повинні довіряти Йому. На зборах, які я відвідав одної неділі, до мене підійшла

молода жінка з таким питанням: “Ми з моїм хлопцем недавно розірвали стосунки, і він вирішив залишити Церкву. Він каже мені, що ніколи не був щасливішим. Як це можливо?”

Спаситель відповів на це запитання, коли звертався до нефійців: “Але якщо [ваше життя] не збудовано на Моїй евангелії, а збудовано на діяннях людей або на діяннях диявола, істинно кажу Я вам, [ви будете мати] радість на час, а поступово приходить кінець”²². Просто не існує тривалої радості поза евангелією Ісуса Христа.

На тих зборах, однак, я думав про багатьох хороших людей, яких я знаю, яким важко через великі тягари і заповіді, що, в кращому випадку, здаються їм страшними. Я запитав себе: “Що ще Спаситель може сказати їм?”²³ Я думаю, Він би запитав: “Ти довіряєш мені?”²⁴ Жінці, яка страждала на кровотечу, Він сказав: “Твоя віра спасла тебе; іди з миром собі!”²⁵

Один з моїх улюблених уривків з Писань—це Іван 4:4, де написано: “І потрібно було Самарію Йому переходити”.

Чому я люблю цей уривок? Тому що Ісус не повинний був

переходити Самарію. Юдеї Його часів зневажали самарян і обходили Самарію десятою дорогою. Але Ісус вирішив туди піти і вперше проголосити перед усім світом, що Він—обіцяний Месія. Щоб донести це, Він не просто обрав групу вигнанців, але й жінку—і не просто будь-яку жінку, а жінку, яка жила у гріху—людину, яка в ті часи вважалася за найменшу з найменших. Я думаю, що Ісус зробив так, аби кожен з нас міг завжди розуміти, що Його любов величніша за наші страхи, наші рани, наші залежності, наші сумніви, наші спокуси, наші гріхи, наші розбиті сім’ї, нашу депресію і тривогу, наші хронічні хвороби, нашу бідність, наші травми, наш розпач і нашу самотність²⁶. Він бажає, аби всі знали, що немає нічого і немає жодного, кого б Він не зміг зцілити або привести до вічної радості²⁷.

Його благодаті достатньо²⁸. Він один спустився нижче всього. Сила Його Спокути—це сила подолати будь-який тягар в нашому житті²⁹. Послання, що стосується жінки біля криниці, полягає в тому, що Він знає наші життєві ситуації³⁰, і ми завжди

можемо йти з Ним, незалежно від нашого становища. Йй і кожному з нас Він каже: “А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, а [матиме] джерело тієї води, що тече в життя вічне”³¹.

Серед будь-яких життєвих подорожей навіщо вам відвертатися від єдиного Спасителя, Який має всю силу зцілити та визволити вас? Яку б ціну ви не мусили заплатити, аби довіряти Йому, це того варте. Мої брати і сестри, давайте вирішимо збільшувати свою віру в Небесного Батька і нашого Спасителя, Ісуса Христа.

З глибини своєї душі я свідчу, що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є Церквою Спасителя, яку скеровує живий Христос через істинного пророка. Я молюся, щоб ми віддано взяли на себе ім’я Ісуса Христа—бачили так, як бачить Він, служили так, як служить Він, вірили, що Його благодаті достатньо, щоб привести нас додому і до вічної радості. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. 3 Нефій 27:3–8.
2. Див. 3 Нефій 27:5–6; також див. Учення і Завіти 20:77 і завіт причастя.
3. Див. Даллін Х. Оукс, *His Holy Name* (1998), щоб прочитати повне дослідження про те, як брати на себе ім’я Ісуса Христа і бути свідками Його імені.
4. Див. Мосія 5:2–3. Частково сильна зміна в серцях людей царя Веніаміна, які взяли на себе ім’я Христа, полягала в тому, що їхні очі відкрилися для “великого бачення”. Ті, хто успадкує Целестіальне царство, є людьми, що “бачать так само, як їх бачать” (Учення і Завіти 76:94).
5. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 39.
6. Brigham Young, *Journal of Discourses*, 8:37.
7. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 278.
8. Див. 3 Нефій 17:7.
9. Див. Іван 3:14–17; Дії 10:34; 1 Нефій 17:35; 2 Нефій 26:33; Учення і Завіти 50:41–42; Мойсей 1:39. Старійшина Д. Тодд Крістоферсон також навчав: “З впевненістю ми свідчимо, що Спокута Ісуса Христа була передбачена, і що врешті-решт завдяки їй будуть компенсовані всі збитки і втрати тим, хто повертається до Нього. Ніхто не приречений отримати менше, ніж усе, що Батько має для Своїх дітей” (“Чому шлюб, чому сім’я”, *Ліягона*, трав. 2015 р., с. 52).

10. Див. Матвій 5:14–16; 22:35–40; Мосія 3:19; Учення і Завіти 50:13–14; 133:5; також див. Рассел М. Нельсон, “Збирання розсіяного Ізраїля”, *Ліягона*, лист. 2006 р., сс. 79–81.
11. Див. Левит 18:4; 2 Нефій 31:5–12; Учення і Завіти 1:12–16; 136:4; Уложення віри 1:3–4.
12. Див. Учення і Завіти 84:20–21; 110:9.
13. Див. Ісус Навин 3:5; Учення і Завіти 43:16; див. також Іван 17:19. Спаситель освятив Себе, щоб мати силу благословляти нас.
14. Див. Геламан 3:35; Учення і Завіти 12:6–9; 88:74.
15. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:17, перший наказ, який Бог у видінні дав пророку Джозефу Сміту; див. також 2 Нефій 9:29; 3 Нефій 28:34.
16. Див. Марк 1:15; Дії 3:19; Алма 5:33; 42:22–23; Учення і Завіти 19:4–20. Також поміркуйте над цими двома роздумами про гріх. По-перше, Х'ю Ніблі пише: “Гріх—це марнотратство. Він означає робити щось одне в той час, коли ви мали б робити щось інше, щось краще; те, на що у вас є здібності” (*Approaching Zion*, ed. Don E. Norton [1989], 66). Мати Джона Візлі, Сузанна Візлі, написала своєму синові: “Візьми собі за правило. Все, що послаблює твою здатність мислити, порушує чутливість твого сумління, затьмарює твоє відчуття Бога або забирає задоволення від духовних речей, якщо коротко—все, що збільшує силу і владу твого тіла над розумом,—то є гріх, яким би невнимним усе не здавалося” (*Susanna Wesley: The Complete Writings* ed. Charles Wallace Jr. [1997], 109).
17. Див. Лука 22:32; 3 Нефій 9:11, 20.
18. Див. Іван 13:2–15, 34. Ввечері напередодні Своєї Спокути Спаситель помив ноги тому, хто Його зрадив, тому, хто від Нього відмовився, і тим, хто заснув у годину, коли Він найбільше потребував підтримки. Потім Він навчав: “Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив”.
19. Матвій 5:46.
20. Див. John R. Talmage, *The Talmage Story: Life of James E. Talmage—Educator, Scientist, Apostle* (1972), 112–114.
21. Див. Алма 10:22–23; 62:40.
22. 3 Нефій 27:11.
23. В євангелії від Матвія 11:28, 30 Господь каже: “Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені,—і Я вас заспокою! ... Бож яромо Моє любе, а тягар Мій легкий!” Також поміркуйте над 2 Коринтянам 12:7–9; Павло описує страждання як дуже гостру “колючку в тілі”, задля видалення якої він молився. Христос сказав йому: “Досить тобі Моєї благодаті, бо сила Моя здійснюється в немочі”. Див. також Етер 12:27.
24. Див. Мосія 7:33; 29:20; Геламан 12:1; Учення і Завіти 124:87.
25. Див. Лука 8:43–48; Марк 5:25–34. Жінка, яка страждала на кровотечу, була у розпачу і не мала більше ніяких варіантів. Вона страждала протягом 12 років, витратила всі свої статки на лікарів, але її стан лише погіршувався. Вигнана від своїх близьких і рідних, вона навмисно пробралась через великий натовп і дісталася до Спасителя. Вона повністю довіряла і вірила у Спасителя, і Він відчув, як вона торкнулася краю Його одягу. Завдяки тій вірі Він тієї ж хвилини повністю зцілив її. Потім він назвав її “донькою”. Вона більше не
- була вигнанкою, а стала членом сім'ї Бога. Вона зцілилася фізично, соціально, емоційно та духовно. Проблеми можуть розтягнутися на багато років або на все життя, але Його обіцяння про зцілення є певним і абсолютним.
26. Див. Лука 4:21; Іван 4:6–26. Лука, не Іван, записав, що в перші роки Свого служіння Ісус пішов до Своєї власної синагоги в Назареті, прочитав уривок з Ісаї, де той пророкував про Месію, а потім проголосив: “Сьогодні збулося Писання, яке ви почули!” Це перше місце у Писаннях, де Спаситель називає Себе Месією. Проте, згідно з євангелією від Івана, біля криниці Якова Ісус вперше прилюдно проголосив Свою Месіанську роль. У цих умовах, оскільки самаряни не вважалися юдеями, Ісус також навчав, що Його євангелія для всіх, як юдеїв, так і іновірців. Це проголошення сталося о “шостій годині” або в полудень, коли сонце в zenіті, і Земля отримує найбільше світла. Криниця Якова також знаходиться у долині біля того самого місця, де древній Ізраїль урочисто складав завіт з Господом після входження у землю обіцяну. Цікаво, що з одного боку долини знаходиться висохла гора, а з іншого—гора, повна джерел життєдайної води.
27. Старійшина Ніл А. Максвелл навчав: “Коли в ситуаціях стресу ми сумніваємося, чи лишилося в нас хоч щось, щоб видавати, ми можемо втішитися знанням про те, що Бог, Який досконало знає наші здібності, розмістив нас тут, аби ми досягли успіху. Ніхто не приречений на невдачу або щоб стати нещасливим. ... Коли ми відчуваємося приголомшеними, давайте згадувати, що Бог надмірно не перенавантажить нас” (“Meeting the Challenges of Today” [Brigham Young University devotional, Oct. 10, 1978], 9, speeches.byu.edu).
28. Президент Рассел М. Нельсон навчав: “У майбутньому ви будете стояти перед Спасителем. Ви будете приголомшені до сліз тим, що будете в Його присутності. Ви будете намагатися знайти слова, щоб подякувати Йому за те, що Він молився за ваші гріхи, що пробачив вам будь-яке недоброчинне ставлення до інших, що зцілив вас від травм і несправедливостей цього життя.
Ви подякуєте Йому за те, що Він зміцнив вас, аби ви могли зробити неможливе, що перетворив ваші слабкості у ваші сильні якості і що зробив можливим для вас жити з Ним і з вашою сім'єю навіки. Його особа, Його Спокута і Його якості стануть особистими і справжніми для вас.” (“Пророки, провідництво та божественний закон” [Всесвітній духовний вечір для дорослої молоді, 8 січ. 2017 р.], broadcasts.lds.org).
29. Див. Ісаї 53:3–5; Алма 7:11–13; Учення і Завіти 122:5–9.
30. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:17; Елейн С. Дальтон, “Він знає вас на ім'я,” *Ліягона*, трав. 2005 р., сс. 109–11.
31. Іван 4:14.

Старійшина Метью Л. Карпентер
Сімдесятник

Хочеш бути здоровим?

Завдяки Спокуті Ісуса Христа, якщо ми вибираємо каятися та повністю розвернути наші серця до Спасителя, Він зцілить нас духовно.

Пойшло кілька місяців з початку місії нашого молодшого сина, і одного дня, коли він з напарником завершував своє навчання, наш син раптом відчув тупий біль у голові. Він почувався дуже дивно, спочатку він перестав відчувати свою ліву руку, а потім онімів і його язик. А лівий бік його обличчя почав сповзати. Йому було важко говорити. Він знав, що сталося щось погане. Чого він не знав, це те, що у нього стався обширний інсульт у трьох відділах його мозку. Коли його частково паралізувало, він почав боятися. Від того, наскільки швидко людина, вражена інсультом, отримає допомогу, у значній мірі залежатиме те, наскільки вона одужає. Його вірний напарник діяв рішуче. Зателефонувавши у службу порятунку за номером 911, він дав йому благословення. Дивовижно, але швидка була лише в п'яти хвилинах від них.

Після того, як нашого сина негайно відвезли у лікарню, медичний персонал швидко оцінив ситуацію і було вирішено призначити нашому сину препарат, який потенційно міг з часом усунути параліч, що виник внаслідок інсульту¹. Однак, якщо у нашого сина був не інсульт, тоді

застосування цього препарату могло призвести до небезпечних наслідків, таких, як крововилив у мозок. Наш син мав зробити вибір. Він вирішив дати згоду на лікування цим препаратом. Хоча до повного одужання необхідно було більше процедур і багато місяців, врешті-решт наш син повернувся і завершив свою місію після того, як наслідки інсульту перестали зникати.

Наш Небесний Батько всемогутній і всезнаючий. Він знає наші

фізичні проблеми. Він знає про наш фізичний біль, який з'являється через хворобу, недугу, вік, нещасний випадок або вади при народженні. Він знає про емоційні страждання, які пов'язані з тривогою, самотністю, депресією або психічними захворюваннями. Він знає кожну людину, яка страждала від несправедливості або яка була скривджена. Він знає наші слабкості, схильності та спокуси, з якими ми боремося.

У цьому житті нас перевіряють, аби побачити, чи будемо ми вибирати добро, а не зло. Для тих, хто дотримується Його заповідей, вони житимуть з Ним "у стані нескінченного щастя"². Аби допомогти нам у нашому просуванні, щоб стати подібними до Нього, Небесний Батько дав всю владу і все знання Його Сину, Ісусу Христу. Нема такої фізичної, емоційної або духовної хвороби, яку Христос не може вилікувати³.

У Писаннях записано багато чудесних подій, що сталися протягом земного служіння Спасителя і під час яких Ісус Христос використовував Свою божественну силу зцілювати тих, хто фізично страждав.

В євангелії від Івана розповідається історія про одного чоловіка, який 38 років страждав від виснажливої хвороби.

"Як Ісус його вгледів, що лежить, та, відаючи, що багато він часу

слабує, говорить до нього: Хочеш бути здоровим?”

Безпомічний чоловік відповів, що біля нього нікого не було, щоб допомогти, коли він потребував допомоги найбільше.

“Говорить до нього Ісус: Уставай, візьми ложе своє та й ходи!”

І *зараз* одужав оцей чоловік, і взяв ложе своє та й ходив”⁴.

Зауважте, будь ласка, дві протилежності—як довго цей чоловік самотньо страждав (38 років) і як швидко прийшло зцілення, коли до цього залучився Спаситель. Зцілення відбулося *“зараз”*.

В іншій історії жінка, яка страждала на кровотечу 12 років так, “що ніхто вздоровити не міг її, підійшовши ззаду, доторкнулась до краю одежі Його, і *хвилі тієї спинилася* її кровотеча! ...

Ісус же промовив: Доторкнувся хтось до Мене, бо Я відчув силу, що вийшла з Мене...

А жінка, побачивши, що вона не втаїлась, ... упала перед Ним, і призналася перед усіма людьми, ... як *хвилі тієї* одужала”⁵.

Протягом Свого служіння Христос навчав, що у Нього є влада над фізичним тілом. Ми не можемо контролювати, коли саме відбудеться зцілення Христом наших фізичних слабкостей. Зцілення відбувається відповідно до Його волі та мудрості. У Писаннях хтось страждав протягом десятиліть, а хтось все своє земне життя.

Хвороби у смертному житті можуть очистити нас та поглибити нашу довіру до Бога. Якщо ми дозволяємо Христу бути частиною нашого життя, Він завжди зміцнить нас духовно, щоб у нас було більше сили нести нашу ношу.

Зрештою ми знаємо, що кожна фізична хвороба, недуга або недосконалість буде зцілена під час Воскресіння. Це дар всьому людству через Спокуту Ісуса Христа⁶.

Ісус Христос може зцілювати не тільки наше фізичне тіло. Він також може зцілити наші душі. Ми дізнаємося з Писань, як Христос допомагав тим, чий духи були слабкими, і Він зцілив їх⁷. Коли ми розмірковуємо над цими прикладами, збільшується наша надія та віра у силу Спасителя благословляти наше життя. Ісус Христос може змінити наші серця, зцілити нас від наслідків несправедливості або образ, які ми пережили, та зміцнити нас, щоб ми могли перенести втрати та душевний біль, приносячи нам мир, аби допомогти нам витерпіти випробування у нашому житті, та зцілюючи нас емоційно.

Христос також може зцілити нас, коли ми згрішили. Ми грішимо, коли ми свідомо порушуємо один із законів Бога⁸. Коли ми грішимо, то наші душі стають нечистими. Ніщо нечисте не може жити у Божій присутності⁹. “Очиститися від гріха означає стати духовно зціленим”¹⁰.

Бог Батько знає, що ми будемо

грішити, але Він підготував шлях для нашого викуплення. Старійшина Лінн Г. Робінс навчав: “Покаяння не є запасним планом [Бога] в разі нашої невдачі. Покаяння є Його планом, згідно зі знанням того, що ми зазнаємо невдачі”¹¹. Коли ми грішимо, у нас є можливість вибирати між добром і злом. Ми вибираємо добро, коли ми каємося після того, як згрішили. Завдяки Ісусу Христу та Його спокутній жертві, якщо ми покаємося, то можемо бути викуплені від наших гріхів та повернутися назад у присутність Бога Батька. Духовне зцілення не однобічне—для нього необхідні викупительна сила Спасителя та щире покаяння з боку грішника. Ті, хто вибирає не каятися, відкидають зцілення, яке пропонує Христос. Для них неначе викуплення і не відбулося¹².

Коли я надавав поради іншим, хто прагнув покаяння, мене дивувало, що людям, які жили у гріху, було важко прийняти правильні рішення. Святий Дух покидав їх, і їм часто було важко зробити правильний вибір, який би наблизив їх до Бога. Вони боролися місяцями або навіть і роками, соромилися або боялися наслідків своїх гріхів. Часто вони відчували, що вони ніколи не зможуть змінитися або бути прощеними. Я часто чув, як вони розповідали про свій страх, що якщо їх близькі дізнаються про зроблене ними, то вони розлюблять чи залишать їх. Коли вони вірили своєму страхові, то приймали рішення просто мовчати і відкладати своє покаяння. Вони неправильно відчували, що краще не каятися зараз, щоб не завдавати подальшого болю тим, кого вони люблять. У їхньому розумінні краще страждати після цього життя, ніж проходити процес покаяння зараз. Брати й сестри, відкладати ваше покаяння—*ніколи* не було хорошою ідеєю. Супротивник часто використовує страх, не допускаючи, щоб ми негайно діяли згідно з нашою вірою в Ісуса Христа.

Коли близькі люди дізнаються правду про грішну поведінку, вони, хоча і можуть відчувати глибокий душевний біль, усе-таки часто хочуть

допомогти грішнику, який щиро кається, змінитися і примиритися з Богом. Насправді, духовне зцілення прискорюється, коли грішник сповідується і знаходиться в оточенні тих, хто любить його та допомагає йому облишити свої гріхи. Будь ласка, пам'ятайте, що Ісус Христос має могутню силу також зцілювати невинних жертв гріха, які звертаються до Нього¹³.

Старійшина Бойд К. Пекер зауважив: “Наші духи ушкоджуються, коли ми робимо помилки і грішимо. Та на відміну від наших смертних тіл, коли процес покаяння завершено, шрамів не залишається через Спокуту Ісуса Христа. Господь сказав: “Ось, хто покався у своїх гріхах, того прощено, і Я, Господь, не пам'ятаю їх більше [Учення і Завіти 58:42]”¹⁴.

Коли ми каємося “з щирими намірами в серці”,¹⁵ “негайно великий план викуплення буде здійснений” у нашому житті¹⁶. Спаситель зцілить нас.

Місіонер-напарник та медичний персонал, які допомогли нашому ураженому інсультом сину під час його служіння на місії, діяли швидко. Наш син вирішив прийняти препарат, який усунув наслідки інсульту. Параліч, який виник внаслідок інсульту і міг тривати решту його смертного життя, було усунуто. Подібно до цього, чим швидше ми покаємося і зробимо Спокуту Ісуса Христа частиною нашого життя, тим швидше ми можемо бути зціленими від впливу гріха.

Президент Рассел М. Нельсон проголосив це запрошення: “Якщо ви зійшли зі шляху, дозвольте мені запросити ... , будь ласка, поверніться. Якими б не були ваші тривоги, якими б не були ваші труднощі, для вас є місце у цій Господній Церкві. Ви, як і ті покоління, що народяться в майбутньому, матимете благословення завдяки вашим нинішнім зусиллям повернутися на шлях завітів”¹⁷.

Наше духовне зцілення вимагає, щоб ми підкорили себе умовам, які встановив наш Спаситель. Нам не слід зволікати! Нам слід починати діяти вже сьогодні! Дійте зараз, щоб ваш духовний параліч не утримав

вас від вашого вічного прогресу. Якщо під час мого виступу ви відчули потребу попросити пробачення у когось, кого ви образили, я запрошую вас зробити це. Розкажіть їм, що ви зробили. Попросіть у них пробачення. Якщо ви вчинили гріх, який впливає на вашу храмову гідність, я запрошую вас зустрітися з вашим єпископом негайно. Не зволікайте.

Мої брати й сестри, Бог—люблячий Небесний Батько. Він дав всю владу і знання Його Улюбленому Сину, Ісусу Христу. Завдяки Йому все людство одного дня навіки буде зцілене від всіх фізичних недугів. Завдяки Спокуті Ісуса Христа, якщо ми вибираємо каятися та повністю розвернути наші серця до Спасителя, Він зцілить нас духовно. Це зцілення може розпочатися негайно. Вибір за нами. *Чи хочемо ми бути здоровими?*

Я свідчу, що Ісус Христос заплатив ціну, щоб ми могли бути зціленими. Але ми повинні зробити вибір прийняти цілющі ліки, які Він пропонує. Прийміть їх зараз. Не зволікайте. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Препарат називався tPA (тканинний активатор плазміногену).
2. Мосія 2:41.
3. Див. Матвій 4:24. Христос ходив і зцілював всіх хворих людей, навіть тих, “хто терпів на різні хвороби і муки”,

“біснуватих” і “сновид”.

4. Див. Іван 5:5–9; курсив додано.
5. Див. Лука 8:43–47; курсив додано.
6. Див. Алма 40:23; Геламан 14:17.
7. Див. Лука 5:20, 23–25; див. також Joseph Smith Translation, Luke 5:23 (in Luke 5:23, footnote a): “Does it require more power to forgive sins than to make the sick rise up and walk?”
8. Див. 1 Івана 3:4.
9. Див. 3 Нефій 27:19.
10. “The Gospel of Jesus Christ”, *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service*, rev. ed. (2018), lds.org/manual/missionary.
11. Лінн Г. Роббінс, “До семидесяти раз по семи”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 22.
12. Див. Мосія 16:5.
13. Я часто ставав свідком прискореного зцілення людей, коли члени сім'ї допомагали і підтримували того, хто порушив обітницю вірності і довіри, допомагаючи їм у їхньому житті повністю звернутися до Спасителя за Його зцілюючою силою. Якщо душа, яка щиро кається, насправді бажає змінитися, члени сім'ї, які допомагають у вивченні євангелії, щирій молитві та служінні, подібному до Христового, не лише допомагають грішнику змінитися, але також відкривають двері для більшого зцілення у своєму житті, що йде від Спасителя. Коли це доречно, невинні жертви можуть допомогати грішнику, шукаючи небесного проводу у тому, щоб вивчати разом, як служити та як залучити членів родини підтримувати та зміцнювати зміни у душі, яка кається, та користуватися викупною силою Ісуса Христа.
14. Бойд К. Пекер, “План щастя”, *Ліягона*, трав. 2015, с. 28.
15. 3 Нефій 18:32.
16. Алма 34:31; курсив додано.
17. Рассел М. Нельсон, “Разом уперед”, *Ліягона*, квіт. 2018, с. 7.

Старійшина Дейл Г. Ренлунд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Виберіть собі сьогодні

Велич нашого вічного щастя залежить від того, чи виберемо ми йти за живим Богом і чи приєднаємося до Нього в Його роботі.

Героїня однієї з казок, Мері Поппінс,—це типова англійська няня, яка до того ж ще й чарівниця¹. Вона прилетіла зі східним вітром, щоб допомогти заклопотаній сім'ї Бенксів, які живуть в будинку номер 17 на Вишневі вулиці в Лондоні за часів короля Едуарда. Їй доручають піклуватися про дітей, Джейн та Майкла. Твердо, але доброзичливо, вона починає давати їм важливі уроки з властивою їй чарівністю.

Джейн і Майкл досягають значних успіхів, але Мері вирішує, що для неї настав час піти. У спектаклі друг Мері, сажотрус Берт, намагається переконати її не залишати їх. Він наводить аргумент: “Але ж вони хороші діти, Мері”.

Мері відповідає: “Хіба б я турбувалася про них, якби вони не були такими? Але я не можу допомогти їм, якщо вони не дозволять мені цього, й крім того, немає нічого складнішого, ніж навчати дитину, яка вважає, що знає геть усе”.

Берт запитує: “Тож?”

Мері відповідає: “Тож їм доведеться робити наступний крок самостійно”².

Брати і сестри, подібно до Джейн та Майкла Бенксів, ми “хороші діти”, варті того, щоб про нас потурбувались. Наш Небесний Батько хоче

допомогти нам і благословити нас, але ми не завжди дозволяємо Йому це зробити. Іноді ми навіть діємо так, наче знаємо геть усе. І нам також потрібно робити “наступний крок” самостійно. Саме тому ми й прийшли на землю з доземного, небесного дому. Наш “крок”—це вибирати.

Мета нашого Небесного Батька у вихованні полягає не в тому, щоб Його діти *робили* те, що правильно, а в тому, щоб Його діти *вибирали*

робити те, що правильно, і, зрештою, стали подібними до Нього. Якби Він просто хотів, щоб ми були слухняними, Він відразу б винагороджував або карав, щоб вплинути на нашу поведінку.

Але Бог не зацікавлений в тому, щоб Його діти стали просто навченими і слухняними “домашніми улюбленцями”, які не жуватимуть Його капці в цілестіальній вітальні³. Ні, Бог хоче, щоб Його діти духовно зростали і приєдналися до Нього в сімейній справі.

Бог запровадив план, завдяки якому ми можемо стати спадкоємцями в Його царстві,—завітний шлях, йдучи яким, ми зможемо стати подібними до Нього, жити так, як живе Він, і жити вічно сім'ями у Його присутності⁴. Особистий вибір був—і є—життєво важливим у цьому плані, про який ми дізналися у нашому доземному житті. Ми прийняли цей план і зробили вибір прийти на землю.

Аби гарантувати, що ми будемо виявляли віру і навчатися належним чином користуватися нашою свободою волі, на наш розум було опущено завісу забуття, щоб ми не пам'ятали Божого плану. Без цієї завіси не було б досягнуто Божих цілей, оскільки ми не могли б розвиватися і стати гідними довіри спадкоємцями, якими Він хоче, щоб ми були.

Пророк Легій сказав: “Отже, Господь Бог дозволив людині діяти самостійно. Отже, людина не могла б діяти самостійно, якби її не принаджувало одне чи друге”⁵. На фундаментальному рівні один з варіантів вибору уособлено Ісусом Христом, Першонародженим від Батька. Інший варіант вибору уособлено Сатаною, Люцифером, який прагне знищити свободу волі та узурпувати владу⁶.

В Ісусі Христі ми “маємо Заступника перед Отцем”⁷. Здійснивши Свою спокутну жертву, Ісус “зійшов на небеса ... , пред'являючи Батькові Свої права на милість, яку Він має до дітей людських”. І, пред'явивши права на милість, “Він захищає справу дітей людських”⁸.

Христове заступництво за нас перед Батьком не є змагальним. Ісус Христос, Який дозволив, щоб Його волю було поглинуто волею Батька⁹, не буде відстоювати щось інше, ніж те, чого завжди прагнув Батько. Небесний Батько безсумнівно радіє нашому успіху і схвалює його.

Христове заступництво, принаймні частково, має нагадувати нам, що Він сплатив за наші гріхи і що Божа милість поширюється на всіх без винятку¹⁰. Тих, хто вірить в Ісуса Христа, кається і хреститься, і терпить до кінця—а це процес, який веде до примирення¹¹,—Спаситель прощає, зцілює і захищає. Він наш помічник, розрадник і посередник, який свідчить і поручається за нас, заради нашого примирення з Богом¹².

На відміну від нього, Люцифер є обвинувачем. Іван Богослов так описав остаточну поразку Люцифера: “І я почув гучний голос, який говорив у небесах: Тепер настало спасіння, і сила, і царство нашого Бога, і влада Його Христа”. Чому? Бо “обвинувача наших братів вигнано, який звинувачував їх перед нашим Богом день і ніч. Бо вони перемогли його кров’ю Агнця і словом свого свідчення”¹³.

Цей обвинувач—Люцифер. Він виступав проти нас у доземному

житті й продовжує обвинувачувати нас в цьому житті. Він прагне тягнути нас вниз. Він хоче, щоб ми відчували нескінченне горе. Він той, хто каже нам, що ми не відповідаємо вимогам; він той, хто каже нам, що ми не достатньо хороші; він той, хто каже нам, що вчинену помилку не виправити. Він—головний кривдник, той, хто б’є нас ногами, коли ми не в змозі підвестися.

Якби Люцифер навчав дитину ходити і вона би спіткнулась, він накричав би на неї, покарав би її і сказав би їй припинити ці спроби. Шляхи Люцифера приносять розчарування і розпач—зрештою і завжди. Цей батько брехні є головним розповсюдником неправди¹⁴ і підступних справ, щоб обманювати і відволікати нас, “бо він прагне всіх людей зробити так само нещасними, як сам”¹⁵.

Якби Христос навчав дитину ходити і вона би спіткнулась, Він допоміг би дитині підвестися і захопив би роботу подальші кроки¹⁶. Христос—це помічник і розрадник. Його шляхи приносять радість і щастя—зрештою і завжди.

У Божому плані містяться настанови для нас, які в Писаннях називаються заповідями. Ці заповіді не є чудернацькою чи довільною збіркою

нав’язаних правил, призначених лише для того, щоб навчити нас послушності. Вони пов’язані з розвитком нами якостей побожності, поверненням до нашого Небесного Батька та отриманням тривалої радості. Послух Його заповідям не є сліпим; ми свідомо вибираємо йти за Богом і просуватися Його шляхом додому. Зразок для нас такий самий, як він був для Адама і Єви, оскільки “Бог дав їм заповіді, після того як зробив відомим для них план викуплення”¹⁷. Хоча Бог бажає, щоб ми перебували на шляху завітів, Він дає нам благородне право робити вибір.

Дійсно, Бог хоче, щоб кожен з Його дітей робив свій вибір самостійно; Він очікує цього і вчить цьому. Він не буде примушувати нас. Завдяки дару свободи волі, Бог дозволяє Своїм дітям “діяти самостійно, а не бути під впливом”¹⁸. Свобода волі дозволяє нам вибирати: стати на шлях або ні. Вона дозволяє нам зійти з нього або ні. Так само, як нас неможливо змусити слухатися, нас неможливо й змусити не слухатися. Ніхто не в змозі, без нашої згоди, звести нас зі шляху. (Але це не слід плутати з ситуацією тих людей, чию свободу волі насильно порушено. Вони не зійшли зі шляху; вони є

жертвами. Бог ставиться до них з розумінням, любов'ю і співчуттям).

Коли ми сходимо зі шляху, Бог засмучений, оскільки Він знає, що це, зрештою, але неодмінно, зробить людину менш щасливою і призведе до втрати благословень. У Писаннях сходження зі шляху називають гріхом, а його наслідки—зменшення щастя і втрату благословень—називають покаранням. У цьому сенсі Бог не карає нас; покарання є наслідком нашого, а не Його вибору.

Усвідомивши, що ми зійшли зі шляху, ми можемо залишатися поза ним, або, завдяки Спокуті Ісуса Христа, можемо вирішити змінити свій напрямок і повернутися на шлях. У Писаннях процес, коли людина вирішує змінитися і повернутися на шлях, називають покаяттям. Відсутність покаяття означає, що ми вирішили залишити себе без благословень, які бажає дати Бог. Якщо ми “не бажаємо володіти тим, що [ми] могли б отримати”, ми “повернемося на своє власне місце, щоб володіти тим, що [ми] бажаємо отримати”¹⁹—це наш, а не Божий, вибір.

Незалежно від того, як давно ми зійшли зі шляху чи як далеко

ми відійшли від нього, у ту мить, коли ми вирішуємо змінитися, Бог допомагає нам повернутися²⁰. З Божої перспективи, завдяки щирому покаяттю і просуванню вперед з непохитною вірою у Христа, коли ми повернулись на шлях, це буде вважатися так, ніби ми ніколи з нього й не сходили²¹. Спаситель сплачує за наші гріхи і звільняє нас від загрози отримати менше щастя і благословень. У Писаннях це називається прощенням. Після хрищення всі члени Церкви зісковзають з дороги—дехто з нас навіть зникає. Тому виявлення віри в Ісуса Христа, покаяття, отримання допомоги від Нього і набуття прощення—це не одноразові події, а процеси, що тривають усе життя,—повторювані й циклічні процеси. У такий спосіб ми “терпимо до кінця”²².

Нам потрібно вибрати, кому ми будемо служити²³. Велич нашого вічного щастя залежить від того, чи виберемо ми йти за живим Богом і чи приєднаємося до Нього в Його роботі. Намагаючись самостійно “робити наступний крок”, ми вчимося правильно користуватися нашою свободою волі. Як сказали два колишні генеральні президенти

Товариства допомоги, ми не повинні бути “дітьми, яких потрібно весь час пестити та виправляти”²⁴. Ні, Бог хоче, щоб ми стали зрілими дорослими і керували собою.

Вибір дотримуватися Божого плану—це єдиний шлях, яким ми можемо стати спадкоємцями у Його царстві; лише тоді Він зможе бути впевнений, що ми навіть і не проситимемо того, що суперечить Його волі²⁵. Але нам слід пам'ятати, що “немає нічого складнішого, ніж навчати дитину, яка вважає, що знає геть усе”. Тому нам потрібно прагнути навчатися Господнім шляхам від Господа і Його слуг. Ми можемо вірити, що ми улюблені діти Небесних Батьків²⁶ і гідні того, щоб про нас “турбувалися” й запевняли, що “самостійно” ніколи не означатиме “самотньо”.

Я вторю словам пророка Якова з Книги Мормона:

“Тож звеселіть серця свої, і пам'ятайте, що ви вільні діяти за своїм бажанням—вибрати шлях вічної смерті або шлях вічного життя.

Отже, мої улюблені брати [і сестри], примиріться з волею Бога, а не з волею диявола ... і пам'ятайте, після того, як ви примиритесь з Богом, що тільки в благодаті Бога і через неї ви спасенні”²⁷.

Отже, хай нашим вибором буде віра в Христа, покаяття, хрищення і отримання Святого Духа, сумлінна підготовка до причастя і гідне його прийняття, укладання завітів у храмі та служіння живому Богові та Його дітям. Те, ким ми є і ким ми станемо, визначається нашим вибором.

На завершення я процитую решту благословення Якова: “Отже, нехай Бог підніме вас ... з вічної смерті силою спокутування, щоб вас прийняли до вічного царства Божого”²⁸. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Мері Поппінс—це казковий персонаж, вигаданий письменницею П. А. Треверс. На основі її книжок у 1964 році кіностудією Уолта Діснея було знято фільм—музичну фантазію, а потім створено сценічну адаптацію цього фільму.

2. У спектаклі є описана тут сцена. Див. *Libretto to Mary Poppins: The Broadway Musical*, 70.
3. Див. Spencer W. Kimball, in Brisbane Area Conference 1976, 19. Президент Кімбол зробив таке припущення: “Найпершим, що сказав Господь перед початком цього нашого світу, було: “Я збираюся дати вам вашу свободу волі. Я хочу, щоб чоловіки і жінки були сильними, оскільки це правильно—бути сильними. Я не хочу, щоб люди були слабавільними, які праведні лише тому, що змушені бути праведними”.
4. Див., наприклад, Рассел М. Нельсон, “Разом уперед”, *Ліягона*, квіт. 2018, с. 7. Шлях завітів також називають планом щастя (див. Алма 42:8, 16) і планом викуплення (див. Алма 12:25–35).
5. 2 Нефій 2:16.
6. Див. Мойсей 4:3.
7. 1 Івана 2:1; див. також Переклад Джозефа Сміта, 1 Івана 2:1.
8. Мороній 7:27, 28.
9. Див. Мосія 15:7.
10. Див. 1 Івана 2:2.
11. Див. 2 Коринтянам 5:16–21; Колоссянам 1:19–23; 2 Нефій 10:24.
12. Переклад грецького слова захисник (*paraklētōs*) означає посередник, помічник, втішитель або розрадник (див. 1 Івана 2:1, *The New Strong's Expanded Exhaustive Concordance of the Bible* (1984), Greek dictionary section, 55; 2 Нефій 10:23–25; Учення і Завіти 45:3–5).
13. Об'явлення 12:10–11.
14. Див. Етер 8:25.
15. 2 Нефій 2:27; див. також 2:6–8, 16, 26.
16. Див. Fiona and Terry Givens, *The Christ Who Heals* (2017), 29, 124. Оригінал цитати див. у Anthony Zimmerman, *Evolution and the Sin in Eden* (1998), 160, citing Denis Minns, *Irenaeus* (2010), 61.
17. Алма 12:32.
18. 2 Нефій 2:26; див. також 2 Нефій 2:16.
19. Учення і Завіти 88:32.
20. Див. Алма 34:31.
21. Див. 2 Нефій 31:20; Мосія 26:29–30; Учення і Завіти 58:42–43; Бойд К. Пекер, “План щастя”, *Ліягона*, трав. 2015, с. 28. Президент Пекер сказав: “Коли процес покаяння завершено, то, завдяки Спокуті Ісуса Христа, шрамів не залишається”.
22. 2 Нефій 31:20.
23. Див. Ісус Навин 24:15.
24. Джулі Б. Бек, “І також на рабів та невірниць за тих днів вилю Духа Свого”, *Ліягона*, трав. 2010, с. 12; сестра Бек цитувала виступ Елайзи Р. Сноу перед Товариством допомоги приходу Ліхай, 27 жовт. 1869 р., приход Ліхай, Аппайнський кіл (Юта), в Relief Society, Minute Book, 1868–1879, Church History Library, Salt Lake City, 26–27.
25. Див. 2 Нефій 4:35; Геламаман 10:5.
26. Див. “Сім'я Проголошення світові”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 145.
27. 2 Нефій 10:23–24.
28. 2 Нефій 10:25.

Старійшина Джек Н. Джерард
Сімдесятник

Зараз настав час

Якщо у вашому житті є щось, чому слід приділити увагу, зараз настав час це зробити.

Кілька років тому, готуючись до відрядження, я почав відчувати біль в грудній клітині. З перестороги моя дружина вирішила мене супроводжувати. Під час першого перельоту в нашій подорожі біль збільшився настільки, що мені стало важко дихати. Після приземлення ми вийшли з аеропорту і вирушили до місцевої лікарні, де, провівши комплексне обстеження, черговий лікар сказав, що ми можемо безпечно продовжувати свою подорож.

Ми повернулися в аеропорт і сіли на рейс, що прямував у наш кінцевий пункт призначення. Коли ми вже знижувалися, пілот, звернувшись по гучномовцю, попросив мене дати знати, де я. Підійшла бортпровідниця і сказала, що вони щойно отримали екстрене повідомлення і що на мене в аеропорту чекає машина швидкої допомоги, щоб відвезти мене у лікарню.

Нас посадили в цю машину і швидко привезли у місцеве відділення екстреної медичної допомоги.

Там нас зустріли двоє схвильованих лікарів, які пояснили, що мені невірною поставили діагноз і що насправді у мене серйозна легенева емболія, тобто тромб у легені, і слід негайно почати лікування. Лікарі повідомили нам, що багато пацієнтів з таким діагнозом не виживають. Знаючи, що ми далеко від дому, і не будучи впевненими, чи ми готові до таких подій, що можуть перевернути все життя, лікарі сказали: якщо у вашому житті є щось, чому слід приділити увагу, зараз настав час це зробити.

Я добре пам'ятаю, як в той тривожний момент моє бачення всього майже миттєво змінилось. Те, що буквально перед цим здавалося дуже важливим, тепер мене майже не цікавило. Мої думки миттєво переключилися від зручностей і турбот цього життя на вічну перспективу—я думав про сім'ю, дружину та, безумовно, оцінював своє власне життя.

Яким було наше становище як сім'ї та кожного окремо? Чи було наше життя в гармонії з укладеними нами завітами і тим, чого очікував Господь, і чи не дозволили ми, можливо, несвідомо, клопотам світу відволікти нас від того, що є найважливішим?

Я закликаю вас замислитися над важливим уроком, почерпнутим з

цього досвіду: відсторонитися від світу і оцінити своє життя. Або, як сказав про це лікар, якщо у вашому житті є щось, чому слід приділити увагу, зараз настав час це зробити.

Оцінювання нашого життя

Ми живемо у світі, перенасиченому інформацією, переважно тією, що дедалі більше відволікає, і через це стає все складнішим розбиратися в сум'ятті цього життя і зосереджуватися на тому, що має вічну цінність. У повсякденному житті нас бомбардують заголовками, що захоплюють нашу увагу, а доносять їх технології, які стрімко змінюються.

Якщо ми не будемо приділяти час на обмірковування, то можемо не усвідомити, як впливає це дуже мінливе середовище на наше повсякденне життя і наш вибір. Ми можемо помітити, що наше життя заповнили сплески інформації, яку несуть меми, відео та заголовки, що привертають нашу увагу. Хоча вони цікаві й розважають, більшість з них майже ніяк не пов'язані з нашим вічним розвитком, втім вони впливають на те, як ми бачимо наше смертне життя.

Цей відволікаючий вплив, що йде від світу, можна порівняти з тим, який описано у сні Легія. Коли ми

просуваємось шляхом завітів, міцно тримаючись рукою за жезл з заліза, ми чуємо і бачимо тих, хто “насміхаються і показують пальцями” з великої і просторої будівлі (див. 1 Нефій 8:27). Іноді ми, можливо несвідомо, зупиняємось і відвертаємо свій погляд, щоб розібратися в усьому цьому сум'ятті. Дехто з нас може навіть відпустити жезл з заліза і підійти ближче, щоб краще роздивитися. Інші можуть повністю відступитися через тих, “хто насміхався з них” (1 Нефій 8:28).

Спаситель застерігав нас: “Уважайте ж на себе, щоб ваші серця не обтяжувалися ... життєвими клопотами” (Лука 21:34). У сучасному одкровенні нам нагадується, що багато покликаних, та вибраних мало. Їх не вибрано, “тому що їхні серця так ... прикипіли до речей цього світу і жадають почесей людських” (Учення і Завіти 121:35; див. також вірш 34). Оцінювання свого життя дає нам нагоду відсторонитися від світу, обміркувати, де ми стоїмо на шляху завітів, і, при потребі, зробити коригування, щоб бути певними, що ми міцно тримаємось та дивимось вперед.

Недавно на всесвітньому духовному вечорі для молоді Президент Рассел М. Нельсон закликав молодь відсторонитися від світу, утримуючись від користування соціальними медіа протягом семи днів. І вчора ввечері на цій конференції, на сесії для жінок, він звернувся з подібним закликом до сестер. Потім він попросив їх звернути увагу на будь-які відмінності в тому, що вони відчують, про що вони думають або навіть як вони думають. Тоді він закликав їх “ретельно оцінити з Господом ... своє життя, аби переконатися, що ви твердо стоїте на шляху завітів”. Він сказав їм, що якщо у їхньому житті є те, що слід змінити, тоді “сьогодні—це досконалий час, щоб змінитися”¹.

Оцінюючи те у нашому житті, що потрібно змінити, ми можемо поставити собі практичне запитання: Як нам не зосереджувати увагу на тому,

що йде від цього світу і відволікає, та продовжувати зосереджуватися на баченні вічності, що перед нами?

На генеральній конференції 2007 року у виступі “Добре, краще, найкраще” президент Даллін Х. Оукс навчав, як визначати пріоритети, роблячи вибір серед багатьох суперечливих вимог, які висуває нам світ. Він радив: “Нам слід утриматися від деяких добрих справ, щоб обрати інші, які є кращими або найкращими, оскільки вони розвивають віру в Господа Ісуса Христа і зміцнюють наші сім’ї”².

Я хотів би сказати: те, що є найкращим у нашому житті, зосереджено на Ісусі Христі та розумінні вічних істин—Хто є Він і хто є ми у наших стосунках з Ним.

Шукайте істину

У нашому прагненні пізнати Спасителя нам не слід нехтувати фундаментальною істиною—хто є ми і чому ми тут. Амудек нагадує нам, що “це життя є часом ... підготуватися до зустрічі з Богом”, часом, “який дається нам, щоб підготуватися до вічності” (Алма 34:32–33). Добре відоме висловлювання нагадує нам: “Ми не людські істоти, які отримують духовний досвід. Ми духовні істоти, які отримують людський досвід”³.

Розуміння нашого божественного походження є життєво важливим для нашого вічного розвитку і може

звільнити нас від того, що відволікає у цьому житті. Спаситель навчав:

“Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете, і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить!” (Іван 8:31–32).

Президент Джозеф Ф. Сміт проголосив: “Найбільше досягнення людини в цьому світі—це настільки глибоке, настільки досконале знайомство з божественною істиною, що ні приклад, ані поведінка будь-якого створіння, що живе у цьому світі, ніколи не зможуть відвернути її від отриманого знання”⁴.

У сучасному світі дебати щодо істини сягнули небувалих висот, при цьому всі сторони говорять про істину так, ніби вона є відносним поняттям, яке кожний може тлумачити як завгодно. Юнак Джозеф Сміт побачив, що “безладдя і суперечки ... були настільки великими” у його житті, “що неможливо було ... дійти певного висновку—хто був правий, а хто помилявся” (Джозеф Сміт—Історія 1:8). Саме “серед цієї війни слів і зіткнення думок” він прагнув божественного скерування, шукаючи істину (Джозеф Сміт—Історія 1:10).

На квітневій генеральній конференції Президент Нельсон навчав: “Якщо ми сподіваємося відсіювати міради голосів і філософій людей, які атакують істину, ми повинні навчитися отримувати одкровення”⁵. Ми повинні навчитися покладатися на

Духа істини, що Його “світ прийняти не може, бо не бачить Його та не знає Його” (Іван 14:17).

У міру того, як світ швидко занурюється в альтернативні реальності, ми повинні пам’ятати слова Якова, що “Дух каже правду і не каже лжі. Отже, Він каже про речі, як вони дійсно є, і про речі, як вони дійсно будуть; отже, ці речі показані нам прямо, для спасіння наших душ” (Кн. Якова 4:13).

Коли ми відстороняємося від світу і оцінюємо наше життя, тоді настає час обмірковувати, які зміни нам потрібно зробити. Ми можемо отримати велику надію у знанні, що наш Взірець, Ісус Христос, ще раз показав путь. Перед Своєю смертю і воскресінням, стараючись допомогти тим, хто був навколо Нього, зрозуміти Його божественну роль, Він нагадав їм, “щоб мали ви мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі,—але будьте відважні: Я світ перемир!” (Іван 16:33). Про Нього я свідчу в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Тей, Ізраїлю, вставай!” (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), NoreofIsrael.Ilds.org.
2. Даллін Х. Оукс, “Добре, краще, найкраще”, *Ліягона*, лист. 2007, с. 107.
3. Його автором часто вважають П’єра Тейяра де Шардена.
4. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* (1998), с. 42.
5. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 96.

Старійшина Гарі Е. Стівенсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Пасті душі

Ми з любов'ю спілкуємося з людьми, оскільки саме це заповідав нам Спаситель.

Під час недавньої розмови з моїм другом він розповів, що коли був молодим ново-наверненим членом Церкви, то несподівано відчув, наче якось більше не вписувався у свій приход. Місіонерів, які його навчали, перевели на нове місце, і він почувався зайвим. Не маючи друзів у приході, він знайшов старих друзів і брав з ними участь у заходах, які настільки відволікали його від активності в церкві, що, зрештою, він відійшов від отари. Зі сльозами на очах він описав, наскільки був глибоко вдячний, коли один член його приходу простягнув до нього руку служіння та щиро і з турботою запросив його повернутися. Через кілька місяців він повернувся до безпеки отари, зміцнюючи як інших, так і себе. Чи не вдячні ми за пастуха з Бразилії, який знайшов цього юнака, старійшину Карлоса А. Годоя, що сидить зараз за мною в якості члена президентства сімдесятників?

Чи не дивовижно, що такі маленькі зусилля можуть мати вічні наслідки? Ця істина лежить в основі зусиль Церкви стосовно служіння. Небесний Батько може взяти наші прості щоденні зусилля і зробити з них щось дивовижне. Лише шість місяців

тому Президент Рассел М. Нельсон оголосив, що “Господь вніс важливі зміни в те, як нам піклуватися одне про одного”¹, пояснивши, що “ми впровадимо новіший, більш святий підхід до піклування про інших і служіння їм. Ми називатимемо цю програму просто “служінням”².

Президент Нельсон також пояснив: “Критерієм істинної і живої Господньої Церкви завжди будуть організовані та спрямовані зусилля заради служіння окремим дітям Бога та їхнім сім'ям. Через те, що це Його Церква, ми, як Його служителі, будемо служити кожному окремо, як робив це Він. Ми будемо служити в

Його ім'я, з Його силою і владою та з Його люблячою добротою”³.

Після цього оголошення ваша реакція була неймовірною! Ми отримали звіти про великий успіх у застосуванні цих змін майже в кожному колі світу під скеруванням нашого сучасного пророка. Наприклад, брати-служителі і сестри-служительки були призначені служити сім'ям, були організовані напарництва, до яких долучили молодих чоловіків і молодих жінок, а також проводяться співбесіди щодо служіння.

Я думаю, що це не випадково, що за шість місяців до вчорашнього, отриманого через одкровення, оголошення про “новий баланс і зв'язок між навчанням евангелії вдома і в Церкві”⁴ було дано отримане через одкровення оголошення щодо служіння. Починаючи з січня, коли ми будемо проводити на одну годину менше у недільному поклонінні, все, про що ми дізналися під час служіння, допоможе нам заповнити прогалину вищим і святішим досвідом проведення Суботнього дня з сім'єю і близькими.

Після встановлення цих організаційних структур ми можемо запитати: “Як нам переконатися, що ми дійсно служимо у Господній спосіб? Чи допомагаємо ми Доброму Пастрю так, як Він задумав?”

Під час недавньої розмови президент Генрі Б. Айрінг схвалив те, як святі пристосовуються до цих визначених змін, але також висловив своє шире сподівання, що члени Церкви розуміють, що служити—це більше, ніж “просто бути люб'язними”. Це не означає, що наша люб'язність не має значення, але ті, хто розуміє справжній дух служіння, усвідомлюють, що воно включає набагато більше, ніж просто вияви люб'язності. Якщо здійснювати його у Господній спосіб, служіння може мати набагато більший вплив на добро, який продовжуватиметься всю вічність, як це сталося зі старійшиною Годоем.

“Спаситель показав приклад того, що таке служіння, коли служив,

керуючись любов'ю. ... Він ... навчав, молився за людей, втішав їх і благословляв, запрошуючи всіх іти за Ним. ... Коли члени Церкви служать [вищим і святішим способом], вони з молитвою прагнуть служити так, як служив би Він ... “завжди пильнувати Церкву, бути з ними і укріпляти їх”, “відвідувати дім кожного члена” Церкви і допомагати кожному ставати справжнім послідовником Ісуса Христа”⁵.

Ми розуміємо, що справжній пастир любить своїх овець, знає кожну по імені та “особисто цікавиться” ними⁶.

Мій давній друг усе життя був фермером, важко працюючи над розведенням худоби й овець у важкодоступних Скелястих горах. Якось він поділився зі мною випробуваннями і труднощами, пов'язаними з розведенням овець. Він розповів, що рано навесні, коли сніг на великому гірському хребті вже майже розтанув, він відводив отару, що належала їхній сім'ї і налічувала майже 2000 овець, на літо в гори. Там він доглядав овець до пізньої осені, коли їх переводили із літнього пасовища до зимового пасовища в пустелі. Він описав, як важко було доглядати велику отару овець, що вимагало ранніх світанків і пізніх ночей—пробудження задовго до сходу сонця і закінчення роботи далеко після настання темряви. Він фізично не міг би робити все сам.

Інші допомагали доглядати отару, серед них були досвідчені помічники, яким допомагали молодші працівники, що отримували користь від мудрості своїх напарників. Він також покладався на двох старих коней, двох лошат, яких тренували, двох старих вівчарок і двох чи трьох їхніх щенят. Протягом літа мій друг і його вівці переживали вітер і зливи, хвороби, поранення, посуху і майже кожне випробування, яке лише можна собі уявити. У деякі роки вони все літо мали привозити воду лише для підтримки життя овець. Потім щороку, пізньої осені, перед настанням зимової погоди, овець спускали

з гір і рахували. Тоді виявлялося, що понад 200 овець пропали.

З 2000, яких заводили у гори ранньою весною, їхня кількість зменшувалася до менш ніж 1800. Більшість втрачених овець губилися *не* через хворобу або природну смерть, але через хижаків, таких як кугуари або койоти. Ці хижаки зазвичай знаходили ягнят, які відбилися від отари, відійшовши від захисту пастиря. Обдумайте щойно описане мною в духовному контексті. Хто є пастирем? Хто є вівцями? Хто є помічника пастиря?

Сам Господь Ісус Христос сказав: “Я Пастир Добрий, і знаю Своїх, ... і власне життя Я за вівці кладу”⁷.

Так само і пророк Нефій навчав, що Ісус “нагодує Свої вівці, і в Ньому знайдуть вони пасовисько”⁸. Я відчуваю глибокий спокій від усвідомлення того, що “Господь то *мій* Пастир”⁹ і що Він знає кожного з нас і турбується про нас. Коли ми зустрінемося в житті з вітрами і зливами, хворобами, травмами і посухою, Господь—наш Пастир—служитиме нам. Він відновить наші душі.

Так само як мій друг доглядав своїх овець з допомогою досвідчених і молодих працівників, коней і вівчарок, Господу також потрібна

допомога в складній праці догляду за вівцями в *Його* отарі.

Як діти люблячого Небесного Батька і як вівці Його отари, ми насолоджуємося благословенням того, що нам особисто служить Ісус Христос. У той же час на нас лежить відповідальність самим, як пастухам, служити і допомагати іншим навколо нас. Ми прислухаємося, коли Господь каже нам: “ти будеш служити Мені і підеш в імені Моему ... і збиратимеш разом Моїх овець”¹⁰.

Хто є пастирем? Кожний чоловік, жінка і дитина в царстві Бога є пастирем. Для цього не треба отримувати покликання. З моменту, коли ми виходимо з вод хрищення, нам доручено виконувати цю роботу. Ми з любов'ю спілкуємося з іншими, оскільки саме це заповідав нам Спаситель. Алма сказав: “Бо чи є пастир ... , який, маючи багато овець, не доглядатиме їх, щоб вовки не увійшли і не зжерли його отару? ... Хіба він не вижене його геть?”¹¹ Коли наші ближні потрапляють в складне становище в мирському чи духовному плані, ми поспішаємо їм на допомогу. Ми носимо тягарі один одного, щоб полегшити їх. Ми сумуємо з тими, хто сумує. Ми співчуємо тим,

Віддана вівчарка, яка стереже отару, веде загублених овець назад до безпечного місця, де знаходиться їхній пастух та отара.

кому потрібне співчуття¹². Господь з любов'ю чекає від нас цього. І прийде день, коли нас попросять звітувати про те, з якою турботою ми служили Його отарі¹³.

Мій друг пастух поділився іншим важливим елементом догляду за вівцями на пасовищі. Він пояснив, що загублені вівці були особливо беззахисними перед небезпекою від хижаків. Насправді, майже 15 відсотків часу він і його помічники витрачали на пошук загублених овець. Чим швидше вони знаходили загублену вівцю, перш ніж вона занадто далеко відходила від стада, тим меншою була вірогідність того, що з нею могло статися щось погане. Для повернення загубленої вівці вимагалася багато терпіння і дисципліни.

Кілька років тому я знайшов у місцевій газеті настільки цікаву статтю, що я її зберіг. У заголовку статті, винесеному на першу шпальту, було сказано: “Наполеглива вівчарка не кинула загублених овець”¹⁴. У цій статті розповідалося про кількох

овець, що належали до ранчо, розташованого поблизу ранчо мого друга, які чомусь відбилися від інших і залишилися на літньому пасовищі. Через два чи три місяці вони заблукали і потрапили в снігову пастку. Коли вівці відбилися, з ними залишилася вівчарка, оскільки її обов'язком було доглядати овець і захищати їх. Вона не припинила піклуватися про них! Там вона і залишалася, кілька місяців ходячи колами навколо загублених овець у холодну і сніжну погоду, захищаючи від койотів, когунів та інших хижаків, які могли їм загрожувати. Вона залишалася там, доки не змогла відвести чи загнати овець назад до безпеки пастуха й отари. З фотографії на першій сторінці цієї статті видно, як в очах цієї вівчарки та її манері триматися відображено її характер.

У Новому Завіті ми знаходимо притчу й настанови від Спасителя, що містять подальші пояснення стосовно нашої відповідальності як пастирів, які служать сестрам і

братам, загубленим вівцям:

“Котрий з вас чоловік, мавши сотню овець і загубивши одну з них, не покине в пустині тих дев'ятидесяти й дев'яти, та й не піде шукати загинулої, аж поки не знайде її?

А знайшовши, кладе на рамена свої та радіє.

І, прийшовши додому, скликає він друзів і сусідів, та й каже до них: Радійте зо мною, бо знайшов я вівцю свою тую загублену”¹⁵.

Якщо підсумувати урок, який викладається в цій притчі, ми знаходимо такі цінні поради:

1. Ми маємо визначити, які вівці загубилися.
2. Ми шукаємо їх, доки не знайдемо.
3. Коли знайдемо їх, нам, можливо, потрібно буде покласти їх на свої плечі, щоб принести додому.
4. Коли вони повернуться, ми оточуємо їх друзями.

Брати і сестри, наші найбільші випробування і найбільші нагороди можуть прийти, коли ми служимо загубленим вівцям. Члени Церкви у Книзі Мормона “пильнували своїх людей, і жили їх тим, що стосується праведності”¹⁶. Ми можемо наслідувати їхній приклад і пам'ятати, що служіння має “скеровуватися Духом, бути гнучким і пристосованим до потреб кожного члена Церкви”. Також критично важливо, щоб ми “намага[лися] допомагати окремим людям і сім'ям готуватися до отримання наступного обряду, дотримуватися [їхніх] звітів ... і ставати самозабезпеченими”¹⁷.

Кожна душа є дорогоцінною для нашого Небесного Батька. Його особисте запрошення служити має для Нього величезну цінність і важливість, бо це Його робота і слава. Це досить буквально є роботою вічності. Кожен з Його дітей має незмірний потенціал в Його очах. Він любить *вас* любов'ю, яку ви не можете навіть почати усвідомлювати. Як вірна вівчарка, Господь залишиться на горі, щоб захистити *вас* від вітру, дощів, снігу і набагато *більшого*.

Президент Рассел М. Нельсон

навчав нас на минулій конференції: “Наше послання світові [і, я б додав, “нашим служителям”] просте й щире: ми запрошуємо всіх Божих дітей, які по *обидва боки зависи*, прийти до їхнього Спасителя, отримати благословення святого храму, мати нескінченну радість і підготуватися до вічного життя”¹⁸.

Давайте підніmemo наш погляд до цього пророчого бачення, щоб ми могли направляти душі до храму і, зрештою, до нашого Спасителя, Ісуса Христа. Він не очікує, що ми здійснимо чудеса. Він лише просить, щоб ми приводили наших братів і сестер до Нього, бо *Він* має силу викупляти душі. І якщо ми так зробимо, то забезпечимо виконання цього обіцяння: “А коли Архипастир з’явиться, то одержите ви невід’яного вінка слави”¹⁹. Про це я свідчу, і про Ісуса Христа, як нашого Спасителя і Викупителя, в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Треба труд вершити”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 118.
2. Рассел М. Нельсон, “Служіння”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 100.
3. Рассел М. Нельсон, “Служіння з силою і владою від Бога”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 69.
4. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 8.
5. “Служіння зміцнених кворумів Мелхиседекового священства і Товариства допомоги”, Додаток до листа Першого Президентства від 2 квітня 2018 р., с. 3, ministering.lds.org; Мосія 18:9; Учення і Завіти 20:51, 53; див. також Іван 13:35.
6. Див. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 417.
7. Іван 10:14–15.
8. 1 Нефій 22:25.
9. Псалми 23:1; курсив додано.
10. Мосія 26:20.
11. Алма 5:59.
12. Див. Мосія 18:8–9.
13. Див. Матвій 25:31–46.
14. Див. John Wright, “Safe or Stranded? Determined Dog Won’t Abandon Lost Sheep”, *Logan Herald Journal*, Jan. 10, 2004, hjnews.com.
15. Лука 15:4–6.
16. Мосія 23:18.
17. “Служіння зміцнених кворумів Мелхиседекового священства і Товариства допомоги”, сс. 4, 5, ministering.lds.org.
18. Рассел М. Нельсон, “Треба труд вершити”, сс. 118–119; курсив додано.
19. 1 Петра 5:4.

Президент Рассел М. Нельсон

Стати взірцевими святими останніх днів

Я залишаю вам свою любов і благословення, аби ви могли бенкетувати словом Господа і застосовувати Його вчення у своєму особистому житті.

Це була натхненна та історична конференція. Ми дивимося в майбутнє з ентузіазмом. Нас спонукали *чинити* краще і *бути* кращими. Чудові послання, виголошені з цієї кафедри нашими генеральними авторитетами і представниками вищого керівництва Церкви були вражаючими! Я закликаю вас вивчати ці послання, починаючи з цього тижня¹. Вони доносять задуми й волю Господа Своему народові сьогодні.

Новий, зосереджений на сім’ї та підтримуваний Церквою,

об’єднаний навчальний план, має потенціал зміцнити силу сімей, коли кожна сім’я сумлінно й старанно працюватиме, щоб перетворити свою домівку на святилище віри. Я обіцяю, що коли ви старанно працюватимете, щоб переробити свою домівку в осередок вивчення євангелії, з часом *ваші* Суботні дні дійсно будуть приємні. *Ваші* діти із захопленням вивчатимуть учення Спасителя і житимуть за ними, а вплив супротивника у *вашому* житті і у *вашому* домі зменшиться. Зміни

Нігерія; Давао, Філіппіни; Сан-Хуан, Пуерто-Ріко; і округу Вашингтон, Юта.

Будівництво й утримання храмів може й не змінити ваше життя, але час, проведений вами у храмі, неодмінно змінить його. Тих з вас, хто вже давно не був у храмі, я закликаю підготуватися і повернутися до нього якомога скоріше. І я запрошую вас поклонятися у храмі й молитися, щоб глибоко відчуті безмежну любов Спасителя до вас, аби кожен з вас міг здобути власне свідчення про те, що Він скеровує цю священну й вічну роботу⁴.

Брати і сестри, я дякую вам за вашу віру і постійні зусилля. Я залишаю вам свою любов і благословення, аби ви могли бенкетувати словом Господа і застосовувати Його вчення у своєму особистому житті. Я запевняю вас, що одкровення в Церкві продовжують приходити, і продовжуватимуть приходити, доки “цілі Бога не буде досягнуто і Великий Єгова не скаже, що роботу виконано”⁵.

Я благословляю вас, щоб ви зміцнили свою віру в Нього і в Його святу роботу, віру і терпіння витерпіти свої особисті випробування у житті. Я благословляю вас стати вірцевими святими останніх днів. Я благословляю вас і свідчу, що Бог живий! Ісус є Христос! Це—Його Церква. Ми—його народ, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. послання генеральної конференції он-лайн на сайті: LDS.org і в додатку Євангельська бібліотека. Їх буде надруковано в журналах *Ensign* та *Ліягона*. Церковні журнали, включаючи видання *New Era* і *Друг*, які приходять поштою або які можна завантажити он-лайн, є важливою складовою вашого євангельського навчального плану, зосередженого на сім'ї.
2. Див., наприклад: Вихід 28; 29; Левит 8.
3. Див. Мосія 4:29.
4. Див. Wilford Woodruff, “The Law of Adoption”, discourse delivered at the general conference of the Church, Apr. 8, 1894. Президент Вудрафф сказав: “Наші одкровення не скінчилися. Робота Бога для нас ще не скінчилася. ... Ця робота не скінчиться, доки не стане досконалою” (*Deseret Evening News*, Apr. 14, 1894, 9).
5. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 450.

у вашій сім'ї будуть значними і тривалими.

Під час цієї конференції ми зміцнилися у своїй рішучості робити все необхідне, щоб шанувати Господа Ісуса Христа *щоразу*, як ми згадуємо Його Церкву. Я обіцяю вам: якщо ми старанно й уважно використовуємо правильну назву Церкви Спасителя і її членів, віра членів Його Церкви зміцниться, а їхня духовна сила зросте.

А тепер давайте поговоримо про храми. Ми знаємо, що час, який ми проводимо в храмі, є важливим для спасіння і піднесення нас самих і наших сімей.

Коли ми отримуємо особисті храмові обряди і укладаємо священні завіти з Богом, кожен з нас потребує постійного духовного зміцнення і навчання, що можливе *лише* в домі Господа. І ми потрібні нашим предкам, щоб послужити їм в якості повірників.

Подумайте про велику милість і справедливість Бога, Який, до заснування світу, забезпечив шлях, щоб надати храмові благословення тим, хто помер без знання євангелії. Ці священні храмові обряди є давніми. Їхня давність захоплює мене, і є ще одним свідченням про їхню автентичність².

Мої дорогі брати і сестри, атаки супротивника дедалі міцнішають за

інтенсивністю і розмаїттям³. Необхідність регулярно відвідувати храм є нагальною, як ніколи. Я благаю вас з молитвою подивитися на те, як ви проводите свій час. Інвестуйте час у своє майбутнє і в майбутнє своєї сім'ї. Якщо храм знаходиться не дуже далеко від вас, я закликаю вас знайти спосіб регулярно зустрічатися з Господом—бути в Його святому домі—і з точністю й радістю дотримуватися цього плану. Я обіцяю вам, що Господь творитиме чудеса, які, як Він знає, потрібні вам, коли ви жертвуватимете, служачи і поклоняючись в Його храмах.

Зараз у нас є 159 освячених храмів. Належний догляд за цими храмами і утримання їх у гарному стані дуже важливі для нас. З часом храми неминуче підлягають оновленню і капітальному ремонту. Тому зараз розробляються плани щодо ремонту і оновлення Солт-Лейкського храму та інших храмів доби піонерів. Подробиці цих проектів будуть оголошуватися у міру їхньої готовності.

Сьогодні нам приємно оголосити плани щодо будівництва 12 нових храмів. Ці храми будуть побудовані в таких місцях: Мендоза, Аргентина; Сальвадор, Бразилія; Юба-Сіті, Каліфорнія; Пном-Пень, Камбоджа; Прая, Кабе-Верде; Іго, Гуам; Пуебла, Мексика; Окленд, Нова-Зеландія; Лагос,

Показчик історій, які прозвучали у виступах на генеральній конференції

Далі подано перелік вибраних історій, які прозвучали у виступах на генеральній конференції і які можна використати під час особистого навчання, на домашніх сімейних вечорах та інших уроках. Номер вказує на сторінку з початком виступу.

Промовець	Історія
Ніл Л. Андерсен	(83) Усвідомлюючи, що Спаситель знає про його страждання, відданий місіонер долає розчарування поки загоюються рани, отримані ним, коли терорист підірвав бомбу. Після смерті своєї дочки Рассел М. Нельсон вважає, що Ісус Христос скористається ключами воскресіння заради всіх померлих. Рассел М. Нельсон свідчить членам Церкви в Пуерто-Ріко, що "ми можемо знаходити радість навіть за найгірших для нас обставин".
Брайан К. Ештон	(93) Дружина Брайана К. Ештона краще усвідомлює природу Бога і Його любов та вдячність до Його дітей.
М. Рассел Баллард	(71) Відчуваючи глибокий смуток через смерть членів своєї сім'ї та мільйонів людей, які померли через війну та хворобу, Джозеф Ф. Сміт отримує "видіння викуплення мертвих".
Стівен Р. Бангертер	(15) Онуки Стівена Р. Бангертера закопують камені, які символізують, що Ісус Христос є фундаментом щасливого життя. Президент Рассел М. Нельсон нагадує батькам про їхній обов'язок навчати своїх дітей. Син Стівена Р. Бангертера пропонує своїм батькам допомогу, щоб вони підготувалися служити на місії. Святий Дух спрямовує літнього чоловіка назад до Церкви і до духовної безпеки, в якій він був у дитинстві.
Шейн М. Боуен	(80) Навернення чоловіка до Церкви завдяки силі Книги Мормона справляє сильне враження на Шейна М. Боуена.
М. Джозеф Бро	(12) Потрапивши у пригоду на Алясці, США, М. Джозеф Бро дізнається, що коли ти з Богом, немає нічого неможливого. Президент колу дізнається, що мир приходить з прощенням через Спокуту Ісуса Христа. Завдяки своєму бажанню служити на місії, дочка М. Джозефа Бро навчає його робити те, що є важким.
Метью Л. Карпентер	(101) Син Метью Л. Карпентера, одужавши після інсульту, продовжує служіння на місії повного дня.
Д. Тодд Крістофферсон	(30) Незважаючи на труднощі, чотири члени Церкви залишаються твердими у своїй вірі в Христа і отримують Його підкріплювальну підтримку.
Квентін Л. Кук	(8) Посібник <i>За Мною йдіть—для окремих осіб та сімей</i> зміцнює віру і свідчення однієї сім'ї з Бразилії та розуміння ними євангелії.
Бонні Х. Кордон	(74) Молода жінка і літня сестра потоваришували, і це благословило їхнє життя. Бонні Х. Кордон і її напарниця у служінні створили міцні узи любові з сестрою, яку вони відвідують. Брат-служитель налагоджує щирі й довірчі стосунки з братом, чия дружина намагалася вчинити самогубство.
Мішель Д. Крейг	(52) Камілла Кімбол навчає члена Церкви з її приходу ніколи не відмовлятися від думки про благородний вчинок.
Дін М. Девіс	(34) Президент Гордон Б. Хінклі бачить, де має бути побудовано Ванкуверський храм у Британській Колумбії.
Генрі Б. Айрінг	(58) Генрі Б. Айрінг дивується тому, як його мати знайшла час та сили, щоб зробити карту подорожей апостола Павла. (90) Генрі Б. Айрінг навчається ставитися до людей так, наче вони мають великі проблеми. Спаситель піклується про дружину Генрі Б. Айрінга, коли вона стикається з труднощами.
Крістіна Б. Франко	(55) Крістіна Б. Франко дізнається, що секретними інгредієнтами шоколадного торта її вчительки Початкового товариства є любов і жертва.
Роберт С. Гей	(97) Святий Дух допомагає Роберту С. Гею бачити свою старшу сестру такою, як її бачить Бог. Джеймс Е. Талмейдж служить сім'ї, ураженій дифтерією.
Джек Н. Джерард	(107) Після того, як у Джека Н. Джерарда виявили серйозний розлад здоров'я, він дивиться на життя з вічної перспективи.
Герріт У. Гонг	(40) Старійшина Річард Г. Скотт і Герріт У. Гонг обговорюють віру, малюючи багаття акварельними фарбами. Носій священства допомагає малоактивній подружній парі повернутися до Церкви.
Джеффері Р. Холланд	(77) Благання дітьми свого батька, якому вони служать, допомагає йому пробачити і повернутися до Церкви, що приносить благословення його сім'ї.
Джой Д. Джоунс	(50) Джой Д. Джоунс і її чоловік налагоджують тривалу дружбу з малоактивною сім'єю, навчившись служити, керуючись любов'ю до Господа.
Рассел М. Нельсон	(6) Матері подобається, що церковні збори проводяться у неї вдома, адже її чоловік щонеділі благословляє там причастя, і це спонукає його підбирати вдома кращі слова. (68) Рассел М. Нельсон випадково називає себе матір'ю. Син дякує своїй матері після того, як Святий Дух скерував її замінити смартфон сина на кнопковий телефон. (87) Бенхамін Де Ойос пояснює ведучому радіопрोगраму, що довга назва Церкви була дана Спасителем.
Даллін Х. Оукс	(61) Молодий біженець потрапляє в тюрму, помстившись молоді, яка його провокує.
Пол Б. Пайпер	(43) Дівчинка, яка готується до хрищення, каже, що взяти на себе ім'я Ісуса Христа означає, що "я можу мати Святого Духа".
Рональд А. Разбанд	(18) Дочка і зять Рональда А. Разбанда долають свій страх приводити дітей у цей світ.
Гарі Е. Стівенсон	(110) Член приходу протягає руку служіння Карлосу А. Годую, коли той став малоактивним. Фермер втрачає 200 овець через хижаків. Вівчарка веде загублених овець у безпечне місце.

Храмові новини

У своєму заключному виступі на генеральній конференції Президент Рассел М. Нельсон оголосив, що Церква планує побудувати 12 нових храмів (див. сторінку 113). Він також оголосив плани щодо реконструкції Солт-Лейкського храму та інших храмів “доби піонерів”, додавши, що згодом будуть представлені подробиці.

Храми будуть побудовані в таких місцях: Мендоза, Аргентина; Сальвадор, Бразилія; Юба-Сіті, Каліфорнія; Пном-Пень, Камбоджа; Прая, Кабе-Верде; Іго, Гуам; Пуебла, Мексика; Окленд, Нова-Зеландія; Лагос, Нігерія; Давао, Філіппіни; Сан-Хуан, Пуерто-Ріко; і Округа Вашингтон, Юта.

Невдовзі будуть освячені чотири храми: у Консепсьйоні, Чилі, 28 жовтня; у Барранкільї, Колумбія, 9 грудня; у Римі, Італія, протягом тижня з 10 по 17 березня 2019 р; та у Кіншасі, Демократична Республіка Конго, 14 квітня 2019 р.

Також недавно були переосвячені два храми: храм у Х'юстоні, Техас, був переосвячений 22 квітня 2018 р. і храм Джордан-Рівер, Юта, був переосвячений 20 травня 2018 р. ■

Дізнайтеся більше на сайті temples.lds.org.

Президент Нельсон вказує шлях

Президент Рассел М. Нельсон радив кожному з нас, коли ми служимо іншим, бути добрими, більш схожими на Христа і більш духовними, і показав приклад того, що це означає, своїм служінням після останньої генеральної конференції.

Невдовзі після квітневої генеральної конференції 2018 р. Президент Нельсон зі своєю дружиною Венді та старійшиною Джеффри Р. Холландом, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і його дружиною Патрицією вирушили у подорож до Англії, Ізраїлю, Кенії, Зімбабве, Індії, Таїланду, Китаю та Гаваїв, США.

Під час подальших подорожей Президент Нельсон провів зустрічі з членами Церкви, місіонерами, провідниками та друзями Церкви у західній, центральній та східній частині Канади, в Сіетлі, шт. Вашингтон, США, і в Домініканській республіці—де багато говорив іспанською мовою—це перший випадок, коли Президент Церкви виголосив довгу промову не англійською мовою.

На зборах і духовних вечорах Президент Нельсон навчав, якою є правильна назва Церкви; як ділитися євангелією з іншими; як дорожити Книгою Мормона;

як життя за євангелією змінює життя на краще; чому шлях, вказаний Христом, є шляхом радості та щастя зараз і у вічності; якою має бути молитва; як зробити домівку безпечним місцем для дітей; як користуватися свободою волі, щоб долати спокусу і йти за Спасителем; як піклуватися про інших і як готуватися до отримання храмових благословень і отримувати їх.

Президент і сестра Нельсон також виступили на всесвітньому духовному вечорі для молоді, який відбувся 3 червня 2018 р. Там Президент Нельсон сказав, що молодь, яка записується до “Господнього батальйону” і допомагає збирати Ізраїль, має нагоду брати участь “у чомусь великому, чомусь грандіозному, чомусь величному!” Він закликав молодь позбутися залежності від соціальних медіа, жертвувати певний час Господу, ретельно оцінити з Господом своє життя, щодня молитися про те, щоб усі Божі діти могли отримати євангелію, і бути світлом для світу. ■

Докладніше про служіння Президента Рассела М. Нельсона можна дізнатися на сайті prophets.lds.org. Дивіться всю трансляцію для молоді на сайті HopeofIsrael.lds.org.

Зміни, які допомагають збалансувати навчання євангелії вдома і в Церкві

Однією зі складових постійних зусиль, спрямованих на допомогу святим останніх днів у “вивченні доктрини, зміцненні віри та заохоченні до глибшого особистого поклоніння”, є зміни, оголошені Президентом Расселом М. Нельсоном, які допоможуть збалансувати і поєднати унікальні та важливі способи, у які члени Церкви поклоняються, вивчають євангелію Спасителя і живуть за нею у церкві та вдома.

Провідники Церкви оголосили про зміни в розкладі недільних зборів, які набувають чинності з січня 2019 р. і пов'язані з виданням нового, зосередженого на домі, підтриманого Церквою навчального плану. Ці, а також інші зміни, що ґрунтуються на

кількох попередніх ініціативах Церкви, впроваджених протягом останніх років, мають допомогти членам Церкви повніше зосередити своє життя на Небесному Батькові та Ісусі Христі й поглибити віру в Них. Серед цих ініціатив: зосередження на більш змістовному вивченні євангелії вдома, шанування Господа через дотримання святості Суботнього дня та піклування одне про одного, як робив би це Спаситель і як спонукає Дух.

Ці зміни, мета яких—підготувати Господній народ до Його повернення, спрямовані на поглиблення особистого навернення, пояснив старійшина Квентін А. Кук, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, описуючи ці зміни на суботній ранковій сесії

генеральної конференції.

“Ми знаємо про той духовний вплив і глибину й тривалість навернення, які можуть бути досягнуті в домашній обстановці ...,—сказав він. Наша мета—урівноважити церковний досвід з домашнім досвідом так, щоб це значною мірою збільшувало віру, духовність і поглиблювало навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа”.

Зміни вдома

Церковні провідники закликають більше зосередитися на тому, щоб особисто і сім'єю старанніше сповідувати релігію вдома, включно з вивченням євангелії вдома у неділю і протягом тижня та з урахуванням змін, що стосуються домашнього вечора.

Домівка є настільки ж важливим осередком для вивчення євангелії і життя за нею, як і класна кімната й кімната для практичних занять. Особисте і сімейне вивчення євангелії вдома у неділю та протягом тижня є нагодою щоденно духовно зміцнюватися і більш гнучко ставитися до особистого вивчення та отримання одкровень. Якщо євангелія вивчається виключно протягом обмеженого часу в церкві, то створюється дисбаланс, через який, скоріше за все, не вдасться досягнути необхідного глибокого і тривалого навернення.

“Кожен з нас відповідає за власне духовне зростання,—сказав Президент Нельсон.—І в Писаннях чітко сказано, що батьки несуть головну відповідальність за те, щоб навчати своїх дітей доктрині”.

Серед змін: впровадження нових матеріалів для вивчення євангелії окремими особами та сім'ями вдома. Окремі особи та сім'ї за бажанням можуть користуватися новим посібником *За Мною йдіть—для окремих осіб та сімей*, щоб керуватися ним у

своєму вивченні євангелії поза церквою. Цей новий матеріал використовується з подібними матеріалами для вчителів Недільної школи і Початкового товариства, завдяки чому недільні уроки узгоджуються з домашнім вивченням Писань і рекомендаціями для домашнього вечора.

Провідники Церкви не лише заохочують вивчати євангелію, але й знову закликають, щоб у Суботній день—і також упродовж тижня—усі брали участь у сімейних радах, домашніх вечорах, сімейно-історичній і храмовій роботі, служінні, особистому поклонінні та радісному проведенні часу в колі сім'ї.

У матеріалах, надісланих членам Церкви і провідникам, пояснюється, що керівники Церкви заохочують членів Церкви проводити домашній вечір та вивчення євангелії в Суботній день або в інший час на вибір окремих осіб та сімей. Сімейні вечірні заходи можуть бути проведені у понеділок чи в якийсь інший час. Тому провідники й надалі будуть дотримуватися того, щоб вечір понеділка був вільним від церковних зборів та заходів. Однак час, призначений для вивчення євангелії вдома і заходів для сімей та окремих осіб, планується відповідно до обставин цих людей.

Поклоніння Богові у церкві, участь там у священних обрядах та збирання разом, щоб навчати і зміцнювати одне одного і служити одне одному, є важливими складовими поглиблення віри та особистого навернення. Зменшення кількості часу, проведеного в церкві, може призвести до протилежних наслідків, якщо окремі особи і сім'ї свідомо не зміцнюватимуть свої домівки.

Президент Нельсон навчав: “Як святі останніх днів ми звикли думати про “церкву” як щось, що відбувається у наших будинках зборів, підтримане тим, що відбувається вдома.

Нам слід відкоригувати це сприйняття. Прийшов час для *Церкви, зосередженої на домівці*, підтриманої тим, що відбувається в наших філіях, приходах і приміщеннях колів”.

Зміни у Церкві

Зміни, які відбуваються в Церкві, призначені, щоб сприяти глибокому вивченню євангелії і життю за нею вдома. Серед цих змін—коригування щоденного розкладу недільних зборів наступним чином:

- 60-хвилинні причасні збори;
- 10-хвилинна перерва, щоб розійтися по класах;
- і 50-хвилинний час для уроків, як вказано нижче у зразку розкладу:

НЕДІЛЬНИЙ РОЗКЛАД, ПОЧИНАЮЧИ З СІЧНЯ 2019 Р.	
60 хвилин	Причасні збори
10 хвилин	Перерва, щоб розійтися по класах
50 хвилин	Уроки для дорослих; уроки для молоді; уроки Початкового товариства

Протягом 50-хвилинного часу для уроків будуть проводитися щотижневий урок Початкового товариства для дітей та уроки, що чергуватимуться, для молоді та дорослих, наступним чином:

- Перша і третя неділі: урок в Недільній школі.
- Друга і четверта неділі: урок у кворумах священства, Товаристві допомоги і Товаристві молодих жінок.
- П'ята неділя: збори для молоді та дорослих під керівництвом єпископа.

Якщо Початкове товариство достатньо велике, щоб його

розділити на молодше Початкове товариство і старше Початкове товариство, тоді провідникам слід змінити у зворотньому порядку наведений нижче розклад для половини дітей і, при потребі, скоригувати час.

РОЗКЛАД УРОКІВ ПОЧАТКОВОГО ТОВАРИСТВА, ПОЧИНАЮЧИ З СІЧНЯ 2019 Р.	
25 хвилин	Молитва, вивчення уривку з Писань або одного з уложень віри, виступ (5 хвилин). Час для співу: музика, яка допомагає опанувати уривки з Писань, що вивчаються в класі (20 хвилин)
5 хвилин	Перерва для того, щоб розійтися по класах
20 хвилин	Заняття: урок з посібника <i>За Мною йдіть</i> —для Початкового товариства.

Зміни в навчальному плані

Це коригування розкладів зборів узгоджується з найновішим доповненням до навчального плану Церкви *За Мною йдіть*. Починаючи з січня, завдяки цьому, зосередженому на домівці, підтриманому Церквою навчальному плані, буде узгоджено те, що вивчають дорослі, молодь та діти у класах Недільної школи і Початкового товариства, аби полегшити сім'ям спільне вивчення вдома протягом тижня.

Настанови, плани уроків та матеріали можна знайти в:

- *За Мною йдіть*—для кворуму старійшин і Товариства допомоги (міститься у журналах *Ensign* та *Ліягона* за листопад 2018 р.)

- *За Мною йдіть*—для кворумів Ааронового священства
- *За Мною йдіть*—для Товариства молодих жінок
- *За Мною йдіть*—для Недільної школи
- *За Мною йдіть*—для Початкового товариства

Щоб отримати додаткову інформацію, відвідайте сайт **comefollowme.lds.org**.

Інші ключові зміни є такими:

- Збори ради вчителів проводитимуться не щомісячно, а щоквартально.
- У розкладах уроків для кворуму старійшин і Товариства допомоги більше не буде зборів нарад у першу неділю та особливої теми в четверту неділю. Уроки будуть зосереджені на нещодавніх посланнях з генеральної конференції.
- Замість спільних заходів буде час для співів. *Настанови для проведення спільних заходів* будуть скасовані.
- Курс “Основи євангелії” буде скасований. Усіх членів Церкви і зацікавлених друзів буде запрошено відвідувати уроки Недільної школи у відповідному класі для дорослих або для молоді.
- Навчання за іншими курсами, такими як: зміцнення шлюбу та сім’ї, підготовка до храму, підготовка до місіонерського служіння і дослідження сімейної історії не буде проводитися у час, призначений для недільного уроку. Навчання окремих осіб, сімей або груп за цими курсами може проводитися в інший час, виходячи з місцевих потреб та на розсуд єпископа.

Мета цих змін

Провідники Церкви прагнуть створити новий баланс та сильніший

зв’язок між унікальними перевагами навчання вдома і в Церкві, спрямованими на досягнення конкретних цілей.

“Але це коригування є чимось набагато більшим, ніж просто скороченням розкладу недільних зборів, які проводяться в домі зборів,—сказав старійшина Кук.—Цілі й благословення, які пов’язані з цим коригуванням та іншими недавно прийнятими змінами, є такими:

- Поглиблення навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа та зміцнення віри в Них.
- Зміцнення окремих осіб та сімей завдяки зосередженню на домі, підтриманим Церквою навчальним матеріалам, які сприяють радісному життю за євангелією.

- Шанування Суботнього дня, зосередженого на обряді причастя.
- Допомога всім дітям Небесного Батька по обидва боки завіси через місіонерську роботу та отримання обрядів і благословень храму та укладання завітів у ньому”.

Щодо оголошення про ці зміни, див. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, на сторінці 6 цього журналу; Квентін А. Кук, “Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа”, на сторінці 8. Щоб отримати більше інформації про ці зміни, відвідайте сайт **sabbath.lds.org**, де наведено лист від Першого Президентства, відповіді на найбільш поширені запитання, а також інші матеріали, які допоможуть окремим особам та сім’ям шанувати Суботу. ■

Візьміть участь у підготовці нового збірника гімнів та збірника пісень

Церква займається підготовкою нових видань Гімнів та Збірника дитячих пісень і просить членів Церкви звідусіль надавати свої пропозиції та подавати матеріали на розгляд.

На сайті **НоваМузика.lds.org** ви можете:

Надати пропозиції—щодо ваших нинішніх улюблених гімнів або дитячих пісень, тих гімнів або дитячих пісень СОД чи з інших джерел, які варто включити у збірники, тих нинішніх гімнів або пісень, які не варто туди включати, а також вказати, які є труднощі з нинішніми друкованими музичними матеріалами, та надати інші відгуки.

Подати на розгляд ваші авторські матеріали—гімни, тексти гімнів, дитячі пісні або текст до дитячих пісень. Музичні твори мають бути доречними для виконання на богослужіннях. На розгляд приймаються матеріали всіма мовами і культурними стилями. Ті, кому менше 18 років, можуть подавати матеріали за наявності згоди когось з батьків або опікуна. Матеріали приймаються до 1 липня 2019 р. ■

Старійшина Брук П. Хейлз

Генеральний авторитет сімдесятник

Коли старійшині Бруку П. Хейлзу було вісім або дев'ять років, він був на зборах посту і свідчень, на яких головував його батько, єпископ. Його батько запросив присутніх поділитися своїми свідченнями, і майже всі це зробили. “Можливо це був перший раз, коли я відчув, як Дух свідчить мені про істинність євангелії”,—згадує старійшина Хейлз.

Відтоді він багато разів відчував це свідчення, особливо під час свого служіння секретарем Першого Президентства з 2008 р. Коли Президента Томаса С. Монсона було підтримано як пророка і Президента Церкви, і знову, коли було підтримано Президента Рассела М. Нельсона, він свідив: “... пророча мантия опустилася на кожного з цих чоловіків, і я знав без сумніву, що їх було вибрано і покликано бути Президентами Церкви у ті часи, що призначалися саме для них”.

Старійшину Хейлза було покликано служити генеральним авторитетом сімдесятником 17 травня 2018 р. і підтримано 6 жовтня 2018 р. Він продовжить служити секретарем Першого Президентства.

Старійшина Хейлз народився в Огдені, шт. Юта, США, 7 квітня 1956 року в сім'ї Клії та Гленна Філіпа Хейлз. Він отримав ступінь з банківської справи та фінансів у Державному коледжі Вебера (тепер Державний університет Вебера) в 1980 р. Після здобуття освіти він працював у комерційному банку та у Церковному відділі фінансів і ведення записів. Він одружився з Деніс Імлей Хейлз у 1981 році, у них четверо дітей. Старійшина Хейлз служив місіонером повного дня у Французькій Паризькій місії, радником у єпископаті, провідником групи первосвящеників, єпископом, президентом колу, органістом на зборах священства, вчителем Недільної школи і храмовим запечатувачем.

Того дня, коли старійшина Хейлз був ще маленьким хлопчиком, він не поділився своїм свідченням. Але відтоді воно дуже зміцнилося. “Євангелію Ісуса Христа було відновлено через пророка Джозефа Сміта, Книга Мормона істинна, Бог любить нас досконалою любов'ю і прагне благословити нас, Ісус наш Спаситель, і ми благословенні постійним супроводом Святого Духа, якщо ми гідні цього”,—каже він. ■

ЗА МНОЮ ІДІТЬ

для кворуму
старійшин і
Товариства
допомоги

Жовтень 2018

*Знайдіть ці матеріали у додатку
"Євангельська бібліотека" та на сайті
comefollowme.lds.org.*

Чому ми проводимо збори кворуму і Товариства допомоги?

У ці останні дні Бог відновив священство і організував кворуми священства і Товариство допомоги, щоб допомогати у виконанні Його роботи зі спасіння.

Тому кожної неділі ми, збираючись на зборах кворуму старійшин і Товариства допомоги, обговорюємо і плануємо, що будемо робити, аби допомагати у виконанні Божої роботи. Аби бути ефективними, ці збори мають бути чимось більшим, ніж просто уроками. Вони є нагодою порадитися про роботу зі спасіння, навчатися разом про цю роботу з вчень провідників Церкви та планувати її організовуватися, щоб виконувати її.

Розклад на жовтень–грудень 2018 року

У 2018 році недільні збори кворуму старійшин і Товариства допомоги проходять за наведеним далі щомісячним розкладом:

Перша неділя: Радитися разом про місцеві обов'язки, можливості і випробування та складати плани дій.

Друга і третя неділі: Вивчати послання з останньої генеральної конференції, вибрані членами президентства або іноді єпископом чи президентом колу.

Четверта неділя: Обговорювати особливу тему, вибрану Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів. З жовтня до грудня 2018 року вивчається тема—особисте і сімейне вивчення Писань.

П'ята неділя: Під керівництвом єпископату.

“Ми довіряємо вам і хочемо, щоб ви порадилися разом і прагнули одкровення для впровадження цих коригувань. ... [Новий Недільний розклад] принес[е] надзвичайні благословення тим, хто з ентузіазмом приймає ці коригування і прагне провладу Святого Духа. Ми будемо ближче до нашого Небесного Батька і нашого Господа і Спасителя, Ісуса Христа”.

Старійшина Квентін Л. Кук
Кворум Дванадцятьох Апостолів

Новий розклад на 2019 рік

Починаючи з січня 2019 року, збори кворуму священства і Товариства допомоги будуть проводитися лише в другу й четверту неділі кожного місяця. Ці збори будуть зосереджуватися на посланнях з останньої генеральної конференції. Ідеї для навчання на цих зборах можна знайти у травневому і листопадному номерах журналів *Ensign* і *Ліягона* з матеріалами генеральних конференцій і в додатку “Євангельська бібліотека”.

Далі наведені інші зміни, які будуть впроваджені на початку 2019 року:

- Збори нарад у першу неділю буде скасовано. Однак, якщо потрібно, кворуми старійшин і Товариство допомоги можуть використовувати певний час на своїх недільних зборах у другу і четверту неділі для обговорення якоїсь важливої теми.
- Вступні частини загальних зборів кворумів Ааронового і Мелхиседекового священства або сестер з Товариства допомоги і молодих жінок проводитися не будуть.
- Збори кворуму старійшин і Товариства допомоги не будуть починатися зі вступного гімну або молитви, але будуть завершуватися заключною молитвою.

Вчитися з послань генеральної конференції (2018 і 2019 рр.)

Вчення сучасних пророків, провидців і одкровителів можуть надати натхненне скерування для роботи кворумів старійшин і Товариств допомоги. У тижні, коли вивчатимуться послання конференції, президентства кворуму старійшин і Товариства допомоги виберуть послання конференції для вивчення, враховуючи потреби членів Церкви. Іноді єпископ або президент колу також можуть запропонувати послання. Провідникам слід робити наголос на посланнях членів Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Однак члени президентства можуть вибрати будь-яке послання з останньої конференції, враховуючи потреби місцевих святих і натхнення від Духа.

Провідники та вчителі повинні знайти способи заохочувати членів Церкви читати вибране послання заздалегідь. Їм слід заохочувати членів Церкви приходити на збори підготовленими і ділитися євангельськими істинами, про які вони дізналися, та своїми ідеями щодо того, як діяти відповідно до тих істин. Запропоновані нижче навчальні вправи, що ґрунтуються на принципах, яких навчають в посібнику *Навчати, як навчав Спаситель*, можуть допомогти членам Церкви вчитися з послань генеральної конференції.

Девід А. Беднар, *“Усе об’єднати в Христі”*

Принесіть у клас мотузку і контрольний список завдань. Попросіть членів Церкви обговорити різницю між тим, щоб бачити євангельські істини і церковні програми як мотузку, і тим, щоб бачити їх як контрольний список індивідуальних тем і завдань. Заохочуйте членів Церкви шукати додаткову інформацію в прикладах з послання старійшини Беднара. Що означає “усе об’єднати в Христі”? (Див. Ефесянам 1:10). Що ми можемо робити, аби отримати обіцяння в кінці послання старійшини Беднара?

Даллін Х. Оукс, *“Істина та план”*

Як розуміння “відновлен[их] євангельськ[их] істин” допомагає нам, коли наші вірування і практики стикаються з опозицією? Щоб відповісти на це запитання, члени Церкви можуть розглянути приклади фундаментальних істин в розділі II послання президента Оукса. Вони також можуть розглянути приклади того, як ці істини застосовуються (див. розділ III). Для членів Церкви може бути корисним розіграти в ролях, як вони б використовували деякі з цих фундаментальних істин, щоб відповісти на критику щодо вчення або практики Церкви.

Квентін Л. Кук, *“Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа”*

Членам Церкви може бути цікаво послухати перші реакції одне одного, коли вони почули про зміни, описані в посланні старійшини Кука. Якби друг іншого віросповідання запитав їх, чому Церква робить ці зміни, що б вони відповіли? Заохочуйте їх шукати можливі відповіді в посланні старійшини Кука. Що ми, як окремі особи і сім’ї, та як кворум або Товариство допомоги, можемо робити, аби забезпечити, щоб ці зміни досягли Господніх намірів? Як частина цього обговорення, ви також можете поділитися додатковою інформацією з вступних слів Президента Нельсона,

які надихають членів Церкви “з ентузіазмом прийма[ти]” ці зміни.

Рональд А. Разбанд, *“Не бентежтеся”*

Послання старійшини Разбанда наголошує на кількох уривках з Писань, які можуть допомогти розвіяти будь-які наші страхи стосовно небезпечних часів, в які ми живемо. Попросіть членів Церкви знайти в цих уривках пораду, якою вони можуть поділитися з тим, хто боїться майбутнього. Чим ще вони можуть поділитися з послання старійшини Разбанда? Як страх може “обмежува[ти]” бачення Божих дітей? Попросіть членів Церкви поділитися тим, як вони навчилися долати свої страхи і жити з вірою.

Д. Тодд Крістофферсон, “Тверді та непохитні у вірі в Христа”

Ви можете почати обговорення цього послання, провівши лінію на дошці і написавши *Соціально мотивовані з одного боку і Подібне до Христового зобов'язання*—з іншого. Попросіть членів Церкви прочитати абзац, який починається зі слів “Більшість з нас зараз знаходяться ...” і поміркувати, де, на їхню думку, вони зараз знаходяться. Що ми дізнаємося з прикладів в посланні старійшини Крістофферсона, що надихає нас бути твердими і стійкими під час лиха? (Див. також Алма 36:27–28). Заохочуйте членів Церкви ділитися прикладами знайомих їм людей, які показали подібне до Христового зобов'язання щодо євангелії, навіть коли стикалися з лихом.

Уліссес Соарес, “Один у Христі”

Відповідно до сказаного старійшиною Соаресом, як ріка Амазонка представляє собою членів відновленої Церкви Ісуса Христа? Чого це порівняння навчає нас про вплив, який нові члени можуть мати на Церкву? Як ми, як кворум або Товариство допомоги, можемо слідувати поради старійшини Соареса і заохочувати, підтримувати й любити нововернутих? (Див. Мороній 6:4–5). Можливо, кілька членів Церкви можуть розповісти про деякі випробуваннями, з якими вони стикалися як нові члени Церкви, і як інші члени Церкви допомогли їм. Ви також можете обговорити, як нові члени Церкви зміцнили ваш приход або філію.

Герріт У. Гонг, “Багаття нашої віри”

Покажіть зображення багаття і попросіть когось поділитися досвідом, коли він чи вона були вдячні, що мали багаття. Попросіть членів Церкви обговорити, що мав на увазі старійшина Гонг, коли говорив про “багаття віри”. Після цього ви можете поділити членів Церкви на групи і попросити кожну групу розглянути один з п'яти способів, яким, за словами старійшини Гонга, “багаття віри” може захопити нас, і поділитися ним. Відведіть час, щоб члени Церкви могли обдумати, як вони можуть зміцнити свою власну віру або віру знайомої їм людини.

Дітер Ф. Ухтдорф, “Вірте, любіть, робіть”

Ви можете почати обговорення цього послання, написавши на дошці *Безнадія і Щастя*. Попросіть членів Церкви знайти в цьому посланні якості і вірування, які ведуть до безнадії і щастя та перелічіть їх на дошці. Попросіть членів Церкви поділитися тим, коли вони відчували щастя, яке походило від того, що вони вірили, любили і робили, як навчає старійшина Ухтдорф. Запропонуйте членам Церкви знайти заохочуючу цитату з послання, щоб показати її у себе вдома або поділитися нею з другом.

Джой Д. Джоунс, “Для Нього”

Поділіться історією з початку послання сестри Джоунс і попросіть членів Церкви подумати про випадки, коли їхні зусилля зі служіння могли здаватися “непомітними або ... неоціненними” чи навіть

небажанними”. Після обговорення історії напишіть на дошці: *Чому нам слід служити?* Попросіть членів Церкви відповісти на це запитання, розглянувши решту послання сестри Джоунс і шукаючи додаткову інформацію (див. також Учення і Завіти 59:5). Як порада сестри Джоунс може змінити те, як ми дбаємо одне про одного і служимо одне одному?

Мішель Д. Крейг, “Божественне невдоволення”

Сестра Крейг говорить про “різницю між тим, де і ким [ми] є, і тим, де і ким [ми хочемо] бути”. Що Бог хоче, щоб ми відчували щодо цієї різниці? Що хоче Сатана, щоб ми відчували щодо неї? Кожний член Церкви може розглянути один з трьох розділів в посланні сестри Крейг і знайти відповіді на ці запитання. Що ми можемо робити, аби переконатися, що наше “божественне невдоволення” не стає “паралізуючим” розпачем?

Крістіна Б. Франко, “Радість безкорисливого служіння”

Щоб навчити того, що “любов стала священною завдяки жертві”, сестра Франко ділиться двома історіями: однією—про Вікторію, а іншою—про вдову. Ви можете попросити двох членів Церкви підготуватися, щоб поділитися тим, що вони дізналися про любов і жертву з цих історій. Яким ще досвідом ми можемо поділитися, який навчає того самого принципу? Показавши відео, яке зображує те, як Спаситель служить іншим (таке як “Світло для світу—наслідуйте приклад Ісуса Христа” на сайті LDS.org), ви можете почати обговорення того, як ми можемо наслідувати Його приклад “служіння, поєднаного з любов'ю та жертвою”.

Генрі Б. Айрінг, “Жінки і вивчення євангелії вдома”

Уривки з Писань і цитати з документу “Сім'я: Проголошення світові”, які використовує президент Айрінг у своєму посланні, надають додаткове розуміння важливості жіночого впливу вдома. Члени Церкви можуть працювати разом, щоб знайти

ці уривки і цитати та обговорити те, що вони дізналися. Що запрошує нас робити президент Айрінг? Які обіцяння він дає? Подумайте, як спів або читання гімну про дім, такого як “Небесами стане дім” (Гімни, №182) може посилити обговорення.

Даллін Х. Оукс, “Батьки і діти”

Коли ви готуєтеся навчати, подумайте про те, який розділ з послання президента Оукса є найактуальнішим для людей у вашому кворумі або Товаристві допомоги. Тут наведені можливі запитання, які ви можете поставити, аби заохотити обговорення його послання: Як сучасні тенденції, які згадуються у розділі I послання президента Оукса, йдуть наперекір плану Небесного Батька? Якими прикладами вірних жінок ми можемо поділитися, що демонструють висловлювання про жінок у розділі II? Як ми можемо заохочувати знайомих нам молодих жінок слідувати конкретній пораді, яку президент Оукс дав їм в розділі III?

Рассел М. Нельсон, “Участь сестер у збиранні Ізраїля”

Якщо ви навчаєте Товариство допомоги, поділіть сестер на чотири групи і попросіть кожну групу прочитати про одне з чотирьох запрошень в посланні Президента Нельсона. Групи можуть обговорювати, що їх вражає у запрошенні, досвід, який вони отримали, діючи згідно з ним, та ідеї про те, як діяти згідно з ним

в майбутньому. Після цього кожна група може поділитися з усіма тим, про що вони говорили. Якщо ви навчаєте носіїв священства, ви можете попросити їх знайти висловлювання в посланні Президента Нельсона, які вказують на те, що відчуває Небесний Батько до Своїх дочок. Що ми можемо робити, аби підтримувати і заохочувати участь сестер у збиранні Ізраїля?

М. Рассел Баллард, “Видіння викуплення мертвих”

Ви можете попросити членів Церкви прийняти запрошення президента Балларда і прочитати Учення і Завіти 138 перед початком обговорення. Попросіть членів Церкви поділитися своїм досвідом з цим розділом і додатковим розумінням цього розділу під час зборів. Подібні запитання можуть допомогти членам Церкви зрозуміти важливість цього одкровення: Як це одкровення втішає нас? Які істини містить це одкровення, що можуть вплинути на “т[е], як ми проживаємо наше життя сьогодні”?

Бонні Х. Кордон, “Стати пастирем”

Щоб допомогти членам Церкви подумати про те, як вони можуть покращити свої зусилля зі служіння, ви можете поділити їх на три групи і попросити кожну групу прочитати один з трьох розділів із заголовком з послання сестри Кордон. Попросіть їх поділитися принципами служіння, про які вони дізналися. Як намагання слідувати цим принципам допомагає нам “стати

пастирями, якими Господь потребує, щоб ми стали”? Попросіть членів Церкви поділитися досвідом, коли служіння іншої людини допомогло їм відчути те, що Спаситель знає і любить їх?

Джеффри Р. Холланд, “Служіння примирення”

Ви можете почати обговорення послання старійшини Холланда, попросивши членів Церкви подумати про стосунки в своєму житті, які потребують зцілення або примирення. Після цього вони можуть опрацювати послання старійшини Холланда і знайти, як Бред і Пем Боуен змогли допомогти своєму батьку зцілитися. Які благословення прийшли завдяки цьому зусиллю? Яке додаткове розуміння отримують члени Церкви, що може допомогти їм зцілити свої власні стосунки?

Ніл Л. Андерсен, “Поранені”

Щоб ознайомити з посланням старійшини Андерсена, ви можете прочитати разом Лука 10:30–35 або подивитися відео “Притча про милосердного самарянина” (LDS.org). Чим ми всі схожі на чоловіка, який опинився серед розбійників? Згідно зі старійшиною Андерсеном, у якому сенсі Ісус Христос—“наш добрий самарянин”? Як ми можемо прийняти Його зцілення? Ви можете попросити членів Церкви поділитися тим, як Спаситель зцілює їхні рани або рани близьких їм людей. Вони також можуть пошукати в словах старійшини Андерсена заохочуюче послання, яким вони можуть поділитися з тим, хто поранений.

Рассел М. Нельсон, “Правильна назва Церкви”

Ісус Христос заповідав, щоб Церкву було названо Його іменем. Ви можете допомогти членам Церкви збільшити їхнє бажання слідувати цій вказівці, попросивши їх опрацювати послання Президента Нельсона і знайти причини, чому “назва Церкви і не підлягає зміні”. Після цього попросіть їх знайти в кінці послання Президента Нельсона обіцяння, які, як він сказав, прийдуть, коли ми працюємо над тим,

“щоб відновити правильну назву Господньої Церкви”. Що ми можемо зробити, аби допомогти в цьому зусиллі?

Генрі Б. Айрінг, *“Намагайтеся, намагайтеся, намагайтеся”*

Президент Айрінг ставить два надзвичайно важливі запитання: “Що мені слід робити, щоб узяти на себе [Спасителеве] ім'я?” і “Як я дізнаюся, коли досягаю успіху?” Ви можете написати ці запитання на дошці і попросити членів Церкви поділитися додатковим розумінням щодо цих запитань, яке вони отримали з послання президента Айрінга і прикладу сестри Айрінг. Президент Айрінг також посилається на пісню “На Господа схожим бути” (*Збірник дитячих пісень*, сс. 40–41). Який внесок роблять слова цієї пісні в обговорення?

Дейл Г. Ренлунд, *“Виберіть собі сьогодні”*

Члени Церкви можуть подумати про того, кого вони хотіли б заохотити наслідувати план Небесного Батька, наприклад, члена сім'ї або того, кому вони служать. Після цього вони можуть розглянути послання старійшини Ренлунда і знайти, що Небесний Батько та Ісус Христос відчувають щодо нас. Як Вони допомагають нам вибрати послух? Що їхній приклад показує про те, як ми можемо покращити наші зусилля в наших сім'ях і нашому служінні?

Гарі Е. Стівенсон, *“Пасту душі”*

Ваші учні могли поставити подібне запитання з послання старійшини Стівенсона: “Як нам переконатися, що ми дійсно служимо у Господній спосіб?” Може бути корисним обговорити можливі відповіді на це запитання, які вони знаходять в цьому посланні. Як альтернативу, ви можете принести зображення Спасителя в ролі пастиря (див. *Альбом “Євангелія в мистецтві”* [2009], № 64) і попросити членів Церкви поділитися істиною з послання старійшини Стівенсона, яку представляє собою це зображення. Після цього члени Церкви можуть поділитися тим, що вони відчули натхнення зробити в результаті обговорення.

Збори у четверту неділю (жовтень–грудень 2018 року) ОСОБИСТЕ І СІМЕЙНЕ ВИВЧЕННЯ ПИСАНЬ

Кожної четвертої неділі у 2018 році кворуми старійшин і Товариства допомоги обговорюватимуть особисте і сімейне вивчення Писань. Провідники або вчителі можуть вибирати для обговорень будь-який з наведених далі принципів.

Особисте вивчення Писань

Щоб допомогти членам Церкви регулярно вивчати Писання, попросіть кожного члена Церкви вибрати один з наведених далі уривків і прочитати його: Ісус Навин 1:8; 2 Тимофію 3:15–17; 1 Нефій 15:23–25; 2 Нефій 32:3; Учення і Завіти 11:22–23; 33:16–18. Після того, як вони прочитали і обдумали їх, вони можуть поділитися з кимось іншим в класі тим, чого навчають ці уривки про вивчення Писань.

Ви також можете попросити членів Церкви свідчити про благословення, які вони отримують, коли вивчають Писання. Для членів Церкви також може бути корисним почути, як кожен з них ділиться тим, що вони роблять,

аби зробити особисте вивчення Писань значущим (див. деякі приклади в розділі “Ідеї для покращення вашого особистого вивчення Писань” в посібнику *За Мною йдіть—для окремих осіб та сімей*). Ви також можете поділитися з членами Церкви, чого навчав старійшина Квентін Л. Кук про “цілі й благословення, які пов’язані з [коригуванням недільного розкладу] та іншими недавно прийнятими змінами” (див. “Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2018). Члени Церкви можуть обговорити, як наші зусилля покращити наше вивчення Писань можуть допомогти досягти цих цілей. Наведені далі відео, які знаходяться на сайті LDS.

org, також можуть надихати членів Церкви: “Words with Friends”, “Благословення від Писань”, “Хліб насущний: приклад” і “Що для мене означають Писання”.

Постійне вивчення євангелії

Старійшина Девід А. Беднар порівнює постійне сімейне вивчення Писань та інші праведні звички з малими мазками пензля, які створюють гарну картину. Щоб допомогти членам Церкви дізнатися, чого навчав старійшина Беднар, можливо, ви можете показати картину, на якій можна побачити мазки пензля художника. Після цього члени Церкви можуть прочитати аналогію старійшини Беднара, яка знаходиться у виступі “Бути більш старанними і турботливими вдома” (*Ensign* або *Ліягона*, лист. 2009, с. 20) і обговорити, як мазки пензля в цій картині подібні до вивчення Писань. Що допомогло нам подолати перешкоди для постійного вивчення Писань, незважаючи на те, чи ми вивчаємо самі, або з нашими сім'ями? Що обіцяв Президент Рассел М. Нельсон тим, хто “старанно працюватимете, щоб переробити свою домівку в осередок вивчення євангелії”? (Див. “Стати взірцевими святими останніх днів”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2018). Виділіть час, щоб члени Церкви обдумали і поділилися тим, що їх спонукало робити те, про що вони дізналися сьогодні.

Євангельські обговорення вдома і в Церкві

Одним способом, щоб допомогти членам Церкви зрозуміти важливість євангельських обговорень вдома і в Церкві, може бути такий: попросіть дитину і одного з батьків заспівати гімн “Вчіть мене в Божій любові ходити” (*Гімни*, № 192). Чого навчає нас взаємодія між дитиною і одним з батьків в словах цієї пісні про вивчення євангелії? Можливо, деякі члени Церкви захочуть поділитися своїми думками стосовно того, як зробити євангельські обговорення природною і регулярною частиною сімейного життя. Наведені далі уривки з Писань можуть надати додаткову інформацію: Повторення 11:18–20; 1 Петра 3:15; Мосія 18:9; Мороній 6:4–5, 9; Учення і Завіти 88:122. Як наші обговорення вдома і в Церкві можуть наблизити нас до Небесного Батька та Ісуса Христа?

ІДЕЇ ДЛЯ ДОПОМОГИ У ВИВЧЕННІ ПИСАНЬ ВДОМА У 2019 РОЦІ

Протягом 2019 року усі члени Церкви вивчатимуть Новий Завіт— вдома і в Недільній школі та Початковому товаристві. На зборах кворуму і Товариства допомоги провідники і вчителі мають нагадувати членам Церкви про уривки з Писань, заплановані на наступний тиждень в посібнику *За Мною йдіть*— для окремих осіб та сімей, які вони можуть вивчати вдома. Це просте нагадування можна поширювати письмово, усно або і так, і так.

Провідники і вчителі кворуму старійшин і Товариства допомоги можуть заохочувати це вивчення Писань, знаходячи можливості для використання додаткової інформації з Нового Завіту на зборах кворуму старійшин і Товариства допомоги. Наприклад, провідники і вчителі кворуму старійшин і Товариства допомоги можуть:

- Зауважити, як історії або доктрина з їхнього вивчення Писань застосовуються до уроку кворуму старійшин або Товариства допомоги. Провідники і вчителі можуть поділитися цією додатковою інформацією на недільних зборах.
- Поділитися з членами Церкви тим, як історії або доктрина з Нового Завіту застосовуються до їхніх обов'язків у кворумі старійшин або Товаристві допомоги.
- Поділитися з членами Церкви позитивним досвідом з вивченням Нового Завіту вдома і заохотити членів Церкви також ділитися своїм досвідом.

“Наш Господь і Спаситель, Ісус Христос, завдяки незбагненному дару Своєї Спокути, не лише спасає нас від смерті й пропонує нам, якщо покаємося, простити наші гріхи, але й стоїть поряд, готовий спасати нас від печалі й болю, від яких страждають наші поранені душі.

Спаситель—це наш Добрий Самарянин, посланий “перев’язати зламаних серцем” [Лука 4:18]. Він приходить до нас, коли інші проходять далі повз нас. Із співчуттям Він змащує Своім зіцлюючим балзамом наші рани і перев’язує їх. Він турбується про нас. Він допомагає нам. Він просить нас: “Прийд[іть] до Мене ... і Я зіцлю [вас]” [3 Нефії 18:32]”.

Старійшина Ніл А. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Поранені”, сс. 84–85.

Добрий Самарянин,
художник Анні Генрі
Надер

“Новий об’єднаний, зосереджений на сім’ї, навчальний план, запроваджений Церквою, має потенціал зміцнити силу сімей, коли кожна сім’я сумлінно й старанно працюватиме, щоб перетворити свою домівку на святилище віри,—сказав Президент Рассел М. Нельсон під час заключної сесії 188-ї піврічної генеральної конференції Церкви.— Я обіцяю, що коли ви старанно працюватимете, щоб переробити свою домівку в осередок вивчення євангелії, з часом *ваші* Суботні дні будуть приємністю. *Ваші* діти із захопленням вивчатимуть учення Спасителя і житимуть за ними, а вплив супротивника у *вашому* житті і вдома зменшиться. Зміни у вашій сім’ї будуть значними і тривалими”.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

4

0214853192

5

UKRAINIAN